தேவன் பேசுகிறார்.

பொருளடக்கம்

தேடிக்கொண்டிருக்கிற, வேதாகமத்தின் தேவனைக் கண்டறிய விரும்புகிற அனைவருக்கும் 3
யோவானின் நிருபங்கள் 6
யாக்கோபு எழுதின நிருபம் 43
பேதுரு எழுதின முதலாம் நிருபம் 44
பேதுரு எழுதின இரண்டாம் நிருபம் 66
யூதா எழுதின நிருபம் 94
எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம் 115
வெளிப்படுத்தின விசேஷம் 185
நிறைவாக 323

தேடிக்கொண்டிருக்கிற, வேதாகமத்தின் தேவனைக் கண்டறிய விரும்புகிற அனைவருக்கும்

இந்தப் புத்தகத்தில் புதிய ஏற்பாட்டின் ஒரு பகுதி, விளக்கிச் சொல்லும் கதைநடையில் இடம்பெற்றிருக்கிறது. பேதுரு, யோவான், யூதா, யாக்கோபு ஆகியோர் எழுதின நிருபங்கள் இதில் உள்ளன. அதன் பிறகு எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம். இறுதியாக, புதிய ஏற்பாட்டின் கடைசிப் புத்தகம்: வெளிப்படுத்தின விசேஷம்.

இது **என்** சொந்த வார்த்தைகளில் சொல்லப்பட்டது. ஆகவே, பல ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளில் நாம் காண்கிற இந்தப் பழங்கால ஆவணங்களின் மூல வாசகம் இது **அல்ல**. இந்த வேதாகமப் பகுதிகளை இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ள உதவுவதே இதன் நோக்கம். அல்லது அவற்றை முற்றிலும் புதிதாகக் கண்டறிய உதவுவது.

நான் எழுதினவர்களின் இடத்தில் என்னை வைத்துப் பார்க்கிறேன். பிறகு அதன் உள்ளடக்கத்தை என் சொந்த விதத்தில் சொல்லுகிறேன் – சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளக்கி. குறிப்பாக, வேதாகமத்தை இன்னும் அறியாதவர்களுக்காக. என் வாசகம், லூத்தர் வேதாகமம் (Luther-Bibel) அல்லது Einheitsübersetzung (ஜெர்மன் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகள்) போன்றவற்றில் உள்ளதைவிட ஏறக்குறைய இரண்டு மூன்று மடங்கு நீளமானது.

இது ஒருவகையில் விளக்கவுரைதான். ஆனால் வேதாகம விளக்கவுரை நூல்களோடு ஒப்பிடக்கூடியது அல்ல. ஆயினும் இதை எழுதும்போது பல விளக்கவுரைகளையும் வேதாகம மொழிபெயர்ப்புகளையும் நான் ஆலோசித்தேன். முக்கியமாக, இந்த வாசகங்களின் பொருளை அவற்றின் மூலச் சூழலிலும் வரலாற்றுச் சூழலிலும் புரிந்துகொள்வதற்காக – 21-ஆம்

நூற்றாண்டுக்கு ஒரு பாலம் அமைக்கும் நோக்கத்தோடு. அந்தப் பல விளக்கவுரைகளுக்காகவும் மொழிபெயர்ப்புகளுக்காகவும் நான் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறேன். ஆனால் நான் மேற்கோள் ஆதாரங்களைக் குறிப்பிடவில்லை. யாராவது தங்கள் சிந்தனைகளின் தடங்களை என் வாசகத்தில் கண்டால், அவருக்கு இதன்மூலம் வெளிப்படையாக நன்றி சொல்லுகிறேன்.

வசன எண்கள், இணைவசனங்கள், அடிக்குறிப்புகள், தலைப்புகள் ஆகியவை வேண்டுமென்றே இல்லை. அதிகார எண்கள் மட்டுமே உள்ளன. ஒரு முழு நிருபத்தையும் தொடக்கம் முதல் முடிவுவரை வாசியுங்கள். அது முழுமையாக உங்கள்மேல் தாக்கம் ஏற்படுத்தட்டும். அதிகார எண்கள், ஏதாவது ஒன்றைத் தேடும்போது அல்லது வழக்கமான ஒரு வேதாகமத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க விரும்பும்போது திசைகாட்ட உதவுவதற்கு மட்டுமே.

இந்த வேலையின் மூலம் நானே ஆழமான, மாற்றியமைக்கிற, உற்சாகமூட்டுகிற ஓர் ஆசீர்வாதத்தை அனுபவித்தேன். ஜீவத்தண்ணீரின் தூய, தெய்வீக ஊற்றிலிருந்து குடிக்கும் சிலாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. இவை **மனிதர்கள்** எழுதின வாசகங்கள். ஆனால் அதே நேரத்தில் – இது உலகின் வேறு எந்தப் புத்தகத்துக்கும் பொருந்தாது – இது **தேவனுடைய வார்த்தை**யே. இயேசுவில் தம்மை வெளிப்படுத்தின இந்தத் தேவனைத் தேட ஆயத்தமாக இருக்கிற ஒவ்வொருவரும் இதை உணர்ந்து அறிந்துகொள்ளுகிறார்.

அதையே நீங்களும் அனுபவிக்கும்படி உங்களை அழைக்கிறேன். முதலாவது வேதாகமத்தின் மூலமாக. அல்லது இந்தச் சுதந்திரமான, ஆனால் பொருளுக்கு உண்மையுள்ள மறுவுரையின் மூலமாகவும்.

இதை நான் தனியாகச் செய்து முடிக்கவில்லை. முதலாவது, ஓய்வுபெற்ற போதகர் Horst Stricker அவர்களுக்கு என் விசேஷ நன்றி. அவர் மிகுந்த நேரம் செலவழித்து, நுணுக்கமாக என்

வார்த்தைகளைக் கூர்மையாக்கி, தேவையான இடங்களில் திருத்தினார். என் கையெழுத்துப் பிரதியை முதல் முறையாக அல்லாமல் மீண்டும் சரிபார்த்த Barbara Krupinski அவர்களுக்கும் நன்றி. கடைசியாக, ஆனால் குறைவாக அல்ல, புத்தக அச்சுக்கோப்புக்காக Wilhelm Adelberger அவர்களுக்கும், வடிவமைப்புக்காக Tobi Stricker அவர்களுக்கும் நன்றி சொல்லுகிறேன்.

இந்தப் புத்தகம், சபைப்பிரிவுகளைக் கடந்த “Kirche für Alle” (அனைவருக்குமான சபை) என்ற முயற்சிக்காக வெளியிடப்படுகிறது. மனிதர்களைச் சீஷர்களாக்குவதே அதன் நோக்கம். ஆகவே, புதிய ஏற்பாட்டில் இன்றுவரை நமக்குக் கிடைக்கிறபடி, நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வார்த்தைகளும் அப்போஸ்தலர்களின் வார்த்தைகளும் மையமானவை. இந்தப் புத்தகம் அந்த நோக்கத்துக்குத் துணைநிற்பதாக.

நான்கு சுவிசேஷங்களும் அப்போஸ்தலருடைய நடபடிகளும் ஒரு புத்தகமாகவும், பவுலின் நிருபங்கள் இன்னொரு புத்தகமாகவும் வருமா என்பது, இந்த வெளியீடு உதவியாக இருக்கிறதா, வேதாகமத்தை வாசிக்க நிஜமாகவும் நீடித்தும் ஊக்கமளிக்கிறதா என்பதைப் பொறுத்தது.

அதை அறிந்துகொள்வது மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். info@kirchefüralle.de என்ற முகவரியில் வரும் ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் நாங்கள் மகிழ்கிறோம்.

Hans-Jörg Ronsdorf, Sulzberg (Allgäu), மே 2018

யோவானின் நிருபங்கள்

- நித்திய ஜீவன் – இப்போதும், விரைவில்
- நித்திய ஜீவனின் நிச்சயம்
- தேவனுடைய ஒளி, அன்பு, சந்தோஷம்
- மன்னிப்பு – ஒரே தரம், என்றென்றைக்கும்!
- அன்பின் புதிய கட்டளை
- உலகமும் தேவனுடைய சித்தமும்
- தேவனுடைய குடும்பம்
- விசுவாசத்தின் மூலம் ஜெயம்

யோவான் எழுதின முதலாம் நிருபம்

இயேசு எங்கள் பன்னிருவரையும் தம்முடைய சீஷர்களாக்கினபோது, முற்றிலும் புதிய ஒன்று தொடங்கியது. எல்லாவற்றையும் மாற்றின, ஒருபோதும் முடிவடையாத ஒன்று. இது வார்த்தையாகிய இயேசுவைப் பற்றியது. அவர் உண்மையான ஜீவனை நமக்கு வெளிப்படுத்தினார். ஜீவவார்த்தையாகிய அவரைக் குறித்து நாங்கள் கேட்ட எல்லாவற்றையும் சாட்சியாகச் சொல்லி அறிவிக்கிறோம். அவை வெறும் வார்த்தைகளைவிட அதிகமானவை. அந்த ஜீவனைக் கண்ணால் காணவும் வியந்து பார்க்கவும் முடிந்தது – ஆம், தொடவும் அணைத்துக்கொள்ளவும் முடிந்தது. அவர் நம்மைப்போல ஒரு **மனுஷனாக** இருந்தார்; மூன்று வருடங்கள் நாங்கள் அவரைப் பின்பற்றினோம். மிக அருகிலிருந்து அவரை அனுபவித்தோம்.

தேவனுடைய ஜீவன், அவருக்கே உரிய அந்த ஜீவன், இயேசுவில் முழு வல்லமையோடும் நிறைவோடும் மெய்யாகவே நம்மிடம் வந்தது. எல்லா மனிதர்களுக்கும் அது மிக அவசரமாகத் தேவை. அப்போஸ்தலர்களாகிய நாங்களும் இன்னும் பலரும் அதைக் கண்டோம். இந்த மகத்தான செய்தியை உங்களுக்கு அறிவிக்கிற சாட்சிகள் நாங்கள். நித்திய ஜீவனே உருவான குமாரனாகிய அவர் தேவனிடமிருந்து வந்தார். தாம் பரலோகப் பிதாவினால் அனுப்பப்பட்டவர் என்று அவரே எங்களுக்குத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார். தேவமகிமையின் இந்த ஜீவனைத் தமக்குள் கொண்டிருக்கிற தம்முடைய குமாரன் நம்மிடம் வர வேண்டும் என்று பிதா விரும்பினார். ஆகவே தேவனுடைய குமாரன் மனுஷனானார். ஏனெனில் இப்படி மட்டுமே, மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற நம்மை அந்தத் தெய்வீக ஜீவன் வந்தடைந்து நம்முடைய ஜீவனாக மாற

முடியும். தேவனுடைய குமாரன் மெய்யாகவே மனுஷனானார் என்பதை மறுக்கிற உங்களிடையே உள்ள அனைவரும் இதை அறிந்துகொள்ள வேண்டும்.

இயேசுவைக் குறித்து நாங்கள் கண்டதும் கேட்டதுமான எல்லாவற்றையும் உங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் அதைக் கேட்டு விசுவாசித்தால், இயேசு நம்முடைய பொதுவான மையமாவார். நம்மை இணைக்கிற இருதயம். இயேசுவில், வேறு எவரிலும் அல்ல, நமக்கு ஒருவரோடொருவர் ஐக்கியம் உண்டு – நம்பமுடியாததாகத் தோன்றினாலும்: பரலோகப் பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவோடும் ஐக்கியம். ஏனெனில் அவர் தேவனுடைய ஜீவனில் நமக்குப் பங்கு கொடுத்தார்.

இயேசுவின் மூலம் நாம் எல்லாரும் – நீங்களும் நாங்களும், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற அனைவரும் – ஒரே இருதயமும் ஒரே மனமுமாக இருக்கிறோம். ஒன்றாக இணைந்து எல்லாவற்றையும் பகிர்ந்துகொள்ளுகிற ஒரு குடும்பத்தைப் போல. இந்த உறவிலும் ஒற்றுமையிலும் திரியேக தேவனுடைய சந்தோஷம் வாழ்கிறது. பூமிக்குரிய, உலகப்பிரகாரமான எல்லாச் சந்தோஷத்தையும் மிஞ்சுகிற சந்தோஷம். இதைவிடப் பெரிதாக இருக்க முடியாத சந்தோஷம். தேவனுடைய குடும்பத்தின் ஐக்கியத்தில் உணர்வோடும் சுறுசுறுப்போடும் வாழ்கிற அனைவரும் இந்தப் பரலோகக் குடும்பச் சந்தோஷத்தை உணருகிறார்கள்.

ஆனால் இந்த ஐக்கியத்துக்கும் தேவனுடைய அருகாமைக்கும் கொஞ்சமும் பொருந்தாத ஒன்று உண்டு. இயேசுவின் செய்தி தெளிவாகவும் திட்டவட்டமாகவும் இருந்தது. மிக முக்கியமான ஒன்றை அவர் அப்போஸ்தலர்களாகிய எங்களுக்குச் சுட்டிக்காட்டினார்; அதை நாங்கள் உங்களுக்குக் கட்டாயம் அறிவிக்க வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், உங்களுக்கு விரோதமாகக் குற்றவாளிகளாவோம்: நித்தியராகிய தேவன் பரிசுத்தர். அவரே

மிகத் தூய்மையான, மிகப் பிரகாசமான **ஒளி**. அவர் ஒளியில் வாசம்பண்ணுகிறார். அவர் பாவத்தைச் சகிப்பதில்லை; தம்முடைய மகிமையான தன்மைக்கு முரணான எதனோடும் ஒருபோதும் சமரசம் செய்வதில்லை. உதாரணமாக, அன்பின்மை, நன்றியின்மை, சுயநலம், நமக்கு மிகச் சிறந்தவையான அவருடைய நல்ல கட்டளைகளை அசட்டை செய்தல் அல்லது அவற்றுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தல். இப்படிப்பட்ட இருள் தேவனிலும் – இயேசுவிலும் – கொஞ்சமும் இல்லை. நிச்சயமாக இது எழுத்தின்படியான அல்லது பௌதீக அர்த்தத்திலான இருள் அல்ல. நம்முடைய இருதயங்களை இருளாக்கி, நம்முடைய வாழ்க்கைப் போக்கைத் திசையற்றதாக்குகிற அந்த இருளைப் பற்றியதே இது. தேவனுடைய வார்த்தை இந்த நிலையைப் பாவம் என்றும் அநீதி என்றும் சொல்லுகிறது – ஒளியாயிருக்கிற இந்த மகிமையான தேவனிடமிருந்து பிரிந்திருத்தல்.

ஆகவே – உங்களிடையே சிலர் சொல்லுகிறதுபோல – இந்த மகிமையான தேவனோடு நமக்கு ஐக்கியம் உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு, இருளில், அதாவது தேவனையும் அவருடைய சித்தத்தையும் கேட்காமல் சுயவிருப்பத்தில் வாழ்ந்தால், அது அப்பட்டமான பொய். ஒருபோதும் சத்தியம் அல்ல. ஆனால் இயேசு நம்மை ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாகக் கொண்டுவந்திருக்கிற தேவனுடைய ஒளியில் நாம் வாழ்ந்தால், நமக்கு ஒருவரோடொருவர் **மற்றும்** பிதாவோடும் அவருடைய குமாரனோடும் உயிருள்ள, நிலைத்திருக்கிற **ஐக்கியம்** உண்டு. அவருடைய ஒளியில், அவருடைய அன்பில், பிதாவின் வீட்டின் சந்தோஷத்தில்.

ஆனால் தேவனுடைய இந்தப் பரிசுத்த ஒளியில் நாம் வாழவும் அங்கே நிலைத்திருக்கவும் உண்மையில் முடியுமா? நாம் திரும்பத் திரும்பத் தவறி, பாவம் செய்கிறோமே! ஆம், முடியும். தேவனுக்கு என்றென்றைக்கும் ஸ்தோத்திரம். அவருடைய ஒளியில் நாம் என்றென்றைக்கும் நிலைநிற்க

முடிவதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு: அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து சிலுவையில் தம்முடைய இரத்தத்தையும் ஜீவனையும் கொடுத்தார். அதனால் நாம் நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து **என்றென்றைக்குமாகச்** சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். ஒரே தரம் சிந்தப்பட்ட இந்த விலையேறப்பெற்ற **இரத்தம்**, நாம் இன்னும் பாவம் செய்யும் காலமெல்லாம் நம்மைச் சுத்திகரிக்கிறது. அன்றும், இன்றும், இனிமேலும்! நாம் எப்போதும் தேவனோடு ஐக்கியத்தில் இருக்கிறோம். நாம் இன்னும் பாவம் செய்யும்போதுகூட. இயேசுவின் இரத்தம் மட்டுமே நம்முடைய நித்திய பாதுகாப்பும் உத்தரவாதமுமாக இருக்கிறது. நம்முடைய கீழ்ப்படிதலோ கீழ்ப்படியாமையோ தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தைச் சாத்தியமாக்குவதுமில்லை, அழிப்பதுமில்லை. தேவன் தம்முடைய குமாரனின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தையே பார்க்கிறார் – அதனால் மட்டுமே நாம் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம். என்றென்றைக்கும். அன்று எல்லா இஸ்ரவேலரையும் நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து காத்த பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தைப் போல. நம்முடைய **எல்லாப்** பாவங்களிலிருந்தும் நாம் சுத்திகரிக்கப்படுகிறோம். நாம் கவனிக்காமல் விட்டவை, மறந்துபோனவை, நமக்குத் தெரியாதவை – அவற்றிலிருந்தும்கூட. துரதிருஷ்டவசமாக, இனிமேலும் நாம் செய்யப்போகிறவற்றிலிருந்தும்.

ஆனால் கள்ளப்போதகர்கள் சொல்லுகிறதுபோல, நமக்குப் பாவமே இல்லை, இயேசுவின் இரத்தத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமே இல்லை என்று யாராவது நினைத்தால், அது பெரிய தவறு. அப்போது நாம் சத்தியத்தையும் உண்மை நிலையையும் விட்டு விலகி வாழ்வோம். நம்மை நாமே வழிதவறச் செய்வோம். நம்முடைய பாவங்கள் நம்மை அழிவுக்குள் தள்ளும்.

பாவமற்றவர்கள் என்ற இந்தப் பொய்யிலிருந்தும் சுயஏமாற்றத்திலிருந்தும் விடுதலையாக ஒரே ஒரு வழிதான்

உண்டு. நம்முடைய பாவங்களை **உணர்ந்து** தேவனிடம் அறிக்கையிட்டால் மட்டுமே, நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து விடுபடுகிறோம். இப்படி மட்டுமே, தேவன் இயேசுவின் இரத்தத்தின் மூலம் நமக்கு அருள விரும்புகிற மன்னிப்பைப் பெறுகிறோம். நமக்குத் தெரிந்த பாவங்களை உணர்ந்து அறிக்கையிடுவதன் மூலம், அதாவது வாய்விட்டுச் சொல்லுவதன் மூலம் மட்டுமே, பிதாவாகிய தேவனோடும் குமாரனோடும் உண்மையான, உயிருள்ள ஐக்கியத்துக்குள் வருகிறோம். அப்படியே, இயேசுவின் சுத்திகரிக்கிற இரத்தத்தின்கீழ் வாழ்கிற, இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற அனைவரோடும் உள்ள ஐக்கியத்துக்குள்ளும் வருகிறோம். **எல்லாப்** பாவங்களுக்கும் மன்னிப்பு நமக்கு அருளப்படுகிறது. மீண்டும் சொல்லுகிறேன்: நாம் மறந்துபோனவை அல்லது நமக்குத் தெரியாதவையும்கூட. இனிமேல் நாம் செய்யப்போகிறவையும்கூட.

தேவன் நம்முடைய பாவங்களை நீக்க வேண்டும் என்பதற்கு நாம் தகுதியுள்ளவர்களா, அல்லது அதைக் கேட்க நமக்கு ஏதாவது உரிமை உண்டா? இல்லை! ஆனால் நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனைக் கொடுத்த இயேசுவே, தேவன் மன்னிக்கிறார் என்பதற்கான நிச்சயம். இயேசுவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தம் அவருடைய பரிசுத்தமான, பாவமற்ற ஜீவனைக் குறிக்கிறது. அதை அவர் நமக்காகப் பலியாக்கினார். தேவனுக்கு அது மதிப்பிட முடியாத விலையுள்ளது. ஆகவே, தம்முடைய குமாரனின் இந்த இரத்தத்தின் அடிப்படையில், இயேசுவின் பலியை விசுவாசத்தோடு தனக்கென்று பற்றிக்கொண்டு அதன்மேல் முழுவதும் சார்ந்திருக்கிற ஒவ்வொருவரையும் மன்னிப்பதாக அவர் தம்மைக் கட்டுப்படுத்திக்கொண்டார். தேவன் எப்போதும் தம்முடைய வார்த்தையில் உறுதியாக நிற்கிறார்! ஏனெனில் அவர் உண்மையும் நீதியுமுள்ளவர்!

எல்லாரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்பதால் மீண்டும் சொல்லுகிறேன்: தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் தானாகவே பாவமில்லாமல் வாழ்கிறோம் என்று சொல்லுகிறவன் தன்னைத்தானே வஞ்சிக்கிறான். நாம் பாவம் செய்துவிட்டு, அது பாவமே அல்ல என்று நினைத்தால், அந்தச் சுயவஞ்சனை இன்னும் மோசமானது. அப்போது நாம் தேவனைப் பொய்யராக்குகிறோம். ஏனெனில் பாவம் என்னவென்று அவர் நமக்குத் தெளிவாகக் காட்டியிருக்கிறார். தனக்குப் பாவமே இல்லை, தான் பாவமில்லாமல் வாழ்கிறேன் என்று உண்மையில் நம்புகிறவன் கெட்டுப்போனவன்; ஏனெனில் அவன் தன் பாவங்களை அறிக்கையிடுவதன் மூலம் இயேசுவின் இரத்தத்தைப் பற்றிக்கொள்ளுவதில்லை! ஆகவே இது அழிவுக்கு நடத்துகிற கள்ள உபதேசம்.

அதிகாரம் 2

அன்பான நண்பர்களே, இது தெளிவானதுதான்; நான் இதை எழுத வேண்டிய அவசியமே இருக்கக்கூடாது: பாவம் செய்யாதிருங்கள்! நித்தியரும் மகிமையுள்ளவருமான தேவன் மனிதர்களாகிய நம்மைத் தம்முடைய ஐக்கியத்துக்குள் அழைக்கும்போது, பாவத்தைக் குறித்து நாமும் அவரைப் போலவே சிந்தித்து உணர வேண்டும். இந்த உணர்வில் நாம் வளர்ந்து பெருக விரும்புகிறோம்.

நம்முடைய தோல்விகளை நேர்மையாகப் பார்த்து ஒப்புக்கொள்ளுவதும் தேவனோடுள்ள ஐக்கியத்தின் ஒரு பகுதி. ஏனெனில் நாம் நேர்மையாக நம்மையே கேட்டுக்கொள்ள வேண்டும்: நாம் செய்வதில் **முழுமையாகத்** தூய்மையானதும் பரிசுத்தமானதுமான ஏதாவது உண்டா? ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நாம் மீண்டும் ஒருமுறை பாவம் செய்துவிட்டாலும், அதனால் ஒருபோதும் கெட்டுப்போவதில்லை. பிதாவோடும் குமாரனோடுமுள்ள ஐக்கியமும் துண்டிக்கப்படுவதோ குறைக்கப்படுவதோ இல்லை. ஏனெனில் **எல்லாம்** ஏற்கனவே

மன்னிக்கப்பட்டிருக்கிறது. நமக்குப் புதிதாக மன்னிப்பு தேவையில்லை. நமக்காகத் தம்முடைய இரத்தத்தைக் கொடுத்த பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசுவைவிடக் குறைந்தவர் அல்ல, அவரே பிதாவினிடத்தில் நமக்குப் பரிந்து பேசுகிறவரும் பிணையாளியுமாக இருக்கிறார். அவரே என்றென்றைக்கும் நம்முடைய பாதுகாப்பு. அவரே **நீதியுள்ளவர்**. அநீதியுள்ள நாமோ நம்முடைய பாவங்களை ஒருபோதும் அழித்திருக்க முடியாது.

நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களையும் இயேசு தம்முடைய இரத்தத்தினால் அழித்துவிட்டார். நம்முடைய பாவங்களுக்காக அவரே பூரணமான, ஒப்பற்ற **கிருபாதாரபலி**. இப்போது தேவன் நம்மில் அநீதியான எதையும் காண்பதில்லை. ஏனெனில் தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் விரோதமாக நாம் செய்த அசுத்தமான, அநீதியான எல்லாச் செயல்களும் இயேசுவில் மன்னிக்கப்பட்டு நீக்கப்பட்டன. அவருடைய பலி அவ்வளவு பெரிய மதிப்புள்ளது; உலகத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களுடைய எல்லாப் பாவங்களையும் அது அழிக்க முடியும். ஆனால் கிறிஸ்துவிடமும் அவருடைய பலியிடமும் அடைக்கலம் தேடுகிறவர்கள் மட்டுமே நிச்சயமாக மன்னிப்பைப் பெறுகிறார்கள்.

நாம் இயேசுவை அறிந்து அவரைப் பின்பற்றுகிறோம் என்பதை எப்படி அறிந்துகொள்ளலாம்? மிக எளிது: அவருடைய **கட்டளைகளை** நாம் நேசித்து அவற்றைச் செய்வதன் மூலம். ஒருவன் இயேசுவோடு உயிருள்ள, வாழ்க்கையை மாற்றுகிற உறவு தனக்கு உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு, அவருடைய கட்டளைகளைச் செய்யாமலும், செய்ய முயற்சிக்காமலும் இருந்தால், அவன் தன்னிடமே பொய் சொல்லுகிறான். மற்றவர்களிடமும். அப்படிப்பட்டவனில் தேவனுடைய சத்தியம் இருக்க முடியாது. ஆனால் இயேசுவின் வார்த்தையைச் செய்கிறவனில் தேவனுடைய அன்பு குடியிருக்கிறது – ஆம், அது தன் இலக்கை

அடைந்திருக்கிறது. அவன் தேவனுடைய அன்பை ஏற்றுக்கொண்டது மட்டுமல்ல, அதற்குப் பதில் அன்பும் காட்டி, மற்றவர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறான்.

அவருடைய வார்த்தையைக் கைக்கொண்டு செய்யும்போது, நாம் இயேசுவில் இருக்கிறோம். இயேசுவில் இருப்பதாகச் சொல்லுகிறவனுக்கு, இயேசு வாழ்ந்ததுபோல வாழ்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அப்போது இயேசு கிறிஸ்துவின் அன்பும் இரக்கமும் சத்தியமும் பரிசுத்தமும் நம்மிடத்திலும் காணப்படுகின்றன என்பது தெரியவரும்.

அன்பான நண்பர்களே, உண்மையில் நான் உங்களுக்குப் புதிய கட்டளையை எழுதவில்லை. இயேசு சீஷர்களாகிய எங்களுக்கு அதைக் கொடுத்தபோது அது புதிதாக இருந்தது. அந்த அர்த்தத்தில் அது பழைய, ஆதியான, இன்றும் செல்லுபடியாகிற கட்டளை. நீங்கள் இயேசுவை விசுவாசத்தோடு ஏற்றுக்கொண்டபோது அதைப் பெற்றீர்கள். அதே நேரத்தில் அது என்றென்றைக்கும் ஒரு **புதிய கட்டளை**! ஏனெனில் இயேசுவின் மூலம் அது முற்றிலும் புதிய பரிமாணத்தைப் பெற்றது – **அன்பின்** கட்டளையாக. இதற்கு முன் இப்படி ஒருபோதும் இருந்ததில்லை. அன்பின் இந்தக் கட்டளை அவரில் மெய்யாகவே வாழ்ந்தது – இன்று நம்மில் வாழ்கிறது. அவருடைய ஜீவன் நம்முடைய ஜீவனும் ஆயிற்று. ஆம், அவர் நம்மில் வாழ்கிறார்! இப்படி, இப்படி மட்டுமே, நாம் அவரைப் போல வாழவும் அன்புகூரவும் முடியும். இயேசுவில் மெய்யான ஒளி உலகத்துக்குள் வந்தது. அதனால் புதிய, வரப்போகிற யுகம் தொடங்கிவிட்டது. இருள் மேலும் மேலும் விலகியாக வேண்டும். நம்முடைய இருதயங்களிலிருந்தும் அது துரத்தப்பட்டிருக்கிறது. நாம் தேவனுடைய ஒளியில் வாழ்கிறோம். இருள் முற்றிலும் மறைந்து, இயேசு எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கும் நாள் வருகிறது.

இந்த ஒளியில் வாழ்வதாகச் சொல்லிக்கொண்டு, தன் **பிறனிடத்தில்** அன்புகூராமல் அவனைப் பகைக்கிறவன்,

தவிர்க்க முடியாதபடி இருளைச் சேர்ந்தவன். தன் பிறனிடத்தில் அன்புகூருகிறவன் ஒளியைச் சேர்ந்தவன். தேவனுடைய ஒளியில் அவன் இடறிவிழாமலும் விசுவாசத்தை விட்டு விலகாமலும் பாதுகாக்கப்படுகிறான். மீண்டும் சொல்ல வேண்டியிருக்கிறது: தன் பிறனைப் பகைக்கிறவன் இருளில் இருக்கிறான். அது அழிவுக்குரியது; ஏனெனில் இருட்டில் நடக்கிறவன் தான் எங்கே போகிறான் என்று பார்க்க முடியாது. இருட்டில் அவன் குருடனாக இருக்கிறான்.

தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட **பிள்ளைகளே**: உங்கள் எல்லாப் பாவங்களும், இனிமேல் நீங்கள் செய்யப்போகிறவைகூட, உங்களுக்கு மன்னிக்கப்பட்டிருக்கின்றன! இதற்குக் காரணம், தேவன் இயேசுவில் நமக்கு வாக்களித்து அருளின அவருடைய இரக்கம் மட்டுமே. அவருடைய நாமமே இதற்கு உத்தரவாதம்!

விசுவாசத்தில் **தகப்பன்மார்களாகவும் தாய்மார்களாகவும்** இருக்கிறவர்களே, நீங்கள் இயேசுவை வேறு எவரையும்விட அறிந்து நேசிப்பதால், ஆவிக்குரிய விதத்தில் அப்படிப்பட்டவர்களாக வளர்ந்திருக்கிறீர்கள்.

இளைஞர்களே, நீங்களும் ஒருநாள் அப்படிப்பட்ட தகப்பன்மார்களாகவும் தாய்மார்களாகவும் ஆவீர்கள். இப்போது இயேசுவின் மூலம் விசுவாசத்தினால் பொல்லாங்கனாகிய பிசாசை ஜெயித்திருக்கிறீர்கள்.

விசுவாசத்தில் இன்னும் அதிக காலம் ஆகாத பிள்ளைகளே, நீங்கள் மிக முக்கியமான, அடிப்படையான ஒன்றை அறிந்திருக்கிறீர்கள்: நித்தியராகிய தேவன் உங்கள் பரலோகப் பிதா என்பதை.

தகப்பன்மார்களே, தாய்மார்களே, உங்களுக்கு நான் எழுதினேன்; ஏனெனில் இயேசுவைக் குறித்த உங்கள் அறிவும், அவர்மேலுள்ள உங்கள் அன்பும் ஆர்வமும், இப்போது விசுவாசத்தில் மற்றவர்களுக்கு நீங்கள் எப்படி இருக்க முடியுமோ அப்படி உங்களை ஆக்குகின்றன.

இளைஞர்களே, உங்களுக்கு நான் எழுதினேன்; ஏனெனில் நீங்கள் இயேசுவில் பலவான்களாக இருக்கிறீர்கள். முக்கியமாக, தேவனுடைய வார்த்தையும், இயேசு சொன்ன எல்லாமும் உங்களுக்கு முக்கியமானவை, நீங்கள் அவற்றைச் செய்கிறீர்கள் என்பதால். இயேசுவோடும் அவருடைய வார்த்தையோடும் நீங்கள் பிசாசை ஜெயித்திருக்கிறீர்கள். அவன் பரப்புகிற எல்லாக் கள்ள உபதேசங்களும், அவன் வஞ்சித்த மனிதர்களும் உங்களை வீழ்த்த முடியவில்லை.

எச்சரிக்கையாயிருங்கள்; தேவனையும் இயேசுவையும் பொருட்படுத்தாத மனிதர்கள் நேசித்துச் செய்கிறவற்றை நீங்கள் நேசிக்காதிருங்கள். மெய்யான அன்பு ஒன்றை மட்டுமே பற்றிக்கொள்ள முடியும். அவிசுவாசிகளைப் போன்ற வாழ்க்கையை விரும்புகிறவனோ, அதைக் குறித்துப் பொறாமைப்படுகிறவனோ, பரலோகப் பிதாவின் பெரிய அன்பை அறியாதவன். தேவனைவிட்டுத் தூரமான இந்த உலகத்தில் **பிதாவின் அன்பு** குடியிருக்க முடியாது. அங்கே அது வரவேற்கப்படுவதும் இல்லை.

தேவன் அல்ல, பொல்லாங்கன் ஆளுகிற ஒரு சமுதாயம் விசேஷமாக மூன்று காரியங்களால் ஆட்டுவிக்கப்படுகிறது:

எல்லாவிதமான **இச்சைக்கும்** இடங்கொடுத்து அதன்படி வாழ்வது – அது பண ஆசையாக இருந்தாலும், பேராசையாக இருந்தாலும், பாலியலாக இருந்தாலும், புகழாக இருந்தாலும், அடிமைத்தனமான பழக்கமாக இருந்தாலும்.

பின்பு, இவ்வுலகத்துக்குரியதையும், காணக்கூடியதையும், கவர்ந்திழுப்பதையும் மட்டுமே பார்க்கிற **கண்களின் இச்சை**. அதனால் வாழ்க்கையின் உண்மையான அர்த்தத்தை உண்மையாகவே கண்ணிலிருந்து இழந்துவிடுவது.

கடைசியாக, **ஜீவனத்தின் பெருமை** – வீண்பெருமை, அகந்தை, தன்னை மிகைப்படுத்தி மதிப்பிடுதல், மற்றவர்களோடு ஒப்பிடுதல், ஒருவரைக் கூட்டாகத் துன்புறுத்துதல் போன்றவையும் இன்னும் பலவும்.

தேவன் இல்லாத மனுஷன், தேவனே இல்லாததுபோல, தன்னைத் தன் வாழ்க்கைக்கு ராஜாவாகக் கருதுகிறான். இவை எதுவும் ஒருபோதும் பரலோகப் பிதாவிடமிருந்து வர முடியாது. இவை எல்லாம் ஒருநாள் மறைந்து முடிந்துபோகும். இந்த அழிவிலிருந்து தப்ப ஒரே மீட்பு, இயேசு சொல்லுகிறதைச் செய்வதுதான். தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்வதே உலகத்துக்கு மாற்றாகப் பயனுள்ள ஒரே வழி. தேவனுடைய புதிய, நித்தியமான, பரிசுத்தமான, மகிமையான, வரப்போகிற உலகத்தை ஒளியில் அனுபவிக்க இதுவே ஒரே வாய்ப்பு. நித்திய ஜீவனில் என்றென்றைக்கும் அங்கே இருப்பதற்கும்.

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, இயேசுவோடு **கடைசிக் காலம்** தொடங்கிவிட்டது. **அந்திக்கிறிஸ்து**, அதாவது கள்ள இரட்சகன், வருவான் என்று அவர் சொன்னார். ஆனால் இப்போதே பல அந்திக்கிறிஸ்துகள் தோன்றியிருக்கிறார்கள்; போலிக் கிறிஸ்துகளைப் போல அவர்கள் இயேசுவின் இடத்தில் தங்களை வைக்கிறார்கள். அவருக்கு எதிராக நிலைப்பாடு எடுத்திருக்கிறார்கள். ஆகவே கடைசிக் காலம் வந்துவிட்டது என்று நாம் சொல்லலாம். இந்த மனிதர்கள் நம்மிடமிருந்தே, நம் நடுவிலிருந்தே வந்தவர்கள் என்பது மிகவும் வருத்தமானது. அவர்கள் தேவனுடைய குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டார்கள். ஆனால் அது உண்மையல்ல. அது உண்மையாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் நம்மோடு நிலைத்திருந்திருப்பார்கள். ஆனால் தேவன் அவர்களை வெளிப்படுத்திவிட்டார்: அவர்கள் தேவனால் உண்டானவர்கள் அல்ல, பொல்லாங்கனால் உண்டானவர்கள். நம் நடுவில் அவர்களுக்கு இடமில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் தவறானதைப் போதித்துப் பரப்புகிறார்கள்.

நம் எல்லாருக்கும் இயேசுவிடமிருந்து **அபிஷேகம்** உண்டு. அவர் நமக்குப் பரிசுத்த ஆவியைக் கொடுத்தார். இயேசுவே கிறிஸ்து, பிதாவின் நித்திய குமாரன் என்று அவர் நமக்குப் போதித்தார். இந்தக் காரியங்களை நீங்கள் முதல் முறையாகக்

கேட்கும்படி நான் உங்களுக்கு எழுதவில்லை. ஏனெனில் நீங்கள் அவற்றை ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறீர்கள். அவற்றை உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். இந்த மனிதர்களின் பொய்களுக்கும் சத்தியத்துக்கும் எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை.

அப்படியானால், இயேசுவைக் குறித்துப் பேசுகிறவர்களில் யாரைப் பொய்யர்கள் என்று சொல்ல வேண்டும்? நாசரேத்தூர் இயேசுவே தேவன் தெரிந்துகொண்ட மேசியா என்பதை மறுக்கிறவர்களைத்தான்! அப்படிப்பட்டவனே **பிதாவையும்** அவருடைய **குமாரனாகிய** இயேசுவையும் மறுக்கிற அந்திக்கிறிஸ்து. தேவன் பிதாவே அல்ல, அவருக்குக் குமாரன் இருக்கவே முடியாது என்று அவன் சொல்லுகிறான். ஆகவே இயேசு பிதாவின் குமாரன் என்பதை மறுக்கிறவன், பிதாவை அறியவும் முடியாது, அவரைத் தன் பிதாவாகக் கொண்டிருக்கவும் முடியாது. ஆனால் இயேசுவைப் பிதாவின் குமாரனாக ஏற்று, அதில் உறுதியாக நின்று, அதற்குச் சாட்சி கொடுக்கிறவனுக்குப் பிதாவாகிய தேவன் உண்டு. அவன் மெய்யாகவே தேவனுடைய பிள்ளை. இதையே நீங்களும் ஆதிமுதல் கேட்டிருக்கிறீர்கள். விற்கமுடியாத சத்தியமாக இதை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிருந்தால், நீங்கள் தேவனுடைய ஒளியில் இருக்கிறீர்கள். பிதாவோடும் குமாரனோடும் இணைந்திருக்கிறீர்கள்.

இதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற நமக்கு, பிதா தம்முடைய குமாரனாகிய மனுஷனான இயேசுவில் நிறைவேற்றி மெய்யாக்கின ஒப்பற்ற வாக்குத்தத்தம் உண்டு: பாவிகளாகவும் சாவுக்குரியவர்களாகவும் இருக்கிற மனிதர்களாகிய நாம் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவோம்! பாவமும் மரணமும் ஜெயிக்கப்பட்டிருக்கும். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்போம்.

இவை எல்லாவற்றையும் நான் உங்களுக்கு எழுத வேண்டியிருக்கிறது. ஏனெனில் உங்களை வஞ்சித்து, மகிமையானவையும் வாழ்வுக்கு

அத்தியாவசியமானவையுமான இந்தச் சத்தியங்களை உங்களிடமிருந்து பறிக்க விரும்புகிற மனிதர்கள், ஊர் ஊராகச் சுற்றும் பிரசங்கிகள், அலைந்து திரிகிறார்கள். இயேசுவிடமிருந்து நீங்கள் பெற்ற அபிஷேகத்தைக் குறித்து மீண்டும் பேசுகிறேன். அது உங்களுக்குள்ளும் உங்களோடும் நிலைத்திருக்கப்போகிற தேவனுடைய ஆவியானவரே. ஆதிமுதல் அவர் ஏற்கனவே இருந்தார். ஆகவே இந்த வஞ்சகர்களும் பொய்யர்களும் உங்களுக்குப் போதிக்க நீங்கள் இடங்கொடுக்கத் தேவையில்லை. பரிசுத்த ஆவியானவரை நம்புங்கள். எது சத்தியம் என்று அவர் உங்களுக்குப் போதிக்கிறார். பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசுவுக்கு அருகில் நிலைத்திருங்கள்.

இப்போது, என் நண்பர்களே, நான் முன்னோக்கிப் பார்க்கிறேன். இயேசு வானத்தில் காணக்கூடியவிதமாகத் தோன்றும் நாளை நான் காண்கிறேன். அது மிகப் பெரிய சந்தோஷத்தின் நாளாக இருக்கும். ஒப்பற்ற ஒரு பண்டிகை நாள்; அன்று நாம் இறுதியாக நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை எல்லாப் புலன்களோடும் சந்திப்போம். அந்த மகிமையான நாளை அப்படி அனுபவிக்க விரும்பினால், இயேசு காணக்கூடியவிதமாக நம்மோடு இருப்பதுபோலவே இப்போதே அவரோடு வாழ வேண்டும். அந்த நாள்வரை வைராக்கியத்தோடு அவரைப் பின்பற்ற வேண்டும். அப்படிச் செய்யாவிட்டால், அந்த நாள் நம்மைத் திடீரென்று பிடிக்கும். அல்லது நம்மைத் திடுக்கிடச் செய்து வெட்கப்படுத்தும். அப்போது உங்களில் சிலர் அவருக்கு உரியவர்களாகவே இருக்கவில்லை என்று தெரியவராமல் இருக்கட்டும்.

தேவன் முழுமையாக நீதியுள்ளவர் என்று நாம் அறிந்திருந்தால், ஒருவன் இயேசுவைப் போல நீதியின்படி வாழ்கிறானா என்பதையும் கண்டுகொள்ள முடியும்: அப்படிப்பட்டவன் தேவனால் பிறந்தவன்.

அதிகாரம் 3

பிதாவாகிய தேவன் எவ்வளவு **எல்லையற்ற அன்பினால்** நம்மில் அன்புகூருகிறார் என்பதை நீங்கள் உண்மையில் அளவிட முடியுமா? அவர் தம்மிலிருந்தே நம்மைத் தம்முடைய பிள்ளைகளாக்கினார்! அது அவருடைய நித்திய திட்டமும் சித்தமுமாக இருந்தது. எந்த அந்திக்கிறிஸ்துவும் எந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும் உட்பட, யாரும் இதை நம்மிடமிருந்து எடுக்கவோ கேள்விக்குள்ளாக்கவோ முடியாது: நாம் மெய்யாகவே தேவனுடைய பிள்ளைகளாகியிருக்கிறோம். தேவன் அதை விரும்பினார்.

நம்முடைய வெளித்தோற்றத்தைப் பார்த்து இதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாது. இயேசுவையும் வெளித்தோற்றத்தைப் பார்த்து யாரும் தேவனுடைய குமாரன் என்று அறிந்துகொள்ளவில்லை. அவரும் நாமும் மற்ற எல்லா மனிதர்களிலிருந்தும் வேறுபட்டுத் தோன்றவில்லை. ஆயினும் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகள்! தேவனுடைய பிள்ளைகளாக இருப்பதன் வரப்போகிற தன்மைகள் இன்னும் வெளிப்படையாகக் காணப்படாவிட்டாலும்.

ஒன்று முற்றிலும் நிச்சயம்: தேவனுடைய பிள்ளைகள் எல்லாரும் விரைவில் மகிமைப்படுத்தப்பட்ட இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முற்றிலும் **ஒப்பாக** இருப்பார்கள். அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே நாம் அவரைக் காண்போம். வியந்து நிற்போம். இந்த உண்மையே நம்முடைய நம்பிக்கையின் மையம். அவருடைய பரிசுத்தத்துக்கும் மகிமைக்கும் பொருந்தாத எல்லாவற்றையும் சமரசமில்லாமல் நம் வாழ்க்கையிலிருந்து நீக்க இது தினமும் நம்மைத் தூண்டுகிறது. இப்படி நாம் இப்போதே அவருக்கு மேலும் மேலும் ஒப்பாகிறோம்.

தேவன் இல்லாததுபோல வாழ்கிறவன் உண்மையில் ஒரு பாவி – தன் நித்திய இலக்கைத் தவறவிடுகிறவன். ஏனெனில்

தேவன் அவனைப் படைத்தார். அவனை உயிரோடு காக்கிறார். அவருக்கு அவன் நன்றியுள்ளவனாக இருக்க வேண்டும். இப்படிப்பட்ட வாழ்க்கைமுறை அக்கிரமம், அதாவது நியாயப்பிரமாணமின்மை, என்றும் சொல்லப்படுகிறது. தேவனையும் அவருடைய அதிகாரத்தையும் மறுக்கிறவன் அராஜகத்தில் வாழ்கிறான். தேவன் இல்லாத வாழ்க்கையினால் மனிதர்கள் நம்பமுடியாத அளவு பாவக்குற்றத்தைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். தேவனுக்கும் மனிதருக்கும் விரோதமான இந்தப் பாவங்களை யாரும் நடக்காததாக்க முடியாது. மனித வழிகளால் அந்தக் குற்றத்தை ஒருபோதும் சரிசெய்ய முடியாது. ஆனால் இயேசு நம்முடைய பாவங்களை நீக்குவதற்காகவே வந்தார். அவை ஒருபோதும் நடக்காததுபோல அவரால் அவற்றை நீக்க முடியும். இதை யாராலும் செய்ய முடியவில்லை! அவர் ஒருவரால் மட்டுமே. ஏன்? ஏனெனில் அவர் எந்த விதத்திலும் பாவத்தால் தொற்றப்படவில்லை, ஒருபோதும் பாவம் செய்யவில்லை. அவர் நீதியுள்ளவராக இருந்தார்.

இயேசுவைப் பின்பற்றி, அவர் சொல்லுகிறதைச் செய்ய விரும்புகிறவன் பாவத்துக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை. தேவன் இல்லாததுபோல வாழ்கிற அனைவரும் இயேசுவைப் புரிந்துகொள்ளவும் இல்லை, தங்கள் வாழ்க்கையின் இரட்சகரும் கர்த்தருமாக அவருக்குத் தங்களை ஒப்புக்கொடுக்கவும் இல்லை.

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, சமரசம் செய்யாதிருங்கள்! தேவனுடைய பார்வையில் எப்போதும் இதுவா அல்லது அதுவா என்ற ஒன்றே உண்டு! ஆகவே நான் சாம்பல் நிறப் பகுதிகளைப் பற்றிப் பேசாமல், நான் உங்களுக்குக் கொடுக்கிற சத்தியங்களைக் கறுப்பும் வெள்ளையுமாகத் தெளிவாக எதிரெதிரே வைக்கிறேன். தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிய விரும்பி அவருடைய கட்டளைகளின்படி வாழ்கிறவன் நீதியுள்ளவன். இயேசு தம்முடைய வாழ்க்கையில் நீதியுள்ளவராக இருந்ததுபோல. தேவன் இல்லாததுபோல வாழ்கிறவன் பாவம்

செய்து தன் வாழ்க்கையின் இலக்கைத் தவறவிடுகிறான். அப்படிப்பட்டவர்கள், **பிசாசு** எப்போதும் செய்துவந்ததையே செய்கிறார்கள். அவன் ஆதிமுதல் தேவனுடைய அதிகாரத்தை நிராகரித்து, இந்த அராஜகத்தைப் பரப்பினான். ஆம், அதையே செய்யும்படி தூதர்களையும் மனிதர்களையும் வஞ்சித்தான். பாவம் செய்கிற ஒவ்வொருவனும் கடைசியில் பிசாசினால் தூண்டப்பட இடங்கொடுத்து, அவன் பக்கம் நிற்கிறான். ஆனால் தேவனுடைய அன்பான குமாரனாகிய இயேசு, பிசாசு செய்த எல்லாவற்றையும், அவனுடைய எல்லாப் பொல்லாத கிரியைகளையும் அழிக்கும்படி வந்தார். பிசாசின் கிரியைகளுக்குக் கடைசி வார்த்தை இல்லை! இதை இப்போதே காண முடியும். ஏனெனில் தேவனுடைய ஒவ்வொரு பிள்ளையும் தேவனால் பிறந்தவன்; ஆகவே இனி பாவத்தால் தீர்மானிக்கப்படுவதும் ஆளப்படுவதும் இல்லை. தேவனுடைய பிள்ளை தொடர்ந்து பாவம் செய்ய வேண்டியதில்லை என்பது – அது நமக்குள் தேவன் மட்டுமே செய்கிற கிரியை! தேவனுடைய ஜீவனும், அவருடைய வார்த்தையும், அவருடைய ஆவியும் அவருடைய பிள்ளைகளில் இருக்கின்றன. ஆகவே அவருடைய பிள்ளைகள் பாவத்தை நேசித்து, பிதா இல்லாததுபோல வாழ்வது சாத்தியமே இல்லை. முடிவில் யாரும் தன் உண்மையான தன்மையை மறுக்க முடியாது. அது தேவனால் உண்டானது, அல்லது பிசாசினால் உண்டானது. ஆகவே இந்த விஷயத்தில் யாரும் தன்னைத்தானே ஏமாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. தேவனைத் தேடாமல் அதற்கேற்றபடி வாழ்கிற அனைவரும் தேவனால் பிறந்தவர்களாகவும் தேவனுடைய பிள்ளைகளாகவும் இருக்கவே முடியாது. தேவனுடைய பிள்ளையை முக்கியமாகப் பிறரன்பினால் அறியலாம். இயேசு செய்ததுபோல தன்னலமில்லாமலும் செயலினாலும் தன் பிறனிடத்தில் அன்புகூராதவன் தேவனால் பிறந்தவன் அல்ல.

இயேசுவையும் அவருடைய நற்செய்தியையும் நீங்கள் முதல் முறையாகக் கேட்டபோது, ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் காட்டும்

அன்பே பெரிய வித்தியாசத்தை உண்டாக்கும் தீர்மானமான காரியமாக இருந்தது. நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூர வேண்டும் – இது எப்போதும் அப்படியே இருக்க வேண்டும். இதற்கு நேர்மாறானதன் மிகப் பயங்கரமான உதாரணம் காயீனின் பழைய, நன்கறியப்பட்ட கதை. அவன் தன் சகோதரனாகிய ஆபேலைக் கொலைசெய்ததன் மூலம், பொல்லாங்கனாகிய பிசாசினால் உண்டானவனாகச் செயல்பட்டான். அவன் ஏன் அப்படிச் செய்தான்? அவன் செய்தது எல்லாம் பொல்லாததாக இருந்தது; ஏனெனில் அவன் பொல்லாங்கனால் உண்டானவன். ஆனால் அவனுடைய சகோதரனோ நீதியுள்ளவனாக இருந்தான். ஆபேல் பிசாசினால் உண்டானவன் அல்ல, தேவனால் உண்டானவன்.

ஆகவே இப்படிப்பட்டது இன்றும் தொடர்ந்து திரும்பத் திரும்ப நடந்தால் ஆச்சரியப்படாதிருங்கள். நல்லதையும், பரிசுத்தமானதையும், நீதியானதையும், அன்பானதையும் பகைப்பது பொல்லாப்பின் தன்மை. ஆம், அழிப்பதும். தேவன் இல்லாமல் வாழ்கிற மனிதர்கள் நம்மைக் கொஞ்சமோ அதிகமோ பகைக்கிறார்கள். ஏனெனில் தேவன் விரும்புகிறதைச் செய்ய நாம் விரும்புகிறோம் என்று அவர்கள் உணருகிறார்கள். அவர்களுக்கும் நமக்கும் இடையேயுள்ள வித்தியாசம் இதைவிடப் பெரிதாக இருக்க முடியாது. நாம் தேவனால் பிறந்திருப்பதால், மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்குள் கடந்து இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். மரணம் ஜீவனை அழிக்க விரும்புகிறது. அது பகையே தவிர வேறொன்றுமில்லை. தேவனுடைய பிள்ளையின் மெய்யான, உண்மையான ஜீவ அடையாளம், நாம் நம்முடைய பிறனிடத்தில், முக்கியமாகத் தேவனுடைய பிள்ளைகளிடத்தில், அன்புகூருவதே. மறுபக்கமாக, சந்தேகமில்லாமல் இதன் அர்த்தம்: தன் பிறனிடத்தில் அன்புகூராதவன் இன்னும் மரணத்தில் இருக்கிறான். அவன் தேவனுடைய பிள்ளை அல்ல. தன் பிறனைப் பகைக்கிற ஒவ்வொருவனும் காயீனைப் போல ஒரு மனுஷகொலைபாதகன் – அவன் உண்மையில் ஒருவரைக்

கொன்றாலும் சரி, தலையாலும் இருதயத்தாலும் அவரைப் பகைத்தாலும் சரி. தன் பிறனைப் பகைக்கிறவனுக்கு நித்திய ஜீவன் இருக்க முடியாது என்பது எல்லாருக்கும் தெளிவாக இருக்க வேண்டும் – ஒருவேளை கொஞ்ச காலம் அப்படித் தோன்றியிருந்தாலும்கூட.

அன்பு என்பதன் உண்மையான அர்த்தம் என்ன என்று நாம் எப்படி அறிந்துகொள்ளுகிறோம்? மிகப் பெரிய **முன்மாதிரியையும்**, மெய்யான தெய்வீக அன்பு என்னவென்பதற்கான அளவுகோலையும் நாம் இயேசுவில் காண்கிறோம். அன்பினால் அவர் நமக்காகத் தம்முடைய ஜீவனை அர்ப்பணித்து, சிலுவையில் பலியாக்கினார். அவர் நமக்காக அதைச் செய்தாரென்றால், வேறுவிதமாக இருக்க முடியாது: நாமும் தேவனுடைய பிள்ளைகளுக்காக அதையே செய்வோம். நம்முடைய பிறனுக்காகவும். ஆனால் **அன்பில் வாழ்வது** என்பது உடனே மற்றவர்களுக்காகத் தன் உயிரைப் பலியாக்குவது என்று அர்த்தமல்ல. உதாரணமாக, அது மிக எளிமையாக இப்படி அர்த்தப்படும்: ஏதாவது உடையவனாகிய நான், தேவையில் இருக்கிற மற்றவனுக்குத் துணைநின்று, அவனுக்கு அவசரமாகத் தேவைப்படுவதை அவனுக்குக் கொடுப்பது. ஒருவன் தன் பிறனுடைய தேவையால் தன் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் தொடப்படாவிட்டால், அவனில் தேவனுடைய அன்பு இருக்க முடியாது. பிறனுடைய தேவையைக் கவனித்து, அதனால் தொடப்பட்டு, உதவுவதற்கு எல்லாவற்றையும் செலவிடுவதே தேவனுடைய அன்பின் தன்மை.

தேவனுடைய பிள்ளைகளே, அன்பைக் குறித்துப் பேசிக்கொண்டும் அதைப் பற்றி அநேக வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டும் மட்டும் இருப்பதை நிறுத்துங்கள். தேவனுடைய மெய்யான அன்பைச் செயலில், சுயநல நோக்கமில்லாமல் வாழுங்கள்.

பிறனுக்கு உதவுவதற்குப் பதிலாக, நாம் கொடுக்க வேண்டியவற்றின்மேல் நம்முடைய இருதயம் அடிக்கடி பற்றிக்கொண்டிருக்கிறது. நம்முடைய பிறனுக்காக நம்முடைய வாழ்க்கையையும் உடைமைகளையும் விட்டுக்கொடுக்கும்போது, நாம் சத்தியத்தில் இருக்கிறோம். நம்முடைய சுயநல இருதயம் விட்டுக்கொடுக்காமல், தன்னலமற்ற கொடுத்தலைக்கூடக் குற்றப்படுத்தி, பிறனிடத்தில் அன்புகூருவது தேவையற்றது என்று கருதினால், அல்லது வெறும் வார்த்தைகளோடு நிறுத்திக்கொண்டால், நம்மைவிடப் பெரிதான தேவனுடைய கட்டளைக்கு மேலாக நம்மை உயர்த்திக்கொள்ளுகிறோம். நம்முடைய இருதயத்தின் நோக்கங்களையும் ஆட்சேபணைகளையும் தேவன் துல்லியமாகக் காண்கிறார். நம்முடைய இருதயத்தின் இந்த உணர்வை எதிர்த்து நிற்கவும், தேவனுடைய அன்பின் கட்டளையை உயர்வாக மதிக்கவும் நாம் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். பிறனுக்குத் தாராளமாகவும் தன்னலமில்லாமலும் உதவும்படி நம்முடைய இருதயம் **விட்டுக்கொடுக்கும்போது**, பிதாவினிடத்தில் நமக்குச் சுதந்திரமும் சந்தோஷமுமான நம்பிக்கை உண்டாகிறது. அவருடைய பிள்ளைகளாக நாம் அவரால் நேசிக்கப்படுகிறோமே. நம்முடைய விண்ணப்பங்களை அவரிடம் சொல்லவும், அவர் நமக்கு அருளுகிறார் என்று அனுபவிக்கவும் நமக்குச் சிலாக்கியம் உண்டு. பிறனுடைய தேவையைத் தணிக்க நாம் மனமுவந்து கொடுக்கும்போது, பிதாவும் நமக்கு மனமுவந்து கொடுக்கிறார். ஏனெனில் அவருடைய கட்டளை நமக்கு முக்கியமானது; நாம் அதை மனமுவந்து நிறைவேற்றுகிறோம். இப்படி நம்முடைய வாழ்க்கை அவருக்குச் சந்தோஷமாக இருக்கிறது. நாம் மனமுவந்து கொடுக்கும்போது, அவர் நமக்கு மனமுவந்து கொடுக்கிறார்!

பிதாவாகிய தேவன் நமக்கு இந்தக் **கட்டளையைக்** கொடுக்கிறார்: நம்முடைய நம்பிக்கையை முழுவதும்

அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மேல் வைப்பது – அவருடைய மகிமையான மகத்துவத்தின்மேலும், எல்லாவற்றுக்கும், மெய்யாகவே எல்லாவற்றுக்கும், அவர் போதுமானவர் என்பதன்மேலும். வாழ்விலும் சாவிலும். இயேசுவும் சொன்னபடி நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூருவதும் இதே கட்டளையின் பகுதி. இந்தக் கட்டளையைச் செய்கிறவன் இயேசுவில் நிலைத்திருக்கிறான், இயேசுவும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார். இயேசு நம்மில் இருக்கிறார் என்று நாம் அறிய முடியுமா? ஆம், பரிசுத்த ஆவியின் மூலம். அவர் இந்தச் சத்தியத்தை நமக்குச் சாட்சியாக உறுதிப்படுத்தி, அதைக் குறித்து உள்ளான நிச்சயத்தையும் அமைதியையும் நமக்கு அருளுகிறார். இந்த ஆவியானவர் சாட்சி கொடுப்பது மட்டுமல்ல. அவர் எப்போதும், எல்லாக் காலத்துக்கும் நம்மோடு இருக்கும்படி இயேசு இந்த ஆவியானவரை நமக்குக் கொடுத்தார்.

அதிகாரம் 4

அன்பான நண்பர்களே, உலகத்தில் அநேக **கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள்** அலைந்து திரிகிறார்கள். நான் ஏற்கனவே சொன்ன, நம்மிடமிருந்து புறப்பட்டுப்போன பொய்யர்கள் அவர்களே. உங்களுக்கு உள்ள தேவனுடைய ஆவியானவருக்கு மாறாக, இந்தத் தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் பொய்யின் ஆவிகள் கிரியை செய்கின்றன. ஆகவே உங்களுக்குப் போதிக்க விரும்புகிற ஒவ்வொரு மனிதனையும் நம்பாதிருங்கள். அது தேவனிடமிருந்து வருகிறதா என்று சோதித்துப் பாருங்கள். தேவனிடமிருந்து வருகிற மெய்யான ஆவியானவர் இயேசுவைக் குறித்துச் சத்தியத்தை அறிவிக்கிறார் என்பதால் நீங்கள் அவரை அறிந்துகொள்ளுவீர்கள். அதாவது, இயேசு கிறிஸ்து மெய்யாகவே மனுஷனானார், மனுஷனாக இருந்தார், என்றென்றைக்கும் மனுஷனாகவே இருக்கிறார் என்பது. அவர் பிதாவினிடத்தில் நித்திய குமாரனாக இருந்தபோதிலும்,

எப்போதும் அப்படியே இருக்கிறபோதிலும். இதை விசுவாசித்து மற்றவர்களுக்கு முன்பாக அறிக்கையிடாதவன் தேவனால் உண்டானவன் அல்ல. அவன் வஞ்சிக்கிற ஆவியினால், அந்திக்கிறிஸ்துவின் ஆவியினால், நிறைந்திருக்கிறான். இவன் ஒருநாள் பகிரங்கமாக, பெரிதாகவும் பரபரப்பாகவும் தோன்றுவான். ஆனால் இன்றே இந்த ஆவி இப்படிப்பட்ட கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் மூலமும் போலி மேசியாக்கள் மூலமும் கிரியை செய்கிறது. அவர்கள் மெய்யான கிறிஸ்துவைக் குறித்துப் பொய்களைப் பரப்புகிறார்கள்.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் தேவனால் பிறந்தவர்கள். அவர்கள் பொய்த் தீர்க்கதரிசிகளை இனங்கண்டு ஜெயித்திருக்கிறார்கள். உலகத்தின் ஆவியைவிடப் பெரியவரான **தேவனுடைய ஆவியானவர்** உங்களுக்குள் இருக்கிறார். இந்தத் தீர்க்கதரிசிகள், தேவனற்ற, ஆனாலும் மதப்பற்றுள்ள உலகத்திலிருந்து தோன்றினவர்கள். உலகத்திலிருந்து வருவதையும் உலகத்துக்குப் பிரியமானதையும் மட்டுமே அவர்கள் பேசுகிறார்கள். நாமோ தேவனால் உண்டானவர்கள். தேவனை அறிந்து நேசிக்கிறவன் நம்மைப் புரிந்துகொள்ளுகிறான். தேவனால் உண்டாகாதவன் நாம் சொல்லுவதைப் புரிந்துகொள்ளுவதில்லை. மீண்டும் இதுவா அல்லது அதுவா என்பதே என் கருத்து: பேசுவது சத்திய ஆவியானவர், அல்லது பொய்யும் வஞ்சகமுமான ஆவி.

அன்பான நண்பர்களே! நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூருவோம். **அன்பு** தேவனிடமிருந்து வருகிறது. தேவன் அன்புகூருவதுபோல அன்புகூருகிற ஒவ்வொருவனும் தேவனால் பிறந்தவன். அவன் தேவனை அறிந்து நேசிக்கிறான். தேவனைப் போல அன்புகூராதவன் அவரை அறியான். ஏனெனில் தேவனுடைய ஆழமான, நித்தியமான தன்மை தூய அன்பே. இந்தப் பரிசுத்த அன்பைத் தேவன் நமக்கு அருளினார். தம்முடைய ஒப்பற்ற குமாரனை மனிதர்களாகிய நம்மிடம் அனுப்பினதன் மூலம். அவருடைய

குமாரன் மனுஷனானதன் மூலம் நாம் ஜீவனைப் பெற்றோம். அவர் அதை நமக்குக் கொண்டுவந்தார். இந்த அன்பு முற்றிலும் நாம் தகுதியற்றவர்களாக இருக்கும்போது கிடைத்தது. அதன் தோற்றம் நம்மில் இல்லை – நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்தோம் என்பதுபோல அல்ல. இல்லை, அவரே முதலில் நம்மில் அன்புகூர்ந்து, தம்முடைய குமாரனின் பலியினால் நம்முடைய பாவங்களை நீக்கும்படி அவரை அனுப்பினார்.

அன்பான நண்பர்களே, எல்லா எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் மேலாக, நாம் தகுதியற்றவர்களாக இருந்தும் இப்படி நேசிக்கப்பட்டோமென்றால், ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூர நாம் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம். நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூர்ந்தால், தேவன் நம்மில் நிலைத்திருக்கிறார். அவருடைய அன்பு நம்மில் உயிருள்ளதாகவும், கிரியை செய்வதாகவும், ஆம், தன் இலக்கை அடைந்ததாகவும் இருக்கிறது. தேவன் ஆவியாயிருக்கிறார்; எவனும், எந்த மனிதனும், அவரை ஒருபோதும் கண்டதில்லை. ஆனால் தேவனுடைய குடும்பம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் காட்டும் அன்பின் மூலம் அவரைக் குறித்து ஏதோ ஒன்றைக் காணவும் புரிந்துகொள்ளவும் முடியும்.

நாம் அவரில் இருக்கிறோம் என்பதை எப்படிப் புரிந்துகொள்ள முடியும்? அவர் நம்மில் இருக்கிறார் என்பதை? அவருடைய ஆவியின் மூலம் நாம் அதைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவருடைய ஆவியின் மூலமே இந்த உயிருள்ள, நெருக்கமான இணைப்பும் அன்பின் ஐக்கியமும் சாத்தியமாகிறது.

அப்போஸ்தலர்களும் இயேசுவின் சீஷர்களுமாகிய நாங்கள் கண்டு உங்களுக்குச் சாட்சி கொடுக்கிறோம்: பிதா மெய்யாகவே நம்முடைய கெட்டுப்போன நிலையைக் கண்டு, தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார். முழு உலகத்துக்கும் இரட்சகராக.

எல்லா மனிதர்களுக்காகவும் பிதா தம்முடைய குமாரனை அனுப்பினார்.

இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று விசுவாசித்து அறிக்கையிடுகிறவனுக்குத் தேவனோடு ஐக்கியம் உண்டு; அவன் அவரோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறான். தேவன் நம்மேல் எவ்வளவு பெரிய அன்பு வைத்திருக்கிறார் என்று நாம் அறிந்து விசுவாசித்திருக்கிறோம். **ஏனெனில் தேவன் அன்பாகவே இருக்கிறார்**. அவருடைய முழுத் தன்மையும் தன்னையே கொடுக்கிற மிகத் தூய அன்பு. எந்தத் தெய்வமும் ஒருபோதும் இப்படித் தன்னைக் காட்டினதில்லை. இதுவே அவருடைய முழு வரையறை. அவர் செய்கிற, அவர் இருக்கிற **எல்லாமே** அன்பிலிருந்து வருகிறது. இந்த அன்பில் வாழ்கிறவன் தேவனில் நிலைத்திருக்கிறான், தேவனும் அவனில் நிலைத்திருக்கிறார் – நாம் பிதாவுக்கு இருதயப்பூர்வமாக நன்றியுள்ளவர்களாக இருந்து, நம்முடைய பிறனிடத்தில் அன்புகூருகிறோம் என்பதால் இது தெரியவருகிறது.

தேவனுடைய அன்பு நம்மை முற்றிலும் மாற்றியிருக்கிறது. தேவனுக்கு முன்பாகத் தைரியத்தையும் நம்பிக்கையையும் நாம் பரிசாகப் பெற்றோம். ஆகவே, பரிசுத்தரும் நீதியுள்ளவருமான தேவனுக்கு முன்பாக எல்லாரும் கணக்கு ஒப்புவிக்கப்போகிற **நியாயத்தீர்ப்பின்** நாளுக்கு முன்பாக நமக்குப் **பயமில்லை**. அங்கே கணக்கில் எடுக்கப்பட்டு நிலைநிற்கிறது ஒன்றே: இயேசு வாழ்ந்ததுபோல நாம் உலகத்தில் வாழ்ந்தோம் என்ற உண்மை. நாம் அவருடைய வார்த்தையைச் செய்யும்போது இது உண்மையாகிறது; தேவனால் பிறந்த அனைவருக்கும் இது இயல்பானது. இது ஒருபோதும் நூறு சதவீதம் வெற்றியடையாவிட்டாலும்கூட. ஆனால் அதனாலும் நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. தேவனைக் குறித்த பயம் ஒருபோதும் தேவனுடைய அன்பின் தன்மையில் இல்லை. மாறாக, **தேவனுடைய பூரண அன்பு**, நியாயத்தீர்ப்பின் நாளைக் குறித்த பயத்தையும், இயேசுவைப் போல வாழத்

தவறுவோமோ என்ற பயத்தையும் துரத்திவிடுகிறது. பயமே ஒருவகையான நியாயத்தீர்ப்பு; அது விரக்திக்கு நடத்தக்கூடும். இன்னும் தேவனையும் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பையும் குறித்துப் பயப்படுகிறவன் இன்னும் நம்பவில்லை. தேவனுடைய அன்பினாலும் இயேசுவின் மன்னிப்பினாலும் அவன் இன்னும் இளைப்பாறுதலுக்குள் வரவில்லை.

நாம் தேவனிடத்திலும் நம்முடைய பிறனிடத்திலும் அன்புகூருகிறோம். ஏனெனில் அவர் முதலில் நம்மில் அன்புகூர்ந்தார்.

இது முக்கியமானது, ஒருபோதும் மறக்கக் கூடாதது: ஒருவன் தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறேன் என்று சொல்லிக்கொண்டு தன் பிறனைப் பகைத்தால், அவன் பொய்யன். தன் கண்களால் காணக்கூடிய சகோதரனிடத்தில் அன்புகூராதவன், தான் காணமுடியாத தேவனிடத்தில் எப்படி அன்புகூர முடியும்? தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிறவன் இயல்பாகவே தன் பிறனிடத்திலும் அன்புகூர வேண்டும் என்ற இந்தக் கட்டளையை நாம் அவரிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறோம்.

அதிகாரம் 5

இயேசுவே மேசியா, அதாவது கிறிஸ்து, என்று **விசுவாசித்து அறிக்கையிடுகிற** ஒவ்வொருவனும் தேவனுடைய பிள்ளை. தேவனால் பிறந்தவன். பிதாவும் பிள்ளைகளும் அன்பினால் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிற ஒவ்வொருவனும், இயல்பாகவே அவரால் பிறந்தவனிடத்திலும் அன்புகூருகிறான். நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளிடத்தில் அன்புகூருகிறோமா என்பதை எதனால் காணலாம்? நாம் தேவனிடத்தில் அன்புகூர்ந்து, அவருடைய வார்த்தையையும் கட்டளைகளையும் செய்கிறோம் என்பதனால். தேவனுடைய பிள்ளைகளாகிய நம்மில், தேவனுடைய அன்பு நம்மை அவருடைய கட்டளைகளை அறிந்து செய்யும்படி நடத்துகிறது. தேவனிடமிருந்து ஜீவனைப் பெற்றவர்களுக்கு இந்தக் கட்டளைகள் பாரமானவை அல்ல. அவர்கள் அவற்றை

மனமுவந்து செய்கிறார்கள். ஏனெனில் தேவனால் பிறந்தவன், தேவனுடைய கட்டளைகளை மறுக்கிற உலகத்தை ஜெயிக்கிறான். தேவனையும் அவருடைய கட்டளைகளையும் நிராகரிக்கிற ஒரு சமுதாயம் நம்முடைய இருதயத்தையும் கைப்பற்ற விரும்புகிறது. நாமும் அவர்களைப் போல வாழ வேண்டும் என்று விரும்புகிறது. ஆனால் நாம் உறுதியாகவும் வெற்றியுள்ளவர்களாகவும் நிலைத்திருக்கிறோம். பிதாவின்மேலும், குமாரனின்மேலும், பரிசுத்த ஆவியின்மேலும் நாம் வைத்திருக்கிற நம்பிக்கை, உலகத்தின்மேலுள்ள ஜெயத்தைப் பற்றிக்கொள்ள நமக்கு உதவுகிறது. தேவனைவிட்டுத் தூரமான உலகத்தை யார் ஜெயித்து, நம்மேல் அது கொண்டாடும் உரிமையைத் தடுக்க முடியும்? இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்று **விசுவாசிக்கிறவர்கள்** மட்டுமே. உலகமும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளும் இதை விசுவாசிப்பதில்லை. ஆனால் நாம் விசுவாசிக்கிறோம், அதில் நிலைத்திருக்கிறோம்.

இயேசு கிறிஸ்து நமக்காக வந்தார். அவர் முழுமையாக மனுஷனானார். ஞானஸ்நானத்தின்போது “தெய்வீகக் கிறிஸ்து” நாசரேத்தூர் இயேசு என்ற மனுஷன்மேல் இறங்கினார் என்றும், அவருடைய மரணத்துக்குச் சற்று முன்பு மீண்டும் அவரை விட்டுப் போய்விட்டார் என்றும் கள்ளப்போதகர்கள் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் தேவனுடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்து, தாமே விரும்பியதால், யோவானால் தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். அவரே சிலுவையில் தம்மைப் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தார். தம்முடைய சிந்தப்பட்ட இரத்தத்தினால் அவர் நம்மைப் பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரித்தார். சத்தியத்தின் பரிசுத்த ஆவியானவர் ஆதிமுதல் இதை உங்களுக்குச் சாட்சியாகச் சொன்னார். ஆம், மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் கேட்கிறபடி, இரண்டு அல்லது மூன்று சாட்சிகளை நான் உங்களுக்குக் குறிப்பிட முடியும்: தண்ணீர், இரத்தம், ஆவி. தேவனுடைய குமாரன் மனுஷனானார் என்று அவை ஒருமனதோடு உறுதிப்படுத்துகின்றன. அவருடைய ஊழியம் தண்ணீரில் அவர் பெற்ற ஞானஸ்நானத்தோடு

தொடங்கியது. அதே தேவனுடைய குமாரன் கொல்கொதாவில் மரித்தார். மனிதர்கள் எதை வேண்டுமானாலும் சொல்லலாம்; ஆனால் தேவனுடைய சாட்சி பெரியது, ஆகவே நம்பத்தகுந்தது. அதுவே இறுதித் தீர்ப்பு. மூன்று சாட்சிகளும் சாட்சியாகச் சொன்னதையே தேவன் கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சாட்சியாகச் சொன்னார். இந்தக் கிறிஸ்துவை விசுவாசிக்கிறவன் இந்த ஒருமனதான சாட்சியைத் தன் இருதயத்தில் சுமந்து காத்துக்கொள்ளுகிறான். தேவன் தம்முடைய குமாரனைக் குறித்துக் கொடுத்த சாட்சியை நிராகரிக்கிறவன் தேவனைப் பொய்யராக்குகிறான்.

தேவன் குமாரனைக் குறித்துச் சாட்சியாகச் சொல்லுவது முக்கியமானதும் நம்பத்தகுந்ததுமாகும். அது மிகக் குறிப்பாக நம்மையும் சம்பந்தப்படுத்துகிறது. அவர் நமக்கு **நித்திய ஜீவனைக்** கொடுத்திருக்கிறார்! இந்த ஜீவன் அவருடைய குமாரனைத் தவிர வேறு எவரிலும் இல்லை. மனுஷனாகி, நமக்காக மரித்து, உயிர்த்தெழுந்த இயேசு கிறிஸ்துவில். குமாரனை நம்பிக்கையோடு தன் இருதயத்தில் ஏற்றுக்கொண்டவனுக்குக் குமாரன் உண்டு; அதனால் நித்திய ஜீவனும் உண்டு. ஏனெனில் அவரே ஜீவன். குமாரனை ஏற்றுக்கொள்ளாதவனுக்கு ஒருபோதும் நித்திய ஜீவன் இருக்க முடியாது.

உங்களுக்கு நித்திய ஜீவன் உண்டு என்பதை நீங்கள் ஒரே தரம் என்றென்றைக்குமாக அறியும்படி – அதாவது தள்ளாடும் நம்பிக்கையோடோ உணர்வோடோ மட்டுமல்ல – சந்தேகப்படாமலும் இருக்கும்படி இதை உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். நீங்கள் தேவனுடைய குமாரனை விசுவாசிக்கிறவர்களாக இருந்தால். அவர் நித்தியமானவர். அவர் மனுஷனானார். அவர் நமக்காக மரித்து, உயிர்த்தெழுந்து, மகிமையில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டார். அங்கிருந்து அவர் திரும்ப வருகிறார். நீங்கள் விசுவாசிக்கிற

இயேசு என்ற நாமம் இவை எல்லாவற்றையும், இன்னும் அதிகமானவற்றையும் உள்ளடக்கியிருக்கிறது.

தேவனைக் குறித்து நான் உங்களுக்கு எழுதின எல்லாமும், அவருக்கு முன்பாக இருக்கும்படி நம்மை அழைக்கிறது. குழந்தையைப் போன்ற நம்பிக்கையும் கவலையற்ற உறுதியும் நிறைந்தவர்களாக. அவருடைய அன்பான முகத்துக்கு முன்பாக. முக்கியமாக, நாம் அவரிடம் ஏதாவது **வேண்டிக்கொள்ளும்போது**. அவர் நமக்குச் செவிகொடுத்து, நம்முடைய வேண்டுதலைக் கேட்கிறார். அவர் விரும்புகிறதையே நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறோமே. ஏனெனில் நாம் அவரையும் அவருடைய சித்தத்தையும் – அவருக்குப் பிரியமானதை – அறிந்திருக்கிறோம். மெய்யாகவே எதைக் குறித்தும் நாம் அவரிடம் வேண்டிக்கொள்ளலாம்; ஏனெனில் அவர் நமக்குச் செவிகொடுப்பார் என்று அறிந்திருக்கிறோம். கேட்டது தேவனால் நிறைவேற்றப்படும்போது, அதுவே நம்முடைய வேண்டுதலுக்கான பதில் என்று அறிந்துகொள்ளுகிறோம். தேவன் எந்த வேண்டுதலையும் மறப்பதில்லை; ஏற்ற காலத்தில் பதில் தருகிறார். நாமே அந்த வேண்டுதலை மறந்துபோன பிறகும்கூட.

தேவனுடைய பிள்ளைகள் ஒரு **ஜெபிக்கும் குடும்பம்**. குறிப்பாக, குடும்பத்தின் ஓர் அங்கத்தினர் வெளிப்படையாகவும் தொடர்ந்தும் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு விரோதமாக நடக்கும்போது. இது ஒரு தீவிரமான காரியம். ஆகவே அந்தச் சகோதரனோ சகோதரியோ பாவத்தை உணர்ந்து, அதை அறிக்கையிட்டு, விட்டுவிடும்படி நம்முடைய ஜெபம் அவருக்குத் தேவை. நம்முடைய ஜெபங்கள் இன்றியமையாதவை. ஏனெனில் தேவன் நமக்குச் செவிகொடுக்கும்போது, அவை அந்தச் சகோதரனுக்கோ சகோதரிக்கோ ஜீவனைக் கொடுக்கும். இப்படி அவனோ அவளோ தேவன் விரும்புகிறபடி திரும்புகிறார்: பிதாவோடும்

குமாரனோடும் உணர்வோடு வாழ்கிற ஐக்கியத்துக்குள். தேவனுடைய குடும்பத்தின் ஐக்கியத்துக்குள்ளும்.

மரணத்துக்கு நடத்துகிற பாவம் உண்டு. ஒரு சகோதரனோ சகோதரியோ, தேவனுடைய பிள்ளைகள், இப்படிப்பட்ட பாவத்தைச் செய்ய முடியாது. இந்தப் பாவம் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகளுக்கும், மரணத்தில் கிடக்கிற முழு உலகத்துக்கும் உரிய அடையாளம். எல்லா அநீதியும் பாவமே. அதைத் தேவனுடைய பிள்ளை செய்தாலும் சரி, கள்ளத்தீர்க்கதரிசி செய்தாலும் சரி. ஆனால் தேவனுடைய பிள்ளையின் பாவம் அவனுடைய மரணத்தைக் குறிப்பதில்லை. உலகத்தின் பாவமோ – அது நித்திய அழிவுக்குள் நடத்துகிறது. ஏனெனில் அது கிறிஸ்துவையும் பாவத்துக்காக அவர் செய்த பலியையும் நிராகரிக்கிறது.

தேவனால் பிறந்து தேவனுடைய பிள்ளையாக இருக்கிறவன் தொடர்ந்தும் சந்தோஷத்தோடும் பாவம் செய்வதில்லை. ஆகவே அது மரணத்துக்கேதுவான பாவம் அல்ல. அப்படி இருக்கவும் முடியாது. தெளிவுக்காக, இந்த நிருபத்தில் சத்தியத்தைக் கூர்மையான தெளிவான எதிர்நிலைகளில், ஆம், கறுப்பு-வெள்ளை வேறுபாட்டில் விளக்கியிருக்கிறேன். தேவனால் பிறந்தவன் பாவம் செய்வதில்லை; ஏனெனில் கிறிஸ்து அவனைக் காத்து, உறுதியாகப் பிடித்திருக்கிறார். கிறிஸ்து எப்போதும் பலமுள்ளவர். பொல்லாங்கனை ஜெயித்தவர் அவரே. ஆகவே பொல்லாங்கன் தேவனால் பிறந்தவனைத் தொடவும் முடியாது, கெடுக்கவும் முடியாது.

தேவன் நம்மை மறுபடியும் பிறக்கச் செய்தார் என்று நாம் நிச்சயமாக அறிந்திருக்கிறோம். தேவனை நிராகரிக்கிற மனிதர்களோ, பொல்லாங்கனாகிய பிசாசின் பக்கத்தில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் மரணத்தில் இருக்கிறார்கள். இந்த வித்தியாசம், ஆம், இந்த எதிர்நிலை நம்மால் உண்டாகவில்லை. அது இயேசுவின் மூலம் உண்டானது. தேவனை – அவருடைய பரிசுத்த தன்மையை, அவருடைய ஒளியை, அவருடைய

அன்பை – நமக்குக் காட்டுவதே நித்திய தேவகுமாரனின் பணியாக இருந்தது. அவர் ஏன் நமக்காக வர வேண்டியிருந்தது என்பதை நமக்கு வெளிப்படுத்துவதும். உலகத்தின் எல்லாத் **தெய்வங்களிலிருந்தும்விக்கிரகங்களிலிருந்தும்** வேறுபட்டவரும் சத்தியமுள்ளவருமான கிறிஸ்துவை அறிந்துகொள்வது விசுவாசிக்கு வாழ்வா சாவா என்ற அளவில் முக்கியமானது. நாங்கள் உங்களுக்கு அறிவிக்கிற இயேசுவோடுதான் எல்லாம் நிற்கிறது அல்லது விழுகிறது. அவரோடு நாம் என்றென்றைக்கும் பிரிக்க முடியாதபடி இணைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். தேவனுடைய குமாரனாகிய நாசரேத்தூர் இயேசுவோடு. அவரே மெய்யான தேவனும் நித்திய ஜீவனுமாக இருக்கிறார். இதை யாரும் கவனிக்காமல் விடவோ, மறுக்கவோ கூடாது.

தேவனுடைய குமாரனைக் குறித்த இந்தச் சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தில், என் நிருபத்தின் முடிவில் நான் இதை மட்டுமே வலியுறுத்த முடியும்: இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய மகிமையையும் சிறுமைப்படுத்துகிற, பலவீனப்படுத்துகிற, கேள்விக்குள்ளாக்குகிற எல்லாமே விக்கிரகங்கள்; அவை அப்படியே இருக்கும். என் நண்பர்களே, காணக்கூடிய விக்கிரகங்களையோ, மனிதர் தரும் மதிப்பு அல்லது நாம் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற செல்வம் போன்ற “உள்ளான” விக்கிரகங்களையோ நீங்கள் எந்த விதத்திலும் சகித்துக்கொள்ளாமலும் வியந்து போற்றாமலும் இருக்கும்படி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

யோவான் எழுதின இரண்டாம் நிருபம்

மூப்பனாகிய யோவான் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். உங்களுக்காக மேய்ப்பனாக ஊழியம் செய்து, உங்களைக் குறித்துக் கரிசனையுள்ளவன். தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட அம்மையாருக்கும் அவளுடைய பிள்ளைகளுக்கும், உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். நான் இருதயப்பூர்வமாக நேசிக்கிற ஒரு சிறிய விசுவாசக் கூட்டமாகிய உங்களுக்கு. தேவனுடைய சத்தியத்திலிருந்து வருகிற அன்பைக் குறித்தே சொல்லுகிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்து வருகிற அன்பையும். இயேசு கிறிஸ்துவைச் சத்தியமாக அறிந்து நேசிக்கிற அனைவரும் உங்களையும் நேசிக்கிறார்கள். நமக்குப் பொதுவான சத்தியமே இந்த அன்புக்கு அடிப்படையும், திசையும், அளவுகோலும்! இயேசு கிறிஸ்து நம்மில் இருப்பதால், **சத்தியம்** நம்மில் நிலைத்திருக்கும். எப்போதும், என்றென்றைக்கும்! விசுவாசிகளின் ஐக்கியம் என்றென்றைக்கும் தேவனுடைய அன்பின் ஐக்கியத்தில் வாழும். நித்திய ஜீவனில்.

தேவனுடைய கிருபையும், அவருடைய இரக்கமும், அவருடைய சமாதானமும் நம்மோடு இருக்கும். உங்களில் ஒவ்வொருவரோடும் – நாள்தோறும். பரலோகத்திலிருக்கிற நம்முடைய பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்து. அப்படியே பிதாவின் குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும். அவரும் தேவனே. குமாரனாகிய தேவன். அவர் மனுஷனாகி, தேவனுடைய சத்தியத்தையும் அன்பையும் மனிதர்களாகிய நமக்கு வெளிப்படுத்தினார். இந்தச் சத்தியத்திலும் அன்பிலும் நாம் தேவனுடைய பிள்ளைகளாக வாழ்கிறோம்!

உன்னுடைய பிள்ளைகளில் சிலர் சத்தியத்தில் வாழ்கிறதை நான் கண்டபோது மிகவும் சந்தோஷப்பட்டேன். இயேசு நமக்குக் கொண்டுவந்த பிதாவின் **கட்டளையை** அவர்கள் நிறைவேற்றுகிறார்கள். ஆகவே, ஆதிமுதல் நாம் கேட்டதைச்

செய்யும்படி உங்களை வேண்டிக்கொள்ளுகிறேன். உங்களை ஆச்சரியப்படுத்தும் புதிய கட்டளை அல்ல, பழையதே: நாம் ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூர வேண்டும் என்பது.

பிதாவின் அன்பில் நிலைத்திருந்து வாழ்வது என்பது அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்வது: அவருடைய குமாரனாகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தை விசுவாசித்து, ஒருவரிடத்தில் ஒருவர் அன்புகூருவது. அவருடைய கட்டளைகள் நம்மேல் அவருக்குள்ள அன்பின் வெளிப்பாடு. அவை பாதுகாப்பும் தருகின்றன. ஊர் ஊராகச் சுற்றும் **கள்ளப்போதகர்களுக்கு** எதிராக. அநேக வஞ்சகர்கள் இன்று தங்கள் பொய்களைப் பரப்ப மிஷனரி ஆர்வத்தோடு அலைந்து திரிகிறார்கள். இயேசு மாம்சத்தில் வரவில்லை என்று அவர்கள் அறிக்கையிட்டுப் பிரசங்கிக்கிறார்கள். குமாரனாகிய தேவன் முற்றிலும் மனுஷனானார் என்பதை – நம்மைப் போலவே: பெத்லகேமில் பிறந்தார். நாசரேத்தில் வளர்ந்தார். எருசலேமின் வாசல்களுக்கு வெளியே சிலுவையில் மரித்தார். நம்முடைய பாவங்களின் நிவாரணத்துக்காக. சரீரத்தோடு உயிர்த்தெழுந்தார். மனுஷனாகப் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார் – இதை அவர்கள் மறுக்கிறார்கள். இந்த உண்மைகளைப் பகுதியாகவோ முழுவதுமாகவோ மறுக்கிறவன் வஞ்சகன்; வரப்போகிற அந்திக்கிறிஸ்துவின் கூட்டாளி.

இந்த வஞ்சகர்கள் ஒரு நிஜமான **ஆபத்து**. ஆகவே உங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். கவனமாயிருங்கள்! நாம் உழைத்துப் பெற்றதை இழந்துபோகாதபடிக்கு. நீங்கள் எங்கள் மிஷனரி ஊழியத்தின் கனி! நீங்களே நித்திய ஜீவனுக்காக உழைத்தீர்கள். தேவனுடைய கிரியையைச் செய்து, நித்திய ஜீவனுக்கென்று அவருடைய நாமத்தை விசுவாசித்தீர்கள். நமக்கு வாக்களிக்கப்பட்ட பூரண பலனைப் பெற வேண்டும் என்றுதானே விரும்புகிறோம். சத்தியத்தை உறுதியாகப்

பற்றிக்கொண்டு, அதில் வாழ்ந்து, கிறிஸ்துவைக் குறித்து ஆதிமுதல் வெளிப்படுத்தப்பட்டதைத் தாண்டிப் போகாமல் இருந்தால் மட்டுமே அது கிடைக்கும்.

நீங்கள் ஆதிமுதல் கேட்டபடி **கிறிஸ்துவின் உபதேசத்தில்** நிலைத்திராத ஒவ்வொருவனிலும் தேவன் வாசம்பண்ணுவதில்லை. மனுஷனான தேவகுமாரனாகிய கிறிஸ்துவைக் குறித்த உபதேசத்தில் நிலைத்திருக்கிற ஒவ்வொருவனும் பிதாவோடும் குமாரனோடும் இணைக்கப்பட்டிருக்கிறான். அவர்கள் அவனில் வாசம்பண்ணுகிறார்கள்.

நான் ஆதிமுதல் உங்களுக்கு விளக்கினபடி கிறிஸ்துவைக் குறித்த உபதேசத்தைக் கொண்டுவராத ஒருவன் உங்களிடம் வந்தால், அவனை ஏற்றுக்கொள்ளாதிருங்கள். அவனுக்குப் பேச இடமே கொடுக்காதிருங்கள். நீங்கள் வழக்கமாக வரவேற்கப்பட்ட விருந்தினரை ஏற்றுக்கொள்ளுவதுபோல அவனை வாழ்த்தவோ ஏற்றுக்கொள்ளவோ வேண்டாம். ஏனெனில் அப்படிப்பட்டவனை அப்படி வாழ்த்துகிறவன் அவனுடைய பொல்லாத கிரியைகளுக்குப் பங்காளியாகிறான். அவன் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும். கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சத்தியத்தைப் பேசுகிறானா என்று உங்களுக்குத் தெரியாத ஒரு பிரயாணப் போதகர் உங்களிடம் வந்தால், முதலில் அதைத் **தெளிவுபடுத்துங்கள்**. அது தெளிவான பிறகு அவனை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய விஷயத்தில் எப்போதும் தெளிவான நிலைப்பாடு எடுங்கள். இங்கே ஒருபோதும் நடுநிலையோ அலட்சியமோ இருக்கக் கூடாது. இல்லாவிட்டால் நம்முடைய முழுப் பலனும் ஆபத்துக்குள்ளாகும்.

இன்னும் எவ்வளவோ எழுத வேண்டும். மையினாலும் காகிதத்தினாலும். ஆனால் நேரில் வந்து உங்களோடு பேசுவது இன்னும் மிகச் சிறந்ததும் அழகானதுமாகும். ஏனெனில்

முகமுகமாய்ப் பேசுகிற அப்படிப்பட்ட ஐக்கியத்தில் எப்போதும் மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டு.

இங்கிருந்தும், நான் வீட்டில் இருப்பதுபோல் உணருகிற இவ்விடத்து விசுவாசிகளிடமிருந்தும், உங்களுக்கு அன்பான வாழ்த்துக்கள்.

யோவான் எழுதின மூன்றாம் நிருபம்

மூப்பனும், பிரஸ்பிட்டருமாகிய யோவான் என்னும் நான், சத்தியத்தில் நான் நேசிக்கிற என் பிரியமான காயுவே, உனக்கு எழுதுகிறேன். இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நம்மிடம் வந்து, தேவனுடைய அன்பில் வாழும்படி நம்முடைய இருதயங்களைக் கைப்பற்றின சத்தியத்தில்.

பிரியமான காயுவே, நீ எல்லாவற்றிலும் நலமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் எவ்வளவாய் வாஞ்சித்து ஜெபிக்கிறேன். உன் வெளிப்புற மனுஷனிலும் உள்ளான மனுஷனிலும். உனக்கு நல்ல, சீரான வழி இருக்க வேண்டும் என்று.

உன்னைச் சந்தித்த சகோதரர்கள், நீ உன் வாழ்க்கையை எவ்வளவாய்ச் **சத்தியத்தின்படி** அமைத்திருக்கிறாய் என்று அறிவித்தபோது நான் எவ்வளவோ சந்தோஷப்பட்டேன். உன் இருதயத்திலுள்ள சத்தியத்தின் கனிகள் எல்லாருக்கும் காணக்கூடியவையாக இருப்பது எனக்குச் சந்தோஷம். என் பிள்ளைகள் சத்தியத்தில் வாழ்கிறதைக் காண்பதைவிட எனக்கு வேறே பெரிய சந்தோஷம் இல்லை. சத்தியமாகிய கிறிஸ்துவிடம் நான் நடத்திச் செல்லும் சிலாக்கியம் பெற்று, இப்போது அவரால் நிறைந்திருக்கிறவர்கள். ஆம், அன்பில் சத்தியத்தை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டு, தங்கள் விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளிடத்திலும் தங்கள் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருகிறவர்கள்.

பிரியமானவனே, நீ சகோதரர்களிடம் நடந்துகொண்ட விதமே சத்தியத்துக்கான உண்மைத்தன்மை. நீ அறியாத மனிதர்களிடம். அவர்கள் இங்கே எங்கள் வீட்டுச் சபையில், விருந்தோம்பலில் நீ காட்டின உண்மைத்தன்மைக்குச் சாட்சி கொடுத்து அதைக் கொண்டாடினார்கள். இப்படிப்பட்ட

சகோதரர்கள் மிஷனரிகளாகப் பயணம் செய்யும்போது, அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர அவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கொடுத்து அனுப்பு. அது தேவனுக்குப் பிரியமானது, அவரைக் கனப்படுத்துகிறது. அவருக்கே அவர்கள் ஊழியம் செய்கிறார்கள். இப்படி அவர்களுடைய ஊழியம் தாங்கப்படுகிறது. ஏனெனில் அவர்கள் தங்களுக்காகப் பயணம் செய்வதில்லை. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்துக்காகவே அவர்கள் புறப்பட்டுப் போனார்கள். அவரை அறிவிக்க. அப்படிச் செய்யும்போது அவர்கள் புறஜாதிகளின் உதவியை நம்பியிராமல், எப்போதும் அந்தந்த இடத்திலுள்ள உடன்விசுவாசிகளையே தேடுகிறார்கள். அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ள இவர்கள் கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், ஆம், கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் வஞ்சகர்களை உங்கள் வீடுகளில் ஏற்றுக்கொள்ளாதிருங்கள். உண்மையான மிஷனரிகளை மட்டுமே. இப்படி நாம் சத்தியத்துக்கு உடன்வேலையாட்களாகி, கர்த்தருடைய கிரியையில் சுறுசுறுப்பான பங்காளிகளாகிறோம். அவருடைய ராஜ்யத்தில்.

பிரியமான காயுவே, நீ சேர்ந்திருக்கிற வீட்டுச் சபைக்கு நான் எழுதினேன். இந்தச் சகோதரர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்படிக்கு. ஆனால் தியோத்திரேப்பு எங்கள் வேண்டுகோளைப் பொருட்படுத்தவில்லை. அவர்கள் நடுவில் **முதன்மையானவனாக** இருக்க அவன் விரும்புகிறான். தன் இஷ்டப்படி தீர்மானிக்கவும்.

நான் உங்களிடம் வரும்போது, இந்த மறுக்கிற மனப்பான்மையை அவனுக்கு நினைப்பூட்டி, அவனிடம் கணக்குக் கேட்பேன். இது கட்டாயம் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். ஏனெனில் அவன் காரணமில்லாமல் பொல்லாத வார்த்தைகளால் எங்களைக் குற்றஞ்சாட்டுகிறான். வார்த்தைகளோடு திருப்தியடையாமல், நம் எல்லாருக்கும் ஊழியம் செய்து தங்குமிடம் தேடுகிற சகோதரர்களை அவன்

வெறுமனே திருப்பி அனுப்புகிறான். அவர்களுக்குத் தங்குமிடம் கொடுக்க விரும்புகிறவர்களையும் தடுக்கிறான். அவர்களை வீட்டுச் சபையிலிருந்து தள்ளிவிடுவதாக அவன் மிரட்டவும் செய்கிறான். இது விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்துக்குப் பொருந்தாத நடத்தை.

பிரியமான காயுவே, இப்படிப்பட்ட நடத்தையினால் அதே விதமாக நடக்கத் தூண்டப்படாதே. பொல்லாப்பை அல்ல, **நன்மையையே** பின்பற்று. ஓர் எளிய, தெளிவான விதி உண்டு: நன்மை செய்கிறவன் தேவனால் உண்டானவன். ஏனெனில் தேவன் நல்லவர். தீமை செய்கிறவன் தேவனைக் காணவில்லை. தேவன் எப்படிப்பட்டவர் என்பதை அவன் கவனிக்காமல் விடுகிறான். தேவன் நம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார், நாமும் ஒருவரையொருவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை அவன் கவனிக்காமல் விடுகிறான்.

தேமேத்திரியு இப்படித் திருப்பி அனுப்பப்பட்டவர்களில் ஒருவன். இந்த நிருபத்தைக் கொண்டுவருகிறவனாகிய அவனுக்கு எல்லாரிடமிருந்தும் நல்ல சாட்சி இருந்தபோதிலும். அவனை ஏற்றுக்கொள்ள எந்தத் தடையும் இல்லை. சத்தியமே அவனுக்கு முதன்மையானது. அவன் அதற்காக நிற்கிறான், அதற்கு இசைவாக வாழ்கிறான். நாங்களும் இதற்குச் சாட்சி கொடுக்கிறோம். நாங்கள் சத்தியத்தையே சொல்லுகிறோம் என்று நீ நன்றாக அறிவாய்.

இன்னும் எழுத எவ்வளவோ இருக்கிறது. ஆனால் முகமுகமாய்ப் பேசி, விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தில் கலந்து பகிர்ந்துகொள்வதே மேலானது.

தேவனுடைய சமாதானம் உன்னோடு இருப்பதாக. இவ்விடத்து நண்பர்கள் உனக்கு வாழ்த்துச் சொல்லுகிறார்கள். உன் சிந்தையைப் பகிர்ந்துகொள்ளுகிற நண்பர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் எங்கள் சார்பில் தனிப்பட்ட முறையில் வாழ்த்துச் சொல். ஒவ்வொருவருக்கும்.

யாக்கோபு எழுதின நிருபம்

- விசுவாசத்தின் சோதனை
- வசனத்தின்படி செய்கிறவர்கள்
- சுயாதீனத்துக்கும் அன்புக்குமுரிய ராஜரீகப் பிரமாணம்
- தேவனுடைய ராஜ்யத்தில் ஏழைகளும் செல்வந்தர்களும்
- விசுவாசமும் கிரியைகளும்
- சிறிய நாவு – பெரிய விளைவு
- மேலிருந்து வரும் ஞானம் – அல்லது கீழிருந்து
- உலகத்தோடு சிநேகம்
- கர்த்தருடைய வருகை சமீபமாயிருக்கிறது
- நியாயாதிபதி வாசலுக்கு முன்பாக நிற்கிறார்
- ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்ளுதல்
- வியாதியஸ்தருக்காக ஜெபம்

யாக்கோபு எழுதின நிருபம்

தேவனுக்கும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கும் ஊழியக்காரனாகிய யாக்கோபு. அதே நேரத்தில் அவருடைய உடன்பிறந்த சகோதரன். இது ஒரு பக்கக் குறிப்பு மட்டுமே. ஜாதிகளுக்குள்ளே சிதறியிருக்கிற இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களுக்கும் நான் எழுதுகிறேன். புலம்பெயர்ந்த நிலையில் (டயஸ்போரா) இருக்கிறவர்களுக்கு. நீங்கள் மறக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய இஸ்ரவேல் காக்கப்பட்டிருக்கிறது, அது கெட்டுப்போகவில்லை. மேசியா ஸ்தாபித்த புதிய உடன்படிக்கையின் தேவஜனம் நீங்களே! நீங்கள் எங்கே வாழ்ந்தாலும் உங்களை வாழ்த்துகிறேன்.

பலவிதமான, திடீரென்று வருகிற கஷ்டங்களாலும், திடுக்கிடச் செய்கிற நிகழ்வுகளாலும் உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்படும்போது பயப்படாதிருங்கள். வறுமை, உபத்திரவத்தினால் வரும் அநியாயமான பாடுகள், தனிமை, ஏமாற்றம் இன்னும் பலவும் உங்களைத் துக்கப்படுத்திச் சோதிக்கக்கூடும். ஆனால் அதில் சந்தோஷப்படவும் ஒரு காரணம் உண்டு. ஏனெனில் உங்கள் விசுவாசத்தின் **சோதனை** பொறுமையையும் உறுதியையும் வளர்க்கிறது. உடனே புரியாவிட்டாலும், பிரச்சினைகளுக்கும் கஷ்டங்களுக்கும் அர்த்தம் உண்டு. அவை உங்கள் விசுவாசத்தைப் பலவீனப்படுத்த அல்ல, பலப்படுத்தவே வருகின்றன. ஆகவே விசுவாசத்தில் உங்கள் பொறுமைக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுங்கள். தாக்குப்பிடியுங்கள்! விட்டுவிடாதிருங்கள்! சோதனையில் நீங்கள் பலவீனமாக உணர்ந்து, உங்கள் எல்லைகளை அடைந்து, அநேக கேள்விகளோடு இருந்தாலும்கூட. இப்படி நீங்கள் மெதுவாக, ஆனால் நிலையாக, ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சிக்கும் விசுவாசத்தில் பலத்துக்கும் வளருகிறீர்கள். அப்போது, சோதனை உங்களைத்

திடீரென்று பிடித்த தொடக்கத்தில் இருந்ததுபோல உங்களுக்கு எந்தக் குறைவும் இல்லை என்று கண்டுகொள்ளுவீர்கள். சோதனைகள் உங்களைப் பலப்படுத்தவே. இதை ஒருபோதும் மறவாதிருங்கள்.

உங்களுக்கு **ஞானம்** குறைவாக இருந்தால், – முக்கியமாக உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்படும்போது – என்ன நினைக்க வேண்டும், என்ன செய்ய வேண்டும், என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாவிட்டால், உங்கள் தேவனிடம் திரும்புங்கள். நீங்கள் அவரிடம் கேட்டால், உங்களுக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்க அவர் காத்திருக்கிறார். ஏனெனில் நம்முடைய தேவன் எப்போதும் மனமுவந்து கொடுக்கிறார். மனிதர்களாகிய நம்மைப் போலல்லாமல், அவர் நம்மைக் கடிந்துகொள்வதில்லை. நம்முடைய கேள்விகளுக்காகவும் தவறான அடிகளுக்காகவும் நம்மைக் குற்றம் சாட்டுவது அவருடைய சுபாவம் அல்ல. அவரிடம் ஞானத்தைக் கேட்கும்போது, அதை விசுவாசத்தோடு கேட்பது முக்கியம். அவர் மெய்யாகவே செயல்படுவார் என்று உறுதியாக எதிர்பார்ப்பதன் மூலம். தேவன் நமக்குக் கொடுப்பார் என்பதைச் சந்தேகிக்கிறவன், காற்றினால் அங்குமிங்கும் அடிபடுகிற கடல் அலையைப் போல இருக்கிறான். தேவனுடைய மனமுவந்த கொடுத்தலைத் தொடர்ந்து சந்தேகிக்கிறவனுக்கு உண்மையிலேயே பதில் கிடைக்காது. விசுவாசமும் சந்தேகமுமாக, தன் நெஞ்சுக்குள் இரண்டு இருதயங்களோடு, உள்ளான பிடிப்பு இல்லாமல் இருக்கிற மனுஷன், தன் வழிகளெல்லாம் நிலையற்றவையாகும் ஆபத்துக்குள் தன்னைத் தள்ளுகிறான். அவனுடைய ஜெபம் கேட்கப்படாது. உங்கள் விசுவாசத்தை அரித்து, ஓர் அரக்கனாக வளர்ந்து, கடைசியில் உங்களை வீழ்த்தக்கூடிய மிகச் சிறிய சந்தேகத்தையும் எதிர்த்து நில்லுங்கள்.

உங்களிடையே உள்ள ஏழைகளும் தாழ்ந்தவர்களுமான சகோதர சகோதரிகள், மேசியாவாகிய இயேசுவில்

தங்களுக்குள்ள உயர்ந்த நிலையைக் குறித்து மேன்மைபாராட்டட்டும். ஐசுவரியமும் செல்வமுமுள்ள சகோதர சகோதரிகள், தங்கள் ஐசுவரியம் கடைசியில் ஒன்றுமில்லை என்பதைக் குறித்து மேன்மைபாராட்ட வேண்டும். அதனால் அவர்கள் ஏழைகளைவிட உயர்ந்தவர்களோ மதிப்புள்ளவர்களோ அல்ல. உருவகமாகச் சொன்னால், ஐசுவரியவான்கள் (ஏழைகளைப் போலவே) உதிக்கும் சூரியனாலும் அதைத் தொடர்ந்து வரும் வெப்பக் காற்றினாலும் வாடிப்போகும் ஒரு பூவைப் போல இருக்கிறார்கள் – புல்லைப் போல. பூ வாடிப்போயிற்று, அதன் மலர் உதிர்ந்துபோயிற்று. அதன் அழகு போய்விட்டது. இப்படியே ஐசுவரியவான்களும் அவர்களுடைய வெற்றிகளும் வாடிப்போகும். முக்கியமாகத் தோன்றின எல்லாம் திடீரென்று முடிந்துபோகும்.

தொடக்கத்துக்கு மீண்டும் வருகிறேன். தங்கள் விசுவாசத்தின் சோதனையிலும் பரீட்சையிலும் உறுதியாக நின்று பொறுமையாயிருக்கிற அனைவரும் பாக்கியவான்கள். ஏனெனில் பொறுமையோடு சகித்துத் தாக்குப்பிடித்த பிறகு நித்திய ஜீவன் வருகிறது. விசுவாசத்தில் காட்டின அர்ப்பணிப்புக்கான ஜெயகிரீடம் அதுவே. தேவனிடத்தில் அன்புகூருகிற அனைவரும் இந்த ஜெயகிரீடத்தைப் பெறுவார்கள்! கஷ்டங்களிலும் தேவனைப் பற்றிக்கொண்டு, அவருடைய அன்பைச் சந்தேகிக்காதவர்கள்.

சோதனைகள் உங்களுக்கு நேரிடும்போது, அது தொடக்கத்திலேயே தீமைக்கு இழுக்கும் வஞ்சனை அல்ல. நீங்கள் ஒருவேளை அப்படி உணர்ந்தாலும். ஆனால் பொல்லாப்பினால் வரும் **இச்சைச் சோதனையும்** உண்டு. ஆயினும், தீமைக்கு இழுக்கப்படும்போதோ வஞ்சிக்கப்படும்போதோ, தான் தேவனால் சோதிக்கப்படுகிறேன் என்று யாரும் சொல்லக் கூடாது. வஞ்சிக்கப்படுவது, விசுவாசத்தில் சோதித்துப்

பார்க்கப்படுவதிலிருந்து முற்றிலும் வேறானது. ஏனெனில் தேவன் பொல்லாப்பினால் சோதிக்கப்படவும் தீமைக்கு இழுக்கப்படவும் முடியாதவர். ஆகவே அவர் ஒருபோதும் ஒருவரையும் தீமை செய்யும்படி வஞ்சிக்கவோ வழிநடத்தவோ மாட்டார்.

ஒருவன் சோதிக்கப்படும்போது, அவன் தன் சொந்த இன்ப இச்சையினால் தூண்டப்பட்டுத் தீமைக்கு இழுக்கப்படுகிறான். தூண்டிலின் இரையைக் கவ்வி, இப்போது கொக்கியில் மாட்டிக்கொண்ட மீனைப் போல இழுத்துச் செல்லப்படுகிறான். நாம் இச்சைக்கு இடங்கொடுக்கும்போது, ஒரு பிரசவத்தைப் போலப் பாவம் பிறக்கிறது. பாவம் முழுவதும் முதிர்ந்து, சொல்லப்போனால் வளர்ந்து பெரியதாகும்போது, அது மரணத்தைப் பிறப்பிக்கிறது. களையைப் போலப் பிடுங்கி எறியப்படாமல் முதிர்ந்துவிடுகிற பாவம், தவிர்க்க முடியாதபடி ஆவிக்குரிய மரணத்துக்கு நடத்துகிறது. இந்த வாழ்க்கையிலேயே; நித்தியத்தில் நிச்சயமாக. தேவனோடுள்ள ஐக்கியம் உடைந்துபோகிறது. இம்மையிலும் நித்தியத்திலும்! பாவத்தை விதைக்கிறவன் பாவத்தையும் மரணத்தையும் அறுப்பான். தேவனுடைய கிருபையினால் இந்தச் சுழற்சி உடைக்கப்பட்டாலொழிய. நம்முடைய இச்சைகளுக்கு இடங்கொடுத்துப் பாவம் செய்தால், அதற்கு நாமே பொறுப்பு. இச்சையையும் ஆசையையும் கவனிப்பதும் உணருவதும் இன்னும் பாவம் அல்ல. ஆனால் இச்சைக்கு இடங்கொடுப்பது பாவத்தைத் தன் போக்கில் போகவிடுவதாகும். நாம் அதைக் கொல்லாவிட்டால், அது நம்மைக் கொல்லும்.

யாரும் ஏமாந்துபோகாதிருங்கள்! நல்ல ஒவ்வொரு **ஈவும்** பூரணமான ஒவ்வொரு வரமும் எப்போதும் மேலிருந்தே இறங்கி வருகிறது. மனிதர்களாகிய நம்மிடமிருந்து அல்ல. அப்படித் தோன்றினாலும். வானத்தின் நட்சத்திரங்களைப் படைத்த சோதிகளின் பிதாவாகிய தேவனிடமிருந்தே அது வருகிறது. அவருடைய தன்மையும் உண்மைத்தன்மையும்

மாறுவதில்லை. நட்சத்திரங்களில் மாற்றங்கள் இருந்தாலும், அவரிடம் ஒருபோதும் இல்லை. நம்மைத் தீமைக்கு இழுப்பதற்குப் பதிலாக நமக்கு ஞானத்தைக் கொடுக்கும் அவருடைய சித்தத்துக்கும் இது பொருந்தும். அவருடைய தன்மையும், உண்மைத்தன்மையும், அன்பும் மாறாதவை, தெளிவானவை, தளராதவை. சந்தேகப்படுகிறவர்களைப் போல இரண்டாகப் பிளவுபட்டவை அல்ல.

சுவிசேஷமாகிய சத்திய வசனத்தினால் அவர் நம்மை **மறுபடியும் பிறக்கச்** செய்ததே அவருடைய மிகப் பெரிய வரம். சிருஷ்டிகராக அவர் நமக்கு அருளின இயற்கையான பிறப்பு அல்ல, மீட்புக்கென்று மேலிருந்து, பரலோகத்திலிருந்து உண்டான நம்முடைய புதிய பிறப்பே, நம்மை அவருடைய சிருஷ்டிகளில் முதற்பலனாக்கியது. விரைவில் வரப்போகிற எல்லாப் புதுப்பித்தலின் தொடக்கத்துக்குச் சாட்சியாக நிற்கிற முதற்பலன்.

ஆகவே, அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, ஒவ்வொருவரும் எப்போதும் **கேட்பதற்குத்** தீவிரமாகவும் – **பேசுவதற்குப்** பொறுமையாகவும் இருங்கள். முக்கியமாகக் கோபிப்பதற்குப் பொறுமையாக. ஏதாவது உங்களுக்கு எரிச்சலூட்டினாலும், நீங்கள் அவமதிக்கப்பட்டதாகவும் புண்படுத்தப்பட்டதாகவும் உணர்ந்தாலும்கூட. திடீரென்று எழும், கடுமையான, யோசனையற்ற கோபம், மனிதர்களுக்கிடையேயான சூழ்நிலைக்குத் தேவனுடைய நீதியைக் கொண்டுவருவதில்லை. அது இன்னும் மோசமாக்குகிறது. மனுஷனுடைய கோபம் ஒருபோதும் தேவனுடைய நீதியை உண்டாக்குவதில்லை. ஒருபோதும். அதற்குப் பதிலாக, கோபவெடிப்புகளுக்கு நடத்தக்கூடிய எல்லாவற்றிலிருந்தும் – கீழ்த்தரமான செயல்கள், பொல்லாத சிந்தை, பெருகிவழியும் எல்லாத் துர்க்குணம் போன்றவற்றிலிருந்தும் – உறுதியாகவும் நிரந்தரமாகவும் பிரிந்துவிடுங்கள். இதை நீங்கள் எப்படிச் செய்ய முடியும்? சாந்தமான மனப்பான்மையோடு தேவனுடைய

வசனத்தையும் அவருடைய வழிநடத்துதலையும் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். புதிய பிறப்போடு உங்களுக்குள் DNA-வைப் போல நாட்டப்பட்ட இந்த வசனம் வளரட்டும். உங்களை மாற்றட்டும். இந்த வசனத்தால் உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்ற முடியும். அதற்கான வல்லமை அதற்கு உண்டு! வரப்போகிற ஜீவனை நமக்கு அருளும் வல்லமையும் அதற்கு உண்டு. ஏனெனில் இயேசு திரும்ப வரும்போது உங்களை நித்திய ஜீவனுக்கென்று இரட்சிப்பது இந்த வசனமே.

நான் சொல்லுவது இதுவே: **வசனத்தின்படி செய்கிறவர்களாக** இருங்கள். வசனம் செய்வதற்காகவே கொடுக்கப்பட்டது. வெறுமனே கேட்பதற்காக அல்ல. கேட்டு மட்டும் செய்யாதவன் தன்னைத்தானே ஏமாற்றுகிறான். அவன் ஒரு கண்ணாடியில் பார்த்துவிட்டு, தான் கண்டதை உடனே மறந்துவிட்டதுபோல இருக்கிறது. பார்க்கவே இல்லாததுபோல. தான் எதை மாற்ற வேண்டும் என்று அவன் கண்டான்; ஆனால் ஒன்றும் நடக்காததுபோல அலட்சியமாக அதை மறந்துவிட்டான்.

ஆனால் சுயாதீனத்தின் பூரணப் பிரமாணத்தை, கிறிஸ்துவின் பிரமாணத்தை, தவறாமல் கூர்ந்து நோக்கி, தான் யார் என்பதை மறவாமல், கேட்டதைச் செய்கிறவன், தன் செய்கையில் தேவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறான். தேவன் விரும்புகிறதைச் செய்ய அவன் விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறான். இனி அவன் கோபப்பட வேண்டியதில்லை; தேவனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்வதன் மூலம் இப்போது தேவனுடைய நீதியை நிறைவேற்றுகிறான்.

ஒருவன் தான் தேவனுக்கு ஊழியம் செய்கிறேன், சுயாதீனப் பிரமாணத்தின் வழிநடத்துதல்களைப் பின்பற்றுகிறேன் என்று நினைத்துக்கொண்டு, தன் பேச்சைக் கட்டுப்பாட்டில் வைக்காவிட்டால், அவனுடைய தேவபக்தி வீணானது.

நம்முடைய பரலோகப் பிதாவுக்குச் செய்யும் மெய்யான, தன்னலமற்ற **தேவ ஆராதனை** இதுவே: விதவைகளையும்

திக்கற்ற பிள்ளைகளையும் மறவாமல், அவர்களைச் சென்று சந்தித்து, அவர்களுடைய துக்கமான, வாழ்வையே அச்சுறுத்தும் நிலையில் அவர்களுக்குத் துணைநிற்பது. மெய்யான ஆராதனை உதவியற்ற, வீடற்ற எல்லாருக்கும் உதவுகிறது; ஏனெனில் அது தேவனுடைய இருதயத்துக்கு ஏற்றது.

தேவனுடைய வழிநடத்துதல்களைப் பொருட்படுத்தாமல், விதவைகளையும் திக்கற்ற பிள்ளைகளையும் கவனிக்காமல் விடுகிற உலகத்தைப் போல நடந்துகொள்ளாமல் இருப்பதும் இதன் அர்த்தம்; உலகத்தின் சிந்தனையையும் வாழ்க்கைமுறையையும் ஏற்றுக்கொள்ளாமல், அவற்றைக் களைந்துபோட்டு, உணர்வோடு வித்தியாசமாக இருப்பது. தேவன் விரும்புகிறபடியே.

அதிகாரம் 2

என் சகோதர சகோதரிகளே! தேவனுடைய எல்லா மகிமைக்கும் கர்த்தராகிய நம்முடைய கர்த்தர் இயேசு கிறிஸ்துவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தை **முகதாட்சிணியமில்லாமல்** கடைப்பிடியுங்கள். அவருக்கு முன்பாக நாம் எல்லாரும் சமமாக மட்டுமே இருக்க முடியும்!

கற்பனை செய்து பாருங்கள்: உங்கள் ஜெப ஆலயத்துக்குள் ஆடம்பரமான உடையும் கனமான பொன் மோதிரமும் அணிந்த ஒருவன் வருகிறான். அதே நேரத்தில் ஓர் ஏழையும் உள்ளே வருகிறான் – அழுக்கான வஸ்திரத்தோடு அல்லது மிகவும் கிழிந்துபோன உடையோடு. நீங்கள் வெளித்தோற்றத்தைப் பார்த்து, “வாருங்கள், இங்கே சௌகரியமாக உட்காருங்கள்” என்று சொல்லுகிறீர்கள். ஆனால் ஏழையிடம், “நீ அங்கே பின்னால் நில்” – அல்லது “இங்கே கீழே என் பாதபடியருகே உட்கார்” என்று சொல்லுகிறீர்கள். இயேசு இப்படிச் செய்திருப்பார் என்று நீங்கள் உண்மையில் நினைக்கிறீர்களா? இது முரண்பாட்டுக்கும் மேலானதல்லவா? நீங்கள் யோசனையில்லாமல் நடந்துகொண்டு, உண்மையில் இல்லாத

ஒரு வித்தியாசத்தை உண்டாக்கவில்லையா? நீங்கள் உங்களை நியாயாதிபதிகளாக்கிக்கொள்ளுகிறீர்கள் என்றுகூடத் தோன்றுகிறது. அதுவும் சொந்த லாபத்துக்காகத் தந்திரமான கணக்குகளோடு.

அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, நன்றாகக் கேளுங்கள்: விசுவாசத்தினால் **ஐசுவரியவான்களாகும்படி** தேவன் உலகத்தின் **ஏழைகளையே** தெரிந்துகொள்ளவில்லையா? ஆம், அவர்களைத் தம்முடைய வரப்போகிற ராஜ்யத்தின் சுதந்தரவாளிகளாக்கும்படி? எப்படியிருந்தாலும், தம்மை இருதயப்பூர்வமாக நேசிக்கிற எல்லாருக்கும் – ஏழைகளுக்கும் ஐசுவரியவான்களுக்கும் – அவர் இதை வாக்களித்திருக்கிறார்.

நீங்களோ ஏழையை அசட்டைபண்ணி அவனை அவமதித்தீர்கள். துரதிருஷ்டவசமாக, ஐசுவரியவான்கள் உங்களை ஒடுக்கித் தாழ்வாக வைத்திருக்கிறார்கள் அல்லவா? முடிந்த இடங்களிலெல்லாம் உங்களை நியாயஸ்தலங்களுக்கு இழுத்துக்கொண்டு போகிறார்கள் அல்லவா? ஞானஸ்நானத்தில் உங்கள்மேல் தொழுதுகொள்ளப்பட்ட நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தை, இந்த நடத்தையின் மூலம் அவர்கள் பகிரங்கமாகத் தூஷிக்கவில்லையா?

இந்த நாமத்தை, ராஜாதி ராஜாவை அறிக்கையிடுகிற அனைவருக்கும், அவருடைய **ராஜரீகப் பிரமாணம்** மட்டுமே செல்லுபடியாக வேண்டும்: “உன்னிடத்தில் நீ அன்புகூருகிறதுபோலப் பிறனிடத்திலும் அன்புகூருவாயாக.” **இதை** நிறைவேற்றுவது நல்லதும் சரியானதுமாகும். ஆனால் நீங்கள் ஒருவனை வெளித்தோற்றத்தின்படி மதிப்பிட்டு, அவனுடைய உடைமைகளின்படி அவனை எடைபோட்டால், பாவம் செய்கிறீர்கள். நியாயப்பிரமாணம் உங்களை மீறுகிறவர்கள் என்று குற்றவாளிகளாக்குகிறது.

இப்படி நீங்கள் நியாயப்பிரமாணத்தைக் கைக்கொள்ளுகிறீர்கள் என்று நினைத்தால், அது தவறு.

ஏனெனில் நியாயப்பிரமாணத்தின் ஒரே ஒரு கட்டளையில் நீங்கள் தவறினாலும், முழு நியாயப்பிரமாணத்தையும் மீறினவர்களாகிறீர்கள். ஏனெனில் “விபசாரம் செய்யாதிருப்பாயாக” என்று சொன்னவர், “கொலை செய்யாதிருப்பாயாக” என்றும் சொன்னார். நீ விபசாரம் செய்யாமல் கொலை செய்தால், நியாயப்பிரமாணத்தை மீறுகிறவனாகிவிட்டாய்.

ஆகவே எந்நேரமும் **சுயாதீனப் பிரமாணத்தினால்** மதிப்பிடப்படுகிறவர்களாகப் பேசி நடந்துகொள்ளுங்கள். நாம் விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறோம்! ஆனால் அதன் அர்த்தம்: அன்புகூருவதற்காக விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். வாழ்க்கையின் முடிவில், ஏழைகளையும் பலவீனர்களையும், விதவைகளையும் திக்கற்ற பிள்ளைகளையும் இரக்கமில்லாமல் நடத்தின எல்லாருக்கும் விரோதமாகத் தேவனுடைய தீர்ப்பு இரக்கமில்லாமல் இருக்கும். இரக்கம் நியாயத்தீர்ப்பை மேற்கொண்டு மேன்மைபாராட்டுகிறது. அது எந்தத் தண்டனைத்தீர்ப்புக்கும் பயப்பட வேண்டியதில்லை. ஆம், அதற்குத் தீர்ப்பே தேவையில்லை. எல்லாரும் இரக்கமுள்ளவர்களாக இருந்தால், நியாயத்தீர்ப்பே தேவைப்படாது.

என் அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, ஒருவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின்மேல் தனக்கு விசுவாசம் உண்டு என்று சொல்லிக்கொண்டு, அந்த விசுவாசத்துக்குச் சாட்சியாக **கிரியைகள்** இல்லாதிருந்தால், என்ன பயன்? அப்படிப்பட்ட **விசுவாசம்** அவனை எப்படி இரட்சிக்க முடியும்?

குளிரில் நடுங்குகிற, பசியாயிருக்கிற, அன்றாட உணவும் பானமும் இல்லாத ஒரு சகோதரனோ சகோதரியோ இருக்கும்போது, நீங்கள்: சமாதானத்தோடே போங்கள், குளிர்காய்ந்து வயிறார உண்ணுங்கள்! என்று சொல்லி, அவர்களுக்குத் தேவையானதைக் கொடுக்காவிட்டால் – அதற்கு என்ன பயன், என்ன மதிப்பு? இப்படி இருதயமில்லாமல்

நடந்து, இரக்கத்தின் கிரியைகளைச் செய்யாதவனுடைய விசுவாசம் செத்தது.

கிரியைகளில்லாத தன் விசுவாசத்தை நம்பியிருக்கிற அப்படிப்பட்டவனிடம் ஒருவன் இப்படிச் சொல்லலாம்: உனக்கு விசுவாசம் உண்டு, எனக்குக் கிரியைகள் உண்டு. கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசத்தை எனக்குக் காண்பி! உன் விசுவாசத்தை நான் எதனால் அறிந்துகொள்ள முடியும்? நான் என் கிரியைகளினால் என் விசுவாசத்தை உனக்குக் காண்பிப்பேன். தேவன் இருக்கிறார் என்பதில் மட்டுமே உன் விசுவாசம் அடங்கியிருக்கிறது. அது நல்லது. ஆனால் யோசித்துப் பார்: பிசாசுகளும், பொல்லாத ஆவிகளும், இதை விசுவாசிக்கின்றன. ஆனால் அவை தங்கள் துர்க்குணத்தினிமித்தம் தங்கள் சிருஷ்டிகருக்கு முன்பாக நடுங்குகின்றன. அவற்றிலும் விசுவாசத்தின் ஏதோ ஒன்று தெரிகிறது. ஆனால் இந்த விசுவாசத்தினால் அவை இரட்சிக்கப்படுவதில்லை – நீயும் அப்படியே. ஏனெனில் கிரியைகளில்லாமல் உன் விசுவாசம் செத்தது, உயிரற்றது.

யோசனையற்ற மனுஷனே, உன் விசுவாசத்தைக் குறித்து நீ கட்டாயம் சிந்திக்க வேண்டும். ஆபிரகாமைப் பாருங்கள். ஈசாக்கைப் பலியிட அவன் ஆயத்தமாக இருந்ததால், அவன் கிரியைகளினால் நீதிமானாக்கப்படவில்லையா? அவனுடைய விசுவாசமும் கிரியைகளும் கைகோர்த்துச் சென்றன என்பதை அதில் நீ காணலாம். ஆம், அவனுடைய கிரியைகள் அவனுடைய விசுவாசத்தை முத்திரையிட்டன. அவனுடைய விசுவாசத்தைப் பூரணமாக்கின. இப்படி ஆதியாகமம் 15-இலுள்ள வேதவாக்கியம் நிறைவேறியது: “ஆபிரகாம் தேவனை விசுவாசித்தான், அது அவனுக்கு நீதியாக எண்ணப்பட்டது.” அவன் தேவனுடைய சிநேகிதன் என்றும் அழைக்கப்பட்டான்.

உயிருள்ளதும் இரட்சிக்கிறதுமான விசுவாசத்தைப் பிரதிபலிக்கிற கிரியைகளின் அடிப்படையில் ஒரு மனுஷன் இரட்சிக்கப்பட்டு நீதிமானாக்கப்படுகிறான் என்பதை இதில்

நீங்கள் காண்கிறீர்கள். செத்ததும், இரக்கத்தின் கிரியைகள் இல்லாததும், ஆம், செயலற்றதுமான விசுவாசத்தினால் மட்டும் எந்த மனுஷனும் இரட்சிக்கப்படுவதில்லை.

இஸ்ரவேலர் கானானைக் கைப்பற்றினபோது எரிகோவின் மதிலில் குடியிருந்த வேசியாகிய ராகாபும் இப்படியே கிரியைகளினால் நீதிமானாக்கப்பட்டு இரட்சிக்கப்படவில்லையா? ஏனெனில் அவள் இரண்டு வேவுகாரரையும் ஏற்றுக்கொண்டு, ஒளித்துவைத்து, வேறொரு வழியாக அனுப்பிவிட்டாள்.

இந்த ஒப்பீட்டையும் யோசித்துப் பாருங்கள்: ஆவி-ஆத்துமா இல்லாத மனித சரீரம் செத்ததாக இருப்பதுபோல, கிரியைகளில்லாத விசுவாசமும் செத்ததாக இருக்கிறது.

அதிகாரம் 3

சபையில் **போதகனாகவோ** பிரசங்கியாகவோ ஆவதை மிகப் பெரிய ஊழியமாகக் கருதாதிருங்கள். வெளிச்சத்தில் நிற்க வேண்டும், விசேஷமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டும் என்ற நோக்கம் கவர்ச்சிகரமானது. நாம் ஏன் அதற்கு இடங்கொடுக்கக் கூடாது? பேச்சாளராக இருப்பது கவர்ச்சியானதுதான்! மற்றவர்களுக்குப் போதித்து அறிவுறுத்துகிற அனைவரையும் தேவன் ஒருநாள் அவர்களுடைய வார்த்தைகளின்படி மதிப்பிட்டு நியாயந்தீர்ப்பார். அவர்கள் மற்றவர்களைவிட அதிகம் அறிந்திருப்பதால்தான், அதை அன்றாட வாழ்க்கையிலும் காட்ட வேண்டிய பெரிய பொறுப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. அது எப்போதும் வெற்றியடைவதுமில்லை. ஏனெனில் நாம் எல்லாரும் அடிக்கடி இடறி, தவறுகள் செய்கிறோம். ஆம், திரும்பத் திரும்பப் பாவம் செய்கிறோம். குறிப்பாக நம்முடைய வார்த்தைகளினால்.

பேச்சில், நம் உதடுகளைவிட்டு வெளிவரும் அத்தனை வார்த்தைகளிலும், தவறு செய்யாதவன், உண்மையில் தன் முழுச் சரீரத்தையும் கட்டுப்படுத்தி

அடக்கிவைக்கக்கூடியவனாக இருப்பான். குதிரைகளோடு இதை ஒப்பிடலாம். அவற்றின் வாயில் நாம் கடிவாளம் போடுகிறோம். அதனால் அவற்றின் முழுச் சரீரத்தையும் திருப்புகிறோம். இப்படி அவை நமக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன. அல்லது கடலிலுள்ள பெரிய கப்பல்களை நினைத்துப் பாருங்கள். பலமான, கடுமையான காற்றுகளால் அவை முன்னோக்கித் தள்ளப்படுகின்றன. ஆயினும் ஒரு சிறிய சுக்கானால் அவை திருப்பப்படுகின்றன.

அப்படியே நாவும் ஒரு சிறிய அவயவம்; ஆனாலும் அது பெரிய காரியங்களைக் குறித்துப் பெருமைபாராட்டுகிறது. உதாரணமாக, ஒரு சிறிய நெருப்பு ஒரு பெரிய காட்டைக் கொளுத்திவிட முடியும். நம்முடைய நாவும் அப்படியே. அநீதி நிறைந்த ஓர் உலகத்தையே அது கட்டவிழ்த்துவிட முடியும். அது முழு உலகத்தையும் தீப்பற்றச் செய்திருக்கிறது, இன்னும் தொடர்ந்து தீ மூட்டிக்கொண்டிருக்கிறது.

முழுச் சரீரத்தையும் கறைப்படுத்தி, அதிக கேடு விளைவிப்பது நாவே. பொல்லாத, தந்திரமான, அவதூறான, பொய்யான வார்த்தைகளால் அது உலகத்தைத் தொடர்ந்து தீக்கிரையாக்குகிறது. எல்லாப் பொல்லாப்பின் உருவமாகிய நரகத்தினால் அதுவே தீ மூட்டப்படுகிறது.

நிலத்திலும், ஆகாயத்திலும், தண்ணீரிலுமுள்ள எல்லாக் காட்டு மிருகங்களும் மனிதர்களால் அடக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் **நாவை** எந்த மனுஷனும் தன் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டுவர முடியாது. தவறான அல்லது அநியாயமான ஒரு வார்த்தையும் ஒருபோதும் தன் உதடுகளைவிட்டுத் தப்பாதபடி, எந்த மனுஷனும் நாவை அடக்க முடியாது. அது அடக்கமுடியாத ஒரு தீமை, சாவுக்கேதுவான விஷத்தால் நிறைந்தது.

நாவினால் தேவனும் பிதாவுமானவரைத் துதிக்கிறோம். அதே நாவினால் தேவனுடைய சாயலில் படைக்கப்பட்ட மனுஷனைச் சபிக்கிறோம். ஒரே வாயிலிருந்து துதியும் சாபமும்

புறப்படுகின்றன. இதை யார் நல்லது என்று சொல்ல முடியும்? ஒரே ஊற்றிலிருந்து ஒரே நேரத்தில் கசப்பான தண்ணீரும் இனிமையான தண்ணீரும் பொங்கி வர முடியுமா? அல்லது அத்திமரத்தில் ஒலிவப்பழங்களும், திராட்சச்செடியில் அத்திப்பழங்களும் காய்க்குமா?

உங்களில் **ஞானியும்** விவேகியுமானவன் யார்? அதைத் தங்கள் வாழ்க்கையிலும் காட்டுகிறவர்கள் மட்டுமே. அதாவது நல்ல நடத்தையிலும், ஞானத்திலிருந்து வருகிற சாந்தத்திலும். ஆனால் உங்கள் இருதயங்களில் கசப்பான பொறாமையும் சண்டை மனப்பான்மையும் இருந்தால், நீங்கள் ஞானிகளும் விவேகிகளும் என்பதுபோலப் பெருமைபாராட்ட எந்தக் காரணமும் இல்லை. உங்கள் வாழ்க்கை அதற்கு நேர்மாறாக இருப்பதால், நீங்கள் உங்களிடமே பொய் சொல்லுகிறீர்கள்.

உங்கள் வாழ்க்கையைத் தீர்மானித்து வழிநடத்துகிற இந்த ஞானம் மேலிருந்து, நம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவரிடமிருந்து வருவதில்லை. இது **கீழிருந்து**, பூமியிலிருந்து வரும் ஞானம். ஜென்ம சுபாவத்துக்குரியது – இன்னும் மோசமாக – பேய்த்தனமானது. எல்லாச் சண்டை மனப்பான்மையும் பொறாமையும் கீழிருந்து வந்து அழிக்கிறது. அவை பரவும் இடத்தில் குழப்பம் உண்டு; எந்தத் தீய செயலையும் எதிர்பார்க்க வேண்டியிருக்கும்.

மேலிருந்து, பரலோகத்திலிருந்து, தேவனிடமிருந்து வருகிற ஞானம் முற்றிலும் வேறானது. முதலாவது, அது தேவனைப் போலவே முற்றிலும் சுத்தமானது. பின்பு, அது சமாதானமுள்ளது. இணக்கமானது. கற்றுக்கொள்ள மனமுள்ளது. இரக்கத்தாலும், மனிதர்களுக்கான அநேக நல்ல காரியங்களாலும் நிறைந்தது, பட்சபாதமில்லாதது, மாயமில்லாதது. இவை எல்லாம் தேவனிடமிருந்து வருகின்றன. அவரே நம்முடைய முன்மாதிரி.

சமாதானத்தை விதைத்துச் சமாதானத்தை உண்டாக்குகிறவன் சமாதானத்தை அறுப்பான்; ஏனெனில்

அதுவே நீதிக்கு ஏற்றது.

அதிகாரம் 4

நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்: உங்களுக்குள்ளே யுத்தங்களும் சண்டைகளும் எங்கிருந்து வருகின்றன? அவை எங்கிருந்தோ வருவதில்லை. அல்லது எப்போதும் உங்களிடமிருந்து அல்லாமல் மற்றவர்களிடமிருந்து வருவதில்லை. அதன் காரணமும் மூலமும் நீங்களே. ஏனெனில் உடைமைக்கும் செல்வத்துக்குமான உங்கள் இச்சைகளிலிருந்தே அவை வருகின்றன. இந்த இச்சைகள் உங்களுக்குள் போர் செய்து, திரும்பத் திரும்ப வெடிக்கின்றன. ஆனால்: நீங்கள் இச்சிக்கிறீர்கள், ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. நீங்கள் கொலை செய்கிறீர்கள், பொறாமைப்படுகிறீர்கள், இன்னும் ஒன்றையும் அடைய முடிவதில்லை. நீங்கள் இடைவிடாமல் சண்டையிட்டு, உங்கள் பிறனுக்கு விரோதமாகத் திட்டமிட்டு யுத்தம் செய்கிறீர்கள். ஏழைகளுக்கும் ஐசுவரியவான்களுக்கும் விரோதமாக. ஆயினும் நீங்கள் விரும்புவது இன்னும் உங்களுக்குக் கிடைப்பதில்லை. எல்லா ஈவுகளையும் கொடுக்கிறவரிடம் நீங்கள் உங்களை ஒப்புக்கொடுக்காததால் உங்களுக்கு ஒன்றுமில்லை. எல்லாவற்றையும் நீங்களே கையில் எடுக்க விரும்புகிறீர்கள். நீங்கள் தேவனிடம் கேட்கும்போது, உங்களுக்கு ஒன்றும் கிடைப்பதில்லை. ஏனெனில் உங்கள் இச்சைகளில் சுயநலமாக உங்களுக்கென்று வைத்துக்கொண்டு அனுபவிக்க விரும்புகிற ஒன்றைப் பெறும்படி, சுயநல நோக்கத்தோடு ஜெபிக்கிறீர்கள்.

விபசாரரே, விபசாரிகளே: உலகத்தோடு, அதாவது தேவனையும் அவருடைய கட்டளைகளையும் நிராகரிக்கிற சமுதாயத்தோடு, சிநேகம் தேவனுக்கு விரோதமான பகை என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? எந்த விஷயத்திலாவது உலகத்துக்குச் சிநேகிதனாக இருக்க விரும்புகிறவன், அந்த நேரத்தில் தேவனுக்குப் பகைவனைப் போல நடந்துகொள்ளுகிறான். அவன் பக்கம் மாறிவிட்டதுபோல

இருக்கிறது. தேவனுக்கும் அவருடைய நல்ல கட்டளைகளுக்கும் விரோதமான மனிதர்களோடும் கருத்துக்களோடும் தன்னை இணைத்துக்கொள்ளுகிறவன், அதில் தன்னை உலகத்துக்குச் சிநேகிதனாக்குகிறான். அல்லது வேதவாக்கியம் வீணாக, சும்மா, காரணமில்லாமல் பேசுகிறது என்று நீங்கள் உண்மையில் நினைக்கிறீர்களா? நமக்குள் வாசம்பண்ணுகிற ஆவியானவர் வைராக்கியத்தோடு நம்முடைய முழு இருதயத்தையும் வாஞ்சிக்கிறார். அவர் நம்மை **முழுவதுமாக** விரும்புகிறார். நம்முடைய பாசத்தை வேறொன்றோடு பகிர்ந்துகொள்ள அவர் ஆயத்தமாக இல்லை. புருஷர்களாகிய நீங்கள் உங்கள் மனைவிகளை வேறு ஆண்களோடு பகிர்ந்துகொள்ள ஒருபோதும் ஆயத்தமாக இல்லாததுபோல, நம்முடைய விசுவாசப்பற்றைப் பாதி மட்டுமே பெற தேவன் ஆயத்தமாக இல்லை.

அவர் பிளவுபடாத விசுவாசப்பற்றைக் கேட்கிறார். ஆனால் அவர் அருளுகிற கிருபை அதைவிடப் பெரியது: “தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார்.”

ஆகவே தாழ்மையோடு நம்முடைய தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருங்கள். இந்த இருதய மனப்பான்மையில் பிசாசுக்கும் அவனுடைய கவர்ச்சிகளுக்கும் எதிர்த்து நில்லுங்கள். அப்போது அவன் உங்களைவிட்டு ஓடிப்போவான். ஏனெனில்: தேவன் உங்கள் பக்கத்தில் இருக்கும்போது அவன் உங்களுக்கு விரோதமாக என்ன செய்ய முடியும்? தேவனிடத்தில் **சேருங்கள்**. அவரிடம் மனந்திரும்புங்கள். சுயநல நோக்கமில்லாமல் அவரிடம் வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். அப்போது அவர் உங்களிடத்தில் சேர்ந்துவருவார். அப்போது நீங்கள் தேவனோடு ஐக்கியத்தில் இருக்கிறீர்கள்.

பாவிகளே, அநியாயம் செய்த உங்கள் கைகளைச் சுத்திகரியுங்கள். உங்கள் இருதயங்களைப் புதிதாகத்

தேவனுக்கு அர்ப்பணியுங்கள். இருமனதோடு வாழ்வதை நிறுத்தி, முழுவதுமாகத் தேவனைத் தெரிந்துகொள்ளுங்கள்.

மெய்யாகவே உறுதியாயிருங்கள். தேவனிடம் முழுமையாகத் திரும்புவதை அனுபவியுங்கள். உங்களைக் குறித்துப் புலம்பி, துக்கித்து, அழுங்கள். உங்கள் சிரிப்பு துக்கமாகவும், உங்கள் சந்தோஷம் சஞ்சலமாகவும் மாறட்டும். கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தாழ்மைப்படுங்கள், அப்போது அவர் உங்களை உயர்த்துவார்! முற்றிலும் புதிதாகத் தொடங்கி, பழையதைப் பின்னே விட்டுவிடுங்கள். மனம் மாறுங்கள். மனஸ்தாபமும் மனந்திரும்புதலும், மிகச் சிறந்த எதிர்காலத்தைத் திறக்கும் உணர்தல்.

சகோதர சகோதரிகளே, ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாகப் பேசாதிருங்கள். புறங்கூறுதலினால் ஒருவரையொருவர் இழிவுபடுத்தாதிருங்கள். தன் பிறனுக்கு விரோதமாகப் பொல்லாங்கு பேசுகிற ஒவ்வொருவனும், உண்மையில் அன்பின் ராஜரீகப் பிரமாணத்துக்கு விரோதமாகவும் பேசி, அதை நியாயந்தீர்க்கவும் செய்கிறான். அப்போது நீ பிரமாணத்தின்படி செய்கிறவனாக இல்லாமல், இந்தத் தெய்வீகப் பிரமாணத்தின்மேல் உன்னை நியாயாதிபதியாக உயர்த்திக்கொள்ளுகிறாய். பிரமாணங்களை இயற்றி, எதைச் செய்யலாம் எதைச் செய்யக் கூடாது என்று தீர்மானிப்பது நீ அல்ல. இரட்சிக்கவும் அழிக்கவும் வல்லவராகிய நியாயப்பிரமாணிகர் ஒருவரே. அன்பின் பிரமாணத்துக்கு மேலாக நீங்கள் உங்களை உயர்த்தும்போது நீங்கள் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியது அவரிடமே. உங்கள் பிறனை நியாயந்தீர்த்துக் குற்றவாளியாக்க நீங்கள் யார்? நியாயத்தீர்ப்பு நியாயப்பிரமாணிகருக்கு மட்டுமே உரியதல்லவா.

இப்போது, **தொழில் முனைப்பு** நிறைந்து லாபம் சம்பாதிக்க விரும்புகிற உங்களுக்கு ஒரு வார்த்தை. நீங்கள் தன்னம்பிக்கையோடு சொல்லுகிறீர்கள்: “இன்றைக்கு அல்லது நாளைக்கு நாங்கள் பட்டணத்துக்குப் போய், நல்ல வியாபாரம்

செய்து பணம் சம்பாதிப்போம்.” உண்மையில் நாளை என்ன நடக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதே. நம்முடைய வாழ்க்கை என்ன? கொஞ்ச நேரம் தோன்றிப் பின்பு மறைந்துபோகிற ஆவி அல்லது மூடுபனி போன்றது. நம்முடைய வாழ்க்கை அதைவிட அதிகமல்ல. இந்த நிச்சயமின்மையை நீங்கள் ஒருமுறை உணர்ந்துகொள்ள வேண்டும். உங்கள் வாழ்க்கை உங்கள் கையில் இல்லை. உங்கள் திட்டங்களை இந்தக் குறிக்கோளின்கீழ் வையுங்கள்: கர்த்தருக்குச் சித்தமானால், நாம் உயிரோடிருந்தால், இன்னதை அல்லது அன்னதைச் செய்வோம். ஆனால் இப்போது நீங்கள் உங்கள் வெற்றிகளைக் குறித்து வீம்பு பேசுகிறீர்கள். இந்த வீம்பும் மிகைப்படுத்தலும் பொல்லாதது. கர்த்தர் இல்லாமலே எல்லாம் உங்களுக்கு வாய்க்கும் என்பதுபோல நடந்துகொள்ளுகிறீர்கள். ஆனால் உங்களுக்குக் கொடுத்து அருளுகிறவர் அவரே.

நன்மை செய்ய வேண்டும் என்று அறிந்தும் ஒருவன் அதைச் செய்யாவிட்டால், அவன் பாவம் செய்கிறான். செய்யத் தவறியதால் உண்டாகும் பாவத்தைச் செய்கிறான்.

அதிகாரம் 5

இன்னும் ஒரு வார்த்தை – மனச்சாட்சியில்லாமல் உங்கள் செல்வத்தைப் பெருக்கி – அதனால் உடைமைகளின்மேல் உங்கள் நம்பிக்கையை வைக்கிற **ஐசுவரியவான்களே**, உங்களுக்கு: உங்கள்மேல் வரப்போகிற நிர்ப்பந்தங்களினிமித்தம் அழுது புலம்புங்கள். உங்கள் செல்வம் அழுகிப்போகும், உங்கள் பகட்டான வஸ்திரங்கள் பொட்டுப்பூச்சிகளால் அரிக்கப்படும். உங்கள் பொன்னும் வெள்ளியும் துருப்பிடிக்கும். அந்தத் துரு உங்களுக்கு விரோதமாகச் சாட்சியாகி, நெருப்பைப் போல உங்கள் மாம்சத்தைத் தின்னும்.

இந்தக் கடைசி நாட்களில், உங்கள் செல்வத்தை இடைவிடாமல் பெருக்குவதைவிட மேலான வேலை

உங்களுக்கு இல்லை. அதுவும் மற்றவர்களின் இழப்பில்.

இதோ! நீங்கள் உங்களுக்கென்று வைத்துக்கொண்டு கொடுக்காமல் விட்ட உங்கள் வேலையாட்களுடையதும் கூலிக்காரருடையதுமான கூலி, கர்த்தரை நோக்கி உரத்த சத்தமாகக் கூப்பிடுகிறது. விரக்தியடைந்த அறுவடைத் தொழிலாளர்களின் உதவிக்கூக்குரல் சேனைகளுடைய கர்த்தரின் செவிகளில் எட்டியிருக்கிறது. அங்கே அது கேட்கப்பட்டு, கவனத்தோடு எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது.

நீங்களோ சுகபோகமாய் வாழ்கிறீர்கள். அவர்களுக்கு அவசரமாகத் தேவையானதை நீங்கள் வீணாக்கி ஊதாரித்தனமாகச் செலவழிக்கிறீர்கள். வெட்டப்படும் நாளுக்காக மிருகங்களைக் கொழுக்க வைப்பதுபோல உங்களையே கொழுக்க வைத்திருக்கிறீர்கள். ஒவ்வொரு நாளும் விருந்துக் கொண்டாட்டம் என்பதுபோல நடந்துகொள்ளுகிறீர்கள்.

அதே நேரத்தில் வேலையாட்களையும் நீதிமான்களையும் குற்றவாளிகளாகத் தீர்த்தீர்கள். உங்கள் நடத்தையினால் அவர்களைக் கொலை செய்தீர்கள். அவர்கள், நீதிமான்கள், எதிர்த்து நிற்பதில்லை. இயேசுவைப் போல அவர்கள் தங்களைத் தற்காத்துக்கொள்வதில்லை. அவரைப் போல வன்முறையில்லாமல் இருக்கிறார்கள். வானத்தை நோக்கிக் கூப்பிடுகிற உங்கள் அநீதியின் மத்தியிலும்.

பாதிக்கப்பட்டு ஒடுக்கப்படுகிற சகோதர சகோதரிகளே: கர்த்தருடைய **வருகை**வரை பொறுமையாயிருங்கள்! அவர் வரும்போது, இந்த அவலங்களும் அநீதிகளும் முடிவுக்கு வரும்.

இதோ, பயிரிடுகிறவன் பூமியின் அருமையான கனிகளின் அறுவடைக்காகப் பொறுமையோடு காத்திருக்கிறான். முன்மாரிக்கும் பின்மாரிக்கும் அவன் பொறுமையோடு காத்திருக்கிறான். அப்படியே நீங்களும் பொறுமையும் சகிப்பும் உள்ளவர்களாயிருங்கள். ஒருவரையொருவர் உற்சாகப்படுத்தி, உங்கள் இருதயங்களை ஸ்திரப்படுத்துங்கள்; ஏனெனில்

நம்முடைய மேசியாவாகிய கர்த்தருடைய வருகை சமீபமாயிருக்கிறது.

நீங்கள் நியாயந்தீர்க்கப்படாதபடிக்கு, ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாக முறையிடாதிருங்கள். உங்களை ஒடுக்குகிறவர்களைத் தேவன் கவனித்துக்கொள்ளுவார். **நியாயாதிபதி** வாசலுக்கு முன்பாக நிற்கிறார். உங்கள் நடத்தையும் நியாயத்தீர்ப்புக்கு உள்ளாகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

பாடுகளை எப்படிச் சகித்துத் தாங்கினார்கள் என்பதில் முன்மாதிரிகளாக இருக்கிறவர்களைப் பாருங்கள். கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த தீர்க்கதரிசிகளை. இதோ, பொறுமையாயிருந்து விட்டுவிடாதவர்களையே நாம் கொண்டாடுகிறோமே. மிகப் பெரிய இழப்புகள், பாடுகள், துக்கம், வியாதி, சந்தேகங்கள், புலம்பல்கள் நடுவிலும் எப்படிப் பொறுமையாயிருப்பது, எப்படி விட்டுவிடாமல் இருப்பது என்பதில் **யோபுவும்** முன்மாதிரியாக இருந்தான். கர்த்தர் எல்லாவற்றையும் எப்படி மாற்றி, அவனுடைய பாடுகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தார் என்று நீங்கள் கண்டீர்கள். ஆம், கர்த்தர் மிகுந்த உருக்கமும் இரக்கமுமுள்ளவர். அவர் உங்களோடு இருந்து, உங்கள் நெருக்கங்களில் உங்களோடு பாடுபடுகிறார். ஆகவே தைரியமாயிருந்து, கர்த்தரைச் சார்ந்திருங்கள். அவருக்காகக் காத்திருங்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சகோதர சகோதரிகளே, நியாயஸ்தலத்தில் கேட்கப்படாதபோது நீங்களாகவே ஆணையிடாதிருங்கள். தேவையில்லாதபோது உங்கள் பேச்சில் சும்மா ஆணையிடாதிருங்கள். வானத்தின்மேலும் வேண்டாம், பூமியின்மேலும் வேண்டாம். வேறெந்த ஆணையினாலும் வேண்டாம். உங்கள் ஆம் வெறுமனே நம்பத்தகுந்த ஆம் ஆகவும், உங்கள் இல்லை வெறுமனே நம்பத்தகுந்த இல்லை ஆகவும் இருக்கட்டும். இப்படி, அலட்சியமாக

ஆணையிடுவதால் நீங்கள் நியாயத்தீர்ப்புக்கு உள்ளாகமாட்டீர்கள்.

உங்களில் ஒருவன் கஷ்டங்களையோ உபத்திரவத்தையோ அனுபவிக்கிறானா? அவன் ஜெபத்தில் ஆறுதலையும் உதவியையும் தேடட்டும். கஷ்டங்களில் தாக்குப்பிடிக்கப் பெலனுக்காக ஜெபிக்கட்டும். ஒருவன் உபத்திரவத்தின் நடுவிலும் நல்ல மனதோடு, சந்தோஷம் நிறைந்தவனாக இருந்தால், அவன் துதிப்பாடல்களைப் பாட வேண்டும்.

உங்களில் ஒருவன் கடுமையாக **வியாதிப்பட்டிருந்தால்**, அவன் உள்ளூர்ச் சபையின் மூப்பர்களைத் தன்னிடம் வரும்படி அழைக்கட்டும். அவனுக்காக ஜெபிக்கும்படி. கடுமையாக வியாதிப்பட்ட அவன்மேல் – அவன் சுகமடையும்படி. அப்போது அவர்கள் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே அவனுக்கு எண்ணெய் பூசி, அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவராகிய கிறிஸ்துவுக்கு அடையாளமாகவும் புதிதாகவும் அவனை அர்ப்பணிக்க வேண்டும். உறுதியான நம்பிக்கையோடு செய்யப்படும் **ஜெபம்** வியாதியஸ்தனைச் சுகமாக்கும். கர்த்தர் அவனை எழுப்புவார். வியாதிக்குக் காரணமான பாவத்தை வியாதியஸ்தன் செய்திருந்தால், அவனுக்கு மன்னிப்பு உண்டாகும்படி அவன் அதை வெளிப்படையாக அறிக்கையிட வேண்டும். ஒவ்வொரு வியாதியும் பாவத்தால் உண்டாவதில்லை. ஆனால் மன்னிப்பைப் பெறுவது சரீர சுகத்தையும் தாண்டிக் கிரியை செய்கிறது – அதுவே இரட்சிப்பு. நாம் ஒருவருக்கொருவர் விரோதமாகப் பாவம் செய்யும்போது, ஒருவருக்கொருவர் குற்றங்களை அறிக்கையிட்டு, ஒருவருக்காக ஒருவர் ஜெபிப்பது முக்கியம். வியாதி இந்த மீறுதல்களின் விளைவாக இருந்தால், நீங்கள் சுகமடைவீர்கள். நீதிமானுடைய ஜெபம் – மூப்பர்களுடையது மட்டுமல்ல – மிகுந்த பெலனுள்ளது; எல்லாவற்றையும் நன்மையாக மாற்ற வல்லது!

பழங்காலத் தீர்க்கதரிசியாகிய **எலியா** நம்மைப் போன்ற உணர்வுகளும் அனுபவங்களுமுள்ள ஒரு மனுஷனாக இருந்தான். மழை பெய்யக் கூடாது என்று அவன் ஊக்கமாகவும் தீவிரமாகவும் ஜெபித்தான். மூன்று வருஷமும் ஆறு மாதமும் மழை பெய்யவில்லை. பின்பு அவன் மீண்டும் ஜெபித்தான். அப்போது மழை பெய்தது, பூமி மீண்டும் தன் கனியைத் தந்தது.

என் நண்பர்களே, ஒருவன் சத்தியத்தைவிட்டு வழிவிலகி, தன் வாழ்க்கையைத் தேவனைவிட்டு விலக்கிக்கொண்டு போனால், அப்படிப்பட்டவன் ஆவிக்குரிய மரணத்துக்கான வழியில் இருக்கிறான். ஆனால் வழிதவறின அப்படிப்பட்ட ஒரு விசுவாசியை உணர்வுக்கும் விசுவாசத்துக்கும் திரும்பக் கொண்டுவந்து, இயேசுவோடுள்ள ஐக்கியத்தை மீண்டும் நிலைநாட்ட ஒருவனால் முடிந்தால், தான் ஒரு மனுஷனை நித்திய மரணத்திலிருந்து இரட்சித்திருக்கிறேன் என்று அவன் அறிந்துகொள்ளலாம். தேவனைவிட்டு விலகிப்போன வழியில் உண்டான திரளான பாவங்களையும் அவன் மூடுவான்.

பேதுரு எழுதின முதலாம் நிருபம்

- பரலோகச் சுதந்தரத்தை நோக்கிய வழியில்
- தேவன் நம்மைப் புடமிட்டு மாற்றுகிறார் – இடைவிடாமல்
- தேவனுடைய வார்த்தை, மெய்யான தாய்ப்பால்
- அநியாயமான பாடுகள் – கிறிஸ்தவர்களுக்கு இயல்பானது
- நம்மைத் துன்பப்படுத்துகிறவர்களுக்கு உண்மையில் நன்மை செய்ய முடியுமா?
- தேவ ஆட்டுக்குட்டியாகிய இயேசு – மீட்பரும் முன்மாதிரியும்
- நரகம், மரணம், பிசாசு ஆகியவற்றின்மேல் சிலுவையின் ஜெயம்
- பயணத்திலிருக்கும் அந்நியர்களாகக் கிறிஸ்தவர்கள்
- தேவனுடைய உண்மைத்தன்மையும் பராமரிப்பும்

பேதுரு எழுதின முதலாம் நிருபம்

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலனும் தூதனுமாகிய பேதுருவாகிய நான் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். புலம்பெயர்ந்த நிலையில் (டயஸ்போரா), சிதறடிக்கப்பட்டவர்களாக வாழ்கிற உங்கள் எல்லாருக்கும். ரோமப் பேரரசின் மாகாணங்கள் எங்கும் – பொந்து, கலாத்தியா, கப்பதோக்கியா, ஆசியா, பித்தினியா ஆகிய இடங்களில். அங்கே நீங்கள் குடியுரிமை இல்லாத அந்நியர்களாக இருக்கிறீர்கள். ஆனாலும் பிதாவாகிய தேவனிடத்தில் உங்களுக்கு ஒரு தாய்நாடு உண்டு. நீங்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே அவர் உங்களை அறிந்து உங்களில் அன்புகூர்ந்தார். அவர் உங்களைத் தெரிந்துகொண்டார். அன்று தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலைத் தெரிந்துகொண்டதுபோல.

பரிசுத்த ஆவியானவர் உங்களைப் பரிசுத்தவான்களாக்கினார். இப்போது தேவனுக்குக் கீழ்ப்படியும்படி உலகத்திலிருந்து பிரித்தெடுக்கப்பட்டீர்கள். பரிசுத்தமாக்கிச் சுத்திகரிக்கிற இயேசு கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் கீழ் நீங்கள் கொண்டுவரப்பட்டீர்கள். இப்போது நீங்கள் முழுவதும் தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள்!

தேவனிடமிருந்து வரும் மிகுந்த கிருபையும் சமாதானமும் தேவனுக்கான உங்கள் வாழ்க்கையைத் தாங்கி, நிரப்பி, வழிநடத்துவதாக!

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பிதாவாகிய நம்முடைய தேவனைத் துதிக்கிறோம்! அவரைத் தொழுதுகொள்ளுகிறோம். ஒன்றாக. துதியின் வார்த்தைகளாலும் பாடல்களாலும். நம்மை நோக்கி நீட்டப்பட்ட அவருடைய மகா **இரக்கத்துக்காக**. ஏனெனில்

அவர் நம்மை மறுபடியும் ஜெநிப்பித்தார். மரணத்திலிருந்து ஜீவனுக்கு. நம்பிக்கையின்மையிலிருந்தும் வெறுமையிலிருந்தும் ஜீவனுள்ள **நம்பிக்கைக்கு** – மரித்தோரிலிருந்து இயேசு உயிர்த்தெழுந்ததின் மூலம். அது எல்லாவற்றையும் மாற்றிவிட்டது. என்றென்றைக்கும்.

உயிர்த்தெழுந்தவர் மூலமாக ஓர் அற்புதமான எதிர்காலம் நமக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. அழியாததும், இழந்துபோகாததும், பரிசுத்தமுமான ஒரு **சுதந்தரம்**. அது பரலோகத்தில் நமக்காகப் பத்திரமாகக் காக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவனிடத்திலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதைப் பெற்றுக்கொண்டு அதில் என்றென்றைக்கும் வாழும் நாள் சமீபமாயிருக்கிறது: ஒரு புதிய வானமும் ஒரு புதிய பூமியும். இதுவே நம்முடைய ஜீவனுள்ள நம்பிக்கை, நம்முடைய நிச்சயமான உறுதி.

சுதந்தரம் பங்கிட்டுக் கொடுக்கப்படும் இரட்சிப்பின் அந்த மகா நாள் இன்னும் வரவில்லை. நாம் அதை நோக்கிய வழியில் இருக்கிறோம். தேவனே நம்மைப் பாதுகாத்து, தாங்கி, இலக்குக்கு வழிநடத்துகிறார். சில நேரங்களில் எளிதல்லாத இந்தப் பாதையில் அவர் நம்முடைய விசுவாசத்தைப் பலப்படுத்துகிறார். விரைவில் இரட்சிப்பு வெளிப்படும். நமக்கும் – எல்லா மனுஷருக்கும். விசுவாசத்திலிருந்து தரிசனத்துக்கு நாம் வரும்போது.

அப்போது மிகுந்த சந்தோஷம் உண்டாகும். முன்பு ஒருபோதும் இல்லாத அளவுக்கு. இன்று நாம் சோதனைகளிலும் பரீட்சைகளிலும் வாழ்ந்தாலும்கூட. நம்முடைய விசுவாசம் பலப்படுவதற்கு அவை அவசியம். கொஞ்சக் காலத்துக்கு அவை துக்கத்தையும் சோர்வையும் கொண்டுவரக்கூடும் என்றாலும்கூட. ஆனால் அதன் மூலம் உங்கள் விசுவாசம் உறுதிப்படுகிறது; இயேசு திரும்ப வருகிற மகிமையான நாளில் அவர் கனமடைகிறார். உபத்திரவத்தினாலும் புறக்கணிப்பினாலும் நாம் அனுபவிக்கிற நம்முடைய

விசுவாசத்தின் கடினமான பரீட்சையையும் சோதித்தறிதலையும், ஆம், அக்கினியைப் போன்ற தீவிரமான **புடமிடுதலையும்** பொன்னை உருக்குவதோடு ஒப்பிடலாம். அனல் மிகுந்த சூளையிலிருந்து சுத்தமும் பிரகாசமுமான பொன் வெளிவருகிறது. அப்படியே அந்த மகிமையான நாளில் புடமிடப்பட்ட உங்கள் விசுவாசமும் பிரகாசித்து, இயேசுவோடு கொண்டாடப்படும்.

நீங்கள் அவரில் எல்லாவற்றையும்விட அதிகமாக அன்புகூருகிறீர்கள். அவரை நீங்கள் ஒருபோதும் கண்டதில்லை என்றாலும். என்னைப் போலல்ல; நான் மூன்று வருஷம் அவரோடு பயணம்பண்ணினேன், உயிர்த்தெழுந்தவரையும் கண்டேன். அவரைக் காணாதிருந்தும் நீங்கள் அவரை விசுவாசித்து, அவருக்கு உண்மையாயிருக்கிறீர்கள். அதில் நீங்கள் பெரிதும் ஆழமுமான சந்தோஷத்தைப் பெற்று உணருகிறீர்கள். பரலோகத்திலிருந்து மட்டுமே வரக்கூடிய அவ்வளவு பெரிய சந்தோஷம்.

ஆம், இரட்சிப்பின் அந்த மகா நாளை மிகுந்த வாஞ்சையோடு எதிர்நோக்குகிறோம். பூமிக்குரியதும், சோதிக்கப்படுகிறதும், இன்னும் சாவுக்குரியதுமான நம்முடைய வாழ்விலிருந்து அது நம்மைப் பிடுங்கியெடுக்கும்போது. இயேசு திரும்ப வரும்போது. இந்த இரட்சிப்பு பழங்காலத் தீர்க்கதரிசிகளையே ஆட்கொண்டிருந்தது. உங்களுக்கு வரவிருக்கிற தேவனுடைய இந்தக் கிருபையைத் தீர்க்கதரிசனமாக முன்னறிவித்தபோது அவர்கள் தேடி ஆராய்ந்தார்கள். கிறிஸ்துவின் ஆவியினாலே அதை முன்னுரைத்தார்கள். இது எப்போது, எப்படி நடக்கும் என்று அறிய விரும்பினார்கள். மேசியாவின் பாடுகளைக் குறித்துச் சாட்சியிட்டார்கள். அவருடைய சிலுவைப் பாடுகளுக்குப் பின்வரும் மகிமைகளைக் குறித்தும்.

அன்றே அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள்: இந்தச் சம்பவங்களை நாங்களே காணமாட்டோம். ஆனால்

வரவிருக்கும் தலைமுறைகளுக்காக அவற்றை எழுதிவைக்கிறோம். இப்போது **சுவிசேஷம்**, அந்த நற்செய்தி, உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. அதை உங்களுக்குச் சாட்சியாக அறிவித்தவர்கள், பழங்காலத் தீர்க்கதரிசிகளைப் போலவே, பரிசுத்த ஆவியினாலே அதைச் செய்தார்கள். உலகமெங்கும் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கிப்பதற்காக அவர் பரலோகத்திலிருந்து அனுப்பப்பட்டார். பூமியில் கெட்டுப்போன மனுஷருக்குப் பரலோகத்திலிருந்து வந்த செய்தி! இந்தச் செய்தியின் இரட்சிப்பும் கிருபையுமாகிய ஐசுவரியம் எவ்வளவு பெரிதும் மகிமையுமானது என்றால், தூதர்களும் – அது அவர்களைச் சம்பந்தப்படுத்தாவிட்டாலும் – அதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டிருக்கிறார்கள். பழங்காலத் தீர்க்கதரிசிகள் செய்ததுபோலவே அவர்களும் அந்த இரகசியத்துக்குள் உற்றுப்பார்க்க முயலுகிறார்கள். ஆகையால், இயேசுவோடு மட்டுமே வந்த இப்படிப்பட்ட விலையேறப்பெற்ற காரியங்களைக் கேட்டு விசுவாசிக்கும்போது, நீங்கள் எவ்வளவு முக்கியமான கிருபையின் காலத்தில் வாழ்கிறீர்கள் என்பதை உணர்ந்துகொள்ளுங்கள்.

இரட்சிப்பின் விலையேறப்பெற்ற சுவிசேஷத்தை உடையவர்களாக உங்கள் சிந்தையை விழிப்பாக்கி ஒருமுகப்படுத்துங்கள்! அன்று இஸ்ரவேல் எகிப்தை விட்டுப் புறப்பட ஆயத்தமானதுபோல, நீங்களும் இயேசுவின் வருகைக்கு ஆயத்தமாயிருங்கள். தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள். இச்சையடக்கமுள்ளவர்களாயிருங்கள். உபத்திரவத்தின் நெருக்கமும் பகைமையும் உங்கள் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் குழப்ப இடங்கொடாதிருங்கள். இயேசு திரும்ப வரும்போது பரலோகத்திலிருந்து உங்களுக்குக் கொண்டுவரப்படும் கிருபையின்மேல் உங்கள் நம்பிக்கையை முழுவதும் வையுங்கள்.

இப்போது நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளைகள். அவருக்குக் கீழ்ப்படிகிறவர்கள். தேவனில்லாத பழைய வாழ்க்கையின் சுயநல இச்சைகள் இனி உங்கள் வாழ்க்கையைத் தீர்மானிப்பதில்லை. அன்று நீங்கள் அறியாமையில் வாழ்ந்தீர்கள். இப்போதோ தேவன் உங்களை அங்கிருந்து தம்மிடத்துக்கு அழைத்திருக்கிறார். அவர் **பரிசுத்தர்** என்பதால், நீங்களும் பரிசுத்தமாகுங்கள்! எல்லாச் சிந்தனையிலும், பேச்சிலும், செயலிலும் பரிசுத்தமாக. லேவியராகமம் 11-இல் அவருடைய ஜனத்தை நோக்கி இப்படி எழுதியிருக்கிறது: “நான் பரிசுத்தர், ஆகையால் நீங்களும் பரிசுத்தமாயிருங்கள்!” இதுவே உங்கள் வாழ்க்கையின் குறிக்கோளாக இருக்கட்டும். வெறுமனே வித்தியாசமாயிருங்கள்: தேவனைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக.

குடியுரிமை இல்லாத அந்நியர்களாக, தேவனுக்குப் பயந்து பயபக்தியோடு வாழுங்கள். நாம் நம்முடைய பிதாவாகத் தொழுது அழைக்கக்கூடியவர், கைக்கூலிக்கு இடங்கொடாத, பட்சபாதமில்லாத நியாயாதிபதி. அவர் முகதாட்சிணியமில்லாமல் தீர்ப்புச் செய்து நியாயந்தீர்க்கிறார். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பில் அடிமையும் ராஜாவும் சமமானவர்கள். நம்முடைய அந்தஸ்தல்ல, நம்முடைய கிரியைகளே ஒருநாள் தேவனால் அவருடைய அளவுகோல்களின்படி தீர்ப்பிடப்பட்டு மதிப்பிடப்படும்.

அதே நேரத்தில், நம்முடைய பெற்றோரிடமிருந்து நாம் ஏற்றுக்கொண்ட பழையதும் அர்த்தமற்றதுமான வாழ்க்கைமுறையிலிருந்து நாம் **மீட்கப்பட்டிருக்கிறோம்** என்று அறிந்திருக்கலாம், அறிந்திருக்கவும் வேண்டும். அழிந்துபோகிற பொன்னினாலும் வெள்ளியினாலும் அந்த மீட்பின் விலை செலுத்தப்படவில்லை. அப்படியானால் மீட்பே அழிந்துபோகக்கூடும். இல்லை, இயேசு கிறிஸ்துவின் விலையேறப்பெற்ற இரத்தத்தினாலே நாம் மீட்கப்பட்டோம்.

சுத்தமும் பூரணமுமான ஒரு பலி ஆட்டுக்குட்டியைப் போல அவர் தம்மை மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்.

பூமி உண்டாவதற்கு முன்னமே, அவர் மனுஷனாக வர வேண்டும் என்று தேவன் திட்டமிட்டார். ஆனால் இப்போது, காலங்களின் முடிவில்தான், அவர் நமக்காக வந்தார். அவர் மூலமாக நீங்கள் தேவனை விசுவாசிக்கிறீர்கள். ஏனெனில் அவர் நம்மைத் தேவனிடத்துக்குக் கொண்டுவந்தார்; தேவனோ அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பி, தம்முடைய சிங்காசனத்தில், தம்முடைய வலதுபாரிசத்தில் அவருக்கு மகிமையைக் கொடுத்தார். ஆகையால் நம்முடைய விசுவாசத்தையும் எல்லா நம்பிக்கையையும் இந்தத் தேவன்மேல் வைக்கிறோம். வேறொருவர்மேலும் அல்ல.

உங்கள் இருதயங்கள் தேவனால் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவருக்கென்று பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. ஏனெனில் நீங்கள் அவருடைய சத்தியத்துக்கு, உங்களுக்கு அவர் அனுப்பிய செய்திக்குக் கீழ்ப்படிகிறீர்கள். அதனால் மட்டுமே நீங்கள் அன்புகூரவும் முடிகிறது. மாயமில்லாமல். ஒருவரிலொருவர் ஊக்கமாக அன்புகூருங்கள். விடாமுயற்சியோடு. மற்றவரை நோக்கி நீண்டு, அவர் பக்கம் திரும்புகிற அன்போடு. சுத்தமான இருதயத்திலிருந்து. தவறான நோக்கங்கள் இல்லாமல். பதிலுக்கு எதையும் எதிர்பார்க்காமல்.

நீங்கள் மறுபடியும் பிறந்திருக்கிறீர்கள். இதை நான் தொடக்கத்திலேயே உங்களுக்குச் சொன்னேன். அழிவுள்ள வித்தினால் அல்ல; அது மறுபடியும் அழிந்துபோகிறதையே பிறப்பிக்கும். இல்லை, அழிவில்லாத வித்தினால் நீங்கள் மறுபடியும் ஜெநிப்பிக்கப்பட்டீர்கள். இந்த வித்து ஜீவனுள்ளதும் அழியாததுமான தேவனுடைய வார்த்தை. ஏசாயா 40-இல் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது: “எல்லா மனுஷரும் புல்லைப் போலிருக்கிறார்கள். அவர்களுடைய மகிமை ஒரு பூவைப் போலிருக்கிறது. புல் உலர்ந்து

வாடிப்போகிறது. பூ உதிர்ந்து அழிந்துபோகிறது. கர்த்தருடைய வசனமோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்.” இந்த ஜீவனுள்ள தேவனுடைய வார்த்தையே சுவிசேஷத்தில் உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டது. பேசப்பட்ட இந்தத் தேவவசனத்துக்கு உங்களுக்குள் புதிய ஜீவனையும் விசுவாசத்தையும் உண்டாக்கும் சிருஷ்டிக்கும் வல்லமையும் அதிகாரமும் உண்டு. இந்த வார்த்தை **மறுபிறப்பின்** மூலம் நம்மை முற்றிலும் மாற்றிவிட்டது. ஆகையால் இன்று நாம் முன்பைவிட முற்றிலும் வேறுவிதமாக வாழ முடிகிறது: இப்போது நாம் நித்திய ஜீவனை வாழ்கிறோம்!

அதிகாரம் 2

ஆனாலும், நம்முடைய பழைய வாழ்க்கையின் தகாத எண்ணங்களும், செயல்களும், வார்த்தைகளும் தாமாக மறைந்துவிடவில்லை. அவை எல்லாவற்றையும் மூடிப் படர்ந்து வளருவதற்கு முன்பு, களையைப் பிடுங்குவதுபோல அவற்றை நம்முடைய வாழ்க்கையிலிருந்து அகற்றும்படி நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். துர்க்குணமும் பொல்லாத சூழ்ச்சிகளும், மாயங்களும் அரித்துத் தின்னுகிற பொறாமையும் அவற்றில் அடங்கும். மற்றவர்களுக்குப் பின்னால் புறங்கூறுதலும் அவதூறு பேசுதலும்கூட.

அதற்குப் பதிலாக – புதிதாய்ப் பிறந்த குழந்தைகளைப் போல – ஆவிக்குரியதும் கலப்பில்லாததுமான தாய்ப்பாலின்மேல் **வாஞ்சையாயிருங்கள்**. அது தேவனுடைய வார்த்தை. இப்படி மட்டுமே நீங்கள் வளர முடியும்! இலக்கை நோக்கி, இயேசு திரும்ப வரும்போது வெளிப்படும் இரட்சிப்பை நோக்கி. கர்த்தர் தயையுள்ளவர் என்பதை நீங்கள் ருசிபார்த்திருக்கிறீர்களே. ஆகையால் வசனத்திலிருந்து இன்னும் அதிகமாகப் பருகுங்கள்.

மேசியாவாகிய இயேசுவே ஜீவனுள்ள **கல்**. அவரிடத்தில் நாம் வருகிறோம். இடைவிடாமல் நம்மை அவரை நோக்கித் திருப்புகிறோம். மனுஷரால் அவர் புறக்கணிக்கப்பட்டார் –

இன்றுவரை. ஆனால் தேவனிடத்தில் – அதுவே முக்கியம் – அவர் தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவரும் விலையேறப்பெற்றவருமாயிருக்கிறார்.

நாமும் ஜீவனுள்ள கற்களைப் போலிருக்கிறோம். தேவனுடைய ஆவியானவர் வாசம்பண்ணுகிற ஒரு ஆவிக்குரிய **மாளிகையாக**, தேவனுடைய ஆலயமாகக் கட்டப்பட்டு வருகிறோம். தேவனுக்கு ஆவிக்குரிய பலிகளைச் செலுத்தும்படி நாம் பரிசுத்த **ஆசாரியர்களாக** நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். இயேசுவின் மூலமாகச் செலுத்துவதால் மட்டுமே அவை தேவனுக்குப் பிரியமாயிருக்க முடியும். முதலாவது நம்முடைய வாழ்க்கையே ஒரு பலியாக இருக்க வேண்டும்: பிறனுக்கு நன்மை செய்வது. அதோடு, நன்றியும் துதியும் ஆராதனையுமான வார்த்தைகளாலும் பாடல்களாலும் ஒன்றாகக் கூடி தேவனைக் கனப்படுத்துவதும்.

ஏசாயா 28-இல் இப்படிச் சொல்லியிருக்கிறது: “இதோ, தெரிந்துகொள்ளப்பட்டதும் விலையேறப்பெற்றதுமான ஒரு மூலைக்கல்லைச் சீயோனில் வைக்கிறேன். அவரை நம்புகிறவன் அழிந்துபோவதில்லை.” நீங்கள் அவரை நம்புகிறதால் இந்த முழு விலையேறப்பெற்ற தன்மையும் உங்களுக்கு அருளப்பட்டிருக்கிறது. அவரைப் புறக்கணிக்கிறவர்களுக்கு, அவரை நம்பாதவர்களுக்கு, காரியம் முற்றிலும் வேறு. ஏசாயா 8 சொல்லுகிறது: “வீடு கட்டுகிறவர்கள் புறக்கணித்து, பயனற்றது என்று எண்ணின இந்தக் கல்லே வீட்டின் மிக முக்கியமான கல்லாயிற்று. எல்லாவற்றையும் ஒன்றாய்ப் பிணைத்து நிற்கிற கல். ஆனால் விசுவாசியாத எல்லாருக்கும் இடறுதற்கான கல்லும், தடுக்கலும், இடறலுமான பாறை.” நியாயத்தீர்ப்பு வரும்போது அவர்கள் இடறி விழுகிறார்கள். இப்படி மேசியாவுக்கு எதிராக நிற்கிற யாவரும் நிலைநிற்க முடியாது.

ஆனால் தேவன் உங்களை எதற்காகத் தெரிந்துகொண்டார் என்று பாருங்கள். ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக அல்ல,

ஒன்றாக. ஓர் ஐக்கியமாக. நாம் ஒன்றாக மட்டுமே உடையவர்களாக அனுபவிக்கக்கூடிய பெரிய சிலாக்கியங்களைப் பெற்றிருக்கிறோம். ஏனெனில் நீங்கள் அவர் தெரிந்துகொண்ட **குடும்பம்**! அவராலே ஜெநிப்பிக்கப்பட்டு, மறுபடியும் பிறந்தவர்கள். சகல காலத்துக்கும் முன்னே தேவனால் விரும்பப்பட்டவர்கள்.

நீங்கள் ஒரு **ராஜரீக** ஆசாரியக் குடும்பமாகிவிட்டீர்கள். உங்களுக்கு ராஜ வம்சமோ ஆசாரிய வம்சமோ இல்லாவிட்டாலும். நீங்கள் ராஜாதி ராஜாவுக்கு ஊழியம் செய்கிறீர்கள்.

ஒரு பரிசுத்த ஜாதி. அதன் பரலோக ராஜா இயேசு. வம்சத்தினால் சேர முடியாத ஓர் ஆவிக்குரிய ஜனம். அதற்குப் புவியியல் எல்லைகளும் இல்லை.

தேவனுக்கு மாத்திரமே சொந்தமான ஒரு ஜனம். அது வேறு யாருக்கும் சொந்தமல்ல. உலகத்தின் எந்த வல்லமையும், காணப்படாத உலகத்தின் எந்த வல்லமையும் அதை அவரிடமிருந்து பறிக்கவோ, மேற்கொள்ளவோ, தன் வசமாக்கவோ முடியாது.

உங்கள் மூலமாகத் தேவன் உலகத்தில் அறியப்பட்டு, அறிந்துகொள்ளப்படுவதற்காகவே நீங்கள் இவையெல்லாமுமாக ஆனீர்கள். தேவனுடைய எல்லா மேன்மைகளையும் மகத்தான கிரியைகளையும் நீங்கள் அறிவிப்பதன் மூலம். உங்கள் வாழ்க்கையின் மூலம். வார்த்தையிலும் செயலிலும். இப்படி நீங்கள் ஆசாரியர்களாக, கெட்டுப்போன உலகத்துக்காகப் பரிந்து நிற்கிறீர்கள்.

விக்கிரக ஆராதனையின் இருளிலிருந்தும் தேவனைவிட்டுத் தூரமாயிருந்த நிலையிலிருந்தும் அவர் உங்களை **வெளியே அழைத்தார்**. தம்மிடத்துக்கு – தம்முடைய அன்பின் ஆச்சரியமான ஒளிக்குள். முன்னே நீங்கள் ஜனமாயிருக்கவில்லை. இப்போதோ தேவனுடைய ஜனமாயிருக்கிறீர்கள். முன்னே நீங்கள் இரக்கம்

பெறாதவர்களாயிருந்தீர்கள். இப்போதோ இரக்கம் பெற்றவர்களாயிருக்கிறீர்கள். ஓசியா தீர்க்கதரிசியே இதைச் சொன்னார். எல்லாம் உங்களுக்கு நன்மையாக எப்படித் திரும்பியது, நீங்கள் எதற்குப் பாத்திரராக்கப்பட்டீர்கள் என்பது எவ்வளவு அற்புதம்!

அன்பான நண்பர்களே, நீங்கள் புலம்பெயர்ந்த நிலையில் அந்நியர்களாக வாழ்கிறீர்கள். ஆனால் ஆவிக்குரிய அர்த்தத்திலும் நீங்கள் அப்படியே இருக்கிறீர்கள். மறுபடியும் பிறந்தவர்களாக, நீங்கள் ஜாதிகளுக்குள்ளே அந்நியரும் பரதேசிகளுமாயிருக்கிறீர்கள். ஆகையால் உலகப்பிரகாரமானதும் மாம்சத்துக்குரியதுமான **இச்சைகளுக்கு** விலகியிருங்கள். அவை நம்முடைய புதுப்பிக்கப்பட்ட இருதயத்துக்கு விரோதமாகப் போர் செய்கின்றன. அதை மயக்கித் திரும்பக் கைப்பற்றும்படி.

ஜனங்களுக்குள்ளே யோக்கியமான வாழ்க்கை நடத்துங்கள். நற்கிரியைகள் நிறைந்த வாழ்க்கை. எது யோக்கியமும் நல்லதுமாயிருக்கிறது என்று அவர்கள் நன்றாக அறிந்திருக்கிறார்கள், காண்கிறார்கள். அவர்கள் தாங்களே அப்படி வாழாவிட்டாலும். தங்களுக்கு நன்றாகத் தெரிந்திருந்தும் அவர்கள் உங்களைப் பொல்லாதவர்கள் என்று அவதூறு பேசும்போதும் அப்படியே வாழுங்கள். அவர்கள் ஒருநாள் பெரிய கஷ்டங்களுக்குள் வரும்போது, கடினமான நாட்கள் தொடங்கும்போது – தேவனோடுள்ள உங்கள் வாழ்க்கையை அவர்கள் கண்டிருப்பதால் – அவர்கள் வாயடைத்துப்போவார்கள். அவர்கள் தேவனை மகிமைப்படுத்தி, தங்கள் பாவத்தைக் குறித்து உணர்த்தப்படுவார்கள்.

மனுஷருடைய ஒழுங்குக்கும் அரசாங்க ஒழுங்குக்கும் கீழ்ப்படியுங்கள். அது அவருக்குச் சாட்சியாயிருப்பதால் கர்த்தர் அதை விரும்புகிறார். மனுஷருக்குள் மேலான அதிகாரியாகிய ராயனுக்கானாலும் சரி. அல்லது குற்றங்களைத் தண்டிக்கவும்

தொடர்ந்து விசாரிக்கவும் அவனால் அதிகாரம் பெற்ற அவனுடைய அதிபதிகளுக்கானாலும் சரி. நன்மை செய்கிறவர்களைப் புகழ்ந்து கனப்படுத்தவும் அவர்கள் இருக்கிறார்கள்.

தேவனை அறியாத அறிவில்லாத மனுஷர் உங்கள் **நற்செயல்களினாலே** வாயடைக்கப்பட வேண்டும் என்று தேவன் விரும்புகிறார். அவர்களுடைய அவதூறுகள் நின்றுபோகும்படி. பலவந்தத்தினால் அல்ல, **அன்பின் கிரியைகளினால்**! அவர்களை மௌனமாக்கக்கூடிய செயல்கள் எவ்வளவு வழிகாட்டுகிறவையாக இருக்க வேண்டும் என்று யோசித்துப் பாருங்கள். நீங்கள் சுயாதீனர்; இதை நீங்கள் கட்டாயத்தினால் அல்ல, புதுப்பிக்கப்பட்ட இருதயங்களிலிருந்து செய்கிறீர்கள். கிறிஸ்துவுக்குள் உங்களுக்குள்ள சுயாதீனத்தைத் தீமை செய்வதற்கான சாக்காகவோ மறைப்பாகவோ நீங்கள் பயன்படுத்துவதில்லை. நீங்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரரும் அவருக்கு உடைமையான அடிமைகளுமாயிருக்கிறீர்களே.

எல்லாரையும் கனம்பண்ணுங்கள். தேவனுடைய குடும்பத்தில், உங்கள் விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளில் அன்புகூருங்கள். தேவனுக்குப் பயந்திருங்கள். ராயனைக் கனம்பண்ணுங்கள்.

வேலைக்காரரே, உங்கள் எஜமான்களுக்குக் கீழ்ப்படியுங்கள். சாந்தமும் நல்லவர்களுமானவர்களுக்கு மட்டுமல்ல. முரடரும் விரும்பத்தகாதவர்களும் உங்களைத் தொல்லைப்படுத்துகிறவர்களுமானவர்களுக்கும். நீங்கள் அநியாயமாகப் **பாடுகளையும்** நஷ்டங்களையும் சகிக்கும்போது, அது தேவனுக்குப் பிரியமான பலியாயிருக்கிறது.

நீங்கள் பாவம் செய்து, உங்கள் எஜமான்களை எதிர்த்து நிற்பதால் பாடுபட்டு அடிக்கப்பட்டால் அது புகழத்தக்கதல்லவே. ஆனால் நன்மை செய்வதில்

நிலைத்திருந்து, அதனால் அவமானங்களை ஏற்க வேண்டியிருந்தால், நீங்கள் தேவனைக் கனப்படுத்துகிறீர்கள். அது அவருக்குப் பிரியம். இப்படிப்பட்ட நடக்கைக்கே நாம் எல்லாரும் அழைக்கப்பட்டிருக்கிறோம். அடிமைகளாகிய நீங்கள் மட்டுமல்ல. ஏனெனில் **இயேசுவும்** இப்படியே வாழ்ந்தார். அவரே நம்முடைய **முன்மாதிரி**; இப்படிப்பட்ட நடக்கைக்கு மிகப்பெரிய உதாரணத்தை அவர் நமக்கு விட்டுச்சென்றார். அவர் நமக்காகப் பாடுபட்டார். அவருடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறோம். நாம் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறோம் – நாங்கள் அன்று கண்டதுபோல நீங்கள் அவரைக் காணாவிட்டாலும் – அவர் இருக்கிறதுபோல ஆக விரும்புகிறோம். ஒரே ஒரு பாவத்தையும் செய்யாதவர், மறைவிலும்கூட. அவருடைய வார்த்தைகள் எப்போதும் உண்மையுள்ளவையாக, வஞ்சனையும் சூழ்ச்சியும் இல்லாதவையாக இருந்தன. மிகக் கொடூரமாக வையப்பட்டும் – திரும்ப வையாதவர். பாடுகளால் வாதிக்கப்பட்டும், தம்மால் முடிந்திருந்தும், அவர் யாரையும் பழிவாங்குவதாகப் பயமுறுத்தவில்லை. நீதியாய் நியாயந்தீர்க்கப்போகிறவரிடம், அதாவது தம்முடைய பரலோகப் பிதாவினிடம், அதை ஒப்புவித்தார்.

எண்ணிக்கையில்லாத நம்முடைய எல்லாப் பாவங்களையும் அவரே தம்முடைய சரீரத்தில் கொல்கொதாவின் **சிலுவையின்மேல்**, அந்தச் சாபமும் வாதையுமான மரத்தின்மேல் சுமந்து ஏறினார். அன்று கைகளை வைப்பதன் மூலம் **பாவங்கள்** மிருக பலியின்மேல் சுமத்தப்பட்டு, பின்பு அது அடிக்கப்பட்டு, பலிபீடத்தின்மேல் வைக்கப்பட்டு, அங்கே தகனிக்கப்பட்டதுபோல: அப்படியே அவர் நம்முடைய பாவங்களைத் தம்மேல் ஏற்றுக்கொண்டு சகித்தார். நம்முடைய பாவங்களின் மன்னிப்போடு நம்முடைய பழைய வாழ்க்கை முடிந்துவிட்டது. இப்படி நாம் பாவங்களுக்குள்ளான வாழ்க்கையிலிருந்து தப்பிக்க முடிகிறது. பாவத்தின் வல்லமையிலிருந்து நாம் விடுதலையாக்கப்பட்டு, இப்போது

நீதிக்கென்று வாழ்கிறோம். பாவங்களின் பாரத்திலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டோம். அவர் அவற்றைச் சுமந்தார். கொல்கொதாவில் அவர் அடைந்த தழும்புகளால் நாம் சுகமடைந்து குணமானோம்; ஏசாயா 53-இல் தீர்க்கதரிசி இதைவிடப் பொருத்தமாகச் சொல்லியிருக்க முடியாது. இருதயத்திலும் மனச்சாட்சியிலும் சுகமானோம்.

ஏனெனில் உதவியற்ற ஆடுகளைப் போல நாம் அலைந்து திரிந்தோம். மேய்ப்பன் இல்லாமல். ஆனால் இப்போது நம்முடைய நல்லவரும் உண்மையுள்ளவருமான மேய்ப்பரிடத்துக்குத் திரும்பியிருக்கிறோம். இப்போது அவர் நம்மைக் கண்காணித்து, ஜீவ வழியில் நம்மை நடத்துகிறார். அமர்ந்த தண்ணீர்களண்டைக்கும் பசும்புல் மேய்ச்சல்களுக்கும்.

அதிகாரம் 3

கீழ்ப்படிதலின் இந்த மனப்பான்மை மனைவிக்கும் பொருந்தும். இன்னும் விசுவாசியாத தன் கணவனில் அன்புகூர்ந்து, அவனுக்கு நன்மை செய்து, அவனை மதிப்பதன் மூலம் அவள் அவனை இயேசுவினிடத்துக்கு வழிநடத்துவாள். அவனுடைய நற்செயல்களைப் புகழ்வதன் மூலம். அவனுக்கு மரியாதை செலுத்துவதன் மூலம். அநேக வார்த்தைகளினால் அல்ல. மாறாக, உங்கள் மரியாதையுள்ள நடக்கையினாலும், மிக அருகிலிருந்து காணப்படுகிற பரிசுத்தமான வாழ்க்கையினாலும். ஸ்திரீகளுடைய மெய்யான அலங்காரம் வெளிப்புறமான காரியங்களால் கவனத்தை ஈர்ப்பதில் இருக்கக்கூடாது. உங்கள் அலங்காரம் உங்கள் சாந்தமும் அமைதியுமான சுபாவமாக இருக்க வேண்டும். அது உங்கள் இருதயங்களில் வேரூன்றியிருக்கிறது. அது தேவனுக்குப் பிரியமாயிருந்து அவரைச் சந்தோஷப்படுத்துகிறது. ஜீவனுள்ள தேவன்மேல் தங்கள் நம்பிக்கையை வைத்து, அதே நேரத்தில் தங்கள் புருஷருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருந்த பரிசுத்த ஸ்திரீகளின் அலங்காரமும் அதுவே.

அப்படியே சாராள் ஆபிரகாமுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, அவனை ஆண்டவன் என்றுகூட அழைத்தாள். நீங்கள் இந்தத் தம்பதியரின் ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளாகிவிட்டீர்கள். ஆகையால் முடிந்த இடத்திலெல்லாம் நன்மை செய்யுங்கள். எல்லா மனுஷருக்கும். இப்படி உறுதியாக வாழ்வதிலிருந்து எதுவும் உங்களைக் குழப்பவோ பயமுறுத்தித் தடுக்கவோ இடங்கொடாதிருங்கள்

புருஷர்களே, உங்கள் மனைவிகளிடத்தில் விவேகமும் அன்புமுள்ளவர்களாயிருங்கள். உங்கள் மனைவிகள் எப்படிச் சிந்திக்கிறார்கள், எப்படி உணருகிறார்கள் என்று புரிந்துகொள்ள எப்படியாவது முயலுங்கள். பிறர் உணர்வை அறியும் தன்மையிலும், புரிதலிலும், கவனிப்பிலும் அவர்களுக்கு என்ன தேவை என்று ஆராய்ந்து அறியுங்கள். அவர்களோடு பேசுங்கள். உங்கள் மனதைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள். அவர்களுக்கு உங்களைத் திறந்துகாட்டுங்கள். உங்களிடம் நீங்கள் எதிர்பார்ப்பதையே அவர்களிடமும் எதிர்பார்க்காதிருங்கள். விதிவிலக்குகள் தவிர, அவர்கள் உணர்வுரீதியாக உங்களைவிட எளிதில் காயப்படக்கூடியவர்கள், பெரும்பாலும் சரீரத்தில் பலவீனமானவர்கள். ஆகையால் அவர்களுக்கு உங்கள் பலம் தேவை. உங்களைப் போலவே அவர்களும் நித்திய ஜீவனைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள்; புருஷர்களாகிய உங்களுக்கு எதிலும் குறைந்தவர்களல்ல. இப்படி நீங்கள் உங்கள் விவாகத்தில் வாழ்ந்தால், மனமகிழ்ச்சியோடு ஒன்றாக ஜெபிப்பீர்கள், ஆவியில் ஒன்றாயிருப்பீர்கள், ஏற்ற வேளையில் தேவனுடைய இரக்கத்தை ஒன்றாக அனுபவிப்பீர்கள்.

இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாக நீங்கள் ஆவிக்குரிய இசைவில் வாழ்ந்து, ஒன்றாக ஒரே இலக்கை நாடுவதற்கு எல்லாமே உதவ வேண்டும். ஒருவர்மேல் ஒருவர் மனதுருக்கமும் மெய்யான அன்பும் உள்ளவர்களாயிருங்கள். உங்களுக்குப் பிடித்தவர்களிடம் மட்டுமல்ல. எல்லாச் சகோதர

சகோதரிகளிடத்திலும் அன்பு நிறைந்தவர்களாயிருங்கள். இரக்கமுள்ளவர்களாயிருங்கள். தேவன் உங்களுக்கு இருக்கிறதுபோல. மனத்தாழ்மையுள்ளவர்களாயிருங்கள். அனுபவித்த தீமைக்குத் தீமையைச் சரிக்கட்டாதிருங்கள். வசைக்கு வசையையும் சரிக்கட்டாதிருங்கள். அதற்கு மாறாக: அவர்களை ஆசீர்வதியுங்கள் – உங்கள் விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளையும், இன்னும் விசுவாசியாத மனுஷரையும். அவர்களுக்கு நன்மையை வாழ்த்துங்கள் – அதை அவர்கள் அறியவும் உணரவும் செய்யுங்கள். ஏனெனில் நீங்கள் விரைவில் ஆசீர்வாதத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வீர்கள். அந்தப் பரிபூரணத்திலிருந்து நீங்கள் இப்போதே ஆசீர்வதித்து, இயேசுவைப் போலச் செயல்பட முடியும்.

ஜீவனில் மகிழ்ந்து நல்ல நாட்களைக் காண விரும்புகிறவன், ஒவ்வொரு நிமிஷமும் பிடிபடுவேனோ என்று எதிர்பார்த்திருக்க விரும்பாதவன், யாருக்கும் விரோதமாகவோ யாரைக் குறித்தோ தீமையானதைப் பேசாதிருக்கட்டும். அவன் எல்லாத் தீமையையும் விட்டு விலகி, வெறுமனே நன்மை செய்யட்டும். அவன் எல்லாரோடும் சமாதானத்தைத் தேடி, அந்தச் சமாதானம் ஓடிப்போய் என்றென்றைக்கும் மறைந்துவிடக்கூடும் என்பதுபோல விடாமுயற்சியோடு அதைத் தொடரட்டும்.

இது ஓர் இயற்கை விதியைப் போன்றது: **கர்த்தருடைய கண்கள்** பூமி முழுவதையும் நோக்கி, நீதிமானைப் பார்க்கின்றன. நன்மை செய்கிறவனை. அவர்களுடைய ஜெபங்களையும். அவர்களுடைய விண்ணப்பங்களை அவர் கேட்கிறார். ஆனால் தீமை செய்கிறவர்களைக் குறித்து அவர் சற்றும் பிரியமாயில்லை. தீமை செய்கிறவனுக்குத் தேவன் விரோதமாயிருக்கிறார்; அவன் எப்போதாவது அவருடைய கோபத்தை அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும்.

அப்படியானால், நீங்கள் நன்மை செய்து, அதை நிறுத்தாமலிருந்தால், உங்களுக்குத் தீமை செய்கிறவன் யார்?

அப்படிப்பட்டவனுக்குத் தேவனிடத்தில் ஏதாவது நியாயம் உண்டா? நன்மை செய்கிறதினிமித்தம் நீங்கள் தீமையை அனுபவித்துப் பாடுபட்டால், நீங்கள் பாக்கியவான்கள். அந்த மனுஷருக்குப் பயப்படாதிருங்கள். தேவனுடைய பிதாவுக்குரிய உண்மைத்தன்மையை அறியாத அந்த மனுஷருக்கு இருக்கிற அதே பயமும் அதே கவலைகளும் உங்களுக்கு வேண்டாம். அவர்கள் நம்முடைய மேசியாவை அறியார்கள். ஆகையால் கர்த்தராகிய மேசியாவின்மேல் இன்னும் அதிகமாக உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துங்கள்! மனுஷருக்கு அல்ல, அவர் ஒருவருக்கே பயப்படுங்கள். அவருக்குப் பயப்படுகிறவன் இனி யாருக்கும் பயப்படமாட்டான்.

கடினமான சூழ்நிலைகளிலும், நீங்கள் பாடுகளை அனுபவிக்கும்போதும், மேசியாவின்மேலுள்ள உங்கள் நம்பிக்கையைப் புரியும்படி சாட்சியாக அறிவிக்க மனமுவந்து ஆயத்தமாயிருங்கள். நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு வித்தியாசமாயிருக்கிறீர்கள், ஏன் நஷ்டங்களையும் பாடுகளையும் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறீர்கள் என்று மனுஷர் உங்களிடம் கேட்கும்போது, உங்கள் நம்பிக்கையை அறிக்கையிடுங்கள். இந்த நிருபத்தில் நான் ஏற்கெனவே உங்களுக்கு எழுதின அந்த நம்பிக்கையை. அதை எல்லாருக்கும் முடிந்தவரை நன்றாக விளக்க முயற்சி செய்யுங்கள். எளிமையாகவும் தெளிவாகவும். உரையாடுகிறவர் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விதத்தில். அவனுடைய மொழியில். உங்கள் நம்பிக்கைக்கான உங்கள் உத்தரவு ஒருபோதும் அகந்தையுள்ளதாக இருக்கக்கூடாது. கேட்கிறவர்களை மதித்து, அதனிமித்தம் அவர்கள் உங்களிடம் பேசும்போது சந்தோஷப்படுங்கள். உங்களில் கிரியை செய்ததுபோலவே தேவன் அவர்களிலும் கிரியை செய்கிறார்.

உங்கள் வாழ்க்கையைக் குறித்து நல்மனச்சாட்சி உள்ளவர்களாயிருங்கள். அப்போது மனுஷர் உங்கள்மேல்

தீமையைக் குற்றஞ்சாட்டினாலோ சுமத்தினாலோ, அவர்கள் எப்போதாவது வெட்கத்தோடு பின்வாங்கி, தாங்கள் தவறு செய்தவர்கள் என்று ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும்.

தேவன் அப்படிச் சித்தமாகி அதை நடக்கவிட்டால், தீமை செய்ததற்காக அல்ல, நன்மை செய்ததற்காகப் பாடுபடுவதே எப்படியும் மேலானது. நம்முடைய மகா முன்மாதிரியை நாம் நோக்கிப் பார்க்கும்போது இது உங்களுக்குக் கடினமாயிருக்க வேண்டியதில்லை: ஏனெனில் கிறிஸ்துவும் அப்படியே **பாடுபட்டார்**. அநியாயமாக. தாம் செய்யாத பாவங்களுக்காக. அதாவது நம்முடைய பாவங்களுக்காக. சிலுவையில். அநீதியுள்ளவர்களுக்காக நீதியுள்ளவர் – நமக்காக! எதற்காக? அவர் நம்மைத் தேவனிடத்துக்குக் கொண்டுவரும்படி. அந்நிய தேசத்திலிருந்து, பாவத்தின் குளிர்ந்ததும் தனிமையுமான இரவிலிருந்து நம்மைத் தம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவரிடத்துக்குக் கொண்டுவரும்படி. அவருடைய பரிசுத்தமும் அன்புமுள்ள பிரசன்னத்துக்குள். வீட்டுக்கு!

சிலுவையில் அவர் கொல்லப்பட்டார். வாதிக்கப்பட்டு நொறுக்கப்பட்ட தம்முடைய சரீரத்தில். அவரைக் கொன்றவர்களும் இருளின் காணப்படாத வல்லமைகளும் இப்படியே திட்டமிட்டிருந்தார்கள். ஆனால் அது முடிவல்ல. தேவனுடைய ஆவியினாலே அவர் **உயிர்ப்பிக்கப்பட்டார்**. ஜீவனுக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்குமுரிய ஆவியினாலே. அவர் மூலமாக அழியாமையுள்ள ஒரு புதிய வாழ்வுக்கு எழுப்பப்பட்டார். இந்த ஆவியில் உயிர்த்தெழுந்தவராக அவர் பாதாளத்துக்குள் போனார். மரணத்தின் காவலுக்குள். ஆவிகளிடத்துக்கு, நோவாவின் நாட்களில் விழுந்துபோன தேவகுமாரர்களிடத்துக்கு. அவர்களுக்குத் தம்முடைய **ஜெயத்தைப்** பிரசித்தப்படுத்தினார். இந்தத் தூதர்கள் நோவாவின் நாட்களில் – ஜலப்பிரளயத்துக்கு முன்பே – மனுஷ ஸ்திரீகளிடத்தில் வந்து, அவர்களோடு இராட்சதர்களைப் பிறப்பித்தார்கள். கர்த்தருடைய பார்வையில் அது ஒரு பெரிய

பாவம். அது கற்பனைக்கெட்டாத அக்கிரமத்தைப் பூமியின்மேல் கொண்டுவந்தது. அதனால்தான் மகா ஜலப்பிரளயமும் வந்தது. விழுந்துபோன இந்தத் தேவகுமாரர்கள் மனுஷரை அழித்து, தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தை முறியடிக்க விரும்பினார்கள். அவர்களுடைய பிள்ளைகளாகிய இராட்சதர்கள் ஜலப்பிரளயத்தில் அழிந்தார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய ஆவிகள் தொடர்ந்து வாழ்கின்றன. அவைதான் மனுஷருக்குத் தீங்கு செய்கிற பிசாசுகள். ஆனால் கிறிஸ்து காவலில் இருக்கிற தேவகுமாரர்களுக்குத் தம்முடைய ஜெயத்தைப் பிரகடனம் செய்தார். அவர்களுடைய முடிவையும் அவர்களுடைய அழிவையும். அவர்களுக்கு அவர் அறிவித்த செய்தி மனுஷராகிய நமக்கு நல்லதாயிருந்தது: உங்கள் திட்டமும், உங்கள் சந்ததியாகிய பிசாசுகளின் திட்டமும் நிறைவேறாது. நரகம், மரணம், பிசாசு ஆகியவற்றின்மேல் நானே **ஜெயவீரர்**. என் மரணம் முடிவல்ல, புதிய யாத்திரையின் (எக்ஸோடஸ்) தொடக்கம். மனுஷர் விடுதலையாவார்கள். நான் அவர்களைத் தேவனிடத்துக்குக் கொண்டுவந்தேன்.

மகா **ஜலப்பிரளயத்தின்** மரண வெள்ளத்தின் ஊடாகச் சிலர், ஆம், எட்டுப் பேர் மட்டுமே இரட்சிக்கப்பட்டார்கள். பழைய உலகத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்ட பூமிக்குக் கடந்து. இது இன்று உங்களைக் குறிக்கும் ஒரு சுட்டிக்காட்டுதல்; நீங்களும் சிலரே. **ஞானஸ்நானத்தில்**, தண்ணீரில், ஜலப்பிரளயத்தில் நடந்தது உங்களில் பிரதிபலிக்கிறது. இரட்சிப்பு! வெளிப்புறமாக அல்ல, உதாரணமாக வெளிப்புற அழுக்கை நீக்கும் சடங்குச் சுத்திகரிப்பாக அல்ல. இல்லை, ஞானஸ்நானம் தேவனுக்கு முன்பாக விசுவாசத்தையும் கீழ்ப்படிதலையும் கடமையோடு அறிவிக்கிற அறிக்கை. இருதயத்தின் தீர்மானம், ஆம், சுத்தமான மனச்சாட்சியோடு அவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்கான ஒரு பொருத்தனை. ஏன்? ஏனெனில் இயேசு மரணத்திலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார். பரலோகத்துக்குள் பிரவேசித்தார். தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்கார்ந்தார்.

அங்கே மனுஷகுமாரனாகிய அவருக்குக் காணப்படாத பரலோக உலகத்தின் எல்லாத் தூதர்களும் அதிகாரங்களும் வல்லமைகளும் கீழ்ப்பட்டிருக்கின்றன. அவருக்கே நாம் **உண்மையாயிருப்போம்** என்று ஆணையிடுகிறோம். அது ஞானஸ்நானத்தின் மூலம் முத்திரையிடப்பட்டு பிரகடனம் செய்யப்படுகிறது. அங்கே இருந்த மனுஷருக்கு முன்பாக மட்டுமல்ல. காணப்படாத உலகத்துக்கும், அதன் அதிபதியாகிய பிசாசுக்கும் அவனுடைய தூதர்களுக்கும் முன்பாகவும். ஒவ்வொரு ஞானஸ்நானமும் அவர்களுடைய இறுதித் **தோல்வியை** உறுதிப்படுத்தி அறிவிக்கிறது. அவர்கள் இப்போது இன்னும் கொஞ்சக் காலம் விசுவாசிகளுக்குத் தீங்கு செய்ய முடிந்தாலும்கூட. நாம் பக்கம் மாறிவிட்டோம்; ஜெயவீரராகிய இயேசுவுக்கே என்றென்றைக்கும் சொந்தமாயிருக்கிறோம்.

அதிகாரம் 4

கிறிஸ்து நம்முடைய ஸ்தானத்தில், நம்முடைய பாவங்களுக்காகப் பதிலாளாக, தம்முடைய சரீரத்தில் உணரத்தக்க விதமாக வேதனையோடு பாடுபட்டதால், நீங்களும் இப்படிப்பட்ட பாடுகளுக்கு ஆயத்தமாயிருங்கள். ஏனெனில் இயேசுவைப் பின்பற்றி அவரை அறிக்கையிடுவதினிமித்தம் இப்படிப்பட்ட பாடுகளுக்குள் வருகிறவனுக்குப் பாவங்களுக்குத் தன்னை ஒப்புக்கொடுக்க நேரமில்லை. பாடுகள் அவனைக் கஷ்டங்களுக்குள் கொண்டுவந்தாலும், பாவத்துக்குரிய இச்சைச் சோதனைகள் ஓய்ந்துவிட்டன. அப்போது அவை அவனை இனி ஆட்கொள்வதில்லை. இந்தப் பூமியில் நமக்கு இன்னும் மீதியாயிருக்கிற காலத்தை, தேவனை மறுதலிக்கிற மனுஷருடைய நாட்டங்களிலும் இச்சைகளிலும் இனி கழிக்க விரும்பமாட்டோம். இல்லை, **தேவனுடைய சித்தத்தையே** செய்ய விரும்புகிறோம். நம்மைச் சுற்றியிருக்கிற மனுஷர் அருமையானது என்று நினைப்பதை அல்ல. சமுதாயமும்

பெரும்பான்மையின் போக்கும் கட்டளையிட்டு நல்லது என்று எண்ணுவதை நாம் ஏற்கெனவே போதுமான காலம் செய்தோம். அதில் எல்லாவிதமான கட்டுப்பாடற்ற காமவிகாரங்களும் அடங்கும். வெறிகள், பெருந்தீனியும் மதுபானக் களியாட்டங்களும். சடங்கு விபசாரத்தோடு கூடிய அருவருப்பான விக்கிரக ஆராதனைகள். எல்லாம் தன்னைத்தானே நிறைவேற்றிக்கொள்ளவும் திருப்திப்படுத்திக்கொள்ளவும். கிடைக்கிறதையெல்லாம் எடுத்துக்கொள்ளவும். அர்த்தமற்றதும் தீங்கானதுமான இந்தப் போக்கில் நீங்கள் இனி கலந்துகொள்ளாததைக் குறித்து இப்போது அவர்கள் ஆச்சரியப்படுகிறார்கள். தங்கள் கட்டுப்பாடற்ற வாழ்க்கையில் அவர்கள் தேடுகிற நிறைவும் சந்தோஷமும் இயேசுவில் உண்டு என்பதை அவர்களால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. ஆகையால் அவர்கள் உங்களைத் தூஷித்து, தாங்கள் வாழ்க்கையின் சரியான பக்கத்தில் இருப்பதாக உணருகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லாரும் இந்த வாழ்க்கைமுறைக்காகவும் தங்கள் தூஷணத்துக்காகவும் கணக்கொப்புவிக்க வேண்டியிருக்கும். தேவன் அவர்களிடம் கணக்குக் கேட்கும் நாள் வருகிறது. அப்போது இன்னும் உயிரோடிருக்கிற எல்லாரிடமும், ஏற்கெனவே மரித்துப்போன எல்லாரிடமும். மரித்தவர்களுக்கும், உயிரோடிருக்கிற உங்களுக்கும் மீட்பராகிய கிறிஸ்து பிரசங்கிக்கப்பட்டார். எல்லாரும் பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக நித்திய ஜீவனின் ஈவைப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி. நித்திய ஜீவனின் இந்த நம்பிக்கையோடு, பாடுகள் நிறைந்த வாழ்க்கையும் மரணமும்கூடத் தோல்வியல்ல, ஜெயமே. நற்செய்தியைப் புறக்கணித்து, நித்திய ஜீவனின் நம்பிக்கையில்லாமல் மரித்து, நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்குக் காத்திருக்க வேண்டியவர்களுக்கோ அது நேர்மாறானது.

எல்லாவற்றின் **முடிவும்** வாசலுக்கு முன்பாக நிற்கிறது! பழையதும், அழிந்துபோகிறதும், பாவமுள்ளதுமான எல்லாம் முடிவுக்கு வரும். இயேசுவைப் பின்பற்றின யாவரும்

தேவனுடைய மகிமையில் ஒரு புதிய தொடக்கத்தை எதிர்பார்க்கிறார்கள்.

தெளிந்த புத்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள். மார்க்க வெறிக்கோ உலக வெறிக்கோ இடங்கொடாதிருங்கள். **ஜெபத்தில்** சுறுசுறுப்பாயிருங்கள். அதற்கான எந்தச் சந்தர்ப்பத்தையும் தவறவிடாதிருங்கள் – நீங்கள் தனியாக இருந்தாலும் ஐக்கியத்தில் இருந்தாலும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஒருவருக்கொருவர் மெய்யானதும் நிலையானதுமான **அன்பு** உள்ளவர்களாயிருங்கள்; உதவியாகவும், சுயநலமின்றியும், தன்னலம் கருதாமலும் மற்றவருக்குத் தன்னை அர்ப்பணிக்கிற அன்பு. தேவனிடமிருந்து வருகிற இந்த அன்பு திரளான பாவங்களை மூடும். அது மன்னிக்கிறது! மற்றவர்களின் பாவங்களைத் திரும்பத் திரும்பக் குற்றஞ்சாட்டி வெளியே இழுப்பதில்லை. தாராளமும் வரவேற்பும் நிறைந்த உபசரிப்பில் உங்கள் அன்பை நிரூபியுங்கள். முயற்சியையும் செலவையும் குறித்து முறுமுறுக்காமல்.

எல்லாவற்றிலும் உங்களில் ஒவ்வொருவனும் பெற்றிருக்கிற **கிருபை வரங்களால்** ஒருவருக்கொருவர் ஊழியம் செய்யுங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவற்றை ஒவ்வொருவனுக்கும் பகிர்ந்தளித்தபடியே. தேவனுடைய ஐசுவரியமும், விரிவும், பலவகையுமான கிருபையை நீங்கள் ஈவாகப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். உண்மையுள்ள உக்கிராணக்காரர்களாக அதைப் பொறுப்போடும் பக்திவிருத்தியாகவும் கையாளுங்கள். அந்தக் கிருபையை மற்றவர்களுக்குக் கொடுங்கள். உங்கள் ஐக்கியத்தில் ஒருவன் உங்களிடம் பேசினால், அவை தேவனிடமிருந்து வந்த வார்த்தைகள் என்று அறியப்பட்டுக் கேட்கப்பட வேண்டும். ஒருவன் உதவி ஊழியம் செய்தால், அது தேவனுடைய பெலத்தினாலே நடக்கட்டும். எல்லாம் தேவனால் நடப்பிக்கப்படும்போது மட்டுமே அவர் பெரியவராக்கப்பட்டுக் கனப்படுத்தப்படுகிறார். அதுவே எப்போதும் இலக்கு.

ஒருபோதும் நம்முடைய வெற்றி அல்ல, தேவனுடைய மகிமையே முக்கியம். நம்மைத் தேவனிடத்துக்கும், ஒருவரிடத்துக்கொருவருக்கும் கொண்டுவந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக. அவரே அதை முதலில் சாத்தியமாக்கினார். இதை நாம் ஒருபோதும் கண்களுக்கு மறைந்துபோகவிடக்கூடாது. ஆகையால் அவருக்கே எல்லாக் கனமும் வல்லமையும் மகிமையும் என்றென்றைக்கும் உண்டாவதாக. ஆமென்.

தேவனுக்குப் பிரியமான பிள்ளைகளே: இயேசுவினிமித்தம் வருகிற **அநியாயமான பாடுகள்** அக்கினிச் சூளையைப் போலத் தோன்றும்போது ஆச்சரியப்பட்டுத் திகைக்காதிருங்கள். நான் தொடக்கத்திலேயே உங்களுக்கு எழுதினதுபோல, அவை உங்கள் விசுவாசத்தைப் புடமிடுவதற்கு உதவுகின்றன. அன்று மேசியா அனுபவித்த அதே பாடுகளை இப்போது நீங்கள் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கும்போதும் சந்தோஷப்படுங்கள். ஏனெனில் இயேசு உலகம் முழுவதற்கும் முன்பாக வல்லமையோடும் மகிமையோடும் காணப்படும்படி திரும்ப வந்து, உங்கள் இரட்சிப்பைப் பூரணப்படுத்தும்போது, நீங்கள் களிகூர்ந்து சந்தோஷப்படுவீர்கள்.

ஆம், கிறிஸ்துவின் நாமத்தைத் தரித்து அதை அறிக்கையிடுகிறதினிமித்தம் மனுஷர் உங்களை நிந்தித்தால், நீங்கள் பாக்கியவான்கள். அவர்களிடத்தில் கிறிஸ்துவின் நாமம் தூஷிக்கப்படுகிறது. நம்மிடத்திலோ அது கனப்படுத்தப்பட்டு உயர்த்தப்படுகிறது. ஆகையால் தேவனுடைய மகிமையின் ஆவியானவர் உங்கள் எல்லார்மேலும் தங்கியிருக்கிறார். தேவனுடைய பரிசுத்தமும், அன்புமிக்கதும், பாதுகாக்கிறதுமான பிரசன்னம் எல்லாப் பாடுகளிலும் உங்களைச் சூழ்ந்திருக்கிறது. அன்று மகிமையின் மேகத்தில், ஷெக்கினாவில், இஸ்ரவேலைச்

சூழ்ந்திருந்ததுபோல. இரவும் பகலும் அது காணப்படும்படி அங்கே இருந்தது.

நம்மில் ஒருவனும் நியாயமாகத் தண்டிக்கப்பட்டு, அதனால் பாடுபடக்கூடாது. உதாரணமாகக் கொலைபாதகனாகவோ, திருடனாகவோ, பொல்லாங்கு செய்கிறவனாகவோ. அல்லது தனக்குச் சம்பந்தமில்லாத அந்நியக் காரியங்களில் வலியத் தலையிடுகிறவனாகவோ. ஆனால் ஒருவன் கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமாயிருப்பதால், கிறிஸ்தவனாக அறியப்பட்டிருப்பதால் பாடுபட்டால், முன்பு சொன்ன காரியங்களில் வெட்கப்படுவதுபோல அவன் எவ்விதத்திலும் வெட்கப்படக்கூடாது.

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு வெளிப்படும் காலம் வந்துவிட்டது. அது ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்டது. மெய்யாகவே அது முதலாவது நம்மிடத்தில் தொடங்குகிறது. தேவனுடைய சொந்த வீட்டில். அன்று அவருடைய ஜனத்தினிடத்தில், எருசலேமின் ஆலயத்தில் நியாயத்தீர்ப்பு தொடங்கினதுபோல. தேவனுடைய பரிசுத்த நியாயத்தீர்ப்பு நம்மை ஆக்கினைக்குள்ளாக்காது, சுத்திகரித்துச் சீர்ப்படுத்தும். அது அவருடைய பரிசுத்தத்தை நமக்குக் காட்டி, அவருக்கு ஏற்காததை நம்முடைய வாழ்க்கையிலிருந்து சுத்திகரித்து அகற்றும். பாடுகளின் மூலம் புடமிடப்படுதலும் அதில் அடங்கும். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைக் கண்முன் கொண்டு, நான் தொடக்கத்திலேயே சொன்னதுபோல, பரிசுத்தமாக வாழ விரும்புகிறோம். ஆனால் இரட்சிப்பையும் கிருபையையும் பற்றிய நற்செய்தியை விசுவாசியாதவர்களின் முடிவு எங்கே போய்ச் சேரும்? கீழ்ப்படியாமலே நிலைத்திருந்தவர்களின் முடிவு? நீதிமான்களாகிய நாமே மிகுந்த பிரயாசத்தோடும் நெருக்கத்தோடும் இரட்சிக்கப்பட்டு இலக்குக்குக் கொண்டுசேர்க்கப்பட்டால், பாவிகளுக்கும் அவபக்தியுள்ளவர்களுக்கும் என்ன நடக்கும்?

ஆகையால், தேவன் சித்தமாகி அனுமதிக்கும்போது அநியாயமாகப் பாடுபடுகிற யாவரும், எல்லாப் பலவீனங்களோடும் குறைகளோடும் தங்கள் வாழ்க்கையை அவரிடத்தில் ஒப்புவிக்கட்டும். உண்மையுள்ள சிருஷ்டிகர் தம்முடைய வாக்குகளுக்கும் வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் உண்மையாயிருக்கிறார். ஆனால் தேவனிடம் வைக்கிற இந்த வேண்டுதலும் ஒப்புவித்தலும், மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்து அவர்களுடைய நலனை நாடுகிற ஒரு வாழ்க்கையிலிருந்து வர வேண்டும். சோர்ந்துபோகாமல். நமக்கு இழைக்கப்படுகிற பாடுகளிலேயே நாம் நம்மைத் தேவனிடத்தில் ஒப்புவிக்கிறோம். இப்படி, அநியாயமான பாடுகள் இருந்தும், நன்மை செய்வதற்கான பெலனைப் பெறுகிறோம். இப்படிப்பட்டதைத் தேவன் ஒருவரே அருள முடியும்.

அதிகாரம் 5

தேவனுடைய மந்தையாகிய விசுவாசிகளின் ஐக்கியம் பேணப்பட வேண்டும், பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், போஷிக்கப்பட வேண்டும். அதைக் கவனித்துக்கொள்வது விசேஷமாக உங்கள் கடமையும் பொறுப்புமாயிருக்கிறது, **மூப்பர்களே**. மேய்ப்பர்களும் ஆவிக்குரிய தலைவர்களுமாகிய உங்களுக்கு நான் சொல்லுகிறேன்: உங்கள் உடன்மூப்பனாகிய நானும் அதே கடமையில் நிற்கிறேன். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் பாடுகளைக் கண்ணால் கண்ட சாட்சியாக இதைச் சொல்லுகிறேன். அதே நேரத்தில், அவர் திரும்ப வரும்போது எல்லாரும் காணப்போகிற அவருடைய பிரகாசமான மகிமையில் பங்குபெறப்போகிறவனாகவும் சொல்லுகிறேன். மூப்பர்களே, நல்ல மேய்ப்பர்களாகத் தேவனுடைய மந்தையை மேயுங்கள். உங்கள் கண்காணிப்பு கட்டாயத்தினால் அல்ல, இருதயத்திலிருந்தும் மனப்பூர்வமாயும் இருக்கட்டும். அதனால் ஏதாவது ஆதாயம் பெறுவதற்காகவும் அல்ல. ஆளுகிறவர்களைப்போல நடந்துகொள்ளாதிருங்கள்! உங்கள் முன்மாதிரியான வாழ்க்கையினால் இருதயங்களை

ஆதாயப்படுத்தி, அவர்களை நம்பவையுங்கள். அப்பொழுது சீக்கிரத்தில் **பிரதான மேய்ப்பர்**, மகா மேய்ப்பராகிய நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு வெளிப்படும்போது, உங்கள் உழைப்புக்காக மகிமையின் ஜெயகிரீடத்தைப் பெறுவீர்கள். ஆம், அப்பொழுது நாம் எல்லாரும் அவருடைய மகிமையில் பங்குபெறுவோம்.

இளைஞர்களே, மூப்பர்களை மதியுங்கள்! அவர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ளுங்கள். அனுபவத்தில் அவர்கள் உங்களுக்கு முன்னால் இருக்கிறார்களே. அவர்களுடைய அறிவுரைகளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஆனாலும் அவற்றைக் கர்த்தருக்கு முன்பாகச் சோதித்தும் பாருங்கள்.

நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவரையொருவர் மதித்து, மனத்தாழ்மையை அணிந்துகொள்ளுங்கள். உங்களைக் குறித்து ஒருபோதும் பெரிதாக எண்ணாதிருங்கள். ஏனெனில் தேவன் பெருமையுள்ளவர்களுக்கு எதிர்த்து நிற்கிறார், தாழ்மையுள்ளவர்களுக்கோ கிருபை அளிக்கிறார் – சாலொமோன் நீதிமொழிகள் 3-இல் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல.

தேவனுடைய பலத்த கை உங்களை வைத்திருக்கிற உங்கள் வாழ்க்கைச் சூழ்நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். அதிருப்தியடையாதிருங்கள். அநியாயமான பாடுகளினிமித்தமும் முறையிடாதிருங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையைக் கடினமாக்குகிறவற்றினிமித்தமும் முறையிடாதிருங்கள். உண்மையுள்ள சிருஷ்டிகரை நம்புங்கள்; இதை ஒருபோதும் மறவாதிருங்கள்: ஏற்ற காலத்தில் அவர் உங்களை உயர்த்தி, உங்கள் சுமைகளை நீக்குவார். இந்த வாழ்க்கையிலேயே; அல்லது குறைந்தபட்சம் இயேசு திரும்ப வரும்போது.

உங்கள் **கவலைகள்** சுமைகள் யாவையும் அவர்மேல் வைத்துவிடலாம், வைத்துவிட வேண்டும்! ஏனெனில்

அவரைப்போல உங்களுக்காகக் கவலைப்படுகிறவர் வேறொருவரும் இல்லை! நம்முடைய சிருஷ்டிகர் எல்லாவற்றையும் காண்கிறார். அவரைப்போல உங்களை யாரும் விசாரிப்பதில்லை. இதை எப்போதும் உறுதியாகப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். முதல் பார்வையில் அப்படித் தோன்றாவிட்டாலும்கூட.

எப்போதும் ஆவிக்குரிய விழிப்புடன் எச்சரிக்கையாயிருங்கள். ஏனெனில் நம்முடைய மிகப் பெரிய சத்துருவாகிய பிசாசு சுற்றித் திரிகிறான். கெர்ச்சிக்கிற சிங்கத்தைப்போல அவன் தன் பலத்தைக் காட்டி, மிரட்டி, பயமுறுத்த விரும்புகிறான். ஆம், அவன் இரையைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறான்; அதைக் கண்டால் தாக்குவான். துன்புறுத்தலினாலும் மரணபயத்தினாலும் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களை விசுவாசத்தைக் கைவிடும்படி கட்டாயப்படுத்த அவன் விரும்புகிறான். ஆனால் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நின்று அவனுக்கு எதிர்த்து நில்லுங்கள். பயப்படாதிருங்கள். பயத்துக்கு இடங்கொடாதிருங்கள். இதை அறிந்துகொள்ளுங்கள்: இதை அனுபவிக்க வேண்டியவர்கள் நீங்கள் மாத்திரம் அல்ல. கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமானவர்களுக்கு எதிரான துன்புறுத்தல் உலகமெங்கும் நடக்கிறது.

எந்தச் சூழ்நிலையிலும் மிகப் பெரிய நிச்சயமும் உற்சாகமும் இந்த அறிவே, எப்போதும் அப்படியே இருக்கும்: **சகல கிருபையும் பொருந்திய தேவனே** நம்முடைய தேவன். அவர் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குள் நம்மைத் தம்மிடத்துக்கு, தம்முடைய சொந்த மகிமைக்கு அழைத்திருக்கிறார். கொஞ்சக்காலம் பாடுபட்ட பின்பு அதுவே நம்முடைய நித்திய வீடாக இருக்கும். இந்த வழியில், பாடுகளின் ஊடேயும், அவர் நம்மைத் தூக்கி நிறுத்தி, ஆயத்தப்படுத்தி, பூரணப்படுத்துவார். அவருக்குப் பிரியமானபடியே. நாம் பாடுகளின் மத்தியிலும் பொறுமையாயிருந்து, நன்மை செய்து, உறுதியாய்

நிலைத்திருக்கும்படி, அவர் நம்முடைய விசுவாசத்தை அவ்வளவாய் ஸ்திரப்படுத்திப் பலப்படுத்துவார். என்ன வந்தாலும்: எதுவும் நம்மை வழியிலிருந்து விலக்கிவிடாது.

இந்த நிருபம் உண்மையுள்ள சில்வானுவின் மூலமாக உங்களுக்குக் கொடுக்கப்படுகிறது. மிக முக்கியமானவற்றை மாத்திரம் சுருக்கமாக உங்களுக்கு எழுதியிருக்கிறேன். நீங்கள் நின்று வாழ்கிற தேவனுடைய மெய்யான கிருபையைப் பற்றி – பாடுகளின் மத்தியிலும்.

பாபிலோனிலுள்ள உடன்தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவள் உங்களுக்கு வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறாள். விசுவாசத்தில் என் ஆவிக்குரிய மகனாகிய மாற்குவும் வாழ்த்துதல் சொல்லுகிறான்.

அன்பின் முத்தத்தோடே ஒருவரையொருவர் வாழ்த்துங்கள்.

கிறிஸ்துவோடு இணைக்கப்பட்டு அவருக்குள் வேரூன்றியிருக்கிற உங்கள் எல்லாருக்கும் சமாதானம் உண்டாவதாக.

ஆமென்.

பேதுரு எழுதின இரண்டாம் நிருபம்

- திவ்விய சுபாவத்துக்குப் பங்குள்ளவர்கள்
- விசுவாசத்தில் வளருதல்
- நம்பத்தகுந்த வார்த்தை
- தீர்க்கதரிசன வசனம்
- கள்ளப்போதகர்கள்
- பழைய பூமியும் புதிய பூமியும்
- நியாயத்தீர்ப்பும் தேவனுடைய நீடிய பொறுமையும்

பேதுரு எழுதின இரண்டாம் நிருபம்

பேதுரு என்னும் மறுபெயர் கொண்ட சிமியோன் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். என் கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்து எனக்கு அந்தப் பெயரைக் கொடுத்தார். நான் முழுவதும் அவருக்குச் சொந்தமானவன் – அவருக்கு மாத்திரமே ஊழியக்காரன். நான் அவர் அனுப்பினவனும், அவருடைய அப்போஸ்தலனுமாயிருக்கிறேன். ஆரம்பத்தில் சீஷர்களாகிய நாங்கள் பெற்றதுபோலவே, நீங்களும் இயேசுவிடமிருந்து அதே விலையேறப்பெற்ற விசுவாசத்தைப் பெற்றிருக்கிறபடியால் உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். இந்த விசுவாசத்தை நாம் எல்லாரும் நம்முடைய தேவனாகிய அவரிடமிருந்து மாத்திரமே பெற்றோம். நம்முடைய இரட்சகராகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும் பெற்றோம். தேவன் நீதியுள்ளவர். ஆகையால் அவர் நம் எல்லாருக்கும் – அப்போஸ்தலருக்கும், யூதர்களாகிய எங்களுக்கும், மற்ற ஜாதிகளுக்கும் – அதே விலையேறப்பெற்ற விசுவாசத்தை அருளினார். இந்த விசுவாசம் தேவன் நமக்குக் கொடுத்த யாவற்றிலும் நம்மைப் பங்குபெறச் செய்கிறது. நாம் கிறிஸ்துவுக்குள் நீதிமான்களென்று அறிவிக்கப்பட்டபடியால், அவர் இன்னும் பெரியவைகளை நமக்கு அருளுவார்.

நம்முடைய தேவனிடமிருந்து மேன்மேலும் கிருபையினாலும் உதவியினாலும் நிரம்பி வழிகிற ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவீர்களாக. அனுதினமும் நமக்கு மிகவும் அவசரமாகத் தேவைப்படுகிற எல்லாவற்றுக்காகவும். விசேஷமாகத் துன்புறுத்தலிலும் பகைமையிலும். வாழ்க்கையின் எல்லாச் சூழ்நிலைகளிலும் அவர் உங்களைச் சமாதானத்தினாலும் ஆசீர்வதிப்பாராக. இதில் நாம் நம்முடைய தேவனையும் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவையும் அறிகிறோம். ஏனெனில் அவரே கிருபைக்கும் சமாதானத்துக்கும் வற்றாத ஊற்றாயிருக்கிறார்.

தேவன்தாமே தம்முடைய **திவ்விய வல்லமையினால்** – அது விசேஷமாக அவருடைய சிருஷ்டிப்பில் காணப்படுகிறது – நமக்கு எல்லாவற்றையும் அருளி, நம்மைத் தகுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். கடைசியாக நாம் அவருடைய மகிமைக்காக வாழும்படிக்கு. விசேஷமாக அவருடைய மீட்பின் செயலில், தேவன் நம்மை அழைத்து, எதிர்பாராத விதமாகவும் நாம் தகுதியில்லாதிருந்தும் நமக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினபோது. அப்பொழுது நாம் அவருடைய மகிமையையும் திவ்விய வல்லமையையும் அறிந்தோம் – நமக்காக மரித்து உயிர்த்தெழுந்தவராகிய கிறிஸ்துவின் மூலமாய்ச் செயல்படுகிற வல்லமையை. எவ்வளவு உறுதியான தீர்மானத்தோடு அவர் மிகவும் பெரிதும் விலையேறப்பெற்றதுமான **வாக்குத்தத்தங்களை** நமக்கு அருளினார் என்று அறிந்தோம்: அவருடைய மகா இரட்சிப்பு. நித்திய ஜீவன். அவருடைய ஆவியின் வரம். ஏற்ற காலத்தில் புதிய வானமும் புதிய பூமியும். அவர் நம்மில் நிறைவேற்றுகிற இந்த வாக்குத்தத்தங்களின் மூலமாய்த் தேவன் தம்முடைய சொந்தச் சுபாவத்தையும், தம்முடைய ஜீவனையும் நம்முடையதாக்கினார். சிலர் கனவு காண்பதுபோல நாம் தெய்வங்களாகிவிடுவதில்லை. தேவனுக்கு மாத்திரமே சொந்தமான எல்லாவற்றிலும் நாம் தேவனுடைய சுபாவத்தைப் பெறுவதில்லை. ஆனாலும் அவருடைய திவ்விய சுபாவத்தில் நமக்குப் பங்கு உண்டு. இப்படியாகத் தேவன் – அவருடைய அன்பு, கிருபை, இரக்கம், அவருடைய பரிசுத்தம், நீதி – அநேக சூழ்நிலைகளில் நம்முடைய வாழ்க்கையின் மூலமாய் நம்மில் காணப்படுகிறார். அவரைப் பற்றி ஏதோ ஒன்று காணப்படுவதால் அது அவருடைய மகிமைக்காகவே! நாம் தொடர்புகொள்கிற எல்லா மனுஷருக்கும் அது தெரியவரும். நம்மூலமாய் அவர்கள் இந்த ஒப்பற்ற தேவனை அறிந்துகொள்வார்கள். தேவனுடைய அழைப்பினால் நாம் உலகத்தின் அழிவுக்கும் கேட்டுக்கும் தப்பி ஓடிவிட்டோமே. தேவனில்லாத மனுஷரை அவ்வளவாய்க் கவர்ந்திழுக்கிற

வாழ்க்கை இச்சையோடு நாம் உறவை முறித்துவிட்டோம். அதைவிட மேலாக: உடைந்துபோகிற, அழிந்துபோகிற இந்த வாழ்க்கை முறையை நாம் பின்னால் விட்டுவிட்டோம். இப்படியாக இந்த மனுஷர் நோக்கி வாழ்ந்துகொண்டிருக்கிற கேட்டுக்கு நாம் தப்பினோம்.

இதினிமித்தமே நாம் பெற்ற விசுவாசத்தில் சகல **ஜாக்கிரதையையும்** முயற்சியையும் அர்ப்பணிப்பையும் காண்பிக்க வேண்டும். தேவன் நம்மிடத்தில் காண்பித்த அதே உறுதியான தீர்மானத்தோடு, இந்த விசுவாசத்தில் நிச்சயத்தோடும் உறுதியோடும் முன்னேற வேண்டும். அது பிரயோஜனமானது!

ஆனால் உறுதிக்கு **அறிவு** கண்டிப்பாகத் தேவை. எல்லா உறுதியும் சரியான திசையில் செலுத்தப்பட வேண்டும். தேவனுடைய எண்ணங்களை அவருடைய வார்த்தையின் மூலமாய் நாம் அறிந்திருக்க வேண்டும்; மேன்மேலும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். எல்லாவற்றிலும் நமக்குத் தேவனிடமிருந்து ஞானம் தேவை.

அறிவோடுகூட **இச்சையடக்கமும்** ஒழுக்கக் கட்டுப்பாடும் இருக்க வேண்டும். இந்தச் சுயக்கட்டுப்பாடும் தன்னடக்கமும் நமக்கு எப்போதும் தேவை; விசேஷமாக, மனுஷர் தங்கள் இச்சைகளுக்குத் தாராளமாய் இடங்கொடுக்கிற சமுதாயத்தில் நாம் வாழும்போது.

இச்சையடக்கம் இளைஞரிலும் முதியோரிலும், வாழ்நாள் முழுவதும், உறுதியாய் வேரூன்றியிருக்க வேண்டும். அதில் நாம் பொறுமையாயிருந்து உறுதியாய் நிலைத்திருக்க வேண்டும்.

எல்லாப் **பொறுமையிலும்** உறுதியாய் நிலைத்திருப்பதிலும் உங்கள் நோக்கம் எப்போதும் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பதாகவே இருக்கட்டும். நாம் பெருமைப்பட்டுக்கொள்ளக்கூடிய மனுஷருடைய

கட்டளைகளையோ பாரம்பரியங்களையோ பின்பற்றுவது இதன் நோக்கமல்ல.

தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது என்றால், முதலாவது, தேவன் அழைத்திருக்கிற நம்முடைய விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளோடு ஐக்கியத்தை நாடி, அதில் வாழ்வதாகும். நம்முடைய ஊரிலும் உலகமெங்கும் அவர் நம்மோடு சேர்த்து வைத்திருக்கிற அனைவரோடும். அவர்களிடத்தில் சுயநலமின்றி **அன்புகூர** விரும்புகிறோம்.

எல்லாவற்றிலும் மேலானது எப்போதும் தேவனுடைய அன்பே. அது நம்மை நிரப்புகிறது. அதன் மூலமாய்த் தேவனிடத்திலும், சகோதரரிடத்திலும், பிறனிடத்திலும் அன்புகூர நாம் தகுதியுள்ளவர்களாகிறோம். நாம் செய்கிற எல்லாவற்றுக்கும் இந்த அன்பே உந்துதலாக இருக்க வேண்டும். இல்லையென்றால் எல்லாம் வீண்!

நான் சொன்ன இந்த முக்கியமான குணங்கள் எல்லாம் இயேசுவின் சீஷர்களுக்கு முற்றிலும் **இயல்பானவை**. ஆகையால் அவை உங்களை அடையாளப்படுத்த வேண்டும்; மேன்மேலும் உங்களை ஆளுகை செய்ய வேண்டும். இதுவே விசுவாசத்தில் முதிர்ச்சியை நோக்கிய மெய்யான ஆவிக்குரிய **வளர்ச்சி**. இந்த நற்குணங்கள் நமக்கு ஒருபோதும் போதுமான அளவு இருப்பதில்லை. அப்பொழுது நீங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தில் மந்தமாகவோ, சோம்பலாகவோ, செயலற்றவர்களாகவோ இருக்கமாட்டீர்கள். ஆம், அப்பொழுது நீங்கள் தேவனுக்காக மிகுந்த கனி கொடுப்பீர்கள். இவ்விதமாய் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அறிவு நம்மில் ஆழமாகிறது. அது ஒருபோதும் முடிவுக்கு வருவதில்லை. ஏனெனில் இயேசு ஒப்பற்ற மகிமையுள்ளவர்; சொல்லப்போனால், ஆராய்ந்து முடியாதவர். அவரே எல்லாவற்றுக்கும் – நம்முடைய அர்ப்பணிப்புக்கும் – ஆரம்பமும் மையமும் முடிவுமாயிருக்கிறார். இருதயத்தினால் வளருகிற இந்த அறிவு, தேவனுடைய சுபாவம் மேன்மேலும்

காணப்படும்படி செய்கிறது; அது தேவனுக்குச் சந்தோஷம் – நான் ஏற்கனவே எழுதினதுபோல.

ஆனால் இந்தக் குணங்களில் ஏறக்குறைய ஒன்றுமே – முன்பு இருந்ததற்கு மாறாக – காணப்படாவிட்டால், அப்பொழுது அவன் **குருடன்**. நம்முடைய இரட்சகரின் மகிமையை அவன் இனிக் காண விரும்புவதில்லை. அவன் கிட்டப்பார்வையுள்ளவன்; கண் சிமிட்டுகிறான், அவ்வளவுதான்; ஆம், அவன் ஒளியைக் கண்டு கூசுகிறவனாகிவிட்டான். மகிமையின் தேவன் நம்மைத் தம்மிடத்துக்கு அழைத்தார் என்பதை மறக்க விரும்புகிறதுபோல் இருக்கிறது. அப்படிப்பட்டவன், தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் என்னும் பகிரங்க அறிக்கையின் மூலமாய்த் தன் முந்தின பாவங்களிலிருந்து உண்டான சுத்திகரிப்பை மறந்துவிட்டான். அவன் இப்போது முன்புபோலவே வாழ்ந்தால் அது அவனுக்கு இனி ஒன்றும் பிரயோஜனப்படாது. முந்தின பாவங்களிலிருந்து அவன் ஞானஸ்நானத்தில் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருந்தாலும் –, அவன் இப்போது குவித்துக்கொள்ளுகிற பாவங்கள் அவனுக்குக் கேடாகும்.

ஆகையால், அன்பான சகோதர சகோதரிகளே, உங்களால் கூடுமானவரை, தேவனுடைய அழைப்பையும் உங்கள் தெரிந்துகொள்ளுதலையும் **உறுதிப்படுத்துங்கள்**. இவ்விதமாய் உங்கள் வாழ்க்கையில் தேவன் செய்த தலையீட்டை உறுதிப்படுத்துங்கள். தேவன் எவ்வளவு உறுதியாய் உங்களை அழைத்துப் பற்றிக்கொண்டாரோ, அவ்வளவு உறுதியாய் இயேசுவைப் பின்பற்றுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கை தேவனுடைய கிருபைக்குத் தெளிவானதும் சந்தோஷமானதுமான ஒரு பதிலாக இருக்கட்டும். அப்பொழுது தேவனுடைய மகிமைக்குப் போகிற வழியில் நீங்கள் இடறமாட்டீர்கள்; சத்தியத்தின் வழியைவிட்டு விலகுவது இன்னும் இல்லை. நம்முடைய கர்த்தரும்

இரட்சகருமானவருடைய வரப்போகிற **ராஜ்யத்துக்குள்** வெற்றிகரமானதும் களிகூருதல் நிறைந்ததுமான ஒரு பிரவேசம் உங்களுக்கு முன்பாகக் காத்திருக்கிறது. அது ஒப்பற்றதும் மறக்க முடியாததுமான ஒரு நிகழ்வாக இருக்கும். விசுவாசத்தின் இலக்காகிய இந்த ராஜ்யத்தின் வாசல் இப்போதே அகலமாய்த் திறந்திருக்கிறது! இதுவே நம்முடைய ஜீவனுள்ளதும் நம்பத்தகுந்ததுமான நம்பிக்கை. இதற்காக எல்லா முயற்சியும் எல்லா அர்ப்பணிப்பும் பிரயோஜனமானதே.

நான் உயிரோடிருக்கும் வரை, இந்த மகிமையான எதிர்பார்ப்பை உங்களுக்கு நினைப்பூட்ட அக்கறையோடும் எப்போதும் ஆயத்தமாயும் இருப்பேன். இயேசுவைப் பின்பற்றுதலின் மையமான குணங்களும் இதில் அடங்கும். நீங்கள் இவையெல்லாவற்றையும் ஏற்கனவே அறிந்து, இந்தச் சத்தியத்தில் உறுதிப்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரிந்திருந்தும் இதைச் செய்கிறேன். ஆனாலும் இந்த உடைந்துபோகிற சரீரத்தில் நான் இருக்கும் வரை, இவைகளை நினைப்பூட்டுவதன் மூலம் உங்களை விழிப்பாக வைத்திருப்பேன் – தேவையானால் உலுக்கி எழுப்புவேன். ஏனெனில் இந்த உலகத்திலிருந்து நான் பிரியும் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது. மண்ணுக்குரிய, சாவுக்குரிய இந்தச் சரீரத்தை நான் சீக்கிரத்தில் ஒரு கூடாரத்தைப்போலக் கழற்றிவிடுவேன். பின்பு என் கர்த்தரோடு இருப்பேன். உங்களைவிட்டு நான் சீக்கிரத்தில் பிரிவேன் என்று அவர் எனக்கு வெளிப்படுத்தினார். நான் இங்கே உங்களுக்கு எழுதுகிறது மிகவும் முக்கியமானது. நான் இனி உங்களோடு இல்லாதபோதும் – விசேஷமாக அப்பொழுது – நீங்கள் இந்த அறிவை உங்கள் இருதயங்களிலும் சிந்தைகளிலும் காத்துக்கொள்ளும்படி, நான் எப்போதும் என்னால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்வேன்.

இதில் முக்கியமாக ஒரு மறக்க முடியாத நிகழ்வு அடங்கும். சீஷர்களாகிய நாங்கள் கட்டுக்கதைகளையோ,

சாமர்த்தியமான யோசனைகளையோ, கனவுகளையோ, உணர்ச்சிப் பெருக்குகளையோ பின்பற்றவில்லை. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மகா வல்லமையைப் பற்றியும், வரப்போகிற அவருடைய மகிமையான பிரசன்னமாகுதலைப் பற்றியும் நாங்கள் உங்களுக்கு அறிவித்தபோது, **கண்ணால் கண்ட சாட்சிகளாகவே** அதைச் செய்தோம். பரிசுத்த பர்வதத்தின்மேல், பனி மூடிய எர்மோன் மலையின் உச்சியில், நாங்கள் அனுபவித்து எங்கள் கண்களால் கண்டதை மாத்திரமே சாட்சியாகச் சொன்னோம். இயேசு தம்முடைய பிதாவாகிய தேவனால் பிரகாசமான ஒளியினால் மூடப்பட்டு, மறுரூபமானதை நாங்கள் அனுபவித்தோம். அவர் சூரியனைப்போலப் பிரகாசித்தார். அந்த உன்னத மகிமையின் ஒளிப்பிரகாசத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் உண்டாகி: இவர் எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நான் நேசிக்கிற என் குமாரன். இவரில் நான் முழுவதும் பிரியமாயிருக்கிறேன். இவர் ஒருவரே என் இருதயத்தின் சந்தோஷம், என்று சொன்னது.

பெருவெள்ளத்துக்கு முன்பு கீழ்ப்படியாத தேவகுமாரர் வானத்திலிருந்து இறங்கி, ஸ்திரீகளைத் தங்களுக்கு மனைவிகளாக எடுத்து, இராட்சதர்களைப் பெற்றது சரியாக இந்த மலையின்மேல்தான். இப்படி அவர்கள் மனுக்குலத்தைக் கெடுக்க விரும்பினார்கள். இதைப் பற்றிச் சற்று நேரத்தில் பேசுவேன். இழந்துபோன மனுக்குலத்துக்கு ஒரு இரட்சகர் உண்டு என்று இயேசு இந்த மலையின்மேல் காணக்கூடாத உலகம் முழுவதற்கும் அறிவிக்கிறார். இருளின் அதிகாரம் முடிவுக்கு வருகிறது.

அங்கே இருந்த சீஷர்களாகிய நாங்கள் மூவரும் பயபக்தியினால் பேசவே முடியாமலிருந்தோம். இயேசுவோடு இப்படிப்பட்டதை நாங்கள் ஒருபோதும் அனுபவித்ததில்லை. ஆனால் இது **தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளின்** நிறைவேறுதல் என்று எங்களுக்குத் தெளிவாயிற்று: ஏசாயா, எசேக்கியேல்,

தானியேல் போன்ற தீர்க்கதரிசிகள் எல்லாருடைய வார்த்தைகளின் நிறைவேறுதல். காலத்தின் முடிவில் தேவன் மகிமையில் பிரசன்னமாவார் என்று அவர்கள் பேசுகிறார்கள். இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்களின் **நிறைவேறுதலை** நாங்கள் எங்கள் சொந்தக் கண்களால் கண்டோம். ஒருநாள் எல்லா மனுஷரும் காணப்போவதன் ஒருவித முன்காட்சி. நாங்கள் கண்டு கேட்ட நிறைவேறுதலாகிய இந்தத் தீர்க்கதரிசன தேவவசனம், இருண்டதும் மங்கலானதுமான இடத்தில் பிரகாசிக்கிற விளக்கைப்போல இருக்கிறது. அந்த இடம் இயேசுவைப் புறக்கணித்து நம்மைத் துன்புறுத்துகிற உலகமே. இந்த இரவு சீக்கிரத்தில் கடந்துபோகும்; ஏனெனில் மலையின்மேல் இயேசுவை நாங்கள் அப்படிக் கண்டபோதே பிரகாசமான **விடிவெள்ளி** உதித்துவிட்டது. நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் நாள் தடுக்க முடியாதபடி வருகிறது. ஏற்கனவே பொழுது விடிந்துகொண்டிருக்கிறது. உலகம் காணாத இந்த விடிவெள்ளியை நோக்கிப் பாருங்கள். உலகம் இரவை நேசிக்கிறது, ஒளிக்கு அஞ்சுகிறது.

தீர்க்கதரிசிகள் தங்கள் சொந்த எண்ணங்களைப் பின்பற்றவில்லை. அவர்கள் பேசி எழுதின வரப்போகிற மகிமை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது – தேவனுடைய பரிசுத்த ஆவியானவரால் வழிநடத்தப்பட்டும் ஏவப்பட்டும். இதை உங்கள் இருதயங்களில் ஏற்றுக்கொண்டு, உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள்! அவர்கள் பெற்ற தேவனுடைய வார்த்தையை அவர்கள் நமக்குக் கொடுத்தார்கள். சொல்லப்போனால் இது தீர்க்கதரிசன வசனம் முழுவதற்கும் பொருந்தும். நாம் பழைய ஏற்பாடு என்று அழைக்கிற எபிரெய வேதாகமத்தின் வேதவாக்கியங்களில் அதைக் காண்கிறோம்.

தீர்க்கதரிசன வசனம், அதாவது தீர்க்கதரிசனங்களின் மொத்தம், மனுஷருடைய யோசனை அல்ல. ஏனெனில் தேவனால் அழைக்கப்பட்ட மனுஷர் நேரடியாகப் பரிசுத்த ஆவியானவரால் ஏவப்பட்டு **வழிநடத்தப்பட்டார்கள்**.

தேவனிடமிருந்து அவர்கள் உணர்ந்ததை அவர்கள் சாட்சியாகச் சொல்லி எழுதி வைத்தார்கள். காற்று ஒரு கப்பலின் பாய்மரத்தில் வீசி அதை முன்னே செலுத்துவதுபோல, அவர்கள் ஆவியானவரால் செலுத்தப்பட்டார்கள். ஆனாலும் இந்த மனுஷர் தேவனுடைய தட்டச்சு இயந்திரங்களோ பொம்மைகளோ அல்ல. மாறாக, அவர் தெரிவிக்க விரும்பினதை அவர்கள் தங்கள் சொந்தப் புத்தியோடும் சொந்த வார்த்தைகளோடும் எழுதும்படி, அவர் அவர்களை ஆட்களாகத் தகுதிப்படுத்தினார்.

அதிகாரம் 2

தீர்க்கதரிசன வசனத்தை அசட்டைபண்ணவும் முடியும் என்பதைத் தெளிவாகச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். அதைவிட மோசமானவை, மனம்போனபடி சொல்லப்படுகிற கள்ளத் தீர்க்கதரிசனங்கள். அக்காலத்திலேயே இஸ்ரவேலில் பொய்த் தீர்க்கதரிசிகள் இருந்தார்கள். இன்று உங்களுக்குள்ளும் சத்தியத்தைப் பேசாத, தேவனால் அனுப்பப்படாத போதகர்கள் இருப்பார்கள். அவர்களும் அவர்களுடைய **கள்ள உபதேசங்களும்** கட்சிப் பிரிவினைகளுக்கும் மதபேதக் கூட்டங்களுக்கும் வழிநடத்தும். இதில் சம்பந்தப்பட்ட, பங்குபெறுகிற எல்லாருக்கும் இது முழுவதும் கேடான காரியம். ஏனெனில் இதன் மூலம் கள்ளப்போதகர்கள் தங்களைக் கிரயத்துக்குக் கொண்டவரும் தங்கள் எஜமானருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கிறார்கள். அவருக்கே அவர்கள் ஊழியம் செய்ய வேண்டும். தங்களுக்கு அல்ல. அவர்கள் செய்கிற கேடானதை, வருத்தமான விதத்தில், அவருடைய நாமத்திலே செய்கிறார்கள். இந்த அகங்காரமான உரிமைகோரலினால் அவர்கள் தங்கள்மேல் கேட்டை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள். ஒன்று தங்கள் வாழ்நாளிலேயே; ஆனால் நிச்சயமாகக் கடைசி நாளின் இறுதி நியாயத்தீர்ப்பில். அவர்களுடைய தவறான நடத்தை

இவ்வளவு வெளிப்படையாயிருந்தும், அநேகர் அவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்கள். இதனால் சத்தியத்தின் வழி தூஷிக்கப்படுகிறது. அவர்கள் சத்தியத்தின் வழியில் நடப்பதாகச் சொல்லிக்கொள்ளுகிறார்கள்; ஆனால் அது உண்மையல்ல. அதனால் கவரப்பட்ட மனுஷர், உண்மை அதற்கு நேர்மாறாயிருந்தும், தாங்கள் சத்தியத்தின் வழியைக் கண்டுபிடித்துவிட்டதாக எண்ணுகிறார்கள். இதை அவர்கள் உணரும்போது, அதோடு இனி எந்தச் சம்பந்தமும் வைத்துக்கொள்ள விரும்புவதில்லை. சத்தியத்தின் வழியைக் குறித்துத் தாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டதாக அவர்கள் உணருவது நியாயமே.

இந்தக் கள்ளப்போதகர்கள் உங்கள் உடைமைகளின்மேலும் உங்கள் பணத்தின்மேலும் **பேராசை** கொண்டவர்கள். நீங்கள் ஏமாந்துபோகிற வஞ்சக வார்த்தைகளினால் அவர்கள் அதை உங்கள் பையிலிருந்து எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். இப்படிப்பட்ட செயல் எப்போதும் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பைக் கொண்டுவருகிறது. தேவனுடைய பார்வையில் இது ஒருபோதும் வேறுவிதமாக இருந்ததில்லை. நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, அப்படிப்பட்டவர்களைக் கேடு வந்து பிடிக்கும்.

தேவன் ஒவ்வொருவரிடமும் அவனவன் பாவங்களுக்காகக் கணக்குக் கேட்பார். காணக்கூடாத உலகத்தின் ஜீவிகளுக்கும் இது பொருந்தும். தேவகுமாரராகிய, காவலாளர்களாகிய **தூதர்கள்** பூமியின்மேல் பொல்லாத நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஸ்திரீகளோடு விவாகம்பண்ணி, அதனால் அவர்களோடு உடலுறவு கொண்டார்கள்; அதிலிருந்து இராட்சதர்கள் பிறந்தார்கள். இந்த உறவுகளிலிருந்து பிறந்த பிள்ளைகளை மோசே அப்படி அழைத்தான். அதோடுகூட அவர்கள் மனுஷருக்குப் பொல்லாத காரியங்களைக் காண்பித்தார்கள்; அது பூமியின்மேல் பெரிய அக்கிரமத்துக்கும் சீர்கேட்டுக்கும்

வழிநடத்தியது. இந்தத் தேவகுமாரர் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டார்கள். தேவன் அவர்களைத் தப்பவிடவில்லை. இறுதி நியாயத்தீர்ப்புக்கு வெகு காலத்துக்கு முன்பே, அவர்கள் இன்னும் அதிகப் பொல்லாப்பைச் செய்யாதபடிக்கு, இருளுக்குள் தள்ளப்பட்டுச் சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டார்கள். மகா நியாயத்தீர்ப்பின் நாளுக்கென்று அவர்கள் அங்கே வைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

தேவன் பாவத்தைச் சகிக்கவும் பொறுத்துக்கொள்ளவும் முடியாது என்பதற்கு அநேக உதாரணங்கள் உண்டு. தேவன் பூர்வ உலகம் முழுவதையும் தப்பவிடவில்லை. அக்காலத்து அவபக்தியுள்ளவர்கள் எல்லார்மேலும் அவர் மரணத்தைக் கொண்டுவருகிற ஜலப்பிரளயத்தை வரப்பண்ணினார். தேவகுமாரர் பொல்லாத நோக்கத்தோடு பெற்ற அநேக இராட்சதர்கள்மேலும் அப்படியே. தேவனுடைய நீதியையும் வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்பையும் பிரசங்கித்த நோவா மாத்திரமே நீதிமானாயிருந்தான். அவனும் அவன் குடும்பமும் – மொத்தம் எட்டுப் பேர் – தப்புவிக்கப்பட்டு, பேழையின் மூலம் இரட்சிக்கப்பட்டார்கள்.

அவபக்தியுள்ளவர்கள் எல்லாருக்கும் இன்னொரு எச்சரிக்கையான உதாரணம் **சோதோம் கொமோராவின்** அழிவும் அவைகள் சாம்பலாக்கப்பட்டதுமாகும். அங்கே நீதிமானாகிய லோத்து வாழ்ந்தான்; பட்டணம் அழிவதற்குச் சற்று முன்பு அவன் இரட்சிக்கப்பட்டான். இந்த அவபக்தியுள்ளவர்களுடைய கொடுமையும் வன்முறைக்கான ஆயத்தமும், வானத்து ஜோதிகளை வணங்குதலும், இருளின் வல்லமைகளோடு அவர்கள் கொண்டிருந்த தொடர்பும் அவனுக்குச் சகிக்க முடியாதவைகளாயிருந்தன. இவற்றை நாள்தோறும் பார்த்து அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது அவன் ஆத்துமாவை வேதனைப்படுத்தியது.

இந்த உதாரணங்கள் நம்மை எச்சரிக்க வேண்டும். வஞ்சகர் எல்லாரையும் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களையும்கூட எச்சரிக்க

வேண்டும். நீதியுள்ளவர்களும் தமக்குப் பயப்படுகிறவர்களுமாகிய தம்முடைய ஜனங்களைத் தேவன் எப்படிப் பாதுகாத்து, நியாயத்தீர்ப்புக்குத் தப்புவிக்கிறார் என்பதன் மூலம் அவை நம்மை உற்சாகப்படுத்தவும் செய்கின்றன. இந்த அவபக்தியுள்ளவர்களின் நடுவில் அவர்கள் தேவபயத்தோடு வாழும்போது அவர் இதைச் செய்கிறார். அநீதியுள்ளவர்களும் அவபக்தியுள்ளவர்களும் ஒருவரும் தப்பமாட்டார்கள். குறைந்தபட்சம் அவர்கள் மரித்த பின்பு, நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில், அவர்கள் தங்கள் தண்டனையைப் பெறுவார்கள்.

தங்கள் இச்சைகளின்படி கட்டுப்பாடின்றி வாழ்கிறவர்களை **நியாயத்தீர்ப்பு** நிச்சயமாகப் பிடிக்கும். ஏனெனில் தாங்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டிய ஆளுகை செய்கிறவராகிய கிறிஸ்துவை அவர்கள் அசட்டைபண்ணுகிறார்கள். மனம்போனபடி நடக்கிற இப்படிப்பட்டவர்கள் பரலோக வல்லமைகளைத் தூஷிக்கவும் தயங்குவதில்லை. அவர்களுக்கு நேர்மாறாக, அந்தஸ்தில் இந்தப் பரலோக வல்லமைகளுக்குக் கீழிருக்கிற தூதர்களும், அவைகளைக் குறித்துத் தேவனுக்கு முன்பாகத் தூஷணமான தீர்ப்பைச் சொல்லத் துணிவதில்லை. அதற்கு அவர்களுக்குப் போதுமான காரணமும் சந்தர்ப்பமும் இருந்தாலும்கூட.

இந்தக் கள்ளப்போதகர்கள் எதைத் தூஷிக்கிறார்கள், யாரோடு மோதுகிறார்கள் என்று அவர்களுக்கே தெரியாது. கொல்லப்படுவதற்கென்றே வளர்க்கப்படுகிற புத்தியில்லாத மிருகங்களைப்போல அவர்கள் நடந்துகொள்ளுகிறார்கள். தங்கள் சொந்தச் சீர்கேட்டிலேயே அவர்கள் அழிந்துபோவார்கள். அவர்கள் செய்தவற்றுக்கான நீதியான கூலியை அவர்கள் பெறுவார்கள்.

அவர்கள் பட்டப்பகலில் களியாட்டத்தை நேசிக்கிறார்கள். வேலை செய்வதற்குப் பதிலாக. தங்கள் சொந்த ஏமாற்றுகளில் புரளுகிறார்கள். நீங்கள் கூடிவருகிற உங்கள் ஐக்கிய

விருந்துகளுக்கு அவர்கள் வருகிறார்கள். அங்கே அவர்கள் மனதில் ஒன்றே இருக்கிறது, அது அவர்கள் முகத்திலேயே தெரிகிறது: தங்களோடு விபசாரம் செய்யும் ஒரு ஸ்திரீயைக் கண்டுபிடிப்பது. அவர்கள் பாவத்துக்கு அடிமைகள். விசுவாசத்தில் இன்னும் உறுதிப்படாத விசுவாசிகளுக்கு அவர்கள் பெரிய ஆபத்து. சரியாக அப்படிப்பட்டவர்களையே அவர்கள் தேடுகிறார்கள். அவர்களை வஞ்சிக்கும் நோக்கத்தோடு. அவர்களுடைய கண்களில் பேராசையை வாசிக்கலாம். மற்றவனைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு துஷ்பிரயோகம் செய்வது – அதுதான் அவர்களுக்கு உண்மையில் நன்றாகத் தெரிந்தது. அவர்கள் சாபத்தின் பிள்ளைகளேயன்றி வேறல்ல. சத்தியத்தின் செம்மையான வழியை அவர்கள் விட்டுவிட்டார்கள். ஆம், அதைவிட்டு வழிதப்பிப்போனார்கள். அவர்கள் பிலேயாமின் வழியைத் தெரிந்துகொண்டார்கள்: குறிசொல்லுகிறவனின் கூலிக்காகப் பொய்யாய்த் தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல விரும்பின ஒரு தீர்க்கதரிசி. ஆனால் அவன் கடுமையானதும் அதிசயமானதுமான ஒரு கண்டிப்பைப் பெற்றான். அவன் ஏறியிருந்த கழுதை மனுஷ வார்த்தைகளால் அவனைக் கடிந்துகொண்டு, இப்படித் தீர்க்கதரிசியின் மதிகேட்டைத் தடுத்தது. கழுதை கர்த்தருடைய தூதனைக் கண்டது; தீர்க்கதரிசியோ காணவில்லை.

இந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் தண்ணீரில்லாத ஊற்றுகளைப்போல இருக்கிறார்கள். ஆகையால் அவர்கள் பிரயோஜனமற்றவர்கள், ஒரு ஏமாற்று. சுழல்காற்றினால் அங்குமிங்கும் அடித்துக்கொண்டுபோகப்படுகிற மேகங்களுக்கு அவர்கள் ஒப்பாயிருக்கிறார்கள். முடிவில் அவர்களுக்கு நித்திய அந்தகாரத்தின் இருள் மாத்திரமே மீதியாயிருக்கும். பெருமையான வீண்வார்த்தைகளினால் அவர்கள் வாக்களிக்கிறார்கள்; அதே நேரத்தில், சுயநல ஆசைகளைத் திருப்தியாக்குவது மாத்திரமே தங்கள் நோக்கம் என்பதை மறைக்கிறார்கள். இதனால் விசுவாசத்தின் மூலம் உலகத்தின்

வஞ்சகத்திலிருந்து இப்போதுதான் தப்பினவர்களையே அவர்கள் இழுத்து வஞ்சிக்கிறார்கள். அவர்கள் பெரிய சுயாதீனத்தைப் பற்றிப் பேசி, விசுவாசத்தில் இன்னும் மிகவும் இளமையானவர்களைக் கவர்ந்திழுக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களோ தங்கள் சொந்தச் சீர்கேட்டுக்கு **அடிமைகள்**. அவர்கள் வாக்களிக்கிற சுயாதீனம் சுயாதீனமல்ல, அடிமைத்தனம். அவர்கள் அடிமைகளைப்போலத் தங்கள் சொந்தச் சீர்கேட்டுக்குக் கீழ்ப்பட்டிருக்கிறார்கள்.

கள்ளப்போதகர்கள் வஞ்சிக்கக் குறிவைக்கிறவர்கள், உலகத்தின் வஞ்சகத்துக்கும் அதன் இச்சைகளுக்கும் இப்போதுதான் தப்பினவர்கள். கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை அவர்கள் அறிந்துகொண்டபடியால், அவரிடம் அடைக்கலத்தையும் ஆதாரத்தையும் கண்டார்கள். ஆனால் இந்த வஞ்சகத்தினால் அவர்கள் தாங்கள் தப்பி ஓடின உலகத்துக்குள் மறுபடியும் சறுக்கிவிழுந்தால், அவர்கள் நிலைமை முன்பிருந்ததைவிட மோசமாகும். வஞ்சகர்களும் வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களுமாகிய அவர்கள் நீதியின் சத்தியத்தின் வழியை அறியாமலிருந்திருந்தால்கூட நலமாயிருக்கும் என்னும் அளவுக்கு அது மோசமானது. அவர்கள் மறுபடியும் விலகிப்போனபடியால், சுவிசேஷத்தின் மூலம் தாங்கள் அறிந்திருந்த நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பரிசுத்த கட்டளையைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

வருத்தமான விதத்தில், இப்படிப்பட்ட துக்ககரமான நிகழ்வுகளுக்கு நீதிமொழிகளின் வார்த்தை பொருந்துகிறது: நாய் தான் முன்பு கக்கினதைத் திரும்பத் தின்னும்படி அதனிடத்துக்குத் திரும்புகிறது. அப்படியே இந்தப் பழமொழியும் பொருந்துகிறது: இப்போதுதான் கழுவப்பட்ட பன்றி மறுபடியும் தன் சொந்த அசுத்தத்தில் புரளுகிறது. நான் இதை இவ்வளவு கடுமையாகச் சொல்லியே ஆக வேண்டும்!

அதிகாரம் 3

இது இப்போது நான் உங்களுக்கு எழுதுகிற இரண்டாம் நிருபம். இதன் மூலம் உங்கள் ஞாபகத்தை எழுப்புகிறேன். அதே நேரத்தில் உங்கள் சிந்தையைக் கூர்மையாக்க விரும்புகிறேன்: நான் ஏற்கனவே சுட்டிக்காட்டின தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ளுங்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் தூதுவர்களாகிய உங்கள் அப்போஸ்தலர் உங்களுக்குக் கொடுத்த அவருடைய **கட்டளையை** எப்போதும் நினைவுகூருங்கள்.

எல்லாவற்றுக்கும் முன்பாக ஒன்றை அறிந்துகொள்ளுங்கள்: கடைசி நாட்களில் தேவபயத்தோடு எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லாத **பரியாசக்காரர்** வருவார்கள். அவர்களால் ஆச்சரியப்படவோ மிரட்டப்படவோ இடங்கொடாதிருங்கள். அவர்கள் தங்கள் இச்சைகளின்படி மாத்திரமே வாழ்கிறார்கள். அவர்கள்: வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட **கிறிஸ்துவின் வருகை** எங்கே? அதில் ஒன்றும் காணப்படவில்லை. எல்லாம் இருக்கிறபடியே இருக்கிறது. ஆதிமுதல் இருந்ததுபோலவே, என்று சொல்லுவார்கள். ஆனால் தீர்மானமான ஒன்றை அவர்கள் வேண்டுமென்றே கவனியாமல் விடுகிறார்கள். ஆதிமுதல் வானமும் பூமியும் தேவனுடைய சித்தத்தினால் நிலைநின்றன. தண்ணீரிலிருந்து தேவன் தம்முடைய வார்த்தையினால் பூமியைத் தோன்றப்பண்ணினார். அவர் நிலத்தைத் தண்ணீரிலிருந்து பிரித்தார்; பூமியின்மேல் கீழே இருக்கிற தண்ணீர்களையும் வானத்தில் மேலே இருக்கிற தண்ணீர்களையும் பிரித்தார். அப்படியே அக்காலத்துப் பூர்வ உலகம் தண்ணீரில் அழியும்படி தேவன் கட்டளையிட்டார். வானத்திலிருந்து பெய்த மழையினாலும், பூமியிலிருந்து பீறிட்டுப் புறப்பட்டு எல்லாவற்றையும் மூழ்கடித்த பெருவெள்ளத்தினாலும். ஆகவே, எல்லாம் ஆதியில் இருந்தபடியே இருக்கவில்லை என்பது **நிச்சயம்**. தேவன் ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து வந்ததுபோல, திடீரென்றும்

வல்லமையாயும் சரித்திரத்தின் போக்கில் தலையிட்டார். பெருவெள்ளம் அக்காலத்துப் பூர்வ உலகத்தை மூழ்கடித்து, அவபக்தியுள்ளவர்கள் எல்லாரிடமிருந்தும் அதைச் சுத்திகரித்தது.

அப்படியே இப்போதிருக்கிற வானங்களும் இன்றைய பூமியும் வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்பின் நாளில் அக்கினிக்கென்று தேவனாலேயே வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அது அவபக்தியுள்ளவர்கள், பரியாசக்காரர் எல்லாருக்கும் அழிவாயிருக்கும். அக்காலத்தில் அது தண்ணீரினால் உண்டான தேவனுடைய சுத்திகரிக்கும் நியாயத்தீர்ப்பு. வரப்போகிற நியாயத்தீர்ப்போ அக்கினியினால் நடக்கும். ஜலப்பிரளயம் எவ்வளவு நிச்சயமாய் வந்ததோ, அவ்வளவு நிச்சயமாயும் திடீரென்றும் தேவனுடைய பட்சிக்கிற நியாயத்தீர்ப்பு வரும்.

இவையெல்லாம் எப்போது நடக்கும், இது ஏற்கனவே எவ்வளவு காலம் நீடித்திருக்கிறது, இன்னும் எவ்வளவு காலம் நீடிக்கும் என்னும் கேள்வி, பிரியமானவர்களே, உங்களைக் கலங்கப்பண்ணக்கூடாது. ஏனெனில் நம்முடைய கர்த்தரிடத்தில் நம்முடைய பூமிக்குரிய கால அளவு ஆளுகை செய்வதில்லை. அவரிடத்தில் ஒரு நாள் நம்மிடத்தில் ஆயிரம் வருஷம். நம்மிடத்தில் ஆயிரம் வருஷம் அவரிடத்தில் ஒரே நாளைப்போல இருக்கிறது. நிச்சயமாயிருங்கள்: கர்த்தர் தம்முடைய வருகையைத் தாமதப்படுத்துகிறதில்லை – இல்லவே இல்லை. அதை அவர் நமக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணியிருக்கிறார். அவர் வேண்டுமென்றே நம்மை நீண்டகாலம் காத்திருக்கச் செய்கிறார் – அல்லது ஒருவேளை வரவே மாட்டார் – என்று சிலர் எண்ணுகிறார்கள்! நாம் அப்படி எண்ணக்கூடாது. மாறாக, அவர் எல்லாரிடத்திலும் நீடிய பொறுமையுள்ளவராயிருக்கிறார். ஏனெனில் ஒருவரும் கெட்டுப்போவது அவருக்கு விருப்பமில்லை. ஆகையால் யூதர்களாகிய நமக்கும், ஜாதிகளுக்கும், ஆம், எல்லா

மனுஷருக்கும் மனந்திரும்பவும் திரும்பி வரவும் அவர் அதிக காலம் கொடுக்கிறார்.

வாக்குத்தத்தம் மாறாமல் இருக்கிறது, அது நிறைவேறும்: **நம்முடைய கர்த்தருடைய நாள்** வரும்! அதுவும் இரவிலே திருடன் வருகிறதுபோல. எதிர்பாராத விதமாக. மிகக் கொஞ்சம் பேரே அதை எதிர்பார்க்கும் சமயத்தில். அந்த நாள் வல்லமையுள்ளதும் ஒப்பற்றதுமாயிருக்கும். கலகம்பண்ணுகிற பரலோக வல்லமைகள் நியாயந்தீர்க்கப்படும்; பூமிக்கு மேலுள்ள வானம் படபடவென்ற பெரும் இரைச்சலோடே ஒழிந்துபோகும். அப்படியே பூமியும், மனுஷர் அதின்மேல் உண்டாக்கினவையும் சிருஷ்டித்தவையும் எல்லாம், உருவகமாகச் சொன்னால், திறந்து வெளியாக்கப்பட்டு, தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினிக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்படும். நிலைநிற்காதவை எல்லாம் அழிக்கப்படும். நியாயத்தீர்ப்பின் சுத்திகரிக்கும் அக்கினி பூமியின்மேலுள்ள எல்லாவற்றையும் உருக்கிவிடும். கிறிஸ்துவுக்குள் நீதிமான்களாயிருக்கிறவர்கள் மாத்திரமே அதின்மேல் இன்னும் காணப்படுவார்கள். அவர்கள் மாத்திரமே என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்பார்கள்.

பாவத்தில் விழுந்த தூதர்கள், சோதோம் கொமோராவில் நடந்த இயற்கைக்கு மாறான காரியங்கள், பெருவெள்ளத்துக்கு முன்பு ஒரு முழுத் தலைமுறையின் அக்கிரமம் –, இவைகள் நம்மேலும் நிச்சயமாக வரப்போவதன் முன்னறிவிப்புகள்.

இவையெல்லாம் நம்முடைய இன்றைய வாழ்க்கைக்கும் அர்த்தமுள்ளவையா? நிச்சயமாக: உங்கள் செய்கைகளும் தவிர்ப்புகளும் நிலைநிற்கும்படி, **நித்திய மதிப்பு** உள்ளவையாக இருக்கும்படி வாழுங்கள். அது மாத்திரமே அக்கினி நியாயத்தீர்ப்பைத் தாங்கி நிற்கும். பரிசுத்தமாயிருந்து தேவனுடைய மகிமைக்காக வாழுங்கள்! தேவனுடைய நாளுக்காக ஆவலோடு காத்திருங்கள்! இப்படி வாழ்கிறவன் தேவனுடைய இந்த நாள் சீக்கிரமாய் வர வேண்டுமென்று

வாஞ்சிக்கிறான். அப்பொழுது பரலோக வல்லமைகளின் உலகத்துக்கு அப்பாற்பட்ட கலகம் எல்லாம் நீக்கப்படும்; வானம் தீப்பற்றி, எரிந்து உருகிப்போகும்.

பட்சிக்கிற இந்த அக்கினி நியாயத்தீர்ப்பைக் குறித்து நாம் வருத்தப்படுவதில்லை. ஏனெனில் அதற்குப் பதிலாகத் தேவன் ஒரு **புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும்** நம்முடைய நித்திய வீடாக்குவார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி இதை ஏற்கனவே முன்னறிவித்திருக்கிறான். பழைய பூமி நியாயத்தீர்ப்பில் சுத்திகரிக்கப்படும் – பாவிகளிடமிருந்தும், பாவத்திடமிருந்தும், அதன் எல்லா விளைவுகளிடமிருந்தும். அக்காலத்தில் பெருவெள்ளத்தில் நடந்ததுபோல. ஆனால் இப்போது அது அக்கினியினால் நடக்கும். பொன்னை உருக்கும் கடும் வெப்பத்துக்கு ஒப்பாக. பூமி சுத்திகரிக்கப்பட்டு, மறுரூபமாக்கப்பட்டு, புதிதாய்ச் சிருஷ்டிக்கப்படும். அது – இன்றைக்கு நேர்மாறாக – பூரணமான நீதி என்றென்றைக்கும் வாசமாயிருக்கிற இடமாயிருக்கும். நாம் இப்போது அறிந்திருக்கிற பூமியிலிருந்து புதிய பூமி முற்றிலும் வேறுபட்டதாயிருக்கும். அது முழுவதும் விடுதலையாயிருக்கும். மரணத்திலிருந்தும், எல்லாவித சாபத்திலிருந்தும், அநீதி, வியாதி, யுத்தம், பகை, பசி, வறுமை, பயம், பிழைப்புக்கான போராட்டம் ஆகியவற்றிலிருந்தும். சந்தோஷமின்மை, தனிமை, மனச்சோர்வு, உள்ளான வெறுமை ஆகியவற்றிலிருந்தும் விடுதலையாயிருக்கும். ஆனாலும் இந்தப் புதிய பூமியில் தேவனைத் தேடி அவரைக் கனம்பண்ணுகிறவர்கள் மாத்திரமே வாசம்பண்ணுவார்கள்.

சரியாக இந்த எதிர்பார்ப்பே – இதைவிடக் குறைவானது ஒன்றும் அல்ல – நம்முடைய விசுவாசப் பயணத்தின் இலக்கு. ஆகையால், தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தின் நாளில் அவருக்கு முன்பாக ஒளியில் குற்றமற்றவர்களாயும் கறையற்றவர்களாயும் நிற்கும்படி சவாலை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இந்தப் பரிசுத்த தேவனைச்

சமாதானத்தோடு சந்திக்கிறோம் – எந்தப் பயமும் இல்லாமல். நாம் நீதிமான்களாகக் காணப்பட வேண்டும். இந்த உலகத்தைப் பிடிக்கிற நியாயத்தீர்ப்பின் ஊடே நாம் கடந்துபோய், புதிய உலகத்துக்குள், இயேசு கிறிஸ்துவின் நித்திய **ராஜ்யத்துக்குள்** சேருவோம்.

மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: இயேசுவின் இரண்டாம் வருகை தாமதிப்பதுபோலத் தோன்றுவது உலகத்துக்கு இரட்சிப்பைக் குறிக்கிறது. ஏனெனில் அவர் நீடிய பொறுமையுள்ளவர். இதனால் அவர் மனுஷருக்கு மனந்திரும்பவும் திரும்பி வரவும் இன்னும் காலத்தையும் இடத்தையும் கொடுக்கிறார்.

நமக்குப் பிரியமான சகோதரனாகிய பவுலும் தன் நிருபங்களில் மிகுந்த ஞானத்தோடு இப்படியே எழுதியிருக்கிறான். அவைகள் சில வேளைகளில் புரிந்துகொள்வதற்கு அவ்வளவு எளிதானவையல்ல. வருத்தமான விதத்தில், விசுவாசத்தில் உறுதியில்லாதவர்களும் அறிவில்லாதவர்களும் அவைகளைப் புரட்டி, தவறாகப் புரிந்துகொள்ளுகிறார்கள். மற்ற எல்லா வேதவாக்கியங்களையும் அவர்கள் அப்படியே செய்து, தங்களுக்குக் கேட்டை வருவித்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

ஆனால் என் பிரியமான சகோதர சகோதரிகளே, என் நிருபத்தின் மூலம் இவையெல்லாவற்றையும் இப்போதே முன்னதாக அறிந்திருக்கிற நீங்கள் விழிப்பாயிருங்கள்! இந்த அக்கிரமக்காரரின் எதிர்க்காற்றினாலும் நடிப்பினாலும் இழுத்துக்கொண்டுபோகப்பட்டு, உங்கள் விசுவாசத்தின் உறுதியிலிருந்து விழுந்துபோகாதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள்.

மாறாக, நான் உங்களை உற்சாகப்படுத்துகிறேன்: கிருபையில் **வளருங்கள்**! நம்முடைய தேவனுடைய நிரம்பி வழிகிற கிருபையை மேன்மேலும் **அறிந்துகொள்ளுங்கள்**. கிறிஸ்துவுக்குள் உள்ள தேவனுடைய கிருபையின்மேல் உங்கள் வாழ்க்கையைக் கட்டுங்கள். விசுவாசத்தில் முன்னேறுங்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நம்முடைய

கர்த்தரும் இரட்சகருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அறிவில் வளருங்கள். அவர் யார், அவர் நமக்காக என்ன செய்தார் என்பதை நினைவுகூருங்கள். அவருடைய வார்த்தைகளையும் கட்டளைகளையும் நினைவுகூருங்கள். அவரைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுங்கள். அவரிடத்தில் அன்புகூருங்கள். அவரைக் கனம்பண்ணுங்கள். அவரைத் தொழுதுகொண்டு, அவர் சொன்னதைச் செய்யுங்கள்.

அவருக்கே மகிமை உண்டாவதாக! வேறு யாருக்கு? இன்றே நாம் அவரிடத்தில் அன்புகூர்ந்து அவரைக் கனம்பண்ணுகிறோம். அப்படியானால் தேவனுடைய நாளில், இயேசுவின் ராஜ்யம் இறுதியாகவும் என்றென்றைக்குமாகவும் பிரகாசிக்கும்போது, புதிய வானமும் புதிய பூமியும் கர்த்தரைப் பற்றிய அறிவினாலும் அவருடைய மகிமையினாலும் நிறைந்திருக்கும்போது, எவ்வளவு அதிகமாய்! ஆமென்.

யூதா எழுதின நிருபம்

- மகா பரிசுத்தமான நம்முடைய விசுவாசம்
- வஞ்சகர்கள்
- வஞ்சனை
- தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு
- தேவ அன்பின் பாதுகாப்பு
- ஒருவரோடொருவர் நடந்துகொள்ளுதல்
- நம்முடைய இலக்கு

யூதா எழுதின நிருபம்

சரீரத்தோடும் உயிரோடும் இயேசு கிறிஸ்துவுக்குச் சொந்தமாயிருந்து அவருக்கு ஊழியம் செய்கிற யூதாவாகிய நான் இங்கே எழுதுகிறேன். நான் யாக்கோபின் உடன்பிறந்த சகோதரன் – கர்த்தராகிய இயேசுவுக்கும் உடன்பிறந்த சகோதரன். சுவிசேஷத்தின் மூலமாய்த் தேவனால் அழைக்கப்பட்ட உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். அவரைப் பின்பற்றும்படி அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு. நம்முடைய தேவனும் பிதாவுமானவரால் அவருடைய சொந்தப் பிள்ளைகளாக நேசிக்கப்படுகிற உங்களுக்கு. நீங்கள் தேவனுக்குள் பத்திரமாயிருக்கிறீர்கள். அவருடைய பொக்கிஷமும் சொத்துமாயிருக்கிறீர்கள். நடக்கிற எல்லாவற்றிலும் உங்களை உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிற கிறிஸ்துவினால் காக்கப்பட்டிருக்கிறீர்கள். தேவனுடைய இரக்கமும், அவருடைய சமாதானமும், அவருடைய அன்பும் மேன்மேலும் பெருகி உங்களுக்குக் கிடைக்கும். இப்படி உங்கள் வாழ்க்கை நிறைவுபெறும். அவர் உங்களுக்கு அருளினது வெளியரங்கமாகும்.

நம் எல்லாருக்கும் பொதுவான மகா இரட்சிப்பைக் குறித்து உங்களுக்கு எழுத நான் மிகவும் சந்தோஷமாயிருந்தேன். தேவனுடைய மகா இரக்கத்தை உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வைக்க விரும்பினேன். நம்முடைய நிலைமையும் இழந்துபோன நிலையும் எவ்வளவு நம்பிக்கையற்றதாயிருந்தது என்பதையும். ஆனால் இப்போதுள்ள சூழ்நிலையினிமித்தம் அதைவிட முக்கியமான ஒன்றின்மேல் நான் கவனம் செலுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஒருதரம் ஒப்புவிக்கப்பட்ட விசுவாசத்துக்காகப் போராடும்படி உங்களுக்குப் புத்திசொல்லி வேண்டிக்கொள்ள நான்

உண்மையில் நெருக்கப்பட்டேன். அப்போஸ்தலர் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவிடமிருந்து பெற்று நமக்குக் கொண்டுவந்த விசுவாசம். நமக்கு இரட்சிப்பை அருளின இந்த விசுவாசம் ஆபத்தில் இருக்கிறது! ஏனெனில் சில மனுஷர் விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்துக்குள் நுழைந்திருக்கிறார்கள். தந்திரத்தோடும் வஞ்சிக்கும் சாமர்த்தியத்தோடும். அவர்கள் தேவனுடைய கிருபையைக் காமவிகாரத்திலும் பாவத்திலும் வாழ்வதற்கான அனுமதியாக எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள். அவர்கள்: நாம் விரும்பினதைச் செய்யலாம், தேவன் எப்போதும் மன்னிப்பார், என்று சொல்லுகிறார்கள். இப்படி நம்முடைய ஒரே எஜமானரும் கர்த்தருமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவை மறுதலிக்கிறார்கள். அவருக்கே நாம் கீழ்ப்படிய வேண்டும் – பாவ இச்சைகளுக்குப் பின்னே ஓடக்கூடாது. ஆனால் அவர்களுடைய நியாயத்தீர்ப்பும் முடிவும் இப்போதே நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது ஏற்கனவே முன்னறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டவைகளைச் செய்கிறவர்கள்மேல் தேவன் கொடுக்கும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பழைய பாரம்பரியங்களிலிருந்து நாம் அறிந்திருக்கிறோம்.

எபிரெய வேதாகமத்திலிருந்தும் யூத பாரம்பரியங்களிலிருந்தும் இந்தச் சரித்திரங்களை நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்களே. உங்கள் இன்றைய சூழ்நிலைக்கு நன்றாகப் பொருந்துகிற மூன்று நிகழ்வுகளை மாத்திரம் உங்களுக்கு நினைப்பூட்டுகிறேன். மனச்சாட்சியில்லாத இந்த வஞ்சகர்களைக் குறித்த எச்சரிக்கையாக.

கர்த்தர் தம்முடைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேலை எகிப்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து வியக்கத்தக்க விதத்தில் விடுவித்தார். ஆனாலும் ஜனங்களில் விசுவாசியாதவர்களை அவர் தண்டித்து, அவர்கள் எல்லாரையும் வனாந்தரத்தில் அழியவிட்டார்.

தேவகுமாரராகிய தூதர்கள்கூட இருளில் நித்திய சங்கிலிகளால் கட்டப்பட்டார்கள். மகா நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்

வரைக்கும். ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அழைப்பையும் தூதர்களுக்குரிய நிலையையும் விட்டு, நோவாவின் நாட்களில் மனுஷ ஸ்திரீகளோடு கூடினார்கள். நம்ப முடியாதது: அவர்கள் இராட்சதர்களைப் பெற்று, பெருவெள்ளத்துக்கு முந்தின உலகத்துக்குள் வேண்டுமென்றே குழப்பத்தைக் கொண்டுவந்தார்கள்.

சோதோமும் கொமோராவும் சுற்றிலுமுள்ள பட்டணங்களும் வேசித்தனம்பண்ணின. புருஷர் ஸ்திரீகளின் மாம்சத்தையல்ல, வேறே மாம்சத்தைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். தேவன் லோத்திடம் அனுப்பின பரலோகத் தூதுவர்களோடு உடலுறவு கொள்ள அவர்கள் கேட்டார்கள். ஆதியாகமம் 19 இப்படி அறிவிக்கிறது. நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினி இறங்கின இந்தப் பட்டணங்கள், அவர்கள் அக்கினியில் நித்திய தண்டனையைச் சகிக்க வேண்டும் என்பதற்கு உதாரணமாக வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. என்றென்றைக்கும் தங்களுக்குத் தாங்களே விடப்பட்டு, இழந்துபோனவர்களாய், தனிமையாய்.

தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு வராமல் போகாது: வனாந்தரத்தில் இஸ்ரவேலுக்கு நடந்ததுபோலச் சரீர மரணம். விழுந்துபோன தேவகுமாரருக்கு நடந்ததுபோலப் பாதாளத்தில் கட்டப்படுதல். சோதோம் கொமோராவுக்கு நடந்ததுபோல நித்திய அக்கினி நியாயத்தீர்ப்பு.

நான் உங்களை எச்சரிக்கிற இந்த மனுஷரிடத்தில் இந்தப் பாவங்கள் எல்லாவற்றையும், அல்லது இவைகளுக்கு மிகவும் ஒத்த பாவங்களையும் நீங்கள் காண்பீர்கள். தரிசனங்களின் மூலம் தங்கள் செயல்களுக்கு உறுதிப்படுத்தல் கிடைக்கிறதாக அவர்கள் கற்பனை செய்துகொள்ளுகிறார்கள். தங்கள் வேசித்தனத்துக்கு. தேவனுடையவும் கிறிஸ்துவினுடையவும் அதிகாரத்தைப் புறக்கணிப்பதற்கு. தேவனுடைய வல்லமையும் அதிகாரமும் கொஞ்சமும் இல்லாமல், இருளின் தூத வல்லமைகளைக் குறித்துத் தூஷணமாய்ப் பேசுவதற்கு.

எல்லாத் தூதர்களிலும் மிக வல்லமையுள்ளவர்களில் ஒருவனாகிய மிகாவேல்கூட – வல்லமையுள்ளதும் இருளானதுமான ஒரு தூத வல்லமையும் தேவனுடைய எதிராளியுமாகிய பிசாசோடு மோசேயின் சரீரத்தைக் குறித்து அவன் வாக்குவாதம்பண்ணினபோது – பொல்லாத நோக்கங்களுள்ள அவனைக் குறித்துத் தூஷணமான தீர்ப்பைச் சொல்லவும் துணியவில்லை. மரியாதையினிமித்தம்! மிகாவேல்: கர்த்தர் உன்னைக் கடிந்துகொள்வாராக! என்று மாத்திரம் சொன்னான்.

இந்த மனுஷர் தாங்கள் ஒன்றும் அறியாதவைகளைத் தூஷிக்கிறார்கள். தாங்கள் யாரோடு மோதுகிறார்கள் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. ஆனால் அவர்கள் அறிந்தவைகளில், மிருகங்களைப்போல இயல்பாக உணர்ந்து செய்கிறவைகளில், தங்கள் மிருகத்தனமான உணர்ச்சிவெறியில் அவர்கள் கெட்டுப்போகிறார்கள். அவர்களுக்கு எந்தவித ஒழுக்கத் திசைகாட்டியும் இல்லை, ஆவிக்குரிய உணர்வும் இல்லை.

அவர்களுக்கு ஐயோ! இந்த வஞ்சகர்கள் பயப்பட வேண்டும். கொலைபாதகனும் பொறாமைக்காரனுமாகிய காயீன் செய்ததையே அவர்கள் செய்கிறார்கள். அவர்கள் பக்தியுள்ளவர்கள்! ஆனால் தேவனுடைய பிரசன்னத்தைவிட்டு விலகி, அவருடைய அதிகாரத்தைப் புறக்கணிக்கிறார்கள்.

பிலேயாமைப்போல அவர்கள் பணத்துக்காகக் காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். பேராசையினாலும் ஆதாய ஆசையினாலும். அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கி, ஆவிக்குரிய உலகத்தில் தாங்கள் ஏதோ சாதிக்க முடியும் என்ற வஞ்சகத்துக்கு உட்படுகிறார்கள்.

கலகக்காரனாகிய கோராவைப்போல அவர்கள் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பில் அழிந்துபோவார்கள். தங்களுக்கு

உரிமையில்லாததை அவர்கள் தங்களுக்கென்று எடுத்துக்கொள்ளுகிறார்கள்.

இந்த மனுஷர் உங்கள் ஐக்கிய விருந்துகளில் உடனிருப்பது வெட்கக்கேடு. அவர்கள் தங்களைக் கொழுக்க வைத்துக்கொண்டு, எல்லாம் சரியாயிருக்கிறதுபோல நடிக்கிறார்கள்.

அவர்கள் மழையை அறிவித்தும் அதைக் கொண்டுவராத மேகங்களைப்போல இருக்கிறார்கள். அவர்கள் பொய் சொல்லுகிறார்கள். காற்றினால் அங்குமிங்கும் அடித்துக்கொண்டுபோகப்படுகிறார்கள். நிலையில்லாதவர்கள்.

அவர்கள் இலையுதிர்காலத்தின் முடிவிலுள்ள மரங்களைப்போல இருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்களிடத்தில் ஒரு கனியும் இல்லை. அவர்கள் வெறுமையாய், இரண்டாந்தரம் செத்துப்போனவர்கள். வேரோடே பிடுங்கப்பட்டவர்கள்.

கொந்தளிக்கிற கடல் அலைகள். அவர்களுடைய வெட்கக்கேடு நுரைதள்ளிப் பொங்குகிறது. வீண் பெருமை பேசுகிறவர்கள்.

பாதையைவிட்டு எறியப்பட்டு, எந்த வழிகாட்டுதலும் கொடுக்காத மார்க்கந்தப்பி அலைகிற நட்சத்திரங்கள்.

விழுந்துபோன தூதர்களைப்போல அவர்கள் மிகவும் அடர்ந்த இருளுக்குள் போகிறார்கள். என்றென்றைக்கும்.

ஆதாமுக்குப் பின் ஏழாந்தலைமுறையானாகிய ஏனோக்கும் இப்படிப்பட்டவர்களைக் குறித்துக் கர்த்தருடைய வார்த்தையைச் சொன்னான் என்று நீங்கள் அறிந்திருக்கிறீர்கள்: “கர்த்தர் தம்முடைய பரிசுத்த தூதர்களோடுகூட வந்திருக்கிறார். அவர்கள் நடுவில் அவர் நிற்கிறார். நியாயத்தீர்ப்பைச் செய்யும்படி. அவர்களுடைய அவபக்தியான கிரியைகளினிமித்தம். அவர்களுடைய

துணிகரமானதும் அவபக்தியானதுமான பேச்சுகளினிமித்தம். ஒரே கர்த்தரும் எஜமானருமாகிய அவருக்கு விரோதமாக.”

அவர்கள் எப்போதும் முறுமுறுக்கிறார்கள்; தங்கள் நிலைமையில் ஒருபோதும் திருப்தியடைவதில்லை.

அவர்கள் தங்கள் இச்சைகளை மாத்திரம் தேடுகிறார்கள்; தேவனுடைய சித்தத்தைக் குறித்துக் கேட்பதில்லை.

அவர்கள் தங்களைக் குறித்துப் பெரிய, அகந்தையான வார்த்தைகளைப் பேசுகிறார்கள்.

ஏதாவது ஆதாயம் கிடைக்கும் என்றால் அவர்கள் ஆட்களுக்கு முன்பாகக் குனிந்து, முகஸ்துதி செய்து நுழைந்துகொள்ளுகிறார்கள்.

இந்த மனுஷரை நீங்கள் சந்திக்கும்போது, அல்லது அவர்கள் ஏற்கனவே உங்கள் நடுவில் நுழைந்திருந்தால், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் அப்போஸ்தலருடைய வார்த்தைகளை நினைவுகூருங்கள். தேவனால் நேசிக்கப்பட்டவர்களே, காலத்தின் முடிவில் பரியாசக்காரர் வருவார்கள் என்று அவர்கள் ஏற்கனவே முன்னறிவித்தார்கள். அவபக்தியாய்த் தங்கள் இச்சைகளைப் பின்பற்றுகிறவர்கள். அவர்களுடைய முழு வாழ்க்கையும் தேவனுடைய பரிசுத்தத்தைப் பரியாசம்பண்ணுகிறது. இந்த ஆட்கள் உங்கள் ஐக்கியங்களை விஷமாக்கி, பிரிவினைகளைத் தூண்டிவிடுகிறார்கள். அவர்கள் லௌகீக சிந்தையுள்ளவர்கள்; தேவனுடைய ஆவியானவர் அவர்களில் வாசமாயிருக்கவில்லை. தேவனுடைய மெய்யான ஜீவனை அவர்கள் அறியார்கள்.

ஆனால் பிரியமானவர்களே, நீங்களோ மகா பரிசுத்தமான நம்முடைய விசுவாசத்தை உங்கள் ஐக்கியத்தின் அஸ்திபாரமாகக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். சபையை அதின்மேல் கட்டுங்கள்; இந்தப் போலியான ஆட்களைப்போல அதை அழிக்காதிருங்கள். கர்த்தரும் அவருடைய அப்போஸ்தலரும்

நமக்குப் பிரசங்கித்த இந்த விசுவாசத்தை வேறு எதினாலும் மாற்ற முடியாது. ஆகையால், நான் ஆரம்பத்தில் சொன்னதுபோல, நாம் அதற்காகப் போராட வேண்டும். இந்தப் போலியான ஆட்களுக்கு முன்பாகச் செயலற்றவர்களாயிருக்காதிருங்கள். எழுந்து நில்லுங்கள்!

இதற்கான பெலனை ஜெபத்தில் கண்டடையுங்கள். பரிசுத்த ஆவியானவரிலிருந்து ஜெபியுங்கள்! அவருடைய பிரசன்னத்தையும் வழிநடத்துதலையும் உணர்ந்திருங்கள். உள்ளத்திலும் இருதயத்திலும் அவரால் தாங்கப்பட இடங்கொடுங்கள். அவர் நம்மைத் தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்குள் நடத்துகிறார். பக்தியான கடமையை நிறைவேற்றுவதற்காக மாத்திரம் ஒருபோதும் ஜெபியாதிருங்கள்; சந்தோஷத்தோடே தேவனுடைய சிங்காசனத்தண்டை வாருங்கள். எப்போதும் புதிதாய்!

மாறாத பெரிய தேவ அன்பின் பாதுகாப்பில் நிலைத்திருங்கள். இயேசுவின் அன்பில் நிலைத்திருந்து, அவருடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள். எஜமானரை மறுதலிக்கிற இந்தப் போலியான ஆட்களுக்கு முற்றிலும் மாறாக.

வரப்போகிற கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் இரக்கத்தை நம்பியிருங்கள். அவர் தம்முடைய நாளில் நம்மைச் சந்தித்து, நித்திய ஜீவனுக்குள் நம்மைக் கரைசேர்த்து இரட்சிப்பார்.

இந்த நம்பிக்கையைக் குறித்துச் சந்தேகப்படுகிறவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டுங்கள். அவர்களுக்குத் துணையாயிருங்கள்; கடுமையாய்த் தீர்ப்பிடாதிருங்கள், அவர்களைத் திட்டாதிருங்கள்.

மற்றவர்களை அக்கினியிலிருந்து இழுத்தெடுப்பதுபோல இரட்சியுங்கள். விசுவாசத்தை ஏறக்குறைய கைவிட்டவர்களை. எரிகிற வீட்டிலிருந்து ஒருவனைக் காப்பாற்றி வெளியே கொண்டுவருவதுபோல, அதற்காக உங்களால் முடிந்த எல்லாவற்றையும் செய்யுங்கள்.

இந்த ஆட்களால் ஏற்கனவே வஞ்சிக்கப்பட்டு, அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையைப் பின்பற்றுகிற மற்றவர்களுக்கு இரக்கம் காட்டுங்கள். ஆனாலும் அவர்களுடைய வாழ்க்கை முறையை மௌனமாய்ச் சகித்துக்கொள்ளாதபடி கவனமாயிருங்கள். இந்தப் பாவங்களை வெறுத்து, அவைகளை வெளிப்படுத்துங்கள். ஆனால் வஞ்சிக்கப்பட்ட இவர்களை ஒருபோதும் வெறுக்காதிருங்கள்.

தைரியமாயிருங்கள்! நாம் சந்தேகத்தில் இடறாதபடிக்கும் வஞ்சிக்கப்படாதபடிக்கும் இரட்சகராகிய நம்முடைய தேவன் நம்மைப் பாதுகாக்க வல்லவராயிருக்கிறார். நாம் இலக்கை அடையும் வரை அவர் நம்மைக் காக்க வல்லவர். அவர் நம் எல்லாரையும் தம்முடைய சமுகத்துக்கு முன்பாகக் கூட்டிச்சேர்ப்பார். நம்மில் ஒரு கறையும் இருக்காது. அவருடைய பிரசன்னத்தில் திகில் அல்ல, பரலோக சந்தோஷமும் களிகூருதலுமே நம்மை நிரப்பும். அப்பொழுது விருந்து ஆரம்பமாகும். அது ஒருபோதும் முடிவதில்லை.

நம்முடைய தேவன் இப்படிப்பட்டவர். நம்முடைய ஒப்பற்ற இரட்சகர். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய்த் தேவன் நம்முடைய இரட்சகரானார்.

எல்லாக் கனமும், மகத்துவமும், வல்லமையும், அதிகாரமும் அவருக்கே உரியவை, அவருக்கே தகும். எல்லாக் காலத்துக்கும் முன்பும், இப்போதும், என்றென்றைக்கும்.

ஆமென்.

எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம்

- இயேசு – தேவன் இப்படிப்பட்டவர்
- நம்முடைய மகா அப்போஸ்தலரும் பிரதான ஆசாரியருமாகிய இயேசு
- தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே ஜெபமும் ஆராதனையும்
- பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வாழ்க்கை
- புதிய உடன்படிக்கை
- முடிந்தது
- என்றென்றைக்கும் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டு பூரணப்படுத்தப்பட்டவர்கள்!
- மகா பாவநிவாரண நாள் இயேசு கிறிஸ்துவில் நிறைவேறியது
- விசுவாசம்
- அசைவில்லாத ராஜ்யம்

எபிரெயருக்கு எழுதின நிருபம்

எபிரெயர்களே, திரும்பிப் பாருங்கள்! உங்கள் சரித்திரத்தை. ஆதிமுதல் யாவே-தேவன் பேசியிருக்கிறார். அநேகந்தரம். பலவிதங்களிலும் ஆழமாய் மனதில் பதியும் விதங்களிலும். தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய் அவர் தம்மைத் தெரியப்படுத்தினார். அவர் அவர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் அவருடைய வார்த்தைகளைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஆனால் அந்தக் காலம் முற்றிலும் கடந்துபோயிற்று. ஏனெனில் குமாரனாகிய தேவன் வந்து உலகத்தோடு பேசினார். ஆம், தேவன் குமாரன் மூலமாய் இதற்கு முன் ஒருபோதும் இல்லாத விதத்தில் பேசினார். அது கடைசித் தீர்க்கதரிசன வார்த்தை, ஆனால் பூரணமான வார்த்தை – ஆகவே தீர்மானமான வார்த்தை. அது எல்லாவற்றிலும் பெரியதும் எல்லாவற்றுக்கும் மேலானதுமான செய்தி. ஆம், **குமாரனே** அந்தச் செய்தியாயிருந்தார். அவரே எல்லாருக்கும் மகா இரட்சிப்பாயிருந்தார்.

இந்தக் குமாரன் சகலத்துக்கும் சுதந்தரவாளியாக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறார். எல்லாம் அவருக்குச் சொந்தமாகும். எல்லாம் குமாரனால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டது. அதற்காகப் பிதா அவரை நியமித்தார். இவையெல்லாம் யாவே-தேவன் விரும்பினபடியே நடந்தது. ஏனெனில் குமாரன், தம்முடைய சாராம்சத்திலும் மற்றும் தம்முடைய முழுச் செயல்பாட்டிலும், தேவனுடைய மகிமையின் பூரணமான பிரகாசமும் வெளிச்சமுமாயிருக்கிறார், அப்படியே நிலைத்திருக்கிறார். இந்த மகிமையே இயேசுவின் சுபாவத்தையும், அவருடைய பூமிக்குரியதும் சரீரப்பிரகாரமானதுமான யதார்த்தத்தையும் பிரசன்னத்தையும் நிர்ணயிக்கிறது. குமாரனில், இயேசுவில், தேவனுடைய மகிமை வெளிப்பட்டுக் காணப்படுகிறது. காணக்கூடியதாய், அனுபவிக்கக்கூடியதாய், தொடக்கூடியதாய். இதுவரை தீர்க்கதரிசிகள் மூலமாய்த்

தேவனைக் குறித்துத் துண்டுதுண்டாக, கொஞ்சங்கொஞ்சமாக மாத்திரம் அறியக்கூடியதாயிருந்தது, இப்போது இயேசுவில் முழுவதும் தெளிவாகிறது. நித்திய தேவன் சரியாக இயேசுவில் வந்தவரே. நாம் இயேசுவை அறிந்துகொண்டபடியே தேவன் எப்போதும் இருந்தார், இருக்கிறார். என்றென்றைக்கும் அப்படியே இருப்பார்.

குமாரன் சிருஷ்டித்தவை யாவும் அவரால் ஜீவிக்கின்றன. தொப்புள்கொடியினால் இணைக்கப்பட்டிருப்பதுபோல. எல்லாம் அவர் மூலமாய் மாத்திரமே – ஜீவனும் சர்வவல்லமையும் உள்ள அவருடைய வல்லமையான வார்த்தையின் மூலமாய் – நிலைநிற்கிறது. எல்லாம் அவர் கையில் இருக்கிறது.

குமாரனாகிய இயேசு, நம்முடைய பாவங்களிலிருந்து அவசரமாகத் தேவைப்பட்ட சுத்திகரிப்புக்காகத் தாமே போராடினார். அதற்காக அவர் தம்முடைய ஜீவனைக் கிரயமாகக் கொடுத்தார். அவர் **கூடாததைக் கூடியதாக்கினார்**. இதைப் பற்றி நான் இன்னும் அநேகந்தரம் பேசுவேன். ஏனெனில் இது அவ்வளவு முக்கியமானது. ஆகையால் அவர் மிக உயர்ந்த கனமுள்ள ஸ்தானத்தை எடுத்துக்கொண்டார். அது தேவனுடைய மகத்துவத்தின் வலதுபாரிசம். உன்னதத்திலுள்ள அவருடைய நித்திய சிங்காசனத்தில்.

சிருஷ்டிப்பின் படிநிலையில் தூதர்கள் மனுஷருக்கு மேலாக இருக்கிறார்கள். ஆனால் இப்போது **மனுஷனாகிய** இயேசு அவர்களைவிடப் பெரியவரும் வல்லமையுள்ளவருமானார். அவர் மேன்மையான ஒரு நாமத்தைப் பெற்றிருக்கிறார். மனுஷனாக. இந்த நாமம் அவரையே குறிக்கிறது. குமாரனை. இந்த நாமத்தினால் அவர் எல்லாத் தூதர்களுக்கும் மேலாக உயர்ந்திருக்கிறார்.

பரிசுத்த வேதவாக்கியங்களிலிருந்து ஏழு மேற்கோள்களைக் கொண்டு இதை நிரூபிப்பேன். அவர் தேவனிடமிருந்து மேன்மையான ஸ்தானத்தையும் நாமத்தையும்

பெற்றிருக்கிறார். ஏனெனில், சங்கீதம் 2-இல் மேசியா-ராஜாவைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறபடி: “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்” என்று தேவன் எப்போதாவது ஒரு தூதனிடம் சொன்னதுண்டா? இல்லை! குமாரனாகிய அவருக்கு ஆரம்பம் இல்லை, அவர் சிருஷ்டிக்கப்படவும் இல்லை; மாறாக, ஒப்பற்ற விதத்தில் உலகத்துக்குள் கொண்டுவரப்பட்டார். யாவே மனுஷனானதாகிய, புரிந்துகொள்ள முடியாத மனுஷ அவதாரமாக.

அல்லது 2 சாமுவேல் 7-இல் தாவீதின் சந்ததியைக் குறித்துச் சொல்லியிருக்கிறதுபோல: “நான் அவருக்குப் பிதாவாயிருப்பேன், அவர் எனக்குக் குமாரனாயிருப்பார்?” இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் அவைகளின் தீர்க்கதரிசன அகலத்திலும் ஆழத்திலும் இயேசுவில் மாத்திரமே நிறைவேறுகின்றன. இந்த வார்த்தைகள் காலத்துக்கு அப்பாற்பட்ட சத்தியம். அவை விசேஷமாக அவர் மனுஷனானதைச் சுட்டிக்காட்டுகின்றன. அதோடு அவருடைய உயிர்த்தெழுதலையும், சர்வலோகத்துக்கும் ராஜாவாக அவர் உயர்த்தப்பட்டதையும் சுட்டிக்காட்டுகின்றன!

தேவன் தம்முடைய ஒப்பற்ற குமாரனாகிய இயேசுவைப் பரலோகச் சிங்காசனத்திலிருந்து மறுபடியும் காணக்கூடிய உலகத்துக்குள், குடியிருக்கப்பட்ட பூமிக்கு, இறங்கிவரப்பண்ணுவார். எல்லா மனுஷரும் அதைக் காண்பார்கள். தேவனுடைய தூதர்கள் எல்லாரும் அவருக்கு முன்பாக முழங்கால்படியிட்டு, அவரைப் பணிந்து, அவருக்குக் கனத்தையும் ஆராதனையையும் செலுத்துவார்கள். அவருடைய முதலாம் வருகையிலும் – குமாரனாகிய தேவனாகிய இயேசு மனுஷனானபோதும் – சரியாக அப்படியே நடந்தது.

தூதர்களைக் குறித்துத் தேவன் சங்கீதம் 104-இல் சொல்லுகிறார்: “நான் தூதர்களைக் காற்றுகளாக்கி

அனுப்புகிறேன். அவர்கள் நான் அக்கினி ஜுவாலைகளாக்குகிற என் ஊழியக்காரர்.” தம்முடைய குமாரனைக் குறித்தோ அவர் முற்றிலும் வேறொன்றைச் சொல்லுகிறார். ஏனெனில் முதற்பேறானவராகிய அவர் சிருஷ்டிக்கப்படவில்லை; அவருக்கு ஒருபோதும் ஆரம்பம் இருந்ததில்லை. சங்கீதம் 45-இன் வார்த்தைகளினால் குமாரனாகிய இயேசுவைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறது: “தேவனே, உம்முடைய சிங்காசனம் உறுதியாய், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, ஆரம்பமும் முடிவுமில்லாமல், என்றென்றைக்கும் நிற்கிறது. செங்கோல், உம்முடைய ஆளுகையின் கோல், நீதியே. உம்முடைய ராஜ்யம் நீதியுள்ளது.” ஏனெனில் இயேசு தம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் தேவனுடைய நீதியை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக நேசித்து, அக்கிரமத்தை வெறுத்தார். ஆகையால் தேவன் **அவரைச்** சந்தோஷத்தினாலும் களிகூருதலினாலும் ஆன எண்ணெயினால் அபிஷேகம்பண்ணினார். அவர் அவரையே ராஜாவாக அழைத்தார், வேறொருவரையும் அல்ல. எந்தத் தூதனையும் அல்ல. அவரே அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவர், மேசியா, கிறிஸ்து.” **நாமே** அவருடைய தோழர்கள், தூதர்கள் அல்ல!

குமாரனைக் குறித்துத் தேவன் சங்கீதம் 102-இன் வார்த்தைகளினால் சொல்லுகிறார்: “நீர் ஆதியிலே சர்வலோகத்தைச் சிருஷ்டித்தீர்; அது உம்முடைய வல்லமையான கரங்களின் கிரியை. ஆனால் அது அழிந்துபோகும்; நீரோ நிலைத்திருப்பீர். எல்லாம் பழமையாகி, கிழிந்துபோன ஒரு மேலங்கியைப்போல மக்கிப்போகும்; அது சுருட்டப்பட்டு மாற்றப்படுகிறது. சர்வலோகம் சிதைந்துபோகாதபடிக்கு, அது மறுரூபமாக்கப்பட்டு மாற்றப்படும். குமாரன் மூலமாய் அது புதிதாகும். குமாரனாகிய நீரோ அவரே; மாறாதவர்; உம்முடைய வருஷங்கள் ஒருபோதும் முடிவதில்லை; உமக்கு ஒருபோதும் புதுப்பித்தல் தேவையில்லை.”

சங்கீதம் 110-இன் வார்த்தைகளைத் தேவன் எப்போதாவது ஒரு தூதனிடம் சொன்னதுண்டா: “என்னோடுகூடச் சிங்காசனத்தில் உட்காரும்; நிச்சயமாயிரும், உம்முடைய சத்துருக்கள் எல்லாரையும் பாதபடியைப்போல உம்முடைய பாதங்களின்கீழ் நீர் வைக்கும் நாள் வருகிறது”? கனமுள்ள ஸ்தானத்தை அவரே பெறுகிறார். அவரே ஆளுகை செய்வார். தூதர்கள் அல்ல.

தூதர்கள் ஆவிகளாயிருக்கிறார்கள், அப்படியே நிலைத்திருக்கிறார்கள். ஊழியம் செய்வதற்கென்று சிருஷ்டிக்கப்பட்டவர்கள். ஆம், பூரண இரட்சிப்புக்காகக் காத்திருக்கிறவர்களுக்கு உதவவும் துணைநிற்கவுமே அவர்கள் இருக்கிறார்கள். குமாரனுடைய நித்திய ராஜ்யத்துக்குப் போகிற கடினமான வழியில் பயணம்பண்ணுகிறவர்களுக்கு அவர்கள் உதவுகிறார்கள். தேவனுடைய நித்திய இளைப்பாறுதலுக்குப் போகிறவர்களுக்கும். தூதர்கள் ஏற்கனவே அநேகந்தரம் விசுவாசிகளுக்கு ஊழியம் செய்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் இயேசுவுக்கும் அப்படியே செய்ததுபோல.

அதிகாரம் 2

இந்த மகா இலக்கை நோக்கிய வழியில் நாம் இருக்கிறபடியால், சுவிசேஷத்தில் நாம் கேட்டவைகளுக்குக் கவனமாய்ச் செவிகொடுக்க வேண்டும். இல்லையென்றால், ஒரு கப்பலைப்போலத் துறைமுகத்தை அடையமாட்டோம். இலக்கைத் தாண்டி வழுவிப்போவோம். விசுவாசத்தில் கப்பற்சேதம் அடைவோம்.

எபிரெயர்களாகிய எங்களுக்கு மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் சீனாய் மலையில் தூதர்கள் மூலமாய்க் கொடுக்கப்பட்டது. தூதர்களுடைய பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு முன்பாக. அந்த வார்த்தைகள் தெளிவாயிருந்தன: அவைகளைச் செய்கிறவன் பிழைப்பான். அவைகளைச் செய்யாதவன் சாவான். தூதர்கள் மூலமாய் நமக்குக் கொடுக்கப்பட்ட நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, நாம் செய்கிற

எல்லாவற்றுக்கும் நீதியான பலன் உண்டு. அப்படியிருக்க, **குமாரன்** மூலமாய் உண்டான மகா இரட்சிப்பை, அந்த மீட்பை நாம் அலட்சியமாய்க் கடந்துபோனால், அல்லது அதை இழக்கும் அபாயத்துக்கு உட்படுத்தினால், ஆம், அசட்டைபண்ணினால், அப்பொழுது என்ன? தேவனுடைய நீதியான நியாயத்தீர்ப்புக்கு நாம் எப்படித் தப்ப முடியும்? அப்பொழுது நாம் எங்கே ஓடிப்போக முடியும்?

இந்த இரட்சிப்பு நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் மூலமாய் வந்து ஆரம்பமானது. அவர் ராஜ்யத்தின் சுவிசேஷத்தைப் பிரசங்கித்தார். அவருடைய மரணத்துக்கும் உயிர்த்தெழுதலுக்கும் பின்பு, நிறைவேற்றப்பட்ட அந்த மகா இரட்சிப்பை எங்கும் பிரசங்கிக்கும்படி அவர் தம்முடைய சீஷர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். இயேசு ஆரம்பித்த ராஜ்யத்தையும் இரட்சிப்பையும் பற்றிய நற்செய்தியை அவர்கள் நமக்கும் உறுதிப்படுத்தினார்கள். தேவன்தாமே இன்று வரை இந்தச் செய்தியை இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட அடையாளங்களினாலும் அற்புதங்களினாலும் உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறார். இன்னும் அப்படியே செய்கிறார். பரிசுத்த ஆவியானவரை ஊற்றுவதன் மூலமும், அசாதாரணமான வல்லமையான கிரியைகளின் மூலமும் அவர் இதைச் செய்கிறார். இந்த வார்த்தை எங்கெல்லாம் பிரசங்கிக்கப்பட்டு விசுவாசிக்கப்பட்டதோ, பிரசங்கிக்கப்பட்டு விசுவாசிக்கப்படுகிறதோ, அங்கெல்லாம் தேவனுடைய ராஜ்யத்தின் வல்லமை கிரியை செய்கிறது. இந்தச் செய்தி தேவனிடமிருந்தே வருகிறது என்பதைத் தவிர வேறு எந்த முடிவுக்கும் இந்த நிகழ்வுகள் இடங்கொடுப்பதில்லை. **குமாரனுடைய** இந்த வார்த்தைக்கு நீங்கள் செவிகொடுக்க வேண்டும்! அவர் கடைசித் தீர்க்கதரிசி, அதே நேரத்தில் மிகப் பெரிய தீர்க்கதரிசி; ஏனெனில் அவர் குமாரன்.

அக்காலத்தில் தேவன் பூமியை மனுஷனுடைய ஆளுகைக்குக் கீழ்ப்படுத்தினார் – தூதர்களுடைய

ஆளுகைக்கு அல்ல. வரப்போகிற உலகத்தையும் அவர் தூதர்களிடம் ஒப்படைக்கவில்லை, அவர்களுக்குச் சுதந்தரமாகக் கொடுக்கவுமில்லை. சங்கீதம் 8-இல் சொல்லியிருக்கிறது: “மனுஷனை நீர் நினைக்கிறதற்கு அவன் எம்மாத்திரம்? மனுஷகுமாரனை நீர் விசாரிக்கிறதற்கு அவன் எம்மாத்திரம்? நீர் அவனைத் தூதர்களைப் பார்க்கிலும் – எலோஹீமைப் பார்க்கிலும், சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவகுமாரரைப் பார்க்கிலும் – கொஞ்சம் சிறியவனாக்கினீர்; ஆனாலும் மகிமையினாலும் கனத்தினாலும் அவனை முடிசூட்டினீர்; சகலத்தையும் அவன் பாதங்களுக்குக் கீழ்ப்படுத்தினீர்.” தேவன் குமாரனிடம், மேசியாவாகிய இயேசுவிடம், எல்லாவற்றையும் ஒப்படைத்து அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தினாரென்றால், அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படாதது ஒன்றும் மீதியில்லை. தூதர்களும் கூட. எல்லாம் என்றால் எல்லாமே. ஒப்பற்றவரும், இணையில்லாதவரும், அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவருமான மனுஷனாகிய இயேசு, மனுஷரோடு – அவர் மீட்டு அழைத்த அவருடைய தோழர்களாகிய நம்மோடு – வரப்போகிற உலகத்தை ஆளுவார். தூதர்களையும் கூட.

ஆனாலும் இயேசுவின் இந்தச் சர்வலோக ராஜ்யத்தை அதன் கற்பனைக்கெட்டாத பரிமாணத்தில் நாம் இன்னும் காணவும் அனுபவிக்கவும் முடியாது. ஆனால் ஒருநாள் அந்த நேரம் வரும். அவருடைய வேளை வரும்போது. ஆனால் இப்போதே விசுவாசத்தினாலும் இருதயத்தின் கண்களினாலும் நாம் அறிகிறது இதுவே: மனுஷனாகத் தம்முடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கையின்போது தூதர்களைப் பார்க்கிலும் சிறியவராயிருந்த இயேசு. எல்லாருக்காகவும் மரணத்தை அனுபவித்து, வன்முறையான மரணத்தின் முழுக் கசப்பையும் ருசிபார்த்தவர். நம் எல்லாருக்காகவும். இப்படித் தேவனுடைய கிருபை முழுச் சிருஷ்டிக்கும் நன்மையாகும்படி. அவர் கூடாததைச் செய்து, தம்மைச் சிலுவையில் அறையப்பட ஒப்புக்கொடுத்து மரித்தபடியால், இப்போது அவர் தேவனுடைய

மகிமையையும் கனத்தையும் தரித்திருக்கிறார்; ஆம், மகிமையின் ஜெயகிரீடத்தினால் முடிசூட்டப்பட்டிருக்கிறார்.

எவர் மூலமாயும் எவருக்காகவும் எல்லாம் சிருஷ்டிக்கப்பட்டதோ, அந்தத் தேவனுடைய சித்தத்துக்கு இதுவும் முழுவதும் ஏற்றதாயிருக்கிறது: மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பூமியில் அவருடைய பாடுகளின் மூலமாய்ப் பூரணப்படுத்துவது. நான் இன்னும் விரிவாகப் பேசப்போகிற பிரதான ஆசாரியர் என்னும் அவருடைய ஸ்தானத்துக்கும் ஊழியத்துக்கும் பூரணப்படுத்துவது. இயேசுவாகிய அவரே நம்முடைய இரட்சிப்பின் காரணகர்த்தர், தலைவர், ஆம், மாலுமி. அப்படிப்பட்டவராக அவர் அநேக குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகிய நம்மை, முன்பு நமக்கு அடைக்கப்பட்டிருந்த பரலோக மகிமைக்குத் தடுக்க முடியாதபடியும் வெற்றியோடும் வழிநடத்துகிறார்.

கிறிஸ்து நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கி, தேவனிடத்துக்கு நடத்திக்கொண்டுபோனார். தம்முடைய குமாரனைப் பூமியில் மனுஷனாக ஜநிப்பித்த தேவனிடமிருந்தே எல்லாம் வருகிறது. அவருடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாகிய நம்மையும் அப்படியே. ஆகையால் மேசியா **மனுஷனாக**, படிநிலையில் மனுஷருக்கு மேலாக இருக்கிற தூதர்களுக்கு முன்பாக, **மனுஷராகிய** நம்மைத் தம்முடைய சகோதர சகோதரிகள் என்று அழைக்க வெட்கப்படுவதில்லை. தூதர்களாகிய எலோஹீமின் பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்தில், சங்கீதம் 22 சொல்லுகிறபடி, அவர் தைரியமாய் அறிக்கையிடுகிறார்: “தேவனே, உம்முடைய மகிமையான நாமத்தை என் சகோதர சகோதரிகளுக்கு அறிவிப்பேன்; தூதர்களுடைய பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்தின் நடுவில் உம்மைத் துதித்துப் பாடுவேன்.” வேறோரிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறது: “இந்தப் புதிய குடும்பத்தை விரும்பின தேவனாகிய அவர்மேல் என் நம்பிக்கையை வைப்பேன்.” சிலுவையில் அவர் இரட்சிக்கப்படும்படி தேவனை நம்பட்டும் என்று

பரியாசம்பண்ணினார்கள்: அவர் தம்முடைய தேவனை நம்பினார், ஆனாலும் மரித்தார். ஆனால் ஏசாயா 8 சொல்லுகிறபடி, அதன் அற்புதமான பலன் இதுவே: “இதோ, நானும், தேவன் எனக்குச் சகோதர சகோதரிகளாகக் கொடுத்த பிள்ளைகளும்.” மேசியா, தம்முடைய பெரிய, ஆம், எண்ணிமுடியாத மனுஷக் குடும்பமாகிய நம் எல்லாரையும் பரலோக ஆலோசனைச் சங்கத்துக்கு முன்பாக நிறுத்தி, தாம் நம்மோடு என்றென்றைக்கும் இணைந்துகொண்டதை அறிவித்துக் கொண்டாடுகிறார்.

இது எப்படி நடந்தது? இது எப்படிக் கூடியதாயிற்று? நாசரேத்தூர் இயேசுவாகிய அவர் முழுவதும் மனுஷனானார். நம்முடைய மனுஷீகமானதும் சாவுக்குரியதுமான வாழ்க்கையை அவர் முழுவதும் தம்முடையதாக்கிக்கொண்டார்; ஆகவே நாம் எப்படியிருக்கிறோமோ, அவரும் அப்படியே இருந்தார். பாவம் தவிர.

மனுஷராகிய நாம் நாள்தோறும் மரணத்துக்கும் மரணபயத்துக்கும் உட்பட்டிருந்தோம். ஆனால் மரணத்தின் அதிகாரத்தை உடைய பிசாசை ஜெயிக்கும்படி அவர் வந்தார். மரணத்தினுடையவும் பயத்தினுடையவும் வல்லமையை முறிக்கும்படி அவர் வந்தார். பாவத்தினாலும் மீறுதலினாலும் நாம் நியாயப்பிரமாணத்தின் மரணத்தீர்ப்பின்கீழ் இருக்கிறோம். குற்றஞ்சாட்டுகிறவனாகிய பிசாசு இந்தத் தீர்ப்பை வற்புறுத்துகிறான். ஆனால் கிறிஸ்து தம்முடைய சொந்தப் பலிமரணத்தினால், நம்முடைய பாவங்களுக்கான மீட்கும்பொருளைத் தம்முடைய சொந்த மரணத்தினால் செலுத்தி, நம்மை விடுவித்தார். இப்படி, தாங்கள் ஒருபோதும் நிறைவேற்ற முடியாத நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ், ஜீவகாலமெல்லாம் மனச்சாட்சியின் நெருக்கத்திலும் மரணபயத்திலும் இருந்த எல்லாரையும் அவரால் விடுவிக்க முடிந்தது. இப்போது நம்முடைய இரட்சிப்பின் தலைவராகிய

இயேசு கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாருக்கும் மரணத்தின் வல்லமை முறிக்கப்பட்டு, வலுவிழந்துபோயிற்று. நம்முடைய இரட்சிப்பின் மாலுமி பிசாசை ஜெயித்து, அவனுடைய வல்லமையையும் ஆயுதத்தையும் அவனிடமிருந்து பறித்துக்கொண்டார்: அவருக்குள் பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் விடுதலை உண்டு!

தூதர்களுடைய இரட்சிப்பு அவருடைய நோக்கமல்ல. அவர் தூதனல்லவே, மனுஷனானார். எபிரெயர்களே, அவர் ஆபிரகாமின் வித்தை, அவனுடைய சந்ததியை விசாரிக்கிறார். இது உங்களைக் குறித்தும், விசுவாசிக்கிற எல்லாரைக் குறித்துமானது. ஏனெனில் ஆபிரகாமுக்குள் ஜாதிகளுக்கும் ஆசீர்வாதம் வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்டது. விசுவாசிக்கிற எல்லாரும் ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள்.

ஆகவே மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: இயேசு எல்லாவற்றிலும் – நிச்சயமாகப் பாவம் தவிர – தம்முடைய சகோதர சகோதரிகளுக்கு ஒப்பாக வேண்டியிருந்தது. இப்படி மாத்திரமே அவர் தேவனிடத்தில் நமக்காக இரக்கமும், அனுதாபமும், உண்மையுமுள்ள பிரதான ஆசாரியராக முடிந்தது. அவர் நமக்காக என்ன செய்தார்? நம்முடைய பாவங்களை நீக்கிப்போட்டார். அவைகளை அகற்றி, அவைகளுக்கு முடிவுண்டாக்கினார். எருசலேம் தேவாலயத்தில் இஸ்ரவேல் ஜனங்களுக்காக – இயேசுவைக் குறிக்கும் முன்னடையாளமாக – இப்படியே நடந்தது. ஆனால் அவரே அதன் நிறைவேறுதல். அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்கு மன்னிப்பைச் சம்பாதித்தார். பூரணமாக, ஒரேதரமாக, என்றென்றைக்கும்.

நம்முடைய பாவப் பிரச்சனைக்காக மாத்திரம் அவர் **பிரதான ஆசாரியர்** ஆகவில்லை. இல்லை, நாம் இலக்கை அடையும் வரை அவர் அப்படியே இருக்கிறார். விசுவாச வழியில் அவர் நமக்கு உதவுகிறார். தேவனிடத்தில் அவர் நமக்காகப் பரிந்து பேசுகிறார். நமக்காக ஜெபிக்கிறார். ஏனெனில் நாம் பலவீனர்; நம்மை வழியிலிருந்து விலக்க விரும்புகிற சோதனைகளாலும்

துன்புறுத்தல்களாலும் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். இந்தப் பாடுகளையும் துன்புறுத்தல்களையும் நெருக்கங்களையும் அவர்தாமே அனுபவித்துச் சகித்தார். நாம் ஒருபோதும் அனுபவிக்கப்போவதைவிடத் தீவிரமாக. நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல, அவர் அனுதாபப்பட்டு, உதவி, நம் பக்கத்தில் நிற்கும்படி, இது அவரை இந்தப் பிரதான ஆசாரிய ஊழியத்துக்குத் தகுதிப்படுத்தியது. அவர் மனுஷனாகாமல், நடந்தவைகளை அனுபவித்துச் சகிக்காமலிருந்திருந்தால், அவர் ஒருபோதும் இப்படிப்பட்ட பிரதான ஆசாரியராயிருந்திருக்க முடியாது.

அதிகாரம் 3

ஆகையால், பரிசுத்தவான்களே, மீட்கப்பட்ட விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளே, விசுவாசத்தோடே இயேசுவை நோக்கிப் பாருங்கள். அவர்மேல் உங்கள் கவனத்தைச் செலுத்துங்கள். அவரே நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரும் தேவனுடைய அப்போஸ்தலருமாயிருக்கிறார். பிரதான ஆசாரியராக அவர் தேவனிடத்தில் நமக்காக இருக்கிறார். அப்போஸ்தலராக அவர் நம்மிடத்தில் தேவனுக்காக இருக்கிறார். நீங்கள் எல்லாரும் சுவிசேஷத்தின் மூலமாய் வந்த தேவனுடைய அழைப்பில் கூட்டாளிகளும் பங்காளிகளுமாயிருக்கிறீர்கள். தேவனுடைய அழைப்பு பரலோகத்திலிருந்து உங்களிடம் வந்தது. அங்கேயே அவர் உங்களை அழைக்கிறார் – தம்முடைய பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள்.

மோசே தேவனுடைய பழைய ஜனமாகிய இஸ்ரவேல் என்னும் அவருடைய வீடு முழுவதிலும் உண்மையாயிருந்ததுபோல, இயேசுவும் தம்மை இந்த ஊழியத்துக்கும் ஸ்தானத்துக்கும் நியமித்தவருக்கு உண்மையாயிருந்தார், இருக்கிறார். ஆனால் இயேசு மோசேயைவிட அதிக கனமுள்ளவர். வீட்டைக் கட்டினவன் தான் கட்டின வீட்டைவிட அதிக கனமுள்ளவனாயிருக்கிறதுபோலவே. ஒவ்வொரு வீடும் நிச்சயமாக யாரோ ஒருவனால் கட்டப்படுகிறது;

எல்லாவற்றையும் கட்டினவரோ தேவன்தாமே. இயேசுவே எல்லாவற்றையும் – மோசேயையும் அவனுடைய வீட்டையும் – சிருஷ்டித்த தேவன்.

மோசே இந்த வீட்டில் தன் ஊழியத்தில் உண்மையாயிருந்தான். அது உங்களுக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டதின் முன்னடையாளமும் சாட்சியுமாயிருந்தது. அது குமாரனாகிய கிறிஸ்துவே. அவர் இந்த வீட்டுக்கு **மேலாக** நிற்கிறார். மோசேயைப்போல அல்ல. அவன் இந்த வீட்டுக்குள் **இருந்த** ஒரு ஊழியக்காரன் மாத்திரமே. கிறிஸ்து உண்டாக்கினதும் அவருக்குச் சொந்தமானதுமான வீடு நாமே: அவருடைய குடும்பம், தேவனுடைய குமாரத்திகளும் குமாரரும்!

ஆனால் கவனமாயிருங்கள்! நாம் இவ்வளவு மேன்மைபாராட்டக்கூடிய சந்தோஷமான நம்பிக்கையையும் எதிர்பார்ப்பையும் நீங்கள் **உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்தால்** மாத்திரமே நீங்கள் அப்படியிருக்கிறீர்கள் – அதே நேரத்தில் உங்கள் வாழ்நாளின் முடிவு வரைக்கும், அல்லது மேசியாவின் மகிமையான வருகை வரைக்கும், உறுதியாய் நிலைத்திருந்தால்.

பரிசுத்த ஆவியானவர் சங்கீதம் 95-இல் சொல்லுகிறார்: “இன்று தேவனுடைய சத்தம் தொனிக்கும்போது, கவனமாய்க் கேட்டு, அவர் சொல்வதைச் செய்யுங்கள். உங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக. ஏனெனில் கசப்பின் காலத்தில், சோதனையின் நாட்களில், வனாந்தரத்தில் அப்படியே நடந்தது. அப்பொழுது உங்கள் பிதாக்கள், என் உண்மையையும் பராமரிப்பையும் 40 வருஷம் கண்டிருந்தும், என்னை எதிர்த்துச் சவால்விட்டுச் சந்தேகத்தோடே சோதித்து, என்னைப் பரீட்சை பார்த்தார்கள். ஆகையால் அந்தச் சந்ததியின்மேல் நான் கோபமாயிருந்தேன். நான் சொன்னேன்: அவர்கள் எப்போதும் தங்கள் இருதயத்தில் வழிதப்பிப்போகிறார்கள். என்னுடைய நல்ல வழிகளை

அவர்கள் ஒருபோதும் அறியவில்லை, அறிய விரும்பவும் இல்லை. அப்பொழுது என் பரிசுத்த கோபத்தில் நான் ஆணையிட்டேன்: எகிப்தைவிட்டு வந்த இந்தச் சந்ததி – யோசுவாவையும் காலேபையும் தவிர – என் இளைப்பாறுதலுக்குள், வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட கானான் தேசத்துக்குள், பிரவேசிப்பதில்லை.”

சரியாக இதினிமித்தமே, உங்களில் ஒருவனுக்கும் இப்படிப்பட்ட பொல்லாத இருதயம் இராதபடிக்கு, உங்களைக் குறித்து எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அவிசுவாசம் நிறைந்த, ஜீவனுள்ள தேவனையும் மேசியாவையும் விட்டு விலகிப்போக ஆயத்தமாயிருக்கிற இருதயம். இந்தத் தேவனையும் அவருடைய நன்மையையும் நீங்கள் மேசியாவாகிய இயேசுவின் மூலமாய் அறிந்து அனுபவித்திருக்கிறீர்கள். ஆகையால் நெருக்கடியும் சோதனையும் நிறைந்த இந்தக் காலத்தில் அனுதினமும் ஒருவரையொருவர் உற்சாகப்படுத்துங்கள். உங்களில் ஒருவனும் பாவத்தின் வஞ்சனையினால் குருடாக்கப்பட்டு, அவிசுவாசத்துக்குள் இழுக்கப்பட்டு, கடினப்படாதபடிக்கு, இதை இடைவிடாமல் செய்யுங்கள். விசுவாசத்தைக் கைவிடும்போது இளைப்பாறுதல் கிடைக்கும் என்று நம்புவதே வஞ்சனை. நினைவுகூருங்கள்: நாம் என்றென்றைக்கும் மேசியாவாகிய இயேசுவின் தோழர்களாக, மெய்யான சகோதர சகோதரிகளாக ஆனோமே. இதைவிட மேலானது ஏதாவது இருக்க முடியுமா? அப்படியானால் விசுவாசத்தில் உறுதியாய் முன்னேறுவது பிரயோஜனமானதல்லவா? ஆரம்பத்தில் நமக்கிருந்த விசுவாச நிச்சயத்தை முடிவு வரைக்கும் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருந்தால் மாத்திரமே நாம் எல்லாவற்றையும் உண்மையானதாகவும் நிஜமானதாகவும் அனுபவிப்போம். விசுவாசத்தைக் கைவிடாதிருந்தால். தேவனுடைய இளைப்பாறுதலுக்குப் போகும் பயணத்தில் குறுக்குவழி இல்லை.

தேவனுடைய எச்சரிப்பு இதுவே: “இன்று, ஆம், எப்போதும், நீங்கள் என் சத்தத்தைக் கேட்கும்போது, அக்காலத்தில் கசப்பின்போது செய்ததுபோல உங்கள் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்.” அக்காலத்தில் தன் இருதயத்தைக் கடினப்படுத்தித் தேவனைக் கோபமூட்டினவர்கள் யார்? மோசேக்குப் பின்னே எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தவர்கள் எல்லாருமல்லவா? 40 வருஷமாய்த் தேவன் யார்மேல் கோபமாயிருந்தார்? பாவஞ்செய்து, வனாந்தரத்தில் பிரேதங்களாய் விழுந்துகிடந்தவர்கள் எல்லார்மேலுமல்லவா? எந்த இஸ்ரவேலர் தம்முடைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்பதில்லை என்று அவர் ஆணையிட்டார்? கீழ்ப்படியாமல் தங்கள் இருதயத்தை அவருக்கு விரோதமாகக் கடினப்படுத்தினவர்களைக் குறித்துத்தான். அவர்கள் தங்கள் அவிசுவாசத்தினிமித்தம் வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட தேசத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை என்று தெளிவாகக் காண்கிறோம்.

அதிகாரம் 4

எபிரெயர்களே, என் நிருபத்தைக் கேட்கிற வாசிக்கிற எல்லாரும்: தேவன் நமக்கு வாக்குத்தத்தம்பண்ணின அவருடைய இளைப்பாறுதலை மெய்யாகவே அடையும்படி, நாம் மெய்யான அக்கறையோடிருப்போமாக! அதை நோக்கிப் போகும் வழியில் நீங்கள் பின்வாங்கக்கூடாது. எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக: முடிவில் இலக்கைத் தவறவிடக்கூடாது. தேவனுடைய வரப்போகிற இளைப்பாறுதலைப் பற்றிய நற்செய்தி நமக்குப் பிரசங்கிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அக்காலத்தில் வேவுகாரர் மூலமாய்ச் செழிப்பான கானான் தேசத்தைப் பற்றிய செய்தி அவர்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதுபோல. ஆனால் கானானின் மகிமையைப் பற்றிய செய்தி அவர்களுக்கு ஒன்றும் பிரயோஜனப்படவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் அதை விசுவாசிக்கவில்லை. மேசியாவைப் பற்றிய செய்தியை

விசுவாசிக்கிற நாம் எல்லாரும் பரலோக இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிப்போம். ஆனால் அக்காலத்தில் முற்றிலும் வேறுவிதமாயிருந்தது. தேவன் அவர்களுக்கு வாக்களித்த இளைப்பாறுதலுக்குள் அவர்கள் பிரவேசிக்கவில்லை. ஏனெனில் அவர்கள் திரும்பத் திரும்பத் தங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தி, தேவனை நம்பவில்லை.

இன்னும் ஒரு இளைப்பாறுதல் உண்டு என்று தேவன் ஆதிமுதல் காண்பிக்கிறார். அவருடைய சிருஷ்டிப்பின் கிரியைகள் ஆதியிலேயே முடிக்கப்பட்டிருந்தும். ஆகையால் அவர்கள் விசுவாசித்திருக்க வேண்டும். மோசே சொன்னான்: “தேவன் ஏழாம் நாளில் தம்முடைய கிரியைகளையெல்லாம் முடித்து ஓய்ந்திருந்தார்.” இங்கேயோ: “எகிப்திலிருந்து புறப்பட்ட சந்ததியாகிய அவர்கள் என் இளைப்பாறுதலுக்குள் நிச்சயமாகப் பிரவேசிப்பதில்லை” என்று சொல்லியிருக்கிறது. நாமோ நம்பிக்கை வைத்தால் இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும்படி வாக்குத்தத்தம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் அக்காலத்தில் நற்செய்தியைக் கேட்ட அவர்கள் தங்கள் கீழ்ப்படியாமையினிமித்தம் இளைப்பாறுதலை அடையவில்லை. ஆனால் இப்போது தேவன், எகிப்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்து நீண்டகாலத்துக்குப் பின்பு, மறுபடியும் ஒரு புதிய கிருபையின் நாளை – ஒரு புதிய “இன்று” என்பதை – நியமித்திருக்கிறார். ஏற்கனவே மேற்கோள் காட்டினதுபோல, அவர் சங்கீதம் 95-இல் தாவீதின் மூலமாய் வாக்களிக்கிறார்: “இன்று நீங்கள் அவருடைய சத்தத்தைக் கேட்பீர்களானால், உங்கள் இருதயங்களைக் கடினப்படுத்தாதிருங்கள்.” ஏனெனில், மோசேயின் பின்வந்தவனும் இஸ்ரவேலின் தலைவனுமாகிய யோசுவா அந்தச் சந்ததியை இறுதி இளைப்பாறுதலுக்குள் கொண்டுவந்திருந்தால், அவர் இப்போது வேறொரு இளைப்பாறுதலைப் பற்றிப் பேசமாட்டார். ஆகவே தேவனுடைய ஜனங்களுக்கு இன்னும் ஒரு வரப்போகிற ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதல் இருக்கிறது. சிருஷ்டிப்பின் ஏழாம் நாளாகிய ஓய்வுநாளோ, கானான் தேசமோ தேவனுடைய இறுதி

இளைப்பாறுதலைக் கொண்டுவரவில்லை. திரும்ப வருகிற மேசியாவாகிய இயேசுவின் மூலமாய், அவருடைய பலியின் மூலமாய், அவருடைய ஆளுகையின் மூலமாய் மாத்திரமே தேவனுடைய இறுதியானதும் நித்தியமானதுமான ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதல் நிஜமாகும். ஏனெனில், இந்த ஓய்வுநாள் இளைப்பாறுதலுக்குள், தேவனுடைய இந்தச் சமாதானத்துக்குள் ஒருநாள் பிரவேசித்தவன், தேவன்தாமே ஓய்ந்திருந்ததுபோல, தன் கிரியைகளை விட்டு ஓய்ந்திருக்கிறான். ஆதியில் காணப்பட்டதுபோலவே.

ஆகையால் அவருடைய இளைப்பாறுதலுக்குள் பிரவேசிக்கும்படி நாம் நம்பிக்கையோடே முழு முயற்சி செய்வோமாக. அக்காலத்தில் அவர்கள் விழுந்ததுபோல, நம்மில் ஒருவனும் அங்கே போகும் வழியில் விழுந்துபோகக்கூடாது. நாம் வருத்தமான விதத்தில் அனுதினமும் செய்கிற பாவங்களைப் பற்றியதல்ல இது. நீங்கள் மேசியாவாகிய கிறிஸ்துவை விசுவாசித்து, அவரை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்வதைப் பற்றியதே இது. அவரை விட்டுவிடாதிருங்கள். அவர் உங்களை உறுதியாய்ப் பிடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்!

நம்மிடத்தில் மெய்யான விசுவாசம் இருக்கிறதா என்று தேவன் நம்மை, ஒவ்வொருவரையும், சோதிக்கிறார். தம்முடைய எழுதப்பட்ட வார்த்தையின் மூலமாய் அவர் நம்மைச் சோதிக்கிறார். இந்த வார்த்தை ஜீவனுள்ளது, ஆகையால் வல்லமையாய்க் கிரியை செய்கிறது. தேவன் நேரடியாக நம்மோடு தனிப்பட்ட விதத்தில் பேசுகிறதுபோல அது நம்மோடு பேசுகிறது. அதே நேரத்தில் அவருடைய வார்த்தை கூர்மையானது, ஆம், இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தின் அலகைவிடக் கூர்மையானது. ஏனெனில் அது நம்முடைய ஆத்தும வாழ்க்கையின் உள்ளான பகுதிகளுக்குள் ஊடுருவுகிறது. நம்முடைய ஆழமான சிந்தனை உலகத்தையும் மனப்பான்மையையும் அது நிதானித்து

வெளியரங்கமாக்குகிறது. இந்தப் பட்டயம், உருவகமாகச் சொன்னால், எலும்புகளையும் ஊனையும் பிரிப்பதுபோலவே ஆத்துமாவையும் ஆவியையும் பிரிக்க வல்லது. இப்படி நாம் நம்மை மிகவும் நன்றாகப் புரிந்துகொண்டு மதிப்பிட முடிகிறது. ஆபத்துகளை அறிந்து, இந்த வார்த்தையின் வல்லமையினால் அவைகளை அழிக்கவும் – அல்லது வெறுமனே அவைகளைவிட்டு விலகவும் – முடிகிறது.

மகா சிருஷ்டிப்பில் சிருஷ்டிகர் காணாதது ஒன்றும் இல்லை. எந்தச் சிருஷ்டியும், ஒரு மனுஷனும், தேவனுக்கு மறைந்திருக்கவோ அவரைவிட்டு ஓடிப்போகவோ முடியாது. எல்லாரும் அவருக்கு முன்பாக நிர்வாணமாயிருக்கிறார்கள். நாம் அவரை ஏமாற்ற முடியாது. அவர் எல்லாவற்றையும் காண்கிறார். சிருஷ்டிகளாக நாம் அவருக்குப் பொறுப்பாளிகள்; ஒருநாள் அவருக்குக் கணக்கு ஒப்புவிக்க வேண்டியவர்கள்.

தேவனுடைய சுபாவமும் யதார்த்தமும் இப்படிப்பட்டது. இதனால் நாம் இப்போது மிகவும் பயப்படக்கூடுமென்றாலும், நாம் தைரியமாயும் திடமனதோடும் முன்னேறலாம். ஏனெனில் நமக்கு – இஸ்ரவேலுக்கு இருந்ததுபோல – ஒரு பிரதான ஆசாரியர் இருக்கிறார். ஆனால் பழைய முறைப்படி அல்ல. நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர் வானங்களின் வழியாய் ஏறிப்போனார். ஆம், தேவனுடைய பரலோகச் சிங்காசனம் வரைக்கும்! பரலோகத்திலுள்ள நித்திய பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள். அவர் நம்முடைய பாவங்களுக்கெல்லாம் பாவநிவாரணம் செய்தார். சரியாக இதினிமித்தமே நாம் இயேசுவைப் பற்றிய நம்முடைய அறிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறோம்! நம்முடைய பிரதான ஆசாரியர் நம்முடைய பலவீனங்களையும், பயங்களையும் கவலைகளையும், களைப்பையும் சோர்வையும், சந்தேகத்தையும் நம்பிக்கை இழப்பையும் புரிந்துகொள்ள முடியும். அவர் நம்மோடு பாடுபட்டு, நம்மோடு உணருகிறார்.

வேறொருவரும் முடியாத அளவுக்கு அவரால் இது முடியும். ஏனெனில் அவர் மனுஷனாகத் தம்முடைய ஜீவகாலம் முழுவதும் எல்லாவற்றிலும் நம்மைப்போலவே சோதிக்கப்பட்டார். சிலுவை மரணம் வரைக்கும். அவர் நெருக்கப்பட்டு, பரீட்சைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார். சிலுவையையும் பயங்கரமான வேதனைகளையும் மறுத்து, சிலுவையில்லாத எளிதான வழியைத் தெரிந்துகொள்ளும்படி அவர் சோதிக்கப்பட்டார். ஆனால் அவர் உறுதியாய் நின்றார். நம்மைப்போல அல்ல. ஏனெனில் அவர் ஒருபோதும் பாவத்துக்கும் அவிசுவாசத்துக்கும் இடங்கொடுக்கவில்லை. அவர் பாவமில்லாதவராயிருந்தார், பாவஞ்செய்யவில்லை!

ஆகையால் நாம் தைரியமாயும் நம்பிக்கையோடும் தேவனுக்கு முன்பாகச் சேருவோமாக. நாம் எங்கே இருந்தாலும் சரி. ஏனெனில் நம்மைத் தம்முடைய சகோதர சகோதரிகள் என்று அழைக்கிற தேவனுடைய குமாரன் எப்போதும் தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் நமக்காக இருக்கிறார். **கிருபாசனத்தண்டைக்குத்** தைரியமாய் வரும்படி அவர் நம்மை அழைக்கிறார். இந்தப் பரலோகச் சிங்காசனத்தில் நம்முடைய எல்லாக் கவலைகளையும், பயங்களையும், அச்சங்களையும், சந்தேகங்களையும் விரித்து வைப்போமாக. ஸ்தோத்திரிப்போமாக. தொழுதுகொள்வோமாக. அங்கே கிருபாசனத்தண்டையில் – விசுவாசத்திலும் பரிசுத்த ஆவியிலும் – நேரம் செலவழிப்போமாக. இளைப்பாறி – அவருடைய சமாதானத்தைக் கண்டடைவோமாக. அவருக்குச் செவிகொடுப்போமாக.

அவருடைய சிங்காசனம் நமக்குக் குற்றஞ்சாட்டப்படும் இடம் அல்ல. கிருபையின் இடம். அங்கே நாம் வரவேற்கப்படுகிறோம். நாம் எதிர்பார்க்கப்படுகிறோம். அங்கிருந்து நாம் இரக்கத்தையும் கிருபையையும் பெறுகிறோம். அதுவும் நமக்கு அவை தேவைப்படுகிற சரியான நேரத்தில். தேவன் நம்முடைய வேண்டுதல்களுக்கும் விண்ணப்பங்களுக்கும் எப்போதும்

பதில் கொடுப்பார். நமக்கு நன்மையானபடி. ஆனால் அவருடைய வேளையில். ஏற்ற வேளையில்! ஒருபோதும் தாமதமாக அல்ல! வானத்தையும் பூமியையும் உண்டாக்கின தேவனிடமிருந்து நமக்கு ஒத்தாசை வருகிறது.

அதிகாரம் 5

மனுஷருக்காகத் தேவனுக்கு முன்பாகப் பரிந்து நிற்கும்படி, ஒரு பிரதான ஆசாரியன் மனுஷரிலிருந்து தெரிந்துகொள்ளப்படுகிறான். அவர்களுக்காக அவன் காணிக்கைகளையும் பலிகளையும் பலிபீடத்துக்குக் கொண்டுவருகிறான். இஸ்ரவேல் ஜனங்களின் பாவங்களுக்காக. அறியாதவர்களிடத்திலும் வழிதப்பினவர்களிடத்திலும் – அதாவது பாவஞ்செய்தவர்களிடத்திலும் – அவன் பொறுமையாயிருந்து அவர்களைப் புரிந்துகொள்ளுகிறான். ஏனெனில் அவனும் பலவீனமான மனுஷனே. மற்ற எல்லாரையும்போலப் பாவஞ்செய்கிறவன். இதன் அர்த்தம்: அவன் தனக்காகவும் பலிசெலுத்த வேண்டும்.

இயேசுவிடத்திலோ இது முற்றிலும் வேறுவிதமாயிருக்கிறது: அவர் மனுஷரால் பிரதான ஆசாரியராக நியமிக்கப்படவில்லை. அவர் தேவனால் அதற்கு அழைக்கப்பட்டவர். ஆதியில் ஆரோனுக்கு நடந்ததுபோல. கிறிஸ்துவைக் குறித்துச் சங்கீதம் 2-இல் சொல்லியிருக்கிறது: “நீர் என்னுடைய குமாரன், இன்று நான் உம்மை ஜநிப்பித்தேன்.” சங்கீதம் 110-இல் அவர் அவரைக் குறித்துச் சொல்லுகிறார்: “நீர் என்றென்றைக்கும் ஆசாரியர். ஆரோனைப்போல அல்ல, மெல்கிசேதேக்கைப்போல.”

அவருடைய பூமிக்குரிய வாழ்க்கை எப்படியிருந்தது? பிரதான ஆசாரியராயிருக்க அவரைத் தகுதிப்படுத்தினது எது? ஆரோனிடத்தில் இல்லாத எது அவரிடத்தில் இருந்தது? அவருடைய வாழ்க்கை ஜெபத்தினால் நிறைந்திருந்தது. மரணத்திலிருந்து அவரை இரட்சிக்க வல்ல ஒருவரிடம்

வேண்டுதல்களோடும் விண்ணப்பங்களோடும். இயேசு பலத்த சத்தத்தோடும் கண்ணீரோடும்கூடத் தம்முடைய தேவனிடம் கெஞ்சினார். அவ்வளவு ஆழமாயும் கனமாயும் பாடு அவரைத் தாக்கியது. அவர் கேட்கப்பட்டார். ஏனெனில் அவர் தேவனை மாத்திரமே நம்பி, அவருக்கு மாத்திரமே கீழ்ப்படிந்தார். எல்லாவற்றையும்விட அவருக்கே பயந்து, அவரையே மதித்தார். அவர் நித்திய குமாரனாயிருந்தும், ஆம், பிதாவுக்குச் சமமான தேவனாயிருந்தும் அப்படிச் செய்தார். அவர் மனுஷனாவதற்கு முன்பு இந்தக் கீழ்ப்படிதலை அறிந்திருக்கவில்லை. அது அவருக்குப் புதியதாயிருந்தது. மனுஷனாக அவர் கீழ்ப்படிதலைக் கற்றுக்கொண்டார். எல்லாப் பாடுகளும், எதிர்ப்புகளும், முரண்பாடுகளும் இருந்தும் அவர் கீழ்ப்படிந்தார். இந்தச் சவால்கள் வீணாகவில்லை. ஏனெனில் இப்போது அவர் இலக்கை அடைந்திருக்கிறார். தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் பூரணப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறார். இந்தப் பரிசுத்த வாழ்க்கையிலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் ஒப்பற்ற ஒன்று உண்டாயிற்று. அவருடைய பணி நிறைவேறிவிட்டது. அவருடைய எதிரிகளுக்கு அவர் சிலுவையில் அறைவதற்கான காரணமாயிருந்தார். நமக்கோ அவர் நித்திய இரட்சிப்பின் காரணமும் அடிப்படையுமாயிருக்கிறார். இப்படியாக அவர் இறுதியானதும், நித்தியமானதும், எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கினதுமான இரட்சிப்பை உண்டாக்கினார். தமக்குப் பின்சென்று கீழ்ப்படிகிற **எல்லாருக்கும்**.

சரியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு ஆசாரியரையே தேவன் தேடினார்! இயேசு இப்போது மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஆசாரியராயிருக்கிறார். இதன் அர்த்தம் என்ன என்பதைப் பற்றிப் பின்பு பேசுவேன். அவர் பரலோகத்துக்கு, பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் ஏறிப்போனபோது, தேவன் அவரைப் பெருமையோடே வரவேற்று, கனம்பண்ணினார். தேவன்: “நீர் மெல்கிசேதேக்கைப்போலப் பிரதான ஆசாரியர்” என்னும்

வார்த்தைகளோடு அவரை வாழ்த்தினார். தாம் எப்போதும் விரும்பின இந்த ஆசாரியர் இப்போது கடைசியாகத் தமக்குக் கிடைத்திருக்கிறார் என்று தேவன் இப்படி எல்லாருக்கும் தெரியப்படுத்தினார். இந்த ஆசாரியரோடுகூட, இவர் சம்பாதித்த நித்திய இரட்சிப்பும் கடைசியாகக் கிடைத்தது!

இதைக் குறித்துச் சொல்ல இன்னும் அநேக காரியங்கள் உண்டு. ஆனால் இதை விளக்குவது அவ்வளவு எளிதுமல்ல. ஏனெனில் வருத்தமான விதத்தில் நீங்கள் மந்தமாயும் கேட்பதில் மந்தமுள்ளவர்களாயும் ஆகிவிட்டீர்கள். நீங்கள் மேசியாவை நீண்டகாலமாய் அறிந்திருந்தும் இப்படியிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே போதகர்களாயிருக்க முடியும், இருக்கவும் வேண்டும். ஆனால் தேவனுடைய வாக்கியங்களின் ஆனா ஆவன்னாவை நீங்கள் மறுபடியும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கிறது. அதுவும் முதல்முறையாகக் கேட்கிறதுபோல அடிப்படையிலிருந்து. சரியான ஆகாரத்துக்குப் பதிலாக, சிறிய குழந்தைகளுக்குக் கொடுப்பதுபோல உங்களுக்குப் பால் கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. உருவகமாகச் சொன்னால், இன்னும் பால் குடிக்கிற எவனும் அனுபவமில்லாதவன். கிறிஸ்துவின் மூலமாய் மாத்திரமே அருளப்படுகிற தேவனுடைய நீதியைப் பற்றிய வசனத்தை அவன் உண்மையில் அறியவில்லை. அதைப் புரியும்படி மற்றவர்களுக்குச் சொல்லவும் அவனால் முடியாது. அவன் ஒரு சிறிய, முதிர்ச்சியடையாத குழந்தையைப்போல இருக்கிறான்.

சரியான உணவு விசுவாசத்தில் வளர்ந்தவர்களுக்கு, ஆவிக்குரிய முதிர்ச்சியடைந்தவர்களுக்கு உரியது. அவர்கள் அதற்குப் பழகியிருக்கிறார்கள்; ஆகையால் நன்மையையும் தீமையையும், தவறையும் சரியையும் பகுத்தறிவதில் பயிற்சி பெற்றிருக்கிறார்கள். துன்புறுத்தலிலும் புறக்கணிப்பிலும்கூட எப்படி, ஏன் இயேசு கிறிஸ்துவையும் அவருடைய

சுவிசேஷத்தையும் உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்ள வேண்டும் என்று அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள்.

அதிகாரம் 6

ஆனாலும் நான் இப்போது மறுபடியும் ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்கமாட்டேன் – சிறிய பெருக்கல் வாய்ப்பாட்டைப்போல. நீங்கள் இப்போது அதை எதிர்பார்த்திருப்பீர்கள். இல்லை. நாம் முன்னேறி, முதிர்ச்சியடைய வேண்டும். சரியானவைகளும் முக்கியமானவைகளுமான சில காரியங்களை மாத்திரம் குறிப்பிடுகிறேன். நீங்கள் மேசியாவை அறிந்துகொள்வதற்கு முன்பே அவைகள் உங்களுக்குப் பழக்கமானவைகளாயிருந்தன. ஆனால் மேசியாவின் மூலமாய் நீங்கள் இன்னும் அதிகமாய்ப் பெற்றிருக்கிறீர்கள். பரலோகத்துக்கு ஏறிப்போய்த் தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவருடைய முழுச் செல்வத்தையும் **பற்றிக்கொள்ளுங்கள்**. அவர் எல்லாவற்றையும் நிறைவேற்றினார்; அதே நேரத்தில் நம்மை மிகுதியாய் ஆசீர்வதித்தார். ஆகவே உங்கள் ஜனத்தாரும் விசுவாசிக்கிற இந்தப் பழைய, பழக்கமான காரியங்களுக்குப் பின்னால் அவர்களிடமிருந்து ஒளிந்துகொள்ளாதிருங்கள். எதிர்ப்பு வராதபடிக்கு.

சில ஆரம்ப உபதேசங்களையும் நாம் இப்போது பின்னால் விட்டுவிட வேண்டும்; மறுபடியும் ஆரம்பத்திலிருந்து தொடங்கக்கூடாது: இரட்சிக்க முடியாத செத்ததும் பிரயோஜனமற்றதுமான கிரியைகளையும் சடங்குகளையும் விட்டு மனந்திரும்புதல்; தேவன்மேலுள்ள விசுவாசம்; கழுவுதல்களைப் பற்றிய உபதேசம், அல்லது கைகளை வைத்தல்; அல்லது மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதலையும் நித்திய நியாயத்தீர்ப்பையும் பற்றிய உபதேசம். தேவன் காலத்தையும் சந்தர்ப்பத்தையும் கொடுத்தால், இவைகளைப் பற்றியும் மறுபடியும் பேசுவோம். ஆனால் இப்போது நம்முடைய பரலோகப் பிரதான ஆசாரியரின் மகத்துவத்தையும், அவர்

நிறைவேற்றினதையும், அவர் நமக்காகச் செய்கிறதையும் அறிந்து உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்வதே காரியம்.

வருத்தமான விதத்தில், மேசியாவின்மேலுள்ள விசுவாசத்தைவிட்டு மறுபடியும் விலகி, யூத மார்க்கத்துக்குத் திரும்புகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருதரம் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டு, மேசியாவை அறிந்து, பரிசுத்த ஆவியானவர் என்னும் பரலோக ஈவை உண்மையாய் அனுபவித்து, ஆம், ருசிபார்த்திருந்தும் இப்படிச் செய்கிறார்கள். தேவனுடைய வார்த்தையைக் கேட்டு, அதைப் புரிந்துகொண்டிருந்தும். தேவனுடைய வரப்போகிற புதிய உலகத்தின் அற்புதக் கிரியைகளைக்கூட அவர்கள் கண்டு அனுபவிக்க முடிந்தது. ஆனாலும் அவர்கள் கிறிஸ்துவைவிட்டு விலகிப்போனார்கள். இது, அவர்கள் – அக்காலத்தில் நடந்ததுபோல – மேசியாவைத் தங்களுக்காக மறுபடியும் சிலுவையில் அறைந்ததுபோல இருக்கிறது. இயேசுவைப் புறக்கணிக்கிற தங்கள் ஜனத்தாருக்கு அதைத் தெரியப்படுத்தினதுபோலவும் இருக்கிறது. விசுவாசத்தைக் கைவிட்டு, நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழான வாழ்க்கைக்கும் செத்த கிரியைகளுக்கும் திரும்புகிற இப்படிப்பட்ட மனுஷருக்குக் கிறிஸ்துவின் சுயாதீனத்தையும் கிருபையையும் மறுபடியும் கண்டடைவது ஏறக்குறைய கூடாத காரியம்.

விசுவாச வாழ்க்கையையும், கிறிஸ்துவைவிட்டு விலகிப்போவதையும் நன்றாக விளக்குகிற ஒரு படம்: நிலம் அடிக்கடி மழையையும் தேவனுடைய ஆசீர்வாதத்தையும் பெற்று, வெயிலினாலும் மழையினாலும் பிரயோஜனமானதும் சாப்பிடக்கூடியதுமான காய்கறிகளை விளைவிக்கிறது. ஆனால் அதே நிலம் மழை பெற்றிருந்தும் முட்செடிகளையும் முட்பூண்டுகளையும் மாத்திரம் வளரச் செய்யவும் கூடும். அப்படிப்பட்டது ஒருவருக்கும் தேவையில்லை. அவை காயப்படுத்தவும் கூடும். ஆகவே முட்செடிகளும் முட்பூண்டுகளும் நல்ல அடையாளமல்ல. மாறாக ஒருவித

சாபம். முடிவில் எல்லாம் சுட்டெரிக்கப்படும். கிறிஸ்துவைவிட்டு விலகிப்போகிறவன், சொல்லப்போனால், இந்த நிலத்துக்கு ஒப்பாயிருக்கிறான். தான் அனுபவித்த ஆசீர்வாதம் இருந்தும், ஒருவேளை ஒருகாலத்தில் அவன் கொடுத்த நல்ல கனி இருந்தும், இப்போது அவன் களைகளை மாத்திரமே விளைவிக்கிறான்.

தேவனால் நேசிக்கப்பட்ட விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளே: நான் இப்போது வேண்டுமென்றே இவ்வளவு தெளிவாயும் கடுமையாயும் பேசுகிறேன். ஆனால் உங்களிடத்தில் நல்ல கனிகளை நாங்கள் காண்கிறோம். கர்த்தருடைய இரட்சிப்பு உங்களுக்குரியது. நீங்கள் அவருக்காகவும் பரிசுத்தவான்களுக்காகவும் செய்தவைகளை மறந்துவிடத் தேவன் அநீதியுள்ளவரா? அவருடைய நாமமாகிய மேசியாவை நீங்கள் நேசிக்கிறீர்கள். உங்கள் கிரியைகளிலும், அவருக்கும் பரிசுத்தவான்களுக்கும் நீங்கள் செய்கிற ஊழியத்திலும் அதைக் காணலாம். உங்களில் ஒவ்வொருவனும் இப்படிப்பட்ட ஜாக்கிரதையைக் காண்பிக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். இதினால் விசுவாசத்தின் நிச்சயமும், முடிவு வரைக்கும் நம்பிக்கையை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்வதும் தெரியவருகிறது. இப்படி நீங்கள் மந்தமாகமாட்டீர்கள். ஆகவே விசுவாசத்தினாலும் பொறுமையினாலும் தேவனுடைய வாக்குத்தத்தத்தைச் சுதந்தரித்துக்கொள்ளுகிறவர்களைப் பின்பற்றுகிறவர்களாயிருங்கள்.

ஆபிரகாமுக்கும் அப்படியே நடந்தது. தேவன் அவனுக்கு வாக்குத்தத்தத்தை அருளி, தம்மைக் கொண்டே ஆணையிட்டார்: “நிச்சயமாக நான் உன்னை மிகுதியாய் ஆசீர்வதித்து, உன்னை மிகவும் பெருகப்பண்ணுவேன்.” ஆபிரகாம் பொறுமையாயிருந்தபடியால், எல்லாம் அதற்கு எதிராகத் தோன்றியும், அது நிறைவேற நீண்டகாலம் எடுத்தும், வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றான். மனுஷர் தங்களிலும் பெரியவர்மேல் ஆணையிடுகிறார்கள்; தேவனோ தம்மைக்

கொண்டே ஆணையிடுகிறார். ஒரு ஆணை அல்லது சத்தியம் எல்லா வாக்குவாதத்துக்கும் முடிவு.

இப்படியாகத் தேவன் வாக்குத்தத்தத்தின் சுதந்தரருக்கு – அது நீங்களே – தம்மைக் கொண்டு இட்ட ஆணையினால் தம்முடைய ஆலோசனையின் மாறாத தன்மையை நிரூபித்து உறுதிப்படுத்தினார். இப்படி மாற்ற முடியாத இரண்டு காரியங்களால் – அதாவது அவருடைய ஆணையாலும் வாக்குத்தத்தத்தாலும் – நாம் இலக்கை அடைவோம் என்ற பலத்த ஆறுதல் நமக்கு உண்டு. தேவன் பொய் சொல்ல முடியாது. நாம் நம்முடைய மேசியாவாகிய அவரிடத்தில் அடைக்கலம் தேடினோம். அவர் நமக்குப் புதிய நம்பிக்கையை அருளினார். அது நம்முடைய விசுவாசத்தை, நிச்சயமாய் நிறைவேறப்போகிற, நமக்கு முன்பாக இருக்கிறதை நோக்கித் திருப்புகிறது. இந்த நம்பிக்கை வெறும் ஆசைக்கனவல்ல, மாயையல்ல. அது நமக்குப் பத்திரமும் உறுதியுமான ஒரு நங்கூரத்தைப்போல இருக்கிறது. நம்முடைய உள்ளம் பரலோகத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. **நம்பிக்கையின் நங்கூரம்** நமக்குள் பதிக்கப்படவில்லை; பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் உள்ளான பகுதியில் பதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. தேவனுடைய சிங்காசனத்தண்டையில். ஏனெனில் இயேசு நமக்காக அங்கே பிரவேசித்தார். நமக்கு முன்னோடியாக. ஒருநாள் நாம் அவரைப் பின்தொடர்ந்து அங்கே போவோம். இதுவே நம்முடைய வாக்குத்தத்தம். இதுவே நம்முடைய நம்பிக்கை. இப்படியே அவர் ஆணையிட்டார். ஆம், அவர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரானார்.

அதிகாரம் 7

இப்போது, இந்த **மெல்கிசேதேக்கு** யார்? அவன் எருசலேமின் ராஜாவாயிருந்தான். ஆபிரகாமின் காலத்தில். அவன் உன்னதமான தேவனுடைய ஆசாரியனுமாயிருந்தான். அவன் ஒரு ஆசாரிய-ராஜா. தன் சகோதரனின் மகனாகிய லோத்தைக்

கடத்திக்கொண்டுபோன ராஜாக்களை ஜெயித்துத் திரும்பி வந்தபோது, இவன் ஆபிரகாமுக்கு எதிர்கொண்டுபோய் அவனை ஆசீர்வதித்தான். ஆதியாகமம் 14-இல் இப்படி விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆபிரகாம் யுத்தத்தில் கொள்ளையிட்டவைகளில் பத்தில் ஒன்றை அவனுக்குக் கொடுத்தான். மெல்கிசேதேக்கு என்பதற்கு மொழிபெயர்த்தால் “நீதியின் ராஜா” என்று அர்த்தம். சாலேம் பட்டணம் சமாதானம் என்றும் அர்த்தப்படும். ஆகவே அவன் நீதியின் ராஜாவும் சமாதானத்தின் ராஜாவுமாயிருக்கிறான். அவனுடைய தகப்பனையோ தாயையோ நாம் அறியோம். அவனை ஆசாரியத்துவத்துக்குத் தகுதிப்படுத்தும் வம்சவரலாறும் இல்லை. அவனைத் தேவனுடைய குமாரனோடு ஒப்பிடுகிறோம். அவன் மேசியாவுக்கு ஒரு மகத்தான முன்னடையாளம். மெல்கிசேதேக்கின் வாழ்க்கையின் ஆரம்பத்தையோ முடிவையோ நாம் அறியோம். தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியாவைக் குறித்தும் அப்படியே. மெல்கிசேதேக்கைப்போல அவர் என்றென்றைக்கும் ஆசாரியர்.

நம்முடைய கோத்திரப்பிதாவாகிய ஆபிரகாம் யுத்தக் கொள்ளையில் 10 சதவீதத்தையும் கொடுத்த இந்த ராஜா எவ்வளவு பெரியவனாயிருந்திருக்க வேண்டும். லேவியின் புத்திரராகிய ஆசாரியர்களுக்கும், நியாயப்பிரமாணத்தின்படி, தங்கள் சகோதரரிடமிருந்து – தங்கள் ஜனத்தாரிடமிருந்து – தங்கள் பிழைப்புக்காக 10 சதவீதம் வாங்கும் உரிமையும் கடமையும் உண்டு. அவர்களும் தங்களைப்போலவே ஆபிரகாமின் சந்ததியாராயிருந்து, ஆகவே எல்லாரும் ஒரே நிலையில் இருந்தும் அப்படி. மெல்கிசேதேக்கோ ஆபிரகாமுக்கு உறவினனுமல்ல; ஆனாலும் அவனிடமிருந்து 10 சதவீதம் பெற்றான். பின்பு, நான் ஏற்கனவே சொன்னதுபோல வாக்குத்தத்தத்தைப் பெற்றிருந்த ஆபிரகாமை அவன் ஆசீர்வதித்தான். இதில் நாம் கவனிக்க வேண்டியது: சிறியவன்

எப்போதும் பெரியவனால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறான்! ஆகவே ஆபிரகாம் மெல்கிசேதேக்கைக் கனம்பண்ணினான்!

லேவியர் – அதாவது சாவுக்குரிய மனுஷர் – 10 சதவீதத்தைப் பெறுகிறார்கள். அந்த அர்த்தத்தில், தசமபாகம் பெறுகிறவனாகிய லேவிகூட அதை மெல்கிசேதேக்குக்குக் கொடுத்தான். ஏனெனில் தன் கோத்திரப்பிதா மெல்கிசேதேக்கைச் சந்தித்தபோது, லேவி இன்னும் பிறவாதிருந்தும், அவன் மூலமாய் மறைமுகமாக இதைச் செய்தான்.

அப்படியானால் மெல்கிசேதேக்கைப்போல இன்னொரு ஆசாரியர் ஏன் தேவை? பாவமன்னிப்பும், பூரணமும், பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் தடையற்ற பிரவேசமும் எல்லாருக்கும் லேவியருடைய ஆசாரியத்துவத்தின் மூலமாய் உறுதிசெய்யப்பட வேண்டுமென்றால்! மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தின் அடிப்படையில். தேவன் ஆசாரியத்துவத்தை மாற்றினால், இந்த நியாயப்பிரமாணமும் மாற்றப்பட வேண்டாமா?

லேவி கோத்திரத்திலிருந்து வராத இயேசுவைக் குறித்து நாம் சரியாக இதையே சொல்லுகிறோம். அவர் யூதா கோத்திரத்திலிருந்து வருகிறார். அந்தக் கோத்திரத்தைக் குறித்து மோசே ஆசாரிய ஊழியத்தோடு எந்த விதத்திலும் சம்பந்தமான ஒன்றையும் சொல்லவில்லை. இப்போது மெய்யாகவே மெல்கிசேதேக்கைப்போல ஒரு ஆசாரியர் நியமிக்கப்படுகிறபடியால் எல்லாம் இன்னும் தெளிவாகிறது. லேவிய ஆசாரியன் மனுஷ வம்சவிதிகளின் பிரமாணத்தின்படி அழைக்கப்படுகிறான். இயேசுவோ அழியாத ஜீவனுடைய வல்லமையின்படி அழைக்கப்படுகிறார்! கிறிஸ்துவைக் குறித்து, குமாரனைக் குறித்து, தேவன் ஒப்பற்ற விதத்தில் சாட்சி கொடுக்கிறார்: நீர் – வேறொருவரும் அல்ல – மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி ஆசாரியர்.

இப்படி, ஆசாரியத்துவத்தைக் குறித்த மோசேயின் கட்டளை அதன் பலவீனத்தினிமித்தமும் பிரயோஜனமின்மையினிமித்தமும் செல்லாததென்று அறிவிக்கப்படுகிறது. நியாயப்பிரமாணம் பூரணத்துக்கு நடத்தவில்லை. அதற்கு மாறாக, இப்போது – இந்தப் புதிய ஆசாரியரின் மூலமாய் – மேன்மையான ஒரு நம்பிக்கை கொண்டுவரப்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கையினால் இப்போது நாம் எல்லாரும் தேவனிடத்தில் சேருகிறோம்.

அவர் ஆசாரியராக நியமிக்கப்பட்டது தேவனுடைய ஆணையோடே நடந்தது. லேவி கோத்திரத்தாருக்கு அப்படியல்ல. இயேசுவைக் குறித்துத் தேவன் சொல்வதைக் கேட்கிறோம்: “கர்த்தர் ஆணையிட்டார், அதைக்குறித்து அவர் ஒருபோதும் மனஸ்தாபப்படமாட்டார். நீர் மெல்கிசேதேக்கின் முறைமையின்படி என்றென்றைக்கும் ஆசாரியர்.” இந்த நிலையிலும் பணியிலும் இயேசு ஒரு மேன்மையான உடன்படிக்கைக்குப் பிணையாளியும், ஆம், அதன் உத்தரவாதமும் நிச்சயமுமானார். இதைப் பற்றிச் சற்று நேரத்தில் விரிவாகப் பேசுவேன்.

லேவிய ஆசாரியத்துவத்தில், அவர்கள் எல்லாரும் ஏதோ ஒரு நாளில் மரித்தபடியால், ஒரு ஆசாரியனுக்குப் பின் இன்னொருவன் வந்தான். ஆனால் அவரோ என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறார். அவருடைய ஆசாரியத்துவம் மாறுவதில்லை. அது இனி வேறு எவருக்கும் கைமாற்றப்படக்கூடியதுமல்ல. அவருடைய ஆசாரிய ஊழியம் ஒருபோதும் தடைபடுவதுமில்லை, நின்றுபோவதுமில்லை; ஆகையால் அவர் எல்லாரையும் முற்றுமுடிய இரட்சித்து, இலக்குக்குக் கொண்டுசேர்க்க வல்லவர். அவர் மூலமாய் ஜெபத்திலும் ஆராதனையிலும் தேவனிடத்தில் சேருகிற எல்லாரையும். தேவனுடைய சிங்காசனத்தண்டையில் அவர்களுக்காகப் பரிந்து பேசவும் அவர்களுக்காக ஜெபிக்கவும் அவர் என்றென்றைக்கும் உயிரோடிருக்கிறார்.

சரியாக இப்படிப்பட்ட ஒரு பிரதான ஆசாரியரே நமக்குத் தேவையாயிருந்தார். நம்மைத் தகுந்த விதத்தில் பிரதிநிதித்துவம்பண்ணக்கூடியவர். அவரைப்போலப் பரிசுத்தரும், குற்றமற்றவரும், மாசற்றவருமானவர். பாவிகளுக்கு விலகினவராய், இப்போது வானங்களிலும் உயர்ந்தவரானவர். தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவர். முந்தின எல்லாரையும்போல, முதலில் தம்முடைய சொந்தப் பாவங்களுக்காகவும் பின்பு ஜனங்களின் பாவங்களுக்காகவும் பலிசெலுத்த வேண்டிய அவசியமில்லாதவர். இல்லை, தமக்காக அவர் பலிசெலுத்தவில்லை. ஜனங்களுக்காக அவர் ஒரேதரமாய், என்றென்றைக்கும், சிலுவையில் தம்மைத்தாமே பலியாக்கினார்.

மோசேயின் நியாயப்பிரமாணம் பலவீனமுள்ள மனுஷரைப் பிரதான ஆசாரியர்களாக நியமிக்கிறது. பாவஞ்செய்கிறவர்களை. மரிக்கிறவர்களை! நியாயப்பிரமாணம் கொடுக்கப்பட்ட பின்பு வந்த தேவனுடைய ஆணையின் வார்த்தையோ **குமாரனை** நியமிக்கிறது. இந்த ஊழியத்துக்கென்று அவர் பூரணப்படுத்தப்பட்டார். தம்முடைய வாழ்க்கையினாலும், மரணத்தினாலும், மகிமையில் முடிசூட்டப்பட்டதினாலும். என்றென்றைக்கும்.

அதிகாரம் 8

நாம் சொல்லுகிறவைகளில் முக்கியமான காரியம் இதுவே: பரலோகச் சிங்காசன மண்டபத்தில் வீற்றிருக்கிற ஒரு பிரதான ஆசாரியர் நமக்கு உண்டு. தேவனுடைய மகத்துவத்தின் வலதுபாரிசத்தில். அவர் மெய்யான பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஊழியக்காரர். ஒருகாலத்தில் மனுஷர் கட்டினதின் ஊழியக்காரர் அல்ல, கர்த்தர்தாமே உண்டாக்கினதின் ஊழியக்காரர்.

ஒவ்வொரு பிரதான ஆசாரியனும் காணிக்கைகளையும் பலிகளையும் செலுத்துவதற்கென்று

நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். தன் ஊழியத்தைச் செய்யும்படி அவைகள் அவனிடத்தில் இருக்கவும் வேண்டும். கிறிஸ்து பூமியில் இருந்தால் அவர் ஆசாரியராயிருக்கவே முடியாது; ஏனெனில் லேவிய ஆசாரியர்கள் ஏற்கனவே நியாயப்பிரமாணத்தின்படி காணிக்கைகளைச் செலுத்துகிறார்கள். இந்த லேவிய ஊழியமும் அவர்களுடைய கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலமும் பரலோக யதார்த்தங்களைச் சித்தரிக்கின்றன. பூமிக்குரிய முழு ஆராதனை முறையும் பரிசுத்த ஸ்தலமும் பரலோகக் காரியங்களின் நிழல். மோசே இந்தக் கூடாரத்தை அமைத்தபோது, தேவன் அவனுக்குக் கொடுத்த கட்டளை: “மலையில் நான் உனக்குக் காண்பித்தபடியே எல்லாவற்றையும் செய்யப் பார்”.

நம்முடைய பிரதான ஆசாரியரின் ஊழியம் எவ்வளவு மேன்மையானது! அதோடுகூட அவர் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தருமானார். அது மிகவும் மேன்மையான வாக்குத்தத்தங்களின் அடிப்படையில் நமக்காக ஏற்படுத்தப்பட்டது. நியாயப்பிரமாணத்தின் முதலாம் உடன்படிக்கை குறைவற்றதாயிருந்திருந்தால், இரண்டாவது ஒன்று ஒருபோதும் தேடப்பட்டிருக்காது. ஏனெனில் அக்காலத்தில், எரேமியா 31-இல், கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களைக் கடிந்துகொண்டு சொன்னார்: “இதோ, நான் இஸ்ரவேல் வம்சத்தோடும் யூதா வம்சத்தோடும் ஒரு **புதிய உடன்படிக்கையை** ஏற்படுத்தும் நாட்கள் வரும். நான் உங்களைக் கைபிடித்து எகிப்திலிருந்து அழைத்துக்கொண்டுவந்த நாளில் உங்கள் பிதாக்களோடு பண்ணின உடன்படிக்கையைப்போல அது இராது. நீங்கள் என் உடன்படிக்கையில் வாழவில்லை. ஆகையால் நான் பின்பு உங்களை விசாரிக்கவில்லை.”

ஆனால் உடன்படிக்கை மீறப்பட்ட இந்த இருண்ட நாட்களுக்குப் பின்பு நான் இஸ்ரவேல் வம்சத்துக்குப் புதிதாய் ஏற்படுத்தப்போகிற புதிய உடன்படிக்கை இதுவே: என்

பூரணமான நியாயப்பிரமாணத்தை அவர்கள் சிந்தையில் பதிப்பேன். ஆம், அதை அவர்கள் இருதயத்தில் எழுதுவேன். அவர்கள் அறிந்திருக்கிற அவர்களுடைய தேவனாய் நான் மறுபடியும் இருப்பேன். அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள். அப்பொழுது அவர்கள்: நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தரை அறிந்துகொள்! என்று இனித் தங்கள் பிறனுக்குப் போதிக்க வேண்டியதில்லை. ஏனெனில் அப்பொழுது சிறியோர் முதல் பெரியோர் வரை எல்லாரும் என்னை மெய்யாகவே அறிந்திருப்பார்கள். அவர்களுடைய தப்பிதங்கள் இருந்தும் நான் அவர்களுக்கு இரக்கமாயிருப்பேன். அவர்களுடைய பாவங்களை நான் இனி ஒருபோதும் நினைக்கமாட்டேன்.

அவர் ஒரு புதிய உடன்படிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறபடியால், முதலாவதைப் பழமையாக்கினார். பழமையாகிறது பழையதாய்ப்போகிறது. அது சீக்கிரத்தில் என்றென்றைக்கும் மறைந்துபோகும்.

அதிகாரம் 9

முதலாம் உடன்படிக்கையில் பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் ஆராதனைக்குத் திட்டவட்டமான முறைமைகள் இருந்தன. இந்தக் கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலம் இப்படி இருந்தது: முதலாம் பகுதியில் ஏழு கிளைகளுள்ள குத்துவிளக்கும், சமுகத்தப்பங்கள் வைக்கப்பட்ட மேஜையும் இருந்தன. அது பரிசுத்த ஸ்தலம். இரண்டாம் கூடாரம், அதாவது இரண்டாம் திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் இருந்த இரண்டாம் பகுதி, மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் என்னப்படுகிறது. அதற்கு நேர் முன்னால் பொன் தூபபீடம் இருந்தது. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருந்தது. முழுவதும் பொன்னால் மூடப்பட்ட மரப்பெட்டி. அதற்குள் வனாந்தரத்தின் மன்னா வைக்கப்பட்ட பொற்பாத்திரம் இருந்தது. துளிர்த்த ஆரோனின் கோலும். கடைசியாக முதலாம் உடன்படிக்கையின் நியாயப்பிரமாணப் பலகைகளும். பெட்டியின்மேல் மகிமையின் கேருபீன்கள், கிருபாசனத்தை நோக்கிப் பார்க்கிற

பொன்னாலான இரண்டு தூதர்கள், இருந்தன. இந்த விவரங்கள் எல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிந்தவை. ஆகையால் அவைகளை மேலும் விவரிக்க வேண்டியதில்லை.

கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலம் இப்படி அமைக்கப்பட்டுப் பிரிக்கப்பட்டிருக்கிறபடியால், ஆசாரியன் தன் ஊழியத்தைச் செய்யும்படி அனுதினமும் முதலாம் பகுதிக்குள் பிரவேசிக்கிறான். இரண்டாம் பகுதிக்குள் பிரதான ஆசாரியன் மாத்திரமே பிரவேசிக்கிறான். வருஷத்தில் ஒருதரம் மாத்திரம். அவன் பலியின் இரத்தத்தோடே உள்ளே போகிறான். அதைத் தனக்காகவும் ஜனங்களின் பாவங்களுக்காகவும் செலுத்துகிறான். இதினால், முதலாம் பகுதி நேரடிப் பிரவேசத்தைக் கொடுக்காதிருக்கும் வரை, மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் போகும் வழி திறக்கப்படவுமில்லை, தெரியப்படுத்தப்படவுமில்லை என்று பரிசுத்த ஆவியானவர் தெளிவாக்குகிறார். ஆகவே இந்த ஊழியம் முழுவதும் செய்யப்படுகிற காலம், இரட்சிப்பையும் மன்னிப்பையும் பொறுத்தவரை, பிரயோஜனமற்றது. ஏனெனில் எல்லாக் காணிக்கைகளும் பலிகளும் மனச்சாட்சியின் பாரத்தை நீக்க முடியாது; பலிசெலுத்துகிறவர்களைப் பூரணப்படுத்துவது இன்னும் கூடாது. ஏனெனில் போஜனங்களும், பானங்களும், கழுவுதல்களும் வெளிப்புறமான காரியங்கள்; அவை இருதயத்தைப் பூரணப்படுத்தவோ, சுத்திகரிக்கவோ, மாற்றவோ முடியாது. ஆனால் பூரணமான, சுத்திகரிக்கப்பட்ட, ஆம், விடுதலையான மனச்சாட்சியைப் பெறக்கூடிய காலம் இப்போது வந்திருக்கிறது.

ஏனெனில் மேசியா வந்துவிட்டார். பூரணமான காரியங்களின் பிரதான ஆசாரியர். அவருடைய ஊழியம் பூரணத்தை உண்டாக்குகிறது. இப்படியே முன்னறிவிக்கப்பட்டிருந்தது. அவர் பெரிதும், ஆம், பூரணமுமான ஒரு பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்காக வந்தார். கைகளால் கட்டப்படாதது. அது இந்த உலகத்துக்குரியதே அல்ல.

வெள்ளாட்டுக்கடாக்களுடையவும் கன்றுக்குட்டிகளுடையவும் இரத்தத்தோடு அதற்கு இனி எந்தச் சம்பந்தமும் இல்லை. ஏனெனில் இங்கே கிறிஸ்துவின் இரத்தம் கிரியை செய்கிறது. அவருடைய சொந்த இரத்தம் சிலுவையில் சிந்தப்பட்டு நித்திய மீட்பைச் சம்பாதித்த பின்பு, அவர் பரலோகத்துக்கு ஏறிப்போனதன் மூலம் பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் பிரவேசித்தார். தாம் சிந்தின தம்முடைய சொந்த இரத்தத்தின் வல்லமையோடும் நிலைத்திருக்கிற செல்லுபடியோடும் அவர் உள்ளே பிரவேசித்தார். அவருடைய இரத்தம் மிருகங்களின் இரத்தத்தை மேற்கொள்ளுகிறது. அது எல்லையில்லாத அளவுக்கு அதிக மதிப்புள்ளது.

பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் பிரதான ஆசாரியனைப்போல அவர் பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து மறுபடியும் வெளியே வருவதில்லை. அவர் மறுபடியும் வெளியே வர வேண்டியதுமில்லை. ஏனெனில் அவர் நமக்காக நித்தியமானதும் பூரணமானதுமான மீட்பைச் சம்பாதித்துவிட்டாரே. மறுபடியும் செய்ய வேண்டியது ஒன்றும் இல்லை.

வெள்ளாட்டுக்கடாக்களுடையவும் காளைகளுடையவும் இரத்தமும், மரித்தவனைத் தொட்டவர்கள்மேல் தண்ணீரோடு தெளிக்கப்பட்ட கிடாரியின் சாம்பலும் வெளிப்புறமாகப் பரிசுத்தமாக்குமென்றால் – கிறிஸ்துவின் இரத்தம் எவ்வளவு அதிகமாய் மெய்யான பரிசுத்தமாகுதலை உண்டாக்கும். ஏனெனில் அவர் தேவனுடைய நித்திய ஆவியானவரின் வல்லமையினாலும் வழிநடத்துதலினாலும் தம்மைத்தாமே மனப்பூர்வமாய்த் தேவனுக்கு ஒப்புக்கொடுத்து, சிலுவையில் பலியானார். அதுவும் எந்தக் கறையும், குற்றஞ்சாட்டத்தக்க எதுவும் இல்லாமல். அவருடைய இரத்தம் மிருகப்பலிகளின் இரத்தத்தைப்போல வெளிப்புறமாகச் சுத்திகரித்துப் பரிசுத்தமாக்குவதில்லை. இல்லை. அது உங்கள் மனச்சாட்சியைச் சுத்திகரிக்கிறது! அதுவும் உங்களை

இரட்சிக்காது என்று நீங்களே அறிந்திருக்கிற செத்ததும் பிரயோஜனமற்றதுமான நியாயப்பிரமாணக் கிரியைகளிலிருந்து. விடுதலையானதும் சுத்திகரிக்கப்பட்டதுமான மனச்சாட்சியோடு நீங்கள் கடைசியாக ஜீவனுள்ள தேவனுக்கு ஊழியம் செய்ய முடியும்.

அவர் தேவனோடு ஏற்பட்ட புதிய, இரண்டாம் உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரானார். ஏனெனில் அவர் மரித்து, முதலாம் உடன்படிக்கையின்கீழ் செய்யப்பட்ட மீறுதல்களிலிருந்து நம்மை மீட்கும்படி தம்மைப் பலியாக்கினார். நம்முடைய மத்தியஸ்தராகிய அவர் மூலமாய், சுவிசேஷத்தின் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்ட எல்லாரும் வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட நித்திய சுதந்தரத்தைப் பெறலாம். ஒரு பலியின் மரணம் நிகழ்ந்த பின்புதான் ஒரு உடன்படிக்கை செல்லுபடியாகிறது. பலியின் மரணமும் இரத்தமும் இல்லாமல் அது பயனற்றது. ஆகையால் முதலாம், பழைய உடன்படிக்கையும் இரத்தத்தினால் பிரதிஷ்டைபண்ணப்பட்டது. மோசே உடன்படிக்கையின் கட்டளைகளையெல்லாம் ஜனங்களுக்கு வாசித்துக் காண்பித்தபோது, பலிகளின் இரத்தத்தைத் தண்ணீரோடும் சிவப்பு ஆட்டுமயிரோடும் உடன்படிக்கைப் புஸ்தகத்தின்மேலும் ஜனங்கள் எல்லார்மேலும் தெளித்தான். யாத்திராகமம் 24 அறிவிக்கிறபடி அவன் சொன்னான்: “நீங்கள் இப்போது கட்டுப்பட்டிருக்கிற உடன்படிக்கையின் இரத்தம் இதுவே.” நியாயப்பிரமாணப் புஸ்தகமும் ஜனங்களும் மாத்திரமல்ல தெளிக்கப்பட்டது. கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலமும் ஆராதனைப் பணிமுட்டுகளும், ஆம், ஏறக்குறைய எல்லாக் காரியங்களும் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்படுகின்றன. நியாயப்பிரமாணமே இப்படிக் கட்டளையிடுகிறது. ஆகவே **நியாயப்பிரமாணத்தின்கீழ்** இரத்தம் சிந்தப்படாமல் பாவங்களுக்கு மன்னிப்போ சுத்திகரிப்போ இல்லை.

பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் சாயலாயிருக்கிற கூடாரம் இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்படுவது அவசியமாயிருந்தது. ஆனால் பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கோ மிகவும் மேன்மையான ஒரு பலி அவசியமாயிருந்தது. ஏனெனில் கிறிஸ்து, எல்லாரும் அறிந்திருக்கிறபடி, மனுஷரால் அமைக்கப்பட்ட பூமிக்குரிய பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் அல்ல, நேரடியாகப் பரலோகத்துக்குள், தேவனுடைய சிங்காசனத்தண்டைக்குப் பிரவேசித்தார். அங்கே அவர் பிரதான ஆசாரியராக நமக்காக நிற்கிறார். தேவனுடைய சமுகத்துக்கு முன்பாக.

திரும்பத் திரும்பத் தம்மைப் பலியாக்கும்படி அவர் அங்கே பிரவேசிக்கவில்லை. பழைய உடன்படிக்கையின்கீழான பிரதான ஆசாரியனுக்கு அப்படியிருந்தது; அவன் திரும்பத் திரும்ப, தன் சொந்த இரத்தத்தோடு அல்ல, ஒரு மிருகப்பலியின் இரத்தத்தோடு உள்ளே போகிறான். இந்த ஆசாரிய முறைமையின்படியும் பலி முறைமையின்படியும் கிறிஸ்து அநேகந்தரம் பாடுபட வேண்டியிருந்திருக்கும்.

இல்லை, தேவன் குறித்த காலத்தில் மேசியா ஒருதரம் பூமியில் வெளிப்பட்டார். பூரணமான பலியாகச் சிலுவையில் தம்மைத்தாமே ஒப்புக்கொடுப்பதன் மூலம், பாவப் பிரச்சனையை ஒரேதரமாயும் இறுதியாயும் தீர்க்கும்படி அவர் வந்தார். மனுஷன் ஒருதரம் மரித்து, பின்பு தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புக்கு முன்பாக நிற்பது எவ்வளவு ஒரேதரமானதும் மாற்ற முடியாததுமோ, அவ்வளவு ஒரேதரமாயும் மாற்ற முடியாதபடியும். அநேக மனுஷருடைய பாவங்களை அவர்களுக்குப் பதிலாகச் சுமந்து அழித்துப்போடும்படி, மேசியா ஒருதரம், ஆம், ஒரேதரமாய் என்றென்றைக்கும் பலியிடப்பட்டார்.

பின்பு அவர் பரிசுத்த ஸ்தலத்தை இன்னொருதரம் விட்டு வெளியே வருவார்: பாவமன்னிப்புக்காக மறுபடியும் உள்ளே போகும்படி அல்ல. இல்லை, அவர் வெளியே வந்து, தமக்காகக்

காத்திருக்கிற எல்லாருக்கும் தரிசனமாவார். மறுபடியும் சொல்லுகிறேன்: பாவப் பிரச்சனையைத் தீர்க்கும்படி அல்ல; தம்மை நம்புகிறவர்களை முழுவதும் இரட்சித்து, பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள், தேவனுடைய நித்திய இளைப்பாறுதலுக்குள் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோகும்படியே.

அதிகாரம் 10

பலி முறைமைகளோடும் கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் கட்டட வழிமுறைகளோடுமுள்ள நியாயப்பிரமாணம் பெரிதான ஒன்றின் நிழலைப்போல இருக்கிறது. அதாவது கிறிஸ்துவில் இப்போது வெளிப்பட்டு வந்திருக்கிற பூரணமான காரியங்களின் நிழல். ஆகையால் திரும்பத் திரும்ப, வருஷந்தோறும் மகா பாவநிவாரண நாளில் செலுத்தப்படுகிற பலிகள் ஒருபோதும் பூரணப்படுத்த முடியாது. அந்த நாளில் ஜனங்கள் எல்லாரும் மன்னிப்பை எதிர்பார்த்துக் கூடாரப் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்கு வருகிறார்கள். அங்கே மன்னிப்பும் பூரணமும் கிடைத்திருந்தால், முழுப் பலி ஊழியமும் முடிவுக்கு வந்திருக்கலாமே. அப்பொழுது ஜனங்களும் ஆசாரியர்களும் மன்னிக்கப்படாத பாவங்களைக் குறித்து இனி மனச்சாட்சியில் கலங்க வேண்டியிருந்திருக்காது. மகா பாவநிவாரண நாளிலும் – மற்ற சந்தர்ப்பங்களிலும் – வெள்ளாட்டுக்கடாக்களுடையவும் காளைகளுடையவும் இரத்தம் பாவங்களை நீக்குவது **கூடாத காரியம்**. வருஷந்தோறும் வருகிற பாவநிவாரண நாள் அதன் பலிச் சடங்குகளோடு திரும்பத் திரும்பப் பாவங்களை நினைப்பூட்டினாலும்! ஆனால் மன்னிப்பைப் பற்றிய நிலையான நிச்சயத்தை அதனால் உண்டாக்க முடியவில்லை. ஒருவேளை ஒரு வருஷத்துக்கு மனச்சாட்சியின் அமைதியைக் கொடுத்திருக்கலாம்.

இயேசு உலகத்துக்குள் வந்தபோது, சங்கீதம் 40-இன் வார்த்தைகளைச் சுட்டிக்காட்டி, அவை தம்மிலேயே நிறைவேறுவதைத் தெரியப்படுத்தினார்: “தேவனே,

மிருகப்பலிகளையும் போஜனபலிகளையும் நீர் உண்மையில் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. எனக்கோ ஒரு சரீரத்தைக் கொடுத்தீர். சர்வாங்க தகனபலிகளும் பாவநிவாரணபலிகளும் உமக்கு உண்மையில் பிரியமாயிருக்கவில்லை. அப்பொழுது நான் சொன்னேன்: என்னை நோக்கிப் பாரும். உம்முடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற வருகிறேன். பழைய ஏற்பாட்டின் புஸ்தகச்சுருளில் என்னைக் குறித்து இது ஏற்கனவே எழுதியிருக்கிறது." தேவனுடைய இந்த வார்த்தைகள் பலி முறைமைகளோடுள்ள மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்துக்கு வெகு காலத்துக்குப் பின்பு வருகின்றன; புதியதும் மிகவும் மேன்மையானதுமான ஒன்றை அறிவிக்கின்றன.

அவர்: "எல்லாப் பலிகளிலும் உமக்குப் பிரியமில்லை, ஆம், நீர் அவைகளை விரும்பவே இல்லை" (அவைகள் தேவனுடைய நியாயப்பிரமாணத்தின்படி செலுத்தப்பட்டாலும்) –" என்று சொன்னபோது, தேவனுடைய இருதயத்தையும் சித்தத்தையும் புரிந்துகொண்ட குமாரன் பின்பு சொன்னார்: "இதோ, உம்முடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தை நிறைவேற்ற **நான்** வருகிறேன்".

இப்படி அவர் இரண்டாவதான, புதிய, நித்திய உடன்படிக்கையை ஸ்தாபிக்கும்படி, முதலாம் உடன்படிக்கையையும் அதன் பலி ஊழியத்தையும் நீக்கிப்போடுகிறார். ஏனெனில் மேசியா செய்து நிறைவேற்றின தேவனுடைய இரட்சிப்பின் சித்தத்தினால் நாம் பரிசுத்தமாக்கப்பட்டிருக்கிறோம். பாவங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கிறோம். கொல்கொதாவில் சிலுவையில் ஒரேதரம் செலுத்தப்பட்ட இயேசுவின் சரீரப் பலியினால்.

பழைய உடன்படிக்கையின் ஒவ்வொரு ஆசாரியனும் அனுதினமும் நின்று தன் ஊழியத்தைச் செய்கிறான். ஒருபோதும் பாவங்களை நீக்க முடியாத அதே பலிகளை அவன் திரும்பத் திரும்பச் செலுத்துகிறான். எப்படி முடியும்?

பலியிடப்பட்ட மிருகங்களுக்குப் பாவத்தைப் பற்றி ஒன்றும் தெரியாதே. ஆனால் பூரணமான ஆசாரியராகிய கிறிஸ்து பாவங்களுக்காக ஒரே பலியைச் செலுத்தினார். பாவமில்லாதவராகிய தம்மையே. அவருடைய பலி **எல்லாவற்றையும்** சீர்ப்படுத்தினது. அது மறுபடியும் செய்யப்பட வேண்டியதில்லை. ஆகையால் அவர் என்றென்றைக்கும் **உட்கார்ந்தார்**. தேவனுடைய சிங்காசனத்தில். தம்முடைய குமாரனின் பலியைக் கொண்டாடுகிற தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில். தம்முடைய சத்துருக்கள் எல்லாரும் தமக்கு முழுவதும் கீழ்ப்படுத்தப்படும் வரை அவர் அங்கே காத்திருக்கிறார். ஏனெனில் ஒரே பூரணமான பலியினால் அவர் – விசுவாசிக்கிற – நம்மை என்றென்றைக்கும் பரிசுத்தமாக்கினார். இப்படி அவர் நம்மைத் தம்முடைய இலக்குக்குக் கொண்டுவந்தார். அவர் நம்மை எப்படி விரும்பினாரோ அப்படி நாம் ஆக வேண்டியிருந்தது. அவரோடுகூட, அவருடைய பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருக்கும்படி தேவனாலேயே பரிசுத்தமாக்கப்படுகிற நம்மை.

பூர்வ தீர்க்கதரிசியாகிய எரேமியாவின் வார்த்தைகளில் பரிசுத்த ஆவியானவர் சரியாக இதையே சாட்சியிடுகிறார்: “இந்த உடன்படிக்கையை நான் அவர்களோடு ஏற்படுத்துவேன் என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். என் பிரமாணங்களை அவர்கள் இருதயங்களில் வைத்து, அவர்கள் சிந்தைகளில் எழுதுவேன்.” மேலும்: “அவர்களுடைய பாவங்களையும் அக்கிரமங்களையும் நான் இனி ஒருபோதும் நினைக்கமாட்டேன். அவை ஒருபோதும் நடக்காதவைகள்போல மன்னிக்கப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகளை நான் இனி ஒருபோதும் உங்களுக்கு எதிராக நிறுத்தவோ உங்கள்மேல் சுமத்தவோமாட்டேன்.” ஆகவே மன்னிப்பு நடந்துவிட்டால், அது அறிவிக்கப்பட்டு அருளப்பட்டுவிட்டால், பாவத்துக்காக இனி வேறு எந்தப் பலியும் ஒருபோதும் தேவையில்லை. இதினால் முழுப் பலி ஊழியமும் தேவையற்றதாகி, ஆம், செல்லாததாகிவிட்டது.

இப்போது மகா இலக்கு அடையப்பட்டது. எப்போதும் தேவனுடைய இருதய வாஞ்சையாயிருந்த ஒன்று. வானம் திறந்திருக்கிறது. எல்லாருக்கும். நாம் அவரிடத்தில் வரலாம். இப்போது நமக்கு முழு நம்பிக்கை இருக்கிறது; பயமில்லாமல், தைரியமாய், பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் உள்ளான பகுதிக்குள், தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக வரலாம். விசுவாசத்தினால். இன்னும் காணக்கூடியதாய் அல்ல. இயேசுவின் இரத்தத்தினால். முன்பு இல்லாதிருந்த ஒரு **புதிய வழியில்**. அது ஜீவனுள்ள வழி. அது மரணத்துக்கு அல்ல, ஜீவனுக்கு நடத்துகிறது. தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்குள். புதியதும் ஜீவனுள்ளதுமான இந்த வழியில் நாம் இடைவிடாமல் முன்னேறலாம். இயேசுவாகிய அவரே இதை நமக்குப் பிரதிஷ்டைபண்ணித் திறந்துவைத்தார். பரிசுத்த ஸ்தலத்தை ஏறக்குறைய அடைத்துவைத்திருக்கிற திரைச்சீலையின் ஊடே. ஆகையால் திரைச்சீலை கிழிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. உயிரோடிருந்த இயேசு தேவன் யார் என்று நமக்குக் காண்பித்தார். தம்முடைய வாழ்க்கையில் அவர் இன்னும் கிழிக்கப்படாத திரைச்சீலையைப்போல இருந்தார். அவருடைய பலி, நமக்காக அவர் மரித்த மரணமே, வழியைத் திறந்தது. இதினால் பழைய ஆசாரிய, பலி ஆராதனை முறை என்றென்றைக்குமாக முடிவுக்கு வந்தது.

அவர் தேவனுடைய வீட்டின்மேல் நம்முடைய பெரிய ஆசாரியருமாயிருக்கிறார். தேவனிடத்தில் அவர் நமக்காக இருக்கிறார். அவர் நம்மைக் கைபிடித்துத் தேவனுடைய பிரசன்னத்துக்குள் நடத்திக்கொண்டுபோகிறார். நாம் இன்னும் அனுபவிக்கிற நம்முடைய எல்லாப் பலவீனங்களும், தவறுகளும், பாவங்களும் இருந்தும், தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் அவர் நம்மை வழிநடத்துகிறார். பரலோக பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் நாம் தைரியமாய் ஜெபிக்கவும், தொழுதுகொள்ளவும், இளைப்பாறவும், தேவனுக்குச் செவிகொடுக்கவும் கூடும்படி, இதற்கான முழுப் பொறுப்பையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

அப்படியானால் நாம் இப்போது மெய்யாகவே இடைவிடாமல் தேவனிடத்தில் போவோமாக! அவருடைய சிங்காசனத்தண்டைக்கு. தேவனைத் தேடுகிற உண்மையுள்ள இருதயத்தோடு. விசுவாசம் மாத்திரமே நமக்கு அருளுகிற முழு நிச்சயத்தோடு. நம்முடைய இருதயங்கள் அவருடைய இரத்தத்தினால் சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவே. நம்முடைய பாவத்தினிமித்தம் இடைவிடாமல் நம்மைக் குற்றஞ்சாட்டுகிற மனச்சாட்சி இனி இல்லை. தேவனுடைய வார்த்தை என்னும் சுத்த ஜலத்தினாலும் – நிச்சயமாக உருவக அர்த்தத்தில் – நாம் பாவத்தின் அழுக்கிலிருந்து கழுவப்பட்டிருக்கிறோம்.

இவ்வளவு மிகுதியாய் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களாகிய நாம், நம்முடைய நம்பிக்கையை அறிக்கையிட்டு அதை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொள்வதைத் தவிர வேறென்ன செய்ய வேண்டும்? சர்வலோகம் ஆளப்படுகிற தேவனுடைய சிங்காசனத்தில் இருக்கிற மேசியாவே அந்த நம்பிக்கை. இன்று நாம் விசுவாசத்தினால் ஏற்கனவே உடையவைகளாயிருக்கிறவை ஒருநாள் உண்மையாகவும் காணக்கூடியவையாகவும் ஆகும் என்ற நம்பிக்கை. ஏனெனில் இந்த வாக்குத்தத்தத்தை நமக்கு அருளினவரைப்போல உண்மையுள்ளவர் ஒருவரும் இல்லை.

ஆம், அன்போடும் அக்கறையோடும் ஒருவரையொருவர் கவனித்துக்கொள்வோமாக. கண்காணித்துக் கட்டுப்படுத்துவதற்காக அல்ல. ஒருவரையொருவர் ஊக்குவிப்பதற்காக: அன்பினாலும் நன்றியினாலும் நன்மை செய்யும்படி. நம்முடைய பிறரை உற்சாகப்படுத்தும்படி. நாம் திரும்பத் திரும்பக் கூடிவந்து, ஐக்கியத்தைப் பேணி, ஜெபித்து, தொழுதுகொள்வோமாக. கூடுமானவரை ஒழுங்காய் இதைச் செய்வதிலிருந்து எதுவும் நம்மைத் தடுக்கக்கூடாது. இப்படி நாம் விசுவாசத்தில் முன்னேறுகிறோம். சிலர் இதை முற்றிலும் விட்டுவிட்டார்கள்; சோர்ந்துபோனார்கள்; விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் கைவிடும் அபாயத்தில் இருக்கிறார்கள். ஐக்கியத்துக்கும் நம்பிக்கைக்கும் நாம் ஒருவரையொருவர்

சுறுசுறுப்பாய் உற்சாகப்படுத்துவோமாக. ஏனெனில் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவினுடையவும் தேவனுடையவுமான மகா நாள் மேன்மேலும் சமீபித்து வருகிறது. நாளுக்கு நாள்.

விசுவாசத்தையும் நம்பிக்கையையும் அறிந்தும் வேண்டுமென்றும் கைவிடுகிறவனுக்குக் கடுமையான பிரச்சனை உண்டு. ஏனெனில் அவன் ஒருதரம் சத்தியத்தை அறியும் பாக்கியம் பெற்றும், பின்பு அதை மறுபடியும் எறிந்துவிடுகிறான். அவன் ஒருதரம் இயேசுவின் பலியை அறிந்து, பின்பு மறுபடியும் அதைப் புறக்கணித்தால் – அவன் சார்ந்துகொள்ளக்கூடிய வேறு பலி அவனுக்கு இல்லை. அப்பொழுது எந்தப் பலி அவனை இன்னும் இரட்சிக்க முடியும்? தெய்வீக நியாயத்தீர்ப்பைப் பயத்தோடே எதிர்பார்ப்பது மாத்திரமே அவனுக்கு மீதியாயிருக்கிறது. ஏனெனில் பழைய பலி முறை அவனுடைய மனச்சாட்சியை விடுவிக்க முடியாதே. மேசியாவின் சத்துருக்களைப் பிடிக்கப்போகிற, தடுக்க முடியாத நியாயத்தீர்ப்பின் அக்கினியை எதிர்பார்ப்பது மாத்திரமே மீதியாயிருக்கிறது. மோசேயின் நியாயப்பிரமாணத்தைத் தள்ளினவனே சாட்சிகளுடைய வாக்கின்பேரில் இரக்கமில்லாமல் சாகிறான். அப்படியானால் இப்போது தேவனுடைய குமாரனாகிய மேசியாவாகிய இயேசுவை – அவர் அழுக்கு என்பதுபோல – காலின்கீழ் மிதிக்கிறவனுக்கு வரும் தண்டனை எவ்வளவு பயங்கரமாயிருக்கும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? பரிசுத்தமாக்கிப் பூரணப்படுத்துகிற புதியதும் நித்தியமுமான உடன்படிக்கையின் இரத்தத்தை அசுத்தமென்று எண்ணுகிறவனுக்கு? ஒருகாலத்தில் இந்தக் கிருபையை அவனுக்குக் கொண்டுவந்து, அதைக் குறித்து அவனைப் பிரகாசிப்பித்த ஆவியானவரை, தனக்கு நேர்ந்ததிலேயே அதுதான் மிக மோசமானது என்பதுபோல இப்போது நிந்திக்கிறவனுக்கு? மோசே உபாகமம் 32-இல் யாரைக் குறித்துச் சொன்னானோ அவரை நாங்கள் அறிந்திருக்கிறபடியால் இதைச் சொல்லுகிறோம்:

“பழிவாங்குதலும் பதிலளித்தலும் எனக்குரியவை”, என்று கர்த்தர் சொல்லுகிறார். மேலும்: “கர்த்தர் தம்முடைய ஜனங்களை நியாயந்தீர்ப்பார்.” இதைக் குறித்துச் சந்தேகமே இருக்க முடியாது. தன் பாவங்களோடும், மேசியாவையும் அவருடைய பலியையும் புறக்கணித்ததோடும் ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுவது பயங்கரமானது. ஜீவனுள்ளவரைச் சந்திப்பதிலிருந்து ஒருவனும் விலகிப்போக முடியாது. ஒன்று நிச்சயம்: மரணம். அதன் பின்பு நியாயத்தீர்ப்பு. எல்லாரும் ஜீவனுள்ள தேவனைச் சந்திப்பார்கள்.

உங்கள் விசுவாசப் பாதையில் கிறிஸ்துவுக்காக நீங்கள் ஏற்கனவே சகித்த எல்லாவற்றையும் பாருங்களேன். ஆரம்பத்தில், அநேக நாட்களுக்கு முன்பு, கிருபையின் ஆவியானவரால் நீங்கள் பிரகாசிப்பிக்கப்பட்டபோது, வழக்கத்துக்கு மாறான அளவு போராட்டத்தையும் பாடுகளையும் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். விசுவாசத்தில் உறுதியாய் நிலைத்திருந்தீர்கள். கடைசி அழுக்கைப்போல உங்களைப் பொல்லாத வார்த்தைகளால் நிந்தித்து, உபத்திரவப்படுத்தினார்கள். இப்படி நீங்கள் எல்லாருக்கும் முன்பாக வேடிக்கைக் காட்சியாக்கப்பட்டீர்கள். அது நேரடியாக உங்களைத் தாக்காதபோது, அப்படி நடத்தப்பட்டவர்கள் பக்கத்தில் நீங்கள் உண்மையாய் நின்றீர்கள். விசுவாசத்தினிமித்தம் சிறைப்பட்டவர்களை, நீங்களே சிறையில் இருக்கிறதுபோல ஆதரித்தீர்கள். உங்கள் உடைமைகள் கொள்ளையிடப்பட்டதையும் சந்தோஷமாய்ச் சகித்தீர்கள். மிகவும் மேன்மையானதும், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிறதுமான ஒரு சொத்து உங்கள் எல்லாருக்கும் உண்டு என்று அறிந்திருந்தீர்கள்.

ஆகையால் விசுவாசத்தைக் கைவிடுகிறவர்களைப்போல உங்கள் தைரியத்தையும், நம்பிக்கையையும், எதிர்பார்ப்பையும்

எறிந்துவிடாதிருங்கள். மேசியாவின் பக்கம் பகிரங்கமாய் நில்லுங்கள்! ஏனெனில் பெரிய பலன் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது. நீங்கள் பொறுமையாயிருக்க வேண்டும்! நீங்கள் தேவனுடைய சித்தத்தைச் செய்தீர்களே. மேசியாவாகிய இயேசுவை ஏற்றுக்கொண்டீர்களே. இப்போது அவரைப் பின்பற்றவும் செய்யுங்கள்! அதிலேயே நிலைத்திருங்கள் – தேவனுடைய வாக்குத்தத்தம் உங்கள் வாழ்க்கையில் நிறைவேறும்படிக்கு. ஆபகூக் தீர்க்கதரிசி சொல்லுகிறபடி, அது வரைக்கும் இன்னும் மிகக் கொஞ்சக்காலம் மாத்திரமே. வரப்போகிற கிறிஸ்து வருவார் – என்றென்றைக்கும் இருப்பார். அந்த வேளை இன்னும் வராதிருப்பதற்கு ஒரு காரணம் உண்டு.

ஆனால் “நீதிமான் **விசுவாசத்தினாலே** பிழைப்பான்! அவன் பின்வாங்கி, விசுவாசத்தை எறிந்துவிட்டால், அவன்மேல் எனக்குப் பிரியமிராது.” நாமோ பின்வாங்கி, விசுவாசத்தின் இலக்கைக் கைவிட்டு, கேட்டில் முடிகிறவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. இல்லை! முழு இரட்சிப்புக்கென்று விசுவாசித்து, இரட்சிக்கிற விசுவாசத்தைக் கிறிஸ்து திரும்ப வரும் வரை உறுதியாய்ப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் நாம்.

அதிகாரம் 11

விசுவாசமே தீர்மானமானது. ஆனால் விசுவாசம் என்றால் சரியாக என்ன? விசுவாசம் என்பது உறுதியான நிச்சயம், அசையாத நம்பிக்கை; ஆம், ஒருவர் நம்பிக்கையோடு எதிர்பார்ப்பதை – வரப்போவதை – ஏறக்குறைய முன்கூட்டியே அனுபவிப்பது. விசுவாசத்துக்கு எதிர்காலம் ஏற்கெனவே மெய்யாகிவிட்டது.

விசுவாசம் என்பது காணப்படாதவைகளைப் பற்றிய உறுதி, நிச்சயம். இன்னும் காணப்படாதவை. நம்முடைய முன்னோர்களின் உற்சாகமூட்டும் உதாரணங்களைக் கொண்டு இதை உங்களுக்குத் தெளிவாக்குவேன். அவர்கள் நம்மைப் போன்ற மனிதர்கள். அவர்களிடம் விசுவாசம் உயிரோடிருந்தது.

காரியங்கள் மிகக் கடினமானபோதும் அது வற்றிப்போகவில்லை – நீங்களும் இப்போது அனுபவிப்பதுபோல.

உலகம் தேவனுடைய வார்த்தைகளால் உண்டானது என்பதை விசுவாசம் மட்டுமே புரிந்துகொள்ளுகிறது. மனிதர்களாகிய நம்மில் ஒருவரும் அப்போது அங்கே இருக்கவில்லை, அதைப் பார்க்கவுமில்லை. ஒன்றுமில்லாமையிலிருந்து அவர் உலகத்தைச் சிருஷ்டித்தார். அவருடைய வார்த்தை அப்படிச் சொல்லுகிறது.

மனிதகுல வரலாற்றின் தொடக்கத்தில் ஆபேல் விசுவாசத்தினாலே தேவனுக்குப் பிரியமான ஒரு மிருகபலியைச் செலுத்தினான். அது தேவனுக்கு, அவனுடைய சகோதரன் காயீனின் பலியைவிட மேன்மையான பலியாக இருந்தது. காயீன் நிலத்தில் விளைந்த கனிகளைச் செலுத்தினான். அந்த அடிக்கப்பட்ட பலியை ஏற்றுக்கொண்டதன் மூலம், ஆபேல் நீதிமான் என்றும் காயீன் அப்படியல்ல என்றும் தேவன் சாட்சி கொடுத்தார். ஆபேலும் அவனுடைய பலியும் – அது வெகு காலத்துக்கு முன்பு நடந்ததென்றாலும் – இன்றும் வாழ்வா சாவா என்ற ஒரு செய்தியைச் சொல்லுகின்றன: பாவிகளாகிய நமக்கு ஒரு பதிலாள் தேவை. தேவனால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட நம்முடைய சொந்த நற்கிரியைகள் போதாது.

விசுவாசத்தினாலே ஏனோக்கு தேவனிடத்துக்குப் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டான். மரிக்காமலே. உயிரோடிருக்கிற மனிதனாக அவன் பரலோகத்துக்குப் போனான். ஏன்? ஏனெனில் தேவன் அவனுடைய வாழ்க்கையில் மிகவும் பிரியமாயிருந்தார், அவனைத் தம்மிடத்தில் வைத்துக்கொள்ள விரும்பினார் – ஏனோக்கின் காலத்திலிருந்த அநேகருக்கு மாறாக. விசுவாசமில்லாமல் தேவனுக்குப் பிரியமாயிருப்பது ஒருபோதும் கூடாது. தேவனிடத்தில் சேர்ந்து அவருக்கு அருகில் இருக்க

விரும்புகிறவன், அவர் உண்டு என்று நிச்சயமாக விசுவாசிக்க வேண்டும். ஆனால் அது மட்டுமல்ல. தம்மை உண்மையாகவும் விடாமுயற்சியோடும் தேடுகிறவர்களுக்குத் தேவன் பலன் அளிக்கிறார், அவர்களுக்குப் பதில் கொடுக்கிறார் என்றும் அவன் விசுவாசிக்க வேண்டும்.

ஒரு பெரிய கப்பலை, ஒரு பேழையைக் கட்டும்படி நோவா தேவனிடமிருந்து கட்டளையைப் பெற்றான். உலர்ந்த நிலத்தில். அருகில் கடல் எதுவுமில்லை. விசுவாசம் மட்டுமே இப்படிப்பட்ட ஒன்றைச் செய்ய முடியும். தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டவனாக, தனக்கு என்ன வரப்போகிறதோ என்ற பயம் கலந்த எதிர்பார்ப்போடு அவன் பல பத்தாண்டுகள் கட்டினான். அவனுடைய மிகத் துணிச்சலான கற்பனையிலும் அதை அவனால் சித்தரித்துப் பார்க்க முடியவில்லை. தேவனுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததன் மூலம் அவன் அவருடைய பக்கம் நின்றான். அதே நேரத்தில் – கீழ்ப்படிதலோடு பேழையைக் கட்டினதன் மூலம் – தேவனுக்குச் செவிகொடுக்காத மனிதர்களின் அவபக்தியை அவன் குற்றவாளியாகத் தீர்த்தான். இப்படி அவன் நீதிமானானான். விசுவாசத்தினாலே.

ஆபிரகாமும் விசுவாசத்தினாலே மட்டுமே கீழ்ப்படிய முடிந்தது. தேவனுடைய கட்டளையைக் கேட்டபின், அவன் தன் தாய்நாட்டை விட்டுப் புறப்பட்டான். இலக்கு எங்கே என்று அறியாமலே அவன் புறப்பட்டுப் போனான். தேவனிடமிருந்து சுதந்தரமாகப் பெற வேண்டிய ஓர் இடத்துக்கு.

விசுவாசத்தினாலே, தனக்குச் சுதந்தரமாக வாக்களிக்கப்பட்ட தேசத்தில் அவன் அலைந்து திரிந்தான். அறிமுகமில்லாத ஒரு பகுதியில் அந்நியனாகக் கூடாரங்களில் வாசம்பண்ணினான். தன் குமாரன் ஈசாக்கோடும் பேரன் யாக்கோபோடும். ஆபிரகாம் பெற்ற அதே வாக்குத்தத்தத்துக்கு அவர்கள் எல்லாரும் சுதந்தரவாளிகளாக இருந்தார்கள்.

அந்நிய தேசத்தில் அவர்கள் நாடோடிகளைப் போலத் தங்கியிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் அதற்கு அப்பால்

நோக்கினார்கள். உறுதியான, நித்திய அஸ்திபாரங்களுள்ள ஒரு நகரத்துக்காக அவர்கள் காத்திருந்தார்கள். மனிதர்கள் அல்ல, தேவனே கட்டின ஒரு நகரம்.

விசுவாசத்தினாலே சாராள், ஏற்கெனவே மிகவும் வயதானவளாக இருந்தும், இன்னும் ஒரு பிள்ளையைப் பெற முடிந்தது. தேவன் உண்மையுள்ளவர், தம்முடைய வாக்குத்தத்தத்தை எப்போதும் நிறைவேற்றுகிறார் என்று அவள் விசுவாசித்ததால் மட்டுமே. இதன் பொருள்: உண்மையில் இனிப் பிள்ளை பெற முடியாத அளவுக்கு வயதான ஆபிரகாமிடமிருந்து, எண்ணிமுடியாதவர்கள் பிறந்தார்கள். தேவன் வாக்களித்து முன்னறிவித்தபடியே.

இந்தக் கோத்திரப் பிதாக்கள் விசுவாசத்தோடே மரித்தார்கள். சுதந்தரத்தைப் பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தின் வல்லமையால் அவர்கள் வாழ்ந்தார்கள்தான். ஆனால் அதை இன்னும் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள முடியவில்லை. அந்தச் சுதந்தரத்தை அவர்கள் தூரத்திலிருந்து கண்டார்கள் என்று சொல்லலாம். தாங்கள் அந்தத் தேசத்தில் குடியுரிமை இல்லாத அந்நியர்கள் என்று அவர்களுடைய நாடோடி வாழ்க்கை சாட்சி கொடுத்தது. இப்படி வாழ்கிறவன், தான் வேறொரு, ஆம், மேன்மையான தாய்நாட்டைத் தேடுகிறான் என்று தெளிவாகக் காட்டுகிறான். அவர்கள் புறப்பட்டு வந்த தேசத்தை அல்ல. அங்கே அவர்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் திரும்பிப் போயிருக்க முடியும். ஆனால் கானானில் அந்நியர்களாக இருந்த அவர்கள் அதற்கு அப்பால் நோக்கினார்கள். மேலே. தேவன் வாசம்பண்ணுகிற பரலோகத் தாய்நாட்டை அவர்கள் எதிர்நோக்கினார்கள். ஆகவே இஸ்ரவேலின் இந்த மூன்று கோத்திரப் பிதாக்களின் தேவன் என்று அழைக்கப்படத் தேவன் வெட்கப்படவில்லை. அவர் ஆபிரகாமின் தேவன், ஈசாக்கின் தேவன், யாக்கோபின் தேவன் என்று அழைக்கப்படுகிறார். விசுவாசத்தோடே அவர்கள் அவரை நோக்கிப் பயணம் செய்தார்கள். ஆகவே

தேவன் பரலோகத் தாய்நாட்டில் அவர்களுக்கு ஒரு நகரத்தை ஆயத்தம்பண்ணினார். ஒரு நித்திய வீடு.

விசுவாசத்தினாலே மட்டுமே ஆபிரகாம் தன் வாழ்க்கையின் மிகப் பெரிய விசுவாசப் பரீட்சையில் நிலைத்து நின்றான்: வாக்குத்தத்தத்தைச் சுமந்திருந்த தன் ஒரே குமாரனாகிய ஈசாக்கை அவன் பலியாக ஒப்புக்கொடுத்தபோது. ஈசாக்கின் மூலம் சந்ததி நிச்சயமாயிருக்கும் என்று தேவன் அவனுக்கு வாக்களித்திருந்தார். நடுங்குகிற இருதயத்தோடு ஆபிரகாம் பலியிடப் புறப்பட்டான். ஏனெனில் தேவன் மரித்தோரையும் எழுப்ப வல்லவர் என்று அவன் அறிந்திருந்தான். ஈசாக்கின் பலி கடைசி நொடியில் தேவனாலேயே நிறுத்தப்பட்டபோதிலும், அவன் அதை நிறைவேற்றினதுபோலவே இருந்தது. அந்த அர்த்தத்தில், மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தவனைப் போல ஆபிரகாம் தன் குமாரன் ஈசாக்கைக் கட்டியணைக்க முடிந்தது.

விசுவாசத்தினாலே ஈசாக்கு வரப்போகிற காரியங்களைக் குறித்துத் தன் குமாரர்களாகிய யாக்கோபையும் ஏசாவையும் ஆசீர்வதித்தான். அதுபோலவே விசுவாசத்தோடே யாக்கோபு தன் 12 குமாரர்களையும் ஆசீர்வதித்தான். ஒவ்வொருவரையும் தனித்தனியாக. அதற்காகத் தேவனைத் தொழுதுகொண்டான். யோசேப்பு தன் மரணப்படுக்கையில், இஸ்ரவேலர் எல்லாரும் எகிப்தை விட்டுப் புறப்படுவார்கள் என்று விசுவாசத்தோடே முன்னறிந்தான். ஆகவே அப்போது தன் எலும்புகளையும் கொண்டுபோக வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டான்.

விசுவாசத்தினாலே மோசேயின் பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளையை மூன்று மாதங்களுக்கு மேலாக ஒளித்துவைத்தார்கள். தேவன் அவனைக் கொண்டு விசேஷமான ஒன்றைச் செய்ய எண்ணியிருக்கிறார் என்று அவர்கள் கண்டார்கள். ஆகவே, புதிதாகப் பிறந்த எல்லா ஆண் பிள்ளைகளையும் கொல்லக் கட்டளையிட்டிருந்த பார்வோனுக்கு அவர்கள் பயப்படவில்லை.
விசுவாசத்தினாலே, வளர்ந்த மனிதனாகிய மோசே

பார்வோனுடைய குமாரத்தியின் மகனாகத் தொடர்ந்து இருப்பதைத் துறந்தான், ஆம், அதை உறுதியாக மறுத்தான். அவன் தன் ஜனத்தின் பக்கம் மாறினான். அவர்களுடைய நிந்தையையும் பாடுகளையும் சேர்ந்து சுமக்க விரும்பினான். இப்படிப் பார்வோனுடைய அரண்மனையில் கிடைக்கக்கூடிய, கொஞ்சக் காலத்துக்குரிய, அழிந்துபோகிற பாவ சுகத்தை அவன் நிராகரித்தான். கிறிஸ்துவினிமித்தம் வரும் நிந்தையை – இன்றைய பார்வையில் அதை நாம் விளக்கினால் – எகிப்தின் பொக்கிஷங்களைவிட மேன்மையான செல்வமாக அவன் எண்ணினான். மோசே முன்னோக்கி, கானானில் கிடைக்கும் பலனை நோக்கிப் பார்த்தான். ஓர் எகிப்தியனைக் கொன்றபோது பார்வோனுடைய கோபத்துக்கும் துன்புறுத்தலுக்கும் அவன் பயப்படவில்லை. தன் ஜனம் விடுதலையை அனுபவிக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பில் அவன் உறுதியாக நிலைத்திருந்தான். எகிப்திலிருந்து தப்பி ஓடி, 40 வருடங்கள் ஒரு வறண்ட தேசத்தில் கழித்தபோதும் கூட. காணப்படாத தேவனை, தன் கண்களுக்கு முன்பாக நேரடியாகக் காண்கிறதுபோல அவன் நோக்கினான். விசுவாசத்தோடே அவன் பஸ்காவை ஆசரித்தான். ஆட்டுக்குட்டியின் இரத்தத்தை வாசல் நிலைகளில் பூசினான் – சங்காரத் தூதனிடமிருந்து முதற்பேறான யாவும் பாதுகாக்கப்படும்படி.

விசுவாசத்தினாலே அவர்கள் பிளந்திருந்த செங்கடலின் வழியாகக் கடந்துபோனார்கள். உலர்ந்த தரையில் நடப்பதுபோல. அவர்களைப் பின்தொடர்ந்த எகிப்தியர்களும் அப்படிச் செய்ய முயன்றார்கள். அவர்களுக்கு விசுவாசம் நிச்சயமாக ஒரு பொருட்டாக இருக்கவில்லை. ஆகவே அவர்கள் மேல் மோதி விழுந்த வெள்ளத்தில் அழிந்துபோனார்கள்.

விசுவாசத்தினாலே கானானின் முதல் நகரமாகிய எரிகோவின் மதில்கள் இடிந்து விழுந்தன. அவர்கள் ஏழு

நாட்கள் அந்த நகரத்தைச் சுற்றி நடந்த பின்பு.

அந்த நகரத்தின் மதிலில் குடியிருந்த ராகாப் என்னும் ஒரு வேசி மற்றவர்களைப் போல அதில் அழிந்துபோகவில்லை. ஏனெனில் அவள் விசுவாசத்தினாலே இஸ்ரவேலின் இரண்டு வேவுகாரர்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்திருந்தாள்.

இன்னும் எவ்வளவோ சொல்ல முடியும். கிதியோன், பாராக், சிம்சோன், யெப்தா, தாவீது, சாமுவேல் ஆகியோரைப் பற்றியும் தீர்க்கதரிசிகளைப் பற்றியும் சொல்லலாம். விசுவாசத்தினாலே அவர்கள் ராஜ்யங்களை ஜெயித்தார்கள். நீதியைப் பரப்பி, நீதியை நடப்பித்தார்கள். வாக்குத்தத்தங்களைப் பெற்றார்கள். சிங்கங்களை மேற்கொண்டார்கள். அக்கினியை அவித்தார்கள். பட்டயத்தின் துன்புறுத்தலுக்குத் தப்பினார்கள். முழு பலவீனத்திலிருந்தும் மறுபடியும் பெலன் பெற்றார்கள். போரிலும் யுத்தத்திலும் வல்லவர்களானார்கள். தாக்க வந்த சேனைகளைத் துரத்தியடித்தார்கள். ஸ்திரீகள் தங்கள் மரித்தவர்களை உயிர்த்தெழுதலினால் திரும்பப் பெற்றார்கள்.

வேறு சிலர் வாதிக்கப்பட்டும் விடுதலையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. தங்கள் விசுவாசத்தை மறுதலிக்காதபடிக்கு. ஏனெனில் அவர்கள் மேன்மையான ஓர் உயிர்த்தெழுதலை – நித்திய ஜீவனுக்கான உயிர்த்தெழுதலை – விசுவாசித்தார்கள். வேறு சிலர் நிந்திக்கப்பட்டு வாரினால் அடிக்கப்பட்டார்கள். கட்டுகளிலும் காவலிலும் இருந்தார்கள். வேறு சிலர் கல்லெறியப்பட்டார்கள், வாளால் அறுக்கப்பட்டார்கள், சிரச்சேதம் செய்யப்பட்டார்கள். செம்மறியாட்டுத் தோல்களையும் வெள்ளாட்டுத் தோல்களையும் போர்த்துக்கொண்டு அலைந்து திரிந்தார்கள். மிகுந்த குறைவை அனுபவித்தார்கள். நெருக்கப்பட்டார்கள். துன்பப்படுத்தப்பட்டார்கள். உலகத்துக்கு அவர்கள் மதிப்பில்லாதவர்கள், முக்கியத்துவமில்லாதவர்கள், மரியாதையில்லாதவர்கள். வனாந்தரங்களிலும் மலைகளிலும்

அலைந்து திரிந்தார்கள். குகைகளிலும் பூமியின் வெடிப்புகளிலும் ஒளிந்துகொண்டார்கள்.

நான் இங்கே பெயர் சொல்லின இவர்கள் எல்லாரும் – இவர்களுடைய விசுவாசம் சாட்சி பெற்றது – தங்களுக்கு வாக்களிக்கப்பட்டதைப் பெற்றுக்கொள்ளவில்லை. ஏன்? ஏனெனில் தேவன் மேன்மையான ஒன்றை முன்னதாக நியமித்திருந்தார். நமக்காக! அதற்காக அவர்கள் காத்திருக்க வேண்டியிருந்தது. நாமும் சுதந்தரித்து, அதில் பங்குள்ளவர்களாகும்படி. ஆகவே இப்போது அவர்களும் நாமும் ஒன்றாக இலக்குக்குக் கொண்டுவரப்படுகிறோம். புதிய உடன்படிக்கையில். அப்போது வாக்களிக்கப்பட்டதைவிட மிக மேன்மையான ஒன்றை நாம் எல்லாரும் இப்போது ஒன்றாகப் பெறுகிறோம்.

அதிகாரம் 12

ஒரு விளையாட்டரங்கத்தில் இருப்பதுபோல, விசுவாசத்தின் இத்தனை சாட்சிகளாலும் இரத்தசாட்சிகளாலும் நாம் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். அவர்கள் எல்லாரும் நமக்கு முன்மாதிரிகள். விசுவாசமும் பொறுமையும் பலனளிக்கும் என்பதற்கு அவர்களே சான்று. அவர்கள் இனி நம்முடைய உலகத்தில் வாழாவிட்டாலும், விசுவாசத்தின் மூலம் நாம் அவர்களோடு இணைந்திருக்கிறோம். ஆகவே விசுவாசத்தின் ஓட்டப்பந்தயத்தைக் கைவிடாமல், அவர்களிடமிருந்து அஞ்சல் கோலைப் பெற்றுக்கொள்வோம். தொடர்ந்து ஓடுவோம். தடையாக இருப்பதை எறிந்துவிடுங்கள். நம்மை மெதுவாக்குகிற பயனற்ற, இடையூறான ஒவ்வொரு பாரத்தையும் தள்ளிவிடுங்கள். ஒவ்வொரு கவனச்சிதறலையும் வஞ்சனையையும் பொருட்படுத்தாதிருங்கள். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, நம்மை எளிதில் சிக்கவைத்து இடறச்செய்கிற பாவத்தையும்.

முன்னோக்கி, இயேசுவையே நோக்கிப் பாருங்கள்! இடதுபுறமோ வலதுபுறமோ பார்க்காதீர்கள். அவரை மட்டுமே.

அவரே எல்லாரிலும் பெரியவர். விசுவாசிக்கிற எல்லாருக்கும் முன்னணியில் அவர் நிற்கிறார். அவர் விசுவாசத்தோடே ஓடினார். இலக்குவரை. அவரே விசுவாசத்தைத் தொடங்குகிறவரும் முடிக்கிறவருமாயிருக்கிறார். நம்முடைய வாழ்க்கையில் அவரே விசுவாசத்தை உண்டாக்கினார், நம்மை இலக்குக்கு நடத்துகிறார். எதுவும் அவரை அதிலிருந்து விலக்க முடியவில்லை. அவமானத்தை அவர் ஒரு பொருட்டாக எண்ணவில்லை. கொடூரமான சிலுவையைச் சகித்தார். ஏனெனில் தமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டிருந்த மிகுந்த சந்தோஷத்தை அவர் நோக்கினார்: அதாவது தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் உட்காருவதையும், அநேக குமாரர்களையும் குமாரத்திகளையும் மகிமைக்குள் நடத்துவதையும். பொல்லாத மனிதர்களிடமிருந்து இவ்வளவு பெரிய எதிர்ப்பையும் முரண்பாட்டையும் சகிக்க வேண்டியிருந்த அவரைச் சிந்தித்துப் பாருங்கள். அப்படியிருந்தும் அவர் இலக்கை அடைந்தார். அவர் உங்கள் முன்மாதிரியாக இருந்தால், நீங்கள் இளைத்துப்போகவும் சோர்ந்துபோகவும் மாட்டீர்கள்.

இயேசுவைப் போல நீங்கள் இன்னும் இரத்தஞ்சிந்துமளவுக்கு எதிர்த்து நிற்கவில்லை, எதிர்ப்புக்கு எதிராகத் தாங்கி நிற்கவில்லை. மேசியாவாகிய இயேசுவை விட்டு விலகிப்போகும் பாவத்துக்கு எதிராக. குமாரர்களுக்கும் குமாரத்திகளுக்கும் சொல்லுவதுபோல உங்களோடு பேசுகிற புத்திமதியை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள்: “என் மகனே, கர்த்தர் உன்னை நீ இருக்கிறபடியே விட்டுவிடாவிட்டால், அதை ஓர் ஆசீர்வாதமாக வரவேற்றுக்கொள். கர்த்தர் சில சமயங்களில் உன்னைக் கடினமாகக் கையாள வேண்டியிருந்தால் சோர்ந்துபோகாதே. அது அன்பினால் நடக்கிறது; ஏனெனில் அவர் தம்முடைய குமாரர்களையும் குமாரத்திகளையும் நிபந்தனையின்றி நேசிக்கிறார். உங்களுக்குக் கடிந்துகொள்ளுதலும் சிட்சையும் எதுவுமே இல்லையென்றால், நீங்கள் பரலோகப் பிதாவின் குமாரர்களும் குமாரத்திகளுமே அல்ல.”

நம்முடைய சரீரப்பிரகாரமான பெற்றோரும் நம்மை வளர்த்துச் சிட்சித்தார்களே. தேவைப்பட்டபோது கண்டிப்போடு. அவர்களுக்கும் நாம் கீழ்ப்படிந்தோம். அப்படியானால் நம்முடைய பரலோகப் பிதாவுக்கு நாம் கீழ்ப்பட்டு, அவருடைய சிட்சையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டாமா? அவர் ஆவிகளின் பிதா. நமக்கு ஊழியம் செய்கிற எல்லாத் தூதர்களும் அவருடைய அதிகாரத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள். நாம் அதைக் காணாவிட்டாலும். நம்முடைய சிட்சை அவருக்கு முக்கியமானது; தம்மிடம் உள்ள எல்லாவற்றையும் கொண்டு அவர் அதைக் கவனித்துக்கொள்ளுகிறார். அவருடைய நல்ல கரத்துக்கு இருதயத்திலிருந்து ஆம் என்று சொல்லுவோம். சில சமயங்களில் அது கடினமாக இருந்தாலும். அப்பொழுது நாம் பிழைப்போம். என்றென்றைக்கும்.

நம்முடைய சரீரப்பிரகாரமான பெற்றோர் தங்கள் மனித, தவறக்கூடிய திறன்களுக்கு ஏற்றபடி நம்மை வளர்த்து, தண்டித்தார்கள். சில வருடங்களுக்கு மட்டுமே. தேவனோ நாம் இலக்கை அடையும்வரை தவறில்லாமல் நம்மைச் சிட்சிக்கிறார். ஆவிக்குரிய குழந்தைப்பருவத்தில் மட்டுமல்ல. விசுவாசத்தில் நீண்ட காலமாகப் பயணம் செய்துகொண்டிருக்கும்போதும். ஏன்? நாம் அவருக்கு மேலும் மேலும் ஒப்பாகும்படி. அவருடைய ஒப்பற்ற தெய்வீகத் தன்மைக்கும் அவருடைய பரிசுத்தத்துக்கும். தேவனுடைய சிட்சை எதிர்காலத்துக்கான ஆயத்தம்; அது ஒருபோதும் கடந்த காலத்துக்கான தண்டனை அல்ல.

கடினமான காலங்களைக் கடந்துபோகும்போது, இப்படிப்பட்ட சிட்சை சந்தோஷத்துக்குக் காரணமாக இருப்பதில்லை. நாம் நேர்மையாக இருந்தால், அது துக்கத்துக்கே காரணம். ஆனாலும் அதில், தேவனுக்குப் பிரியமான ஒரு விலையேறப்பெற்ற கனி நம்முடைய வாழ்க்கையில் தடுக்கமுடியாதபடி வளருகிறது. அவருடைய சிட்சையை விட்டு நாம் ஓடிப்போகாதிருந்தால். ஏனெனில்,

கஷ்டங்களை அவருடைய கரத்திலிருந்து ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றில் பொறுமையைப் பழகினால், நாம் மாற்றப்படுகிறோம். நன்மைக்காக. நாமே அதை உணராவிட்டாலும், ஒப்புக்கொள்ள விரும்பாவிட்டாலும்.

ஏசாயா 35-இல் இப்படி எழுதியிருக்கிறது: “ஆகையால் தளர்ந்த கைகளையும் சோர்ந்த முழங்கால்களையும் திடப்படுத்தி, நேரான பாதையில் நடவுங்கள்.” இல்லையென்றால், சப்பாணியானவர்கள் குணமாவதற்குப் பதிலாக, களைத்தவர்களும் தைரியமிழந்தவர்களும் வழியைவிட்டு விலகிப்போவார்கள்.

ஒன்றாக நிலைத்திருங்கள்! இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரோடும் சேர்ந்து, ஒருவருக்கொருவர் சமாதானத்துக்காக உறுதியாகப் போராடுங்கள். அதுபோலவே பரிசுத்தத்துக்காகவும்: ஒவ்வொரு பாவத்தையும் வெறுத்து, தேவனுக்குப் பிரியமில்லாத எல்லாவற்றிலிருந்தும் விலகியிருப்பதன் மூலம். நாம் பாவத்தை வெறுக்காவிட்டால், அந்தப் பெரிய நாளில் தேவனை நம்முடைய பிதாவாகத் தரிசிக்க **மாட்டோம்**.

உங்களில் ஒருவனும் தேவனுடைய கிருபைக்கு வெளியே வாழாதபடிக்கும், தன் இரட்சிப்பையும் ஜீவனையும் தன்னையும் தன் கிரியைகளையும் சார்ந்ததாக்கிக்கொள்ளாதபடிக்கும் ஒருவருக்கொருவர் கவனமாயிருங்கள். அல்லது நியாயப்பிரமாணத்துக்குள், பழைய உடன்படிக்கைக்குள் திரும்ப விழுந்துவிடாதபடிக்கு.

உங்களில் ஒருவரிடத்திலும் கசப்பும் துர்க்குணமுமான நச்சு வேர் முளைக்காதபடி கவனமாயிருங்கள். முதலில் அது இருதயத்தில் மறைந்திருக்கும். ஆனால் தொடர்ந்து வளரும்போது, விசுவாசிகளின் ஐக்கியத்தைக் கலங்கப்பண்ணி, அநேகரைத் தவறான வழியில் பாதித்து நச்சுப்படுத்துகிறது.

உங்களில் ஒருவனும் வேசித்தனம் செய்கிறவனாக இருக்கக்கூடாது. ஒவ்வொருவரும் தன் வாழ்க்கைத்துணைக்கு உண்மையாக இருக்க வேண்டும்.

உங்களில் ஒருவனும் எதையுமே பரிசுத்தமாக எண்ணாதவனாக இருக்கக்கூடாது. தேவனையும் கூட பரிசுத்தமாக எண்ணாதவனாக. ஒரு சாதாரண பருப்புக் கூழுக்காகத் தன் சேஷ்ட புத்திரபாகத்தை விற்றுப்போட்ட ஏசாவைப் போல. சிறிது நேரத்துக்குப் பின்பு, தான் எவ்வளவு அஜாக்கிரதையான காரியத்தைச் செய்துவிட்டான் என்று அவன் உணர்ந்தான். கண்ணீரோடும் ஊக்கமான போராட்டத்தோடும் தேடியும், அவன் தன் நடத்தையைத் திருப்பவும் உண்மையான மனந்திரும்புதலை அடையவும் முடியவில்லை.

உங்கள் இரட்சிப்பின் நிலையைத் தேவன் பார்க்கிறபடியே மதிப்பிடுங்கள். மேசியாவைப் பின்பற்றுகிறவர்களாகிய நீங்கள், அன்று பயத்திலும் திகிலிலும் தொடங்கின பழைய உடன்படிக்கையினிடத்துக்கு வரவில்லை. காணக்கூடிய ஒரு மலையில், சீனாயில், தொடங்கின உடன்படிக்கை:

- அதைத் தொட முடியாதிருந்தது.
- அதின்மேல் அக்கினி எரிந்தது.
- அங்கே ஒரு பெரிய மேகம் இருந்தது.
- அந்தகாரமும் இருளும் அதை மூடியிருந்தன.
- அதைச் சுற்றி பயங்கரமான புயல் வீசியது.
- அங்கே உரத்த எக்காளச் சத்தம் கேட்டது.
- உரத்த, தெளிவாகக் கேட்கக்கூடிய ஒரு சத்தமும்.

கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்கள் அந்த வார்த்தைகளை இனி தாங்க முடியாமல், அவை இனி தங்களுக்குச் சொல்லப்படக்கூடாது என்று வேண்டிக்கொண்டார்கள். ஒரு மிருகம் அந்த மலையைத் தொட்டாலும் கூட, அது கொல்லப்பட வேண்டும். பொற்கன்றுக்குட்டியின் பாவத்துக்குப் பின்பு சீனாய் மலையில் நடந்த அந்த முழு நாடகமும் மிகவும்

திகிலூட்டுவதாக இருந்ததால், மோசேயும் கூட ஒப்புக்கொண்டான்: கர்த்தருடைய கோபத்துக்குப் பயந்து நான் நடுங்குகிறேன்.

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களே: தேவன் உங்களுக்கு மலைக்கவைக்கும் அளவுக்குப் புதிய ஓர் உடன்படிக்கையை அருளியிருக்கிறார். முற்றிலும் புதிய ஒன்று, விசாலமான ஒரு தொடுவானம் உங்களுக்குத் திறக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆவிக்குரிய, இன்னும் காணப்படாத ஒரு யதார்த்தம்; ஆனால் நாம் எப்போதாவது கற்பனை செய்யக்கூடிய எல்லாவற்றையும் அது மிஞ்சுகிறது. தேவன் வாசம்பண்ணுகிற சீயோன் மலைக்கு நாம் வந்திருக்கிறோம்:

- ஜீவனுள்ள தேவனுடைய நகரத்துக்கு, பரலோக எருசலேமுக்கு.
- பரலோகத் தூதுவர்களாகிய தேவதூதர்களின் பதினாயிரங்களுக்கு; மகிழ்ச்சியும் பக்திவிநயமுமான ஒரு பெரிய பண்டிகைக் கூட்டத்துக்கு.
- பரலோகத்தில் பெயர் எழுதப்பட்டிருக்கிற, மீட்கப்பட்ட எல்லாரிலுமுள்ள முதற்பேறானவர்களின் சபைக்கு.
- எல்லா மனிதர்களுக்கும் நியாயாதிபதியாகிய தேவனிடத்துக்கே; அவருக்கு முன்பாக நாம் இப்போது பரிசுத்தராயிருக்கிறோம்.
- மரித்து, ஏற்கெனவே பரலோக இலக்கை அடைந்திருக்கிற நீதிமான்களிடத்துக்கு.
- மேசியாவாகிய இயேசுவினிடத்துக்கு. புதிய உடன்படிக்கையின் மத்தியஸ்தரிடத்துக்கு.
- அவருடைய இரத்தத்தினிடத்துக்கும். பழிவாங்குதலுக்காகக் கூப்பிட்ட ஆபேலின் இரத்தத்தைவிட இது மிக நன்மையானவைகளைப் பேசுகிறது. கிறிஸ்துவின் இரத்தம் நம்மை முழுவதும் சுத்தமும் பரிசுத்தமுமாக்குகிறது.

இயேசுவில் பரலோகத்திலிருந்து உங்களோடு பேசினவரை நீங்கள் புறக்கணிக்காதபடி எச்சரிக்கையாயிருங்கள். அன்று

சீனாய் மலையருகிலும் வனாந்தரத்திலும் பூமியிலிருந்து தெய்வீகச் சத்தத்தைக் கேட்டும் அதைப் புறக்கணித்தவர்கள் தப்பிக்க முடியவில்லை. பரலோகத்திலிருந்து இயேசுவின் மூலம் வருகிற தெய்வீகச் சத்தத்தைக் கேட்டும் நாம் அதைப் புறக்கணித்தால், அதைவிட அதிகமாகக் கணக்குக் கொடுக்க வேண்டியிருக்கும்.

அந்தச் சத்தம் அன்று பூமியை அசைத்தது. அதன் பின்பு அவர் ஆகாய் தீர்க்கதரிசியின் மூலம் முன்னறிவித்தார்: “இன்னும் ஒருதரம் நான் பூமியை அசையப்பண்ணுவேன்; பூமியை மட்டுமல்ல, வானத்தையும்.” இந்த அசைவினால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டவை யாவும் ஒழிந்துபோகும். ஆனால் அப்பொழுது இந்த நடுக்கத்தில், அசைவைத் தாங்கி நின்று ஒழிந்துபோகாதது எது என்பது வெளியரங்கமாகும். மேசியாவின் மூலம் அசைக்கப்படாத, என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கிற ஒரு ராஜ்யத்தை நாம் பெற்றுக்கொள்ளுகிறோம். அதற்காக நாம் ஒவ்வொரு நாளும் தேவனுக்கு நன்றி செலுத்துகிறோம்! கிருபையினாலே நாம் இந்தத் தேவனுக்கு ஆராதனை செய்கிறோம். நமக்கு அல்ல, **அவருக்குப்** பிரியமானபடி அதைச் செய்வோம். தேவனுக்கு ஏற்ற பயபக்தியோடும் மரியாதையோடும். பயத்தோடு அல்ல, ஆனால் ஒருவித பக்தியுள்ள அச்சத்தோடு. ஏனெனில் உபாகமம் 4:24-இல் ஏற்கெனவே இப்படி எழுதியிருக்கிறது: “நாம் சேர்ந்திருக்கிற தேவன் நமக்கும் பட்சிக்கிற அக்கினியைப் போல இருக்கிறார். எரிச்சலுள்ள தேவன்.” ஆனாலும் அந்தப் பட்சிக்கிற அக்கினி நம்மை அழிக்க விரும்பவில்லை – நாம் புதிய உடன்படிக்கையில் வாழ்கிறோமே – மாறாக நம்முடைய ஸ்தோத்திர பலியை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்புகிறது.

அதிகாரம் 13

எல்லா விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளிடத்திலும் அன்பை வாழ்ந்து காட்டுங்கள். அதை உபசரிப்பில் காட்டுங்கள். ஒருவரையொருவர் தாராளமாக அழைத்து உபசரியுங்கள்.

இப்படி உங்களில் சிலர் – அறியாமலே – தூதர்களை உபசரித்திருக்கிறார்கள். நான் முன்பே சொன்னதுபோல, நம்முடைய பரலோகப் பிதா அவர்களை எங்கே அனுப்பினாலும், அங்கே அவர்கள் நமக்காக ஊழியத்தில் செயல்படுகிறார்கள். ஆகவே நீங்கள் உபசரிக்கிறவர்களாக இல்லாவிட்டால், தூதர்களின் வருகையைத் தவறவிடக்கூடும்.

கட்டப்பட்டிருக்கிறவர்களை நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். நீங்களும் அவர்களோடு சேர்ந்து காவலில் இருப்பதுபோல நினைத்துக்கொள்ளுங்கள். துன்பப்படுத்தப்பட்டு, அதைத் தங்கள் சரீரத்தில் அனுபவிக்க வேண்டியிருக்கிறவர்களையும் நினைத்துக்கொள்ளுங்கள்.

திருமண உடன்படிக்கையும் திருமண வாழ்க்கையும் மதிக்கப்பட்டு, கனம்பண்ணப்பட வேண்டும். சேர்ந்து வாழ்வதின் எல்லா அம்சங்களிலும். திருமணப் படுக்கையும் பாலுறவின் இன்பங்களும் கணவன் மனைவிக்கு மட்டுமே உரியவை. அது திருமண உடன்படிக்கையைப் பலப்படுத்துகிறது. வேசிக்கள்ளரையும் விபசாரக்காரரையும் – மற்றப் பெண்களோடோ ஆண்களோடோ பாலுறவுகொண்டு தங்கள் திருமண உடன்படிக்கையை முறிக்கிறவர்களையும், திருமண உடன்படிக்கை இல்லாமல் விருப்பம்போல் பாலுறவுக்குத் தங்களை அனுமதிக்கிறவர்களையும் – தேவன் கண்ணை மூடிக்கொள்ளாமல் நியாயந்தீர்ப்பார்.

பண ஆசையில்லாமல் வாழுங்கள். உங்களிடம் இருப்பதில் திருப்தியாயிருங்கள். அழிந்துபோகிறவைகளை மேலும் மேலும் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள விரும்புவதில் அர்த்தமில்லை. இல்லாமை, வறுமை, பசி இருந்தாலும் ஒன்று நிலைத்திருக்கிறது – தெய்வீக வாக்குறுதி: “நான் உன்னை மறப்பதில்லை, உன்னைக் கைவிடுவதுமில்லை. ஆகவே நாம் தைரியமாகவும் உறுதியாகவும் சொல்லலாம்: கர்த்தர் நமக்குச் சகாயர். நாம் பயப்பட வேண்டியதில்லை. மனிதர் நமக்கு என்ன செய்ய முடியும்?”

உங்களுக்குத் தேவனுடைய வார்த்தையாகிய சுவிசேஷத்தை அறிவித்தவர்களின் அர்ப்பணிப்பினாலும் விசுவாசத்தினாலும் உண்மைத்தன்மையினாலும் உற்சாகம் பெறுங்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் முடிவுவரை விசுவாசத்தில் எப்படி நிலைத்திருந்தார்கள் என்று பாருங்கள்.

நம்முடைய மேசியாவாகிய இயேசு கிறிஸ்து எப்போதும் மாறாதவராயிருக்கிறார்: அவர் யாராயிருக்கிறாரோ அதிலும், அவர் அறிவிப்பதிலும், அவர் வாக்களித்ததிலும். நேற்றும் – அதாவது பூமியில் அவர் வாழ்ந்த காலத்திலும் – இன்றும், நம்முடைய அன்றாட வாழ்க்கையிலும், என்றென்றைக்கும், இரட்சிப்பின் வரலாற்றின் இலக்கிலும், அவர் அதே உண்மையும் சத்தியமுமுள்ள கர்த்தராயிருக்கிறார்.

பலவிதமான, அந்நியமான உபதேசங்களால் கவனம் சிதறி, அவற்றில் மூழ்கிவிடாதீர்கள். குறிப்பிட்ட உணவுகளின் மூலம் விசுவாசத்தில் வளர விரும்புவதில் அர்த்தமில்லை; ஏனெனில் அப்படிப்பட்ட வெளிப்புறமான, காணக்கூடிய காரியங்கள் பழைய உடன்படிக்கையின் தன்மைக்கு உரியவை. அது வெறுமனே பயனற்றதாக இருந்தது. நம்முடைய இருதயம் கிருபையினாலே உறுதியாகவும் பலமாகவும் ஆக்கப்படுகிறது. ஏனெனில் ஆவிக்குரிய விதத்தில் மேன்மையான, காணப்படாத ஒரு பலிபீடம் நமக்கு இருக்கிறது. அதிலிருந்து நாம் புசிக்கிறோம். உருவக அர்த்தத்தில், மேசியாவின் கிருபையிலிருந்தும் அவருடைய பிரசன்னத்திலிருந்தும் நாம் புசிக்கிறோம். காணக்கூடிய தேவாலயத்தில் இன்னும் ஊழியம் செய்கிறவர்கள் இதை அறியார்கள் – அதற்கு அவர்களுக்கு உரிமையுமில்லை.

பிரதான ஆசாரியனால் பரிசுத்த ஸ்தலத்துக்குள் இரத்தம் கொண்டுவரப்படுகிற பலிமிருகங்கள் பாளயத்துக்குப் புறம்பே சுட்டெரிக்கப்படுகின்றன. அப்படியே இயேசுவும் எருசலேம் நகரத்துக்குப் புறம்பே பாடுபட்டுச் சிலுவையைச் சகித்தார். தாம் சிந்தின இரத்தத்தினால் நம்மைப் பரிசுத்தமாக்கினபோது.

ஆகவே நாம் அவரிடத்துக்குப் புறப்பட்டுப் போவோம். முதல் உடன்படிக்கையின் பழைய அமைப்பை முழுவதும் நமக்குப் பின்னால் விட்டுவிடுவோம். அது நிந்தையைக் கொண்டுவந்தாலும், சிலவற்றை இழக்க வேண்டியிருந்தாலும். அவருடைய நிந்தையைச் சுமப்பது ஒருபோதும் வீணாவதில்லை.

முன்னோக்கி, ஆம், மேல்நோக்கிப் பார்ப்போம். ஏனெனில் பூமியில் நாம் வீட்டில் இருப்பதுபோல வாழக்கூடிய நிலையான நகரம் எங்கும் நமக்கு இல்லை. நாம் அந்நியர்கள். வரப்போகிற நகரத்துக்குப் போகும் வழியில் கடந்துபோகிறவர்கள். நம்முடைய மகாராஜாவின் நகரமாகிய பரலோக எருசலேம் ஏற்கெனவே நமக்காகக் காத்திருக்கிறது.

இந்த நம்பிக்கையில் நாம் வாழ்கிறபடியால், தேவனுக்குத் துதியும் நன்றியுமாகிய பலிகளைச் செலுத்துவோம். எல்லாக் காலங்களிலும். எல்லா இடங்களிலும். தனியாகவும் ஒன்றாகவும். காணக்கூடிய பலிபீடத்தில் மிருகபலிகளை அல்ல. இல்லை. பேசப்படுகிற, பாடப்படுகிற நன்றியின், துதியின், ஆராதனையின் வார்த்தைகளை. நினைவில் வையுங்கள்: தேவன் தம்முடைய ஜனத்தின் துதிகளில் வாசம்பண்ணுகிறார்.

இப்படி வார்த்தைகளால் பலிகளைச் செலுத்தும்போது, பொருள்சார்ந்த பலிகளை ஒருபோதும் மறந்துவிடாதீர்கள் – அவற்றால் நீங்கள் தேவையில் இருப்பவர்களுக்கு நன்மை செய்கிறீர்கள், அல்லது பணத்தால் உதவுகிறீர்கள். உங்களுக்கு ஏதாவது செலவாகிற – நேரம், பணம், சக்தி – ஒருவேளை தியாகத்தைக் குறிக்கிற இப்படிப்பட்ட பலிகளில் நம்முடைய தேவன் விசேஷமாகப் பிரியமாயிருக்கிறார்.

உங்கள் ஆவிக்குரிய தலைவர்களைப் பின்பற்றுங்கள்; அவர்களை இடைவிடாமல் விமர்சிக்காதீர்கள். நீங்கள் விசுவாசத்தில் ஆரோக்கியமாகவும் உறுதியாகவும் நிலைத்திருக்கும்படி, ஆபத்துகளிலிருந்து உங்களைப்

பாதுகாக்க மட்டுமே அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இந்தப் பொறுப்பை எவ்வளவு நன்றாகவும் ஊக்கமாகவும் நிறைவேற்றினார்கள் என்று அவர்கள் தேவனுக்கு முன்பாகக் கணக்கொப்புவிக்க வேண்டியிருக்கும். ஆகவே அவர்களுடைய ஊழியத்தை மதித்துக் கனம்பண்ணுங்கள். அப்பொழுது அவர்கள் அதைச் சந்தோஷத்தோடே செய்ய முடியும். அது உங்களுக்கு மிகவும் பிரயோஜனமாயிருக்கும். அவர்கள் பெருமூச்சோடோ, வெறும் கடமைக்காகவோ அதைச் செய்வதைவிட மிகவும் நல்லது.

எங்களுக்காக ஜெபம்பண்ணுங்கள்! எல்லாவற்றிலும் தேவனுக்குப் பிரியமானதைச் செய்யவும் அப்படி வாழவும் விரும்புகிறோம். எனக்காக இன்னும் அதிகமாக ஜெபம்பண்ணுங்கள்! அப்பொழுது நான் சீக்கிரமாக மறுபடியும் உங்களிடத்தில் இருக்க முடியும்.

சமாதானத்தின் தேவன் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவை மரணத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்தார். அவருடைய இரத்தம் ஒரு புதிய, மேன்மையான, ஆம், நித்திய உடன்படிக்கையை ஸ்தாபித்தது. அவரே ஆடுகளின் பெரிய மேய்ப்பர். எத்தனை பேரை அவர் சீக்கிரமாகத் தாமே மரணத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்து, நித்திய தாய்நாட்டுக்கு நடத்தி, ஜீவ ஊற்றண்டையில் மேய்ப்பார். அவர் திரும்ப வரும்போது

தேவன் இயேசுவை மரணத்திலிருந்து வெளியே கொண்டுவந்தாரென்றால், உங்கள் வாழ்க்கையிலும் அவர் கிரியை செய்ய முடியும், செய்யவும் விரும்புகிறார். அவர் – இதற்காகவே நாம் ஜெபிக்கிறோம் – நற்கிரியைகளுக்கு நம்மை ஏவி, ஆயத்தப்படுத்த முடியும். அவருடைய சித்தத்தைச் செய்வதற்கும். இவையெல்லாம் இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக. நம்முடைய மீட்பராகிய அவருக்கே மகிமையும் கனமும் என்றென்றைக்கும் உரியவை.

என் நிருபத்திலுள்ள புத்திமதிகளைப் பொறுமையோடு ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்! சில வார்த்தைகளிலேதான் உங்களுக்கு எழுதினேன், சுருக்கமாகவே சொன்னேன்.

நம்முடைய சகோதரனாகிய தீமோத்தேயு விடுதலையாக்கப்பட்டான். நாங்கள் இருவரும் சேர்ந்து சீக்கிரமாக உங்களிடத்தில் வந்து, கடைசியாக உங்களை மறுபடியும் காண்போம்.

உங்கள் ஆவிக்குரிய தலைவர்கள் எல்லாருக்கும் வாழ்த்துச் சொல்லுங்கள். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான பரிசுத்தவான்கள் எல்லாருக்கும். இத்தாலியாவிலுள்ள பரிசுத்தவான்கள் உங்களுக்கு வாழ்த்துச் சொல்லுகிறார்கள்.

கிருபை உங்கள் எல்லாரோடும் இருப்பதாக! ஆமென்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் **புத்தகத்தில்** உங்களுக்காகக் காத்திருப்பவை

Apocalypse Now! 80-களில் வெளிவந்த, உலகப் புகழ்பெற்ற, மிகவும் இருண்ட ஒரு போர் எதிர்ப்புத் திரைப்படத்தின் பெயர் அது. இப்போது நாம் வாசிக்கப்போகிற வேதாகமப் புத்தகத்தின் பெயரும் அப்போகலிப்ஸ்தான். இதுவும் இருண்ட காட்சிகளால் நிறைந்தது. ஆனால் அந்தத் திரைப்படத்தைப் போல அல்லாமல், இதில் மிகுந்த ஒளியும் நம்பிக்கையும், வரலாற்றின் முடிவில் நன்மையின் வெற்றியும் உண்டு. அப்போகலிப்ஸ் என்பதன் அர்த்தம் “கடைசிக் காலம் அல்லது உலக அழிவின் காட்சி” அல்ல – மாறாக “திரைநீக்கம்”. தேவன் தீமையையும் துன்பத்தையும் எப்படி மேற்கொள்ளுகிறார் என்பதே திரைநீக்கப்படுகிறது. தேவன் தம்முடைய உலகத்தோடு நடத்தும் வரலாறு, ஒரு புதிய பூமியின்மேல், புதிய எருசலேமில் முடிவடைகிறது. ஒரு புதிய உலகத்துக்குள், ஒரு புதிய சிருஷ்டிக்குள் புறப்படுவதே அதன் உச்சக்கட்டம். ஒருபோதும் முடிவடையாத ஒரு கோடாக மாறுகிற ஒரு புள்ளி. அதில் பங்குபெறுவதற்காக இயேசுவைப் பின்பற்றுவது மதிப்புள்ளது.

ஆனால் நான் உங்களை எச்சரிக்க வேண்டும். இந்தக் கடைசி வேதாகமப் புத்தகம், நீங்கள் இதுவரை வாசித்த எல்லாவற்றிலிருந்தும் முற்றிலும் வேறுபட்டது. இயேசுவின் சீஷனாகிய யோவான், முதிர்வயதில் தான் கண்டதை எழுதினான். தேவனுடைய பரலோகச் சிங்காசன மண்டபத்துக்குள் பிரவேசிக்க அவனுக்கு அனுமதி கிடைத்தது. ஏழு முத்திரைகளுள்ள புத்தகம் திறக்கப்படுவதை அவன் கண்டான்; அதைத் தொடர்ந்து நாடகீயமான காட்சிகளின் வரிசை வருகிறது.

அளவிட முடியாத கற்பனைத் திறனும் சித்திர வல்லமையும் கொண்ட ஓர் உலகத்தை யோவான் காண்கிறான்,

விவரிக்கிறான். நம்முடைய சொந்த மனத்திரையில் இந்த நாடகத்தில் பங்குபெறும்படி அவன் நம்மை ஏறக்குறைய அழைக்கிறான். இந்தப் புத்தகம் பொதுவாகக் கூடிவந்திருந்த கிறிஸ்தவ சபைக்கு வாசித்துக் காட்டப்பட்டது. மக்கள் கேட்டார்கள். இன்றுபோல ஒவ்வொருவரும் தன் வேதாகமத்தில் கூடவே வாசிக்கவில்லை. கேட்பவருக்கு, 21-ஆம் நூற்றாண்டில் நமக்கு அந்நியமாகத் தோன்றும் அடையாளங்கள், குறிகள், யதார்த்தத்துக்கு அப்பாற்பட்ட சித்திரங்கள் நிறைந்த ஓர் உலகம் திறக்கிறது. பெரும்பாலும் மனதைக் கலக்குகிறவை, விநோதமானவை, நாடகீயமானவை, ஆம், கொடூரமானவை, மிகைப்படுத்தப்பட்டவை. வெளிப்பார்வைக்கு முரண்பாடானவை அல்லது தர்க்கமற்றவை. ஆனாலும் மிக அழகான, மலைக்கவைக்கிற, ஆறுதலளிக்கிற, வாக்குத்தத்தம் நிறைந்த சித்திரங்களும் உண்டு.

யோவானின் காலத்தில் இந்த இலக்கிய நடை மிகவும் பிரபலமாக இருந்தது. அதை யூத **அப்போகலிப்டிக்** (வெளிப்படுத்தல் இலக்கியம்) என்று அழைக்கிறார்கள். இந்த எழுத்து நடை வெகு காலமாக இல்லை. இன்று அதை மிகக் கொஞ்சம் மட்டும், “Jurassic Park”, “The Lord of the Rings”, “Star Wars” ஆகியவற்றின் ஒரு கலவையோடு ஒப்பிடலாம். ஒரு ராட்டினப் பயணம் (ரோலர் கோஸ்டர்) உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது. பரலோகத்துக்குள் போய், மீண்டும் பூமிக்குத் திரும்புதல். இவையெல்லாம் பல தடவை. எதிர்காலத்துக்குள். ஆம், இருக்கைப் பட்டையை அணிந்துகொள்ளுங்கள்!

அப்போகலிப்டிக், விசுவாசத்தின் வாழ்வா சாவா என்ற நெருக்கடியைக் குறித்துப் பேசுகிறது. நெருக்கடி – ஏனெனில் அநியாயத்தைக் குறித்துத் தேவன் மௌனமாயிருப்பதுபோல எல்லாம் தோன்றுகிறது. தீமை ஏன் பெருகி, இப்படி எதிர்பாராத அளவை எட்டுகிறது? தேவன் உலகத்துக்கும் தம்முடைய ஜனத்துக்கும் முதுகைக் **காட்டவில்லை** என்பதை அப்போகலிப்டிக் தன் விசேஷ விதத்தில் துணிவோடு

வலியுறுத்துகிறது. உண்மை அதற்கு நேர் எதிரானது. எதுவும் அவருடைய கையிலிருந்து நழுவவில்லை. அவர் எதிர்பாராத விதத்திலும் கடுமையாகவும் தலையிடுவார். அவர் நிச்சயமாக இரட்சிப்பைக் கொண்டுவருவார். தீமை தோற்கடிக்கப்படும், அவருடைய ஜனம் இரட்சிக்கப்படும்.

பெரிய சித்திரத்தை, முழுமையைப் பிடித்துக்கொள்ள முயலுங்கள். முதலாவது, வாசகத்தின் விவரங்களும் நுணுக்கங்களும் முக்கியமல்ல. சிந்தையில் அந்தச் சித்திரத்துக்கு மிக அருகில் போகாதீர்கள். முழுச் சித்திரமும் உங்கள் கண்களுக்கு முன்பாக இருக்கும்படி, ஓரிரு அடிகள் பின்னால் நில்லுங்கள். இது விவரங்கள் முக்கியமில்லாத ஓர் இம்ப்ரெஷனிஸ்ட் ஓவியம் போன்றது. ஓவியர் காட்ட விரும்பும் மொத்தத் தோற்றமே முக்கியம். அப்போகலிப்டிக் சிறிய விவரங்களுக்கு அல்ல, முழுச் சித்திரத்தின் செய்திக்கே முக்கியத்துவம் கொடுக்கிறது. விவரங்கள் சில சமயங்களில் முழுமையைப் பலப்படுத்த மட்டுமே உதவுகின்றன. முழுமையைக் கண்முன் வைத்துக்கொள்ள முயன்றால், அநேக முறை நீங்கள் வியப்பிலும் பயபக்தியிலும், ஆம், ஆராதனையிலும் மூழ்கிப்போவீர்கள்.

அப்போகலிப்டிக் தரிசனங்களுக்குள் வெவ்வேறு கூறுகள் உண்டு: அடையாளமானவை, முன்னறிவிப்பவை, சுட்டிக்காட்டுபவை அல்லது ஏதோ ஒன்றை மறைமுகமாகக் குறிப்பவை, எழுத்தின்படியானவை அல்லது உருவகமானவை. இந்தக் கூறுகளின் சேர்க்கைகளும் உண்டு. இது நமக்குக் காரியத்தை எளிதாக்குவதில்லை. இந்த இடத்தில் **முக்கியமானது**: வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலுள்ள எல்லாமே, அதிகாரம் 4 முதலுள்ள எல்லாமே கூட, எதிர்கால தீர்க்கதரிசனம் என்ற அர்த்தத்தில் கட்டாயமான முன்னறிவிப்பு அல்ல. ஒன்றை எதிர்காலத்துக்குரியதாக விளக்க வேண்டுமா என்பதற்கு நல்ல ஆதாரம் வேண்டும்; ஏனெனில் இது ஏறக்குறைய 2000 வருடங்களுக்கு முன்பு, பண்டைய காலத்துக்

கிறிஸ்தவர்களுக்கு எழுதப்பட்டது. அப்படி இருந்தாலும், அது எப்படிச் சரியாக நிறைவேறும் என்பதை நாம் ஒருபோதும் அறிய முடியாது. அப்போகலிப்டிக் என்பது எதிர்காலத்தின் நேரடிச் செய்தி அறிக்கை அல்ல.

இன்னும் நடக்கப்போகிற காரியங்களைப் பற்றியும் இது நிச்சயமாகப் பேசுகிறது. ஏற்கெனவே நடந்தவற்றைப் பற்றியும் பேசுகிறது. ஆனால் இந்தப் புத்தகம் எதிர்காலத்தின் கால அட்டவணையாக இருக்க விரும்பவில்லை என்பதை ஏற்றுக்கொள்வது முக்கியம். இதில் **காலவரிசை அச்சு இல்லை**. நாமும் ஒன்றை இதற்குள் கட்டியமைக்க முடியாது. நீங்கள் வாசிக்கப்போகிற 7 முத்திரைகளும் 7 எக்காளங்களும் 7 கலசங்களும் எல்லாம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வருவதில்லை, மாறாக ஒன்றுக்கொன்று இணையாக நடக்கின்றன என்று எடுத்துக்கொள்ளுங்கள்; ஏனெனில் அவை ஒரே நிகழ்வுகளின் வெவ்வேறு அம்சங்களை விவரிக்கின்றன.

தெளிவாகச் சொன்னால்: வெளிப்படுத்தின விசேஷம், எதிர்காலத்தின் விவரங்களைப் பார்க்கக்கூடிய **ஒரு படிகப் பந்து அல்ல**. இது தகவல்களைப் பற்றியது அல்ல. இது உண்மைத்தன்மைக்கான ஓர் அழைப்பு.

ஆவிக்குரிய யதார்த்தங்களும், வரலாற்று நிகழ்வுகளும் கூட, அடையாளங்களாலும் உருவக மொழியாலும் தெளிவாக்கப்படுகின்றன. ஆகவே இதில் பெரும்பாலானவற்றை **எழுத்தின்படி** புரிந்துகொள்ள முடியாது, புரிந்துகொள்ளவும் **கூடாது**.

ஒளிக்கும் இருளுக்கும் இடையே, தேவனுக்கும் பிசாசுக்கும் இடையே நடக்கும் போராட்டம், போரின் மொழியிலும் வன்முறையின் மொழியிலும் விவரிக்கப்படுகிறது. யூதர்கள் மேசியாவின் வருகையை இப்படித்தான் எதிர்பார்த்தார்கள்: பகைவர்களை எழுத்தின்படியான அர்த்தத்தில் அழிக்கிற தேவனுடைய போர்வீரனாக. ஆனால் யோவானிடத்தில் விடுவிப்பவர் எப்படித் தோன்றுகிறார்? ஜெயங்கொண்ட யூதா

கோத்திரத்துச் சிங்கத்தைப் பற்றி அவன் கேள்விப்படுகிறான். அந்தச் சிங்கத்தைப் பார்க்க விரும்பும்போது, அவனுக்கு ஒரு சிங்கமும் தென்படவில்லை. ஆனால் அவன் ஓர் ஆட்டுக்குட்டியைக் காண்கிறான். தேவனுடைய சிங்காசனத்தின் நடுவில். மரணக் காயமுள்ள ஓர் ஆட்டுக்குட்டி. இதை இந்தப் புத்தகத்தின் திறவுகோல் காட்சி என்று சொல்லலாம்.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலுள்ள **யுத்தம் ஆவிக்குரிய அர்த்தத்தில் புரிந்துகொள்ளப்பட வேண்டும்**. எழுத்தின்படி மனிதர்களுக்கு எதிராக நடத்தப்படுவதல்ல. ஆட்டுக்குட்டியானவர் வன்முறையையோ கட்டாயத்தையோ பயன்படுத்துவதில்லை; மாறாகத் தம்முடைய சொந்த மரணத்தின் மூலம் வன்முறையின்றி ஜெயங்கொள்ளுகிறார். கிறிஸ்துவும் அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களும் ஒரு பிரபஞ்சப் போராட்டத்தின் பகுதியாக இருக்கிறார்கள்; அது அதிகாரத்தால் அல்ல, சத்தியத்தாலும் உண்மைத்தன்மையாலும் வெல்லப்படுகிறது. இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் எதிர்ப்பு இயேசுவின் முன்மாதிரியை நோக்கியதாக இருக்கிறது – **வன்முறையற்றது**. உயிரை இழக்கவும் ஆயத்தமாக. ஏனெனில் அதுவே அவர்களுடைய வெற்றி. போரின் மொழி எப்போதும் உருவகமானது. முக்கியப் போராளிகள் எழுத்தின்படியான அர்த்தத்தில் ஓர் ஆட்டுக்குட்டியோ ஏழு தலையுள்ள ஒரு வலுசர்ப்பமோ அல்ல. அப்படியிருந்தும், பொய்க்கும் சத்தியத்துக்கும், உண்மைத்தன்மைக்கும் வஞ்சனைக்கும் இடையிலான ஆவிக்குரிய யுத்தம், எழுத்தின்படியான ஒரு போரைவிடக் குறைவான மெய்யானதல்ல. இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் எழுத்தின்படியே தங்கள் உயிரை இழக்கக்கூடும் அளவுக்கு அது மெய்யானது. அவர்கள், மாம்சத்தோடும் இரத்தத்தோடும் போராடாத ஓர் உண்மையான “இரட்சணிய சேனை”.

இந்த யுத்தத்தின் மொழியையும் சித்திரங்களையும் புரிந்துகொள்ள முயலும்போது, இதை ஒருபோதும் மறக்காமல் இருப்பது நல்லது: வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலுள்ள இயேசு, சுவிசேஷங்களிலுள்ள அதே இயேசு. வெளிப்படுத்தின விசேஷத்திலுள்ள இயேசு, சிலுவையிலுள்ள இயேசு – அதாவது பலியிடப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர். முதல் பார்வையில், அவர் வன்முறையைப் பயன்படுத்தும் ஒரு போர்வீரன் என்ற எண்ணம் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் உண்டாகும். நாம் அறிந்து நேசிக்கிற அவரிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டவராக. இல்லை, அவர் **அதே** இயேசுவாக இருக்கிறார், இருப்பார். இயேசுவை எப்படி விவரிக்கிறான் என்பதில் யோவான் மிகவும் கவனமாக இருக்கிறான். அவருடைய வாயிலிருந்து புறப்படும் பட்டயம் சத்தியம், தேவனுடைய வார்த்தை, உண்மையுள்ள சாட்சி; கொல்லும் ஆயுதம் **அல்ல**. இந்த இயேசுவைக் கண்முன் வைத்துக்கொண்டு நாம் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை வாசிக்கிறோம். அப்பொழுது, பழிவாங்கும் உக்கிரமான போர்வீரனை யோவான் விவரிக்கவில்லை என்று நாம் அறிந்துகொள்ளுகிறோம். அது உலகத்தின், தெய்வங்களின், புராணக் கதைகளின் சிந்தனை முறை. ஆனாலும் வானத்திலும் பூமியிலும் சகல அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவருடைய வருகைக்குப் பட்டயங்கள் துணைவர வேண்டியதில்லை – முன்பு பேதுரு இயேசுவைப் பாதுகாக்க விரும்பினதுபோல. ஒருநாள் அவருடைய காணக்கூடிய பிரசன்னமே எல்லாரையும் வாயடைக்கப் போதுமானதாக இருக்கும்.

இந்த உலகத்தின் வரலாற்றின் முடிவுக்காக, நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றும் பொறுப்பை அவர் பிதாவிடமிருந்து பெற்றிருக்கிறார். அவரையும் அவருடைய சீஷர்களையும் தொடர்ந்து பகைத்து, அவர்களுக்கு வன்முறை செய்து, மற்றபடியும் மனிதர்களுக்கும் சிருஷ்டிக்கும் எதிராகப் பிடிவாதமாகப் பொல்லாங்காக நிலைத்திருக்கிற இடத்தில் – அதை அவர் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவார். ஒவ்வொருவரும்

அவருக்கு முன்பாகக் கணக்கொப்புவிப்பார்கள். **நீதி** வெல்லும், கடைசி வார்த்தையும் அதற்கே இருக்கும்!

அக்காலத்தில் அப்போகலிப்டிக் எதைச் சொல்ல விரும்பியது, எதைச் சொல்ல விரும்பவில்லை என்பது ஏறக்குறையப் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. இன்று நமக்கு அப்படியில்லை. ஆனாலும் பழைய கதைகளையும் நம்முடைய காலக்கணிப்பின் தொடக்கத்திலிருந்த உலக வரலாற்றையும் கொஞ்சம் அறிந்திருந்தால் வெகுதூரம் போகலாம். யோவான் காண்கிற ஏறக்குறைய எல்லாவற்றுக்கும் எபிரெய வேதாகமத்தில், பழைய ஏற்பாட்டில், இணைகளோ வேர்களோ உண்டு. பழைய ஏற்பாட்டின் இழைகள் வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் ஒன்றுசேருகின்றன. ஏனெனில் அது நிறைவேறுதலை, உலகத்தின் பூரணநிறைவை விவரிக்கிறது. ஆகவே வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தின் சித்திரங்களை விளக்க முயலும்போது, உங்கள் மேற்கத்திய தர்க்கத்தைச் சார்ந்திருக்க **வேண்டாம்**. இங்கே எழுதுகிறவர் ஒரு யூதர்; எபிரெயச் சிந்தனை உலகத்திலும், தன் காலத்தின் பிள்ளையாகவும் எழுதுகிறார். பல விளக்கங்கள் பழைய ஏற்பாட்டின் வெளிச்சத்தில் மட்டுமே சாத்தியம். என் விளக்கமளிக்கும் மறுவுரையில், மேலும் பின்தொடரக்கூடிய தடங்களை அங்கங்கே வைத்திருக்கிறேன்.

யோவான் தான் வாழ்ந்த உலகத்தையும் பிரதிபலிக்கிறான். உதாரணமாக, பேரரசர்கள் தெய்வமாக வணங்கப்பட்ட ரோம சாம்ராஜ்யத்தை. ஆம், பெயர்களைக் குறிப்பிடாமல், மறைமுகக் குறிப்புகளாலும் சித்திரங்களாலும், தன் காலத்தின் விக்கிரக ஆராதனையையும் வாழ்க்கை முறையையும் அவன் **விமர்சிக்கிறான்**. உலகத்தின் ராஜ்யங்களிலும் நகரங்களிலும் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் நிலை எதிர்க்கப்படுகிறது, வெற்றிக் களிப்புடையதாக இல்லை. அவர்கள் தேவனுடைய வார்த்தைக்கு உண்மையாயிருப்பதாலும், இயேசுவை உலகத்தின் மெய்யான

கர்த்தராக அறிக்கையிடுவதாலும், வஞ்சனைக்கு இணங்காததாலும் பாடுபடுகிறார்கள். அதனால் அநேகர் தங்கள் உயிரை இழக்கிறார்கள். ஆனாலும் அவர்களுடைய மரணமே அவர்களுடைய வெற்றி.

வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பல காரியங்கள் மேற்பார்வைக்குத் தோன்றுவதிலிருந்து வேறுபட்டவையாகத் தெரிகின்றன. பலியாட்டுக்குட்டியைப் பற்றிய இந்த உறுதியான நம்பிக்கை ஒரு சிவப்பு இழைபோல இந்தப் புத்தகம் முழுவதும் ஓடுகிறது. இயேசுவினிமித்தம் வரும் மரணம் ஒரு வெற்றி; ஆனால் அது பூரணநிறைவில்தான் முழுமையாக வெளிப்படும். இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கு விரோதமாகக் குற்றம் செய்தவர்களின் அழிவையும் இதேபோல மதிப்பிட வேண்டும். அவர்கள் வெற்றியாளர்களைப் போலத் தோன்றினார்கள். ஆனால் அவர்கள் அப்படியல்ல! பெரிய முன்மாதிரி தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவர்; அவர் தம்முடைய சிலுவை மரணத்தின் மூலம் ஜெயங்கொண்டார். அதிகாரத்தாலும் வன்முறையாலும் அல்ல, மரணம் வரை தம்மை ஒப்புக்கொடுத்ததன் மூலம். வன்முறையின்மையின் மூலம். இப்படி மட்டுமே புதிய சிருஷ்டி சாத்தியமானது – ஏற்கெனவே இப்போதே.

அந்த அர்த்தத்தில் இந்தப் புத்தகம் இன்று முன்னெப்போதையும்விட அதிகப் பொருத்தமானது. ஓர் உண்மையான **ஆறுதலின் புத்தகம்**. மிக ஆழமான உற்சாகம்; ஏனெனில் நம்முடைய உயிரே போனாலும் தேவனுடைய திட்டமும் வெற்றியும் உறுதியாக நிற்கின்றன.

தேவனையும் இயேசுவையும் மகிமைப்படுத்துவதே இந்தப் புத்தகத்தின் நோக்கம். அவரில், அவரோடு, அவரிடத்தில் நிலைத்திருக்கும்படியான ஓர் அழைப்பு இது. முழு உலகமும் அதற்கு நேர் எதிரானதைச் செய்யும்போதும் கூட. இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் அவரைப் பின்பற்றுவதையும்

கைவிடாதிருக்கும்படி கேட்பவர்களும் வாசிப்பவர்களும் உற்சாகப்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

தன் தீர்க்கதரிசனத் தாக்கத்தின் மூலம் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் கடினப்பட்ட இருதயங்களையும் சென்றடைய விரும்புகிறது. உலுக்கி எழுப்ப வேண்டிய ஒரு புயலைப் போல அது இருக்கிறது.

இன்னொரு நோக்கம் ஆராதனை. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் எப்படி ஆராதிக்கப்படுகிறார்கள் என்பது அடிக்கடி விவரிக்கப்படுகிறது. **ஆராதனையில் நீங்களும் சேர்ந்துகொள்ளுங்கள்**. தேவனுடைய மகத்துவம் உங்களை ஆட்கொள்ளட்டும்.

இந்தப் புத்தகம் குறிப்பாக, இன்றைய துருக்கியிலுள்ள சின்ன ஆசியாவின் ஏழு சபைகளுக்கு எழுதப்பட்டது. ஆனால் அது எல்லா மனிதர்களோடும் பேசுகிறது. அது நம்முடைய இருதயத்தில் தாக்கம் ஏற்படுத்தி, நம்மை மாற்ற விரும்புகிறது. தேவையானால் ஒரு புதிய பாதையில் செல்லவும் நம்மைத் தூண்ட விரும்புகிறது. அது சாத்தியமாக, அப்போகலிப்ஸ் நம்மோடு வெறுமனே பேச நாம் இடங்கொடுக்க வேண்டும். இந்த நாடகீயமான சித்திரங்களின் உதவியோடு. அதன் உணர்ச்சிமிக்க மொழியை உண்மையில் உணர வேண்டும்.

யோவானை அவனுடைய சுவிசேஷத்தின் மூலம், இயேசுவின் வாழ்க்கையையும் பேச்சுகளையும் பற்றிய அவனுடைய விவரத்தின் மூலம், நாம் ஏற்கெனவே அறிந்திருக்கிறோம். வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தை வாசிக்கும்போது இதை மறக்காதீர்கள்: இதுவும் சுவிசேஷம், நற்செய்தி. தேவன் கிருபையினால் ஒவ்வொருவருக்கும் கொடுக்க விரும்புகிறதை – ஆனால் ஒருவர்மேலும் திணிக்காததை – இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளும்படி விடுக்கப்படும் கடைசியான, மிகத் தீவிரமான அழைப்பு இது. தேவனுடைய புதிய, நித்திய உலகத்தில் பங்குபெறும்படி, கேட்காமல் இருக்க முடியாத ஓர் அழைப்பு!

கடைசியாக இன்னும் ஒன்று. அப்போகலிப்டிக் சில இடங்களில் மர்மமாகவே **இருக்கிறது**. கேள்விகள் மீதியிருக்கின்றன. ஆனால் அதற்காக வாசிப்பதை நிறுத்திவிடாதீர்கள். இந்தப் புத்தகத்தை வாசியுங்கள். மீண்டும் மீண்டும்!

வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

- ஆட்டுக்குட்டியானவர், யூதா கோத்திரத்துச் சிங்கம் – மற்றும் வலுசர்ப்பம்
- பாக்கியவான்களாக்கும் புத்தகம்
- ஆராதனைக்குப் பாத்திரர் யார்?
- உலகத்தின் ராஜா யார்?
- திரும்ப வருகிற கர்த்தர்
- சபைக்கு நம்பிக்கை
- ஆட்டுக்குட்டியானவரின் வெற்றி
- ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றுகிற இரத்தசாட்சிகளும் ஜெயங்கொண்டவர்களும்
- ராஜாவின் திரும்பி வருதல்
- சபைக்கு ஆறுதல்
- எல்லாவற்றின் இலக்கு
- வெளிப்படுத்துதல் என்றால் திரைநீக்கம்!

வெளிப்படுத்தின விசேஷம்

இது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வெளிப்படுத்துதல். அப்போகலிப்ஸ். திரைநீக்கம். அவரைப் பற்றியது – மேசியாவைப் பற்றியது, ராஜாதி ராஜாவைப் பற்றியது, வரலாற்றின் இலக்கைப் பற்றியது.

தேவன் அதை அவருக்குக் கொடுத்தார் – மனுஷகுமாரனுக்கு – அவர் அதை மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்கும்படி. தம்முடைய ஊழியக்காரருக்கும் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கும். சீக்கிரத்தில் சம்பவிக்க வேண்டியவைகளை அவர்களுக்குக் காண்பிக்கவும், அவற்றை அவர்களுக்குத் தெரியப்படுத்தவும். இந்த உலகத்துக்கான தேவனுடைய இரட்சிப்பின் திட்டத்தை.

நாடகீயமான அடையாளங்களில் நடக்கப்போகிற எல்லாவற்றையும் யோவானுக்குக் காண்பிக்கும்படி ஒரு தூதன் அனுப்பப்பட்டான். யோவான் இயேசுவின் நன்கு அறியப்பட்ட சீஷனும் ஊழியக்காரனுமாயிருந்தான். அவன் அதை எழுதிவைத்தான். இப்படி, ஏறக்குறைய 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தான் கேட்டதையும் கண்டதையும் அவன் சாட்சியாக அறிவித்தான்: தேவனுடைய வார்த்தையையும், இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய அறிக்கையையும். தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம்! அவன் எல்லாவற்றையும் நமக்காக எழுதிவைத்தான்!

தேவனுடைய இந்தத் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளை வாசிக்கிறவர்களும், அவை வாசிக்கப்படும்போது கேட்கிறவர்களும் எல்லாரும் **பாக்கியவான்கள்**! யோவான் எழுத்தில் சாட்சியிடுகிறதை ஒரு தெய்வீகப் பொக்கிஷம்போலக் காத்துக்கொள்கிறவர்களும் – அதன்படி செய்கிறவர்களும் – எல்லாரும் பாக்கியவான்கள். ஏனெனில்

இந்த வார்த்தைகள் நிறைவேறும் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது. அது நிச்சயமாக வரும். எந்த நொடியிலும் அது வரலாம்.

யோவானாகிய நான், ரோமர்களின் சின்ன ஆசியா மாகாணத்திலுள்ள ஏழு சபைகளுக்கு எழுதுகிறேன். கர்த்தர் தம்முடைய தீர்க்கதரிசன வார்த்தையை அவைகளுக்கே அனுப்பியிருக்கிறார்.

தேவனுடைய கிருபையும் சமாதானமும் உங்கள் நடுவில் பெருகுவதாக! ஜீவனுள்ள தேவனிடமிருந்து. இருக்கிறவரும், எப்போதும் இருந்தவரும், வருகிறவருமானவரிடமிருந்து! என்றென்றும் இருக்கிறவராகிய யாவேயிடமிருந்து – உங்களுக்காக இருக்கிறவரிடமிருந்து.

சர்வவல்லவரும் சர்வஞானியுமானவரின் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருக்கிற ஏழு ஆவிகளிடமிருந்தும்! எல்லா இடத்திலும் எல்லாக் காலத்திலும் பரிசுத்த ஆவியானவரின் பிரசன்னத்துக்கும் கிரியைக்கும் இவை உறுதி அளிக்கின்றன. அவருடைய ஜனங்களின் நடுவில். தேவன் ஆளுகை செய்கிற இடத்தில். உண்மையுள்ள சாட்சியும் இரத்தசாட்சியுமாகிய இயேசு கிறிஸ்துவிடமிருந்தும். அவர் மரணம் வரை உண்மையுள்ளவராயிருந்தார். ஆனால் மரித்தோரிலிருந்து திரும்பி வந்தார். முதற்பேறானவராக: உயிர்த்தெழுதலின் புதிய உலகத்தில் முதலாமவரும் உன்னதமானவருமாக; வானத்திற்கும் பூமிக்கும் உரிய புதிய சிருஷ்டியில். உயிர்த்தெழப்போகிற அனைவரிலும் முதலாமவராக. அவர் பூமியின் ராஜாக்களுக்கெல்லாம் அதிபதி. அவரை உலகத்திலிருந்து அகற்ற விரும்பினவர்கள் இப்போது அவருக்குக் கீழ்ப்படுத்தப்படுவார்கள். அவருக்கு முன்பாக ஒருவனும் நிலைநிற்கமாட்டான்.

அவரே அவர்: நம்மில் அன்புகூருகிற இயேசு! எப்போதும். வேறு யாரும் அன்புகூராத விதமாக. நம்முடைய பக்கத்தில் நிற்கிறவர்! நம்மை ஏற்றுக்கொள்கிறவர்!

அவர் நம்முடைய பாவங்களையும், நம்முடைய அக்கிரமங்களையும், நம்முடைய சுயசித்தத்தையும் மன்னித்து அகற்றிவிட்டார். தம்முடைய இரத்தத்தினாலே, கொல்கொதாவின் சிலுவையில் தம்முடைய பலியான மரணத்தினாலே.

காணாமற்போன பாவிகளாகிய நம்மை, தம்மோடுகூட ஆளுகை செய்யும்படி அவர் **ராஜாக்களாக்கினார்**. நாம் ராஜவம்சத்தில் பிறந்தவர்களாக இல்லாதபோதும்.

நம்பிக்கையற்றவர்களும் முக்கியத்துவமற்றவர்களுமாகிய நம்மை, தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் வாழும் சிலாக்கியம் பெற்ற தேவனுடைய **ஆசாரியர்களாக்கினார்**. அவருடைய மகிமையை உலகத்துக்குள் சுமந்துசெல்லும்படி.

நாம் இயேசு தம்முடைய பிதாவுக்குக் கொடுக்கும் ஒரு வெகுமதி! ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும். நமக்காக அல்ல. ஆதியிலே பரதீசில் இருந்ததுபோல. ஆதாமும் ஏவாளும் தேவனுக்கு ஆசாரியர்களும் ராஜாக்களுமாயிருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் எல்லாவற்றையும் இழந்துபோனார்கள். ஆனால் இப்போது சீர்ப்படுத்தலின் காலம் வருகிறது. இயேசுவின் மூலம்: ஒரு புதிய, மேலான பரதீசு!

தம்முடைய அன்பில் முழு சிருஷ்டியையும் புதுப்பிக்கிறவரும், தம்முடைய சிருஷ்டிகளைக் கைவிடாதவருமான இந்தத் தேவனுக்கு: எல்லாவற்றின்மேலுமுள்ள மகிமையும் வல்லமையும் என்றென்றைக்கும் உண்டாவதாக!

ஆமென்.

இந்தக் கர்த்தர், ராஜாதி ராஜா, வருகிறார்! எல்லா மனிதர்களும் காணும்படி – வானத்தின் மேகங்களில்! இந்த நிகழ்வு – இயேசு கிறிஸ்துவின் காணக்கூடிய பிரசன்னம் – எல்லாவற்றையும் தலைகீழாக்கும்; முழு ஜனங்களும் பயத்திலும் திகிலிலும் விழுவார்கள். அவரைச் சிலுவையில்

அறைந்து குத்தினவர்களும்கூட அவருடைய வருகையைக் காண்பார்கள். அவர்கள் ஏற்கெனவே மரித்திருந்தாலும்கூட. வானமும் பூமியும் சந்திக்கும்போது, இந்த நிகழ்வை ஒவ்வொருவரும் காண வேண்டியிருக்கும். நியாயாதிபதியும் இரட்சகருமானவர் இரண்டாம் முறை வரும்போது.

அவரை எதிர்பார்க்காமலும் கனம்பண்ணாமலும் இருந்தவர்களையே திகிலும் கலக்கமும் முக்கியமாகப் பிடிக்கும். வல்லமையோடும் மகிமையோடும் வருகிறவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு முன்பாக, தங்கள் குற்றத்தோடும், அலட்சியத்தோடும், அவமதிப்போடும் அவர்கள் நடுநடுங்கி நிற்பார்கள். நமக்கோ இந்த நாள் எல்லா நம்பிக்கையின் நிறைவேறுதல். எல்லாம் என்றென்றைக்குமாக மாற்றப்பட்டிருக்கும். இலக்கு அடையப்பட்டது. இப்போதுதான் எல்லாம் உண்மையில் தொடங்குகிறது. அல்லேலூயா! ஆம், ஆமென்!

நானே அல்பாவும் ஓமெகாவும் என்று கர்த்தராகிய யாவே தேவன் சொல்லுகிறார். முந்தினவரும் பிந்தினவரும். என்றென்றும் இருக்கிறவர்: இருக்கிறவரும், இருந்தவரும், வருகிறவருமானவர். எல்லாவற்றையும் உயிரோடு காத்துவருகிறவர், எல்-ஷடாய் (El-Shaddai). எல்லாக் குறைவையும் நிறைவாக்குகிறவர். எல்லாவற்றையும் ஆளுகிறவர். எல்லாவற்றையும் அறிந்தவர். எப்போதும் இருக்கிறவர். ஒருபோதும் தாமதிக்காதவர். தம்முடைய இலக்கை அடைகிறவர்.

உங்கள் சகோதரனாகிய யோவான் என்னும் நான், உங்களில் அநேகரைப் போலவே, அவருடைய நாமத்தினிமித்தம் நெருக்கத்திலும் உபத்திரவத்திலும் இருக்கிறேன். ஏனெனில் நாம் அவருடைய ராஜ்யத்துக்குரியவர்கள். பாடுகளின் வழியாக மகிமைக்குச் செல்லும் பாதையில். நம்முடைய எல்லாப் பாடுகளுக்கும் முடிவு கொண்டுவரப்போகிறவருக்காக

நாம் பொறுமையோடு காத்திருக்கிறோம். அவருடைய வேளையில்.

நான் **பத்மு** தீவில் **நாடுகடத்தப்பட்டு** இருந்தேன். விரும்பி அல்ல. நான் தேவனுடைய வார்த்தையைப் பற்றிக்கொண்டிருப்பதாலும், இயேசு கிறிஸ்துவை உலகத்தின் மெய்யான ஆட்சியாளராக அறிக்கையிடுவதாலும் நாடுகடத்தப்பட்டேன். ரோம அதிகாரிகளுக்கு அது கொஞ்சமும் பிடிக்கவில்லை! அதனால்தான், சின்ன ஆசியா மாகாணத்திலுள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு நடுவே அப்போஸ்தலனாயிருந்த என்னை, எங்களைப் பலவீனப்படுத்தும்படி, அவர்கள் சிறைப்பிடித்தார்கள்.

வாரத்தின் முதல் நாளில், கர்த்தருடைய நாளில் – எனக்கு நன்றாக நினைவிருக்கிறது – ஆவியானவர் என்மேல் வந்தார். தேவனுடைய ஆவியில் நான் ஆட்கொள்ளப்பட்டேன். திரும்பத் திரும்ப நான் வேறொரு பரலோக உலகத்துக்குள் கொண்டுசெல்லப்பட்டதைக் கண்டேன். பெரிய காரியங்களைக் கேட்டேன், கண்டேன்!

இப்படித் தொடங்கியது: நான் ஆவிக்குள்ளானபோது, எனக்குப் பின்னாலிருந்து உரத்த, வல்லமையான ஒரு சத்தம் என்னோடு பேசினது. ஒரு எக்காளத்தைப் போல. “நீ இப்போது காண்கிறதையும், இனி காணப்போகிற எல்லாவற்றையும் ஒரு தோல்சுருளில் எழுது. அதை சின்ன ஆசியாவிலுள்ள ஏழு சபைகளுக்கு அனுப்பு. எபேசு, சிமிர்னா, பெர்கமு, தியத்தீரா, சர்தை, பிலதெல்பியா, லவோதிக்கேயா ஆகிய இடங்களுக்கு.”

இவ்வளவு வல்லமையாக என்னோடு பேசினவர் யார் என்று பார்க்கும்படி, நான் அந்தச் சத்தத்தை நோக்கித் திரும்பினேன். அப்போது முதலில் ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகளையும் அவற்றின் ஒளியையும் கண்டேன். அந்த ஏழு குத்துவிளக்குகளின் நடுவில், என்னோடு பேசினவரையும் கண்டேன். அவர் ஒரு மனிதனைப் போலக் காணப்பட்டார்.

இவர் யார் என்று நான் எனக்குள் கேட்டுக்கொண்டேன். ஒரு தூதனா? இல்லை. தேவனே தாமா? அவர் **இயேசு**. ஆனால் நான் அறிந்திருந்த, நெருக்கமான, பழக்கமான இயேசுவாக அல்ல. இல்லை. முற்றிலும் வேறு விதமாக. நீங்களே கேளுங்கள்.

அவர் பாதம் வரை நீண்ட, ஒரு அங்கியைப் போன்ற நீளமான வஸ்திரம் தரித்திருந்தார். மார்பில் அது ஒரு பொற்கச்சையால் கட்டப்பட்டிருந்தது.

இந்த மனுஷகுமாரன் ஒரு ஆசாரியனைப் போலக் குத்துவிளக்குகளைப் பார்வையிட்டு, சுத்தம்செய்து, அவற்றுக்கு எண்ணெய் ஊற்றுகிறார் என்று எனக்கு உடனே தெளிவாயிற்று. ஆசாரியக் கண்ணியத்தோடு. ராஜ கனத்தோடும். நியாயாதிபதியின் அதிகாரத்தோடும்.

அவருடைய தலைமயிர் வெண்மையான பஞ்சைப் போல இருந்தது. உறைந்த பனியைப் போல. அவர் ஒருவரே பரிசுத்தரும் தூய்மையானவருமாயிருக்கிறார். தானியேல் 7 சொல்லுகிறபடி, அவர் நீண்ட ஆயுசுள்ளவரும்கூட. ஏனெனில் அவர் நித்தியமானவர், யாராலும் தொடமுடியாதவர். பூர்வகாலத் தீர்க்கதரிசியாகிய தானியேல் கண்டதும் அனுபவித்ததும் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது. ஏனெனில் இது அதைப் போலவே இருந்தது. அந்தக் கணங்களில் அவன் அனுபவித்ததையே நானும் அனுபவிக்க வேண்டியிருந்தது.

அவருடைய கண்கள் அக்கினிஜுவாலையைப் போல இருந்தன. அவை தேவனுடைய மகிமையை வெளிவீசின. அவை எல்லாவற்றையும் ஊடுருவிப் பார்த்து, எல்லாவற்றையும் வெளிச்சமாக்கின. பூரண பரிசுத்தத்தோடு.

அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்து ஒளிரும் வெண்கலத்தைப் போலப் பிரகாசித்தன. அவருடைய உறுதியும் பலமும் பெரியது. பூமியில் வாழ்ந்த காலத்தில் சோதிக்கப்பட்டு, உத்தமமாக நிரூபிக்கப்பட்டது.

அவருடைய சத்தம் வல்லமையாயிருந்தது. பூமியை அதிரச்செய்யும் ஒரு பெரிய நீர்வீழ்ச்சியின் இரைச்சலைப் போல. தம்முடையவர்களுக்கு ஆறுதலாகவும், பகைவர்களுக்குத் திகிலாகவும்.

அவர் தம்முடைய வலதுகரத்தில் ஏழு நட்சத்திரங்களை வைத்திருந்தார்.

அவருடைய வாயிலிருந்து கூர்மையான இருபுறமும் கருக்குள்ள ஒரு பட்டயம் புறப்பட்டது. தேவனுடைய வார்த்தைக்கும், சத்தியத்துக்கும், உண்மைக்கும் அடையாளம். அவர் லஞ்சத்துக்கு இணங்காத நியாயாதிபதி. பூரண நீதியே கடைசி வார்த்தையைச் சொல்லும்.

அவருடைய முகம் மத்தியான வேளையில் பிரகாசிக்கும் சூரியனைப் போல இருந்தது; குருடாகாமல் அதைப் பார்க்க முடியாது.

இந்தத் தரிசனம் அவ்வளவு திகிலூட்டுவதாகவும், அவ்வளவு பயமுண்டாக்குவதாகவும் இருந்ததால், அன்று தானியேல் விழுந்ததுபோல நானும் அவருடைய பாதங்களில் விழுந்தேன். செத்தவனைப் போல. எனக்குள் இருந்த எதுவும் அவருக்கு முன்பாக நிற்க முடியவில்லை. அது வெறுமனே என்னை முழுவதும் மேற்கொண்டது. ஒரு மெய்யான தேவ சந்திப்பு.

பின்பு அவர் தம்முடைய **வலதுகரத்தை** என்மேல் வைத்ததை உணர்ந்தேன். ஒரு நண்பனைப் போல. அவர் என்னிடம் சொன்னார்: “பயப்படாதே! நான் முந்தினவரும் பிந்தினவருமாயிருக்கிறேன். எல்லாக் காலத்துக்கும் முன்பே நான் இருந்தேன், எப்போதும் இருப்பேன். ஜீவிக்கிறவருமாயிருக்கிறேன். உயிர்த்தெழுந்த மனுஷகுமாரன். ஏனெனில் நான் மரித்திருந்தேன். சிலுவையில் அவமானமாகக் கொல்லப்பட்டேன். ஆனால் இப்போது ஜீவிக்கிறேன். என்றென்றைக்கும். சதாகாலங்களிலும். நான் மரணத்தை உடைத்து ஜெயித்தேன்; மரணத்துக்கும் பாதாளத்துக்கும் உரிய

திறவுகோல்களை உடையவராயிருக்கிறேன். மரணத்தின் வல்லமைகள் பின்வாங்கும். இனி பயம் இருக்காது.”

நீ காணப்போகிறதை எழுது. கடைசி நாட்களில் நடக்கிறதை – பெத்லகேமில் என் வருகை முதல், வானத்தின் மேகங்களின்மேல் என் இரண்டாம் வருகை வரை.

அவர் தம்முடைய கையில் வைத்திருந்த ஏழு குத்துவிளக்குகள், ஏழு நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றின் இரகசியத்தை எனக்கு விளக்கினார். அவை எதைக் குறித்தன? அந்த ஏழு நட்சத்திரங்களும் தூதர்கள். ஏழு சபைகளின் பிரதிநிதிகள். அது எனக்கு விநோதமாகவும் அதே நேரத்தில் அற்புதமாகவும் தோன்றியது. சின்ன ஆசியாவின் ஏழு பட்டணங்களில், பூமியில் இருக்கிற இந்தச் சபைகளை அவை குறிக்கின்றன. அதே நேரத்தில், அந்தத் தூதர்களின் மூலம் அவை ஏற்கெனவே பரலோகத்தில் – தங்கள் வீடு இருக்கிற இடத்தில் – பிரசன்னமாயிருக்கின்றன. தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே. அவை அவருடைய பலத்த கரத்தில் தாங்கப்பட்டிருக்கின்றன. இந்தச் சபைகள் அவருக்கு – மனுஷகுமாரனுக்கு – சொந்தமானவை.

அதிகாரம் 2

இந்த அற்புதமான கர்த்தர், தேவனுடைய கீரியோஸ் (Kyrios), **எபேசு** சபையின் தூதனுக்கு – அதன் மூலம் உலகமெங்குமுள்ள சபைக்கும் – ஒரு முக்கியமான செய்தியோடு ஒரு நிருபம் எழுதும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டார். ஏழு சபைகளும் சொந்தமாயிருக்கிறவரிடமிருந்து. அவற்றைத் தம்முடைய வல்லமையான கரத்தில் தாங்கி, ஏழு பொன் குத்துவிளக்குகளின் நடுவே ஆசாரிய ஊழியம் செய்கிறவரிடமிருந்து. அவருடைய செய்தி இதுதான்:

உன்னை நான் நுணுக்கமாக அறிந்திருக்கிறேன். உன் நல்ல கிரியைகளையும் பிறரன்பையும் அறிந்திருக்கிறேன். நீ மிகவும்

பிரயாசப்படுகிறாய். எல்லா ஊழியத்திலும் நீ பொறுமையோடு நிலைத்திருப்பதும் முன்மாதிரியானது.

உன் நடுவில் இருக்கிற பொல்லாத மனிதர்களுக்கு நீ இடங்கொடுக்காமலும், அவர்களைப் பொறுத்துக்கொள்ளாமலும் இருக்கிறதையும் அறிவேன். தங்களை அப்போஸ்தலர்கள் என்று சொல்லிக்கொண்டு வந்தவர்களை நீ சோதித்து, அவர்களை அம்பலப்படுத்தினாய். ஏனெனில் அவர்கள் கள்ள அப்போஸ்தலர்களாயிருந்தார்கள்.

என் நாமத்தினிமித்தம் வந்த பாடுகளையும் நீ பொறுமையோடு சகித்தாய். நீ இளைத்துப்போகவில்லை.

ஆனாலும், இவ்வளவு நன்மைகளுக்கு நடுவிலும், நீ கைவிட்டுவிட்ட ஒரு முக்கியமான காரியம் உண்டு! **உன் ஆதி அன்பு**. உன் தொடக்க அன்பு – நான் உன்னை முதன்முறையாகச் சந்தித்து, உன் இருதயத்தை ஆட்கொண்டபோது இருந்த அன்பு. அப்போது என்மேலும், விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகள்மேலும், உன்னைச் சுற்றியிருந்த மனிதர்கள்மேலும் உனக்கிருந்த அன்பு கொழுந்துவிட்டு எரிந்தது, புதிதாயிருந்தது. நீ செய்த எல்லாவற்றுக்கும் அதுவே அஸ்திபாரமும் உந்துதலுமாயிருந்தது.

நீ எங்கேயிருந்து விழுந்தாய் என்பதை நினைத்துப்பார். திரும்பு, மனந்திரும்பு. ஆதியில் நீ செய்த கிரியைகளைச் செய். உண்மையான அன்பிலிருந்து.

நீ அங்கே திரும்பாவிட்டால், உன் குத்துவிளக்கை அகற்றிவிடுவேன். அப்போது எபேசுவில் எனக்குச் சாட்சியாயிருக்க நீ தகுதியற்றவனாவாய். நீ மனஸ்தாபப்பட்டு மனந்திரும்பாவிட்டால், இனி எனக்காகப் பிரகாசிக்கமாட்டாய். ஏனெனில் அன்பே மிக முக்கியமானது, மிகப் பெரியது. அது இல்லாமல் எல்லாம் ஒன்றுமில்லை.

ஆனாலும் நிக்கொலாய் மதஸ்தருடைய கிரியைகளை நீ வெறுக்கிறதற்காக உன்னைப் புகழுகிறேன்; நானும்

அவைகளை வெறுக்கிறேன் – ஒழுக்கக்கேட்டைச் சகித்து, மற்றவர்களை வஞ்சித்து, விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசிக்கும்படி சிபாரிசு செய்கிறவர்களின் கிரியைகளை.

திறந்த காதுள்ளவன், தேவனுடைய ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கடவன். இந்த நிலையை மேற்கொண்டு ஆதி அன்புக்குத் திரும்புகிறவனுக்கு நான் பெரிய பலனளிப்பேன். ஜீவவிருட்சத்திலிருந்து அவனுக்குப் புசிக்கக் கொடுப்பேன். அது தேவனுடைய பரதீசின் நடுவில் நிற்கிறது. புதிய, மேலான ஏதேனில். புதிய எருசலேமில். என் மரணத்தினாலும் உயிர்த்தெழுதலினாலும் நான் உண்டாக்கின புதிய உலகத்தில். அங்கே அவன் இடைவிடாமல் என்றென்றைக்கும் அதை அனுபவிக்கலாம்.

சிமிர்னா சபையின் தூதனுக்கு – அந்தப் பட்டணத்தில் இந்தச் சபையைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் – இயேசுவின் கட்டளைப்படி நான் எழுதுகிறேன். முந்தினவரும் பிந்தினவருமானவர் சொல்லுகிறதை நான் அறிவிக்கிறேன். எல்லாவற்றுக்கும் முன்பே இருந்தவரும், கடைசியில் ஜெயவீரராக நிற்கப்போகிறவரும் அவரே. மரித்தவர், ஆனால் மீண்டும் உயிரடைந்தவர். என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்கிறவர். மரணத்தை ஜெயித்தவர்.

உன் அன்பின் கிரியைகளையும், எனக்காக நீ சகிக்கிற துன்புறுத்தல்களையும் பாடுகளையும் நான் நன்றாக அறிந்திருக்கிறேன். உன் தரித்திரத்தையும் அறிவேன். ஆனால் இதை ஒருபோதும் மறந்துவிடாதே: என்னில் நீ ஐசுவரியவான். வரப்போகிற உலகம் உன்னுடையது.

தங்களை யூதர்கள் என்று பெருமையாகச் சொல்லிக்கொள்கிறவர்களுடைய தூஷணங்களையும் அவதூறுகளையும் நான் அறிவேன். பிறப்பின்படி அவர்கள் யூதர்களாயிருந்தாலும், உண்மையில் அவர்கள் சாத்தானுடைய ஜெப ஆலயமாயிருக்கிறார்கள். மேசியாவாகிய இயேசுவை

அவர்கள் பகைக்கிறார்கள் – அவரைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரையும்கூட. முக்கியமாக, உங்களில் என்னை விசுவாசிக்கிற யூதர்களை.

இயேசுவினிமித்தம் நீ இன்னும் சகிக்க வேண்டிய பாடுகளைக் குறித்து **பயப்படாதே**. பிசாசு, சாத்தான், உங்களில் சிலரைச் சிறைச்சாலையில் போடுவான். நீங்கள் விசுவாசத்தை விட்டுவிடும்படி, யூதர்களையும் புறஜாதிகளையும் உங்களுக்கு விரோதமாகத் தூண்டிவிடுவான். ஆனால் நடப்பதோ அதற்கு நேர் எதிரானது: உங்கள் விசுவாசம் சோதிக்கப்பட்டுப் பலப்படும். உங்கள் உபத்திரவம் பத்து நாள் நீடிக்கும். அந்தக் காலத்தை நான் நிர்ணயிக்கிறேன்; அதை ஒருவராலும் மாற்ற முடியாது. சாத்தானாலும் முடியாது.

மரணபரியந்தம் உண்மையாயிரு! சக்கரவர்த்திக்கோ விக்கிரகங்களுக்கோ வணக்கம் செலுத்தினால் உயிரும் விடுதலையும் தருவோம் என்று உனக்குச் சொல்லப்படும்போது, விட்டுக்கொடுக்காதே. ஏனெனில் ஜீவகிரீடத்தை நான் உனக்குக் கொடுப்பேன். மரணபரியந்தம் நீ உண்மையாயிருந்தால், நீ தொடர்ந்து வாழ்வாய் – ஆம், மெய்யான ஜீவனை அனுபவிப்பாய். என் நித்திய ராஜ்யத்தில். என் மகிமையில். என்னோடுகூட.

காதுள்ளவன் கவனித்துக் கேட்டு, ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைச் செய்யக்கடவன். நீங்கள் என்னைக் கனமாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். என் வார்த்தையை அப்படியே நம்ப வேண்டும். இது முக்கியம்; நான் இதைத் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கமாட்டேன்.

ஜெயங்கொண்டு மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருக்கிறவன் இரண்டாம் மரணத்தினால் சேதமடையமாட்டான். அது நித்திய மரணம் – என்னைவிட்டுப் பிரிந்திருப்பது. அக்கினிக்கடலில் என்னைவிட்டுத் தூரமாயிருப்பது. என்னைப் பின்பற்றாமல் என்னைப் புறக்கணித்த எல்லாரும் அதை அனுபவிப்பார்கள். நீங்களோ வாழ்வீர்கள், ஏனெனில் நான் ஜீவிக்கிறேன்.

பெர்கமு சபையின் தூதனுக்கு – இந்தச் சபையைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் – இயேசு கிறிஸ்துவின் கட்டளைப்படி நான் எழுதுகிறேன். கூர்மையான, ஊடுருவுகிற, இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயத்தை உடையவர் சொல்லுகிறதை நான் அறிவிக்கிறேன். அவருடைய வார்த்தையை யாராலும் எதிர்த்து நிற்க முடியாது.

அன்பின் உன் எல்லா நல்ல கிரியைகளையும் நான் அறிவேன். நீ எங்கே குடியிருக்கிறாய், எங்கே வாழ்கிறாய் என்பதை நன்றாக அறிவேன். சாத்தானுடைய சிங்காசனம் இருக்கிற இடத்தில்தான். அவன் ஆளுகை செய்து, மனிதர்களை விக்கிரக ஆராதனையில் சிறைப்படுத்தி வைத்திருக்கிற இடத்தில். என்னைப் பற்றிய எதுவும் காணப்படாத அந்த இடத்தில், நீ என் நாமத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறாய். உன் பட்டணத்தின் காணக்கூடிய இந்த எல்லாக் கோவில்களுக்கு முன்பாகவும், காணக்கூடாதவராகிய என்மேலுள்ள விசுவாசத்தை நீ மறுதலிக்கவில்லை. என் உண்மையுள்ள சாட்சியாகிய அந்திப்பா (Antipas) பெர்கமுவில் கொல்லப்பட்டபோதும் மறுதலிக்கவில்லை. சாத்தான் வாசம்பண்ணி, மனிதர்களை உங்களுக்கு விரோதமாகத் தூண்டிவிடுகிற அந்த இடத்தில்.

ஆனாலும் உனக்கு விரோதமாக ஒன்று என்னிடம் உண்டு; அதை நான் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டேன். பிலேயாமின் போதகத்தை நல்லதென்று எண்ணி அதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள். அவன் அக்காலத்தில் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை எப்படி வெல்லலாம் என்று பாலாக்குக்குப் போதித்தான். இராணுவ வல்லமையினால் அல்ல, வஞ்சனையினால். அதாவது, விக்கிரகங்களுக்குப் படைக்கும் பலிகளில் பங்குபெறுவதினாலும், அதோடு இணைந்த பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டினாலும்.

அதைப் போலவே, பாலியல் கட்டுப்பாடற்ற தன்மையையும் நல்லதென்று எண்ணுகிற நிக்கொலாய் மதஸ்தரின் போதகத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற சிலரும் உங்களுக்குள் இருக்கிறார்கள். சபையை அழித்து, அதற்குச் சேதம் விளைவிக்கிற இந்தப் போதகங்களை நான் வெறுக்கிறேன்.

நீங்கள் எல்லாரும் இதற்குப் பொறுப்பாளிகளாயிருப்பதால், மனந்திரும்புங்கள். மனஸ்தாபப்பட்டுத் திரும்புங்கள்! நீங்கள் இதை மாற்றி, இதற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். நீங்கள் அதைச் செய்யாமலோ, அரைமனதோடோ செய்தால், நானே வருவேன். என் வாயிலிருந்து புறப்படுகிற என் கடுமையான பட்டயத்தோடு. அவர்களோடு யுத்தம்பண்ணி, அவர்கள் திரும்பி மனந்திரும்பும்படி செய்வேன். அல்லது அவர்கள் உங்கள் நடுவிலிருந்து நீக்கப்படும்படி செய்வேன்.

காதுள்ளவன் கவனித்துக் கேட்டு, ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைச் செய்யக்கடவன்.

பிலேயாமியரையும் நிக்கொலாய் மதஸ்தரையும் மேற்கொண்டு, விக்கிரகப் பண்டிகைகளிலும் பாலியல் ஒழுக்கக்கேட்டிலும் பங்குபெறாதவனுக்கு, மறைவான மன்னாவிலிருந்து புசிக்கக் கொடுப்பேன். விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்த இறைச்சி அல்ல, மெய்யான பரலோக உணவே உங்களுக்காகக் காத்திருக்கிறது.

அவர்களுக்கு ஒரு வெண்மையான கல்லைக் கொடுப்பேன். மன்னாவைப் போல வெண்மையானது. தூய்மையானது. அதன்மேல் அவனுடைய புதிய நாமத்தை எழுதுவேன்; அதைப் பெறுகிறவனைத் தவிர வேறொருவனும் அதை அறியான்: ஆக்கினைத்தீர்ப்பு அல்ல, விடுதலைத் தீர்ப்பும், ஏற்கெனவே தொடங்கிவிட்ட ஒரு புதிய காலத்தில் ஜீவனின் புதுமையும். என் சொந்த நண்பர்களாக, என்னோடு ஓர் உறவில்.

தியத்தீரா சபைக்கு எழுதுகிறவர் இவர்: அவருடைய கண்கள் அக்கினிஜுவாலையைப் போல ஒளிர்கின்றன; அவை எல்லாவற்றையும் ஊடுருவிப் பார்க்கின்றன, எந்தத்

தீமையையும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவை. அவருடைய பாதங்கள் உலைக்களத்தில் காய்ந்ததுபோலப் பளபளக்கும் வெண்கலத்தைப் போல இருக்கின்றன. பரிசுத்தத்தையும் சத்தியத்தையும் பற்றிய காரியத்தில் அவர் சமரசமில்லாத நிலைப்பாடு உடையவர்.

நீ செய்கிற எல்லா நன்மையையும் நான் அறிந்து, மதிக்கிறேன். உன் உண்மையான அன்பையும் உண்மையுள்ள ஊழியத்தையும். உன் பொறுமையான நிலைத்திருத்தலையும். இப்போது நீ எனக்காக ஈடுபடுகிறது, ஆதியில் நீ செய்ததைவிடத் தெளிவாகவே அதிகமும் தீவிரமுமானது. உன் முன்னேற்றத்தை நான் நன்கு அறிந்திருக்கிறேன்.

ஆனாலும் உனக்கு விரோதமாக ஒன்று என்னிடம் உண்டு. ஆகாபின் மனைவியாகிய யேசபேலைப் போன்ற ஒரு ஸ்திரீயை நீ சகித்து, அவள் விருப்பப்படி செய்ய விட்டுவிடுகிறாய். அவள் தன்னைத் தீர்க்கதரிசினி என்று சொல்லிக்கொள்கிறாள்; உங்களில் அநேகர் அவளுக்குச் செவிகொடுக்கிறார்கள். ஆனால் அவள் சொல்லுகிறது என்னிடமிருந்து வருவதல்ல. விக்கிரக ஆராதனைக்குரிய கோவில் விருந்துகளில் கலந்துகொள்ளும்படி அவள் என் ஊழியக்காரருக்குப் போதித்து, அவர்களை **வஞ்சிக்கிறாள்**. அதோடு பாலியல் ஒழுக்கக்கேடுகளும் நடக்கின்றன. வேசித்தனமும், விக்கிரகங்களுக்குப் படைத்தவைகளைப் புசிப்பதும். நீங்களோ தலையிடுவதில்லை!

அவள் இதை வெகுகாலமாகச் செய்துவருகிறாள். அவள் தன் வஞ்சனையையும் வேசித்தனத்தையும் நிறுத்தும்படி, மனம் மாற நான் அவளுக்குக் காலம் கொடுத்தேன். ஆனால் அவள் எனக்குச் செவிகொடுக்க முற்றிலும் விரும்பவில்லை. ஆகையால் நான் அவளை நியாயந்தீர்த்து, அவளுடைய வேசிப்படுக்கையை வியாதிப்படுக்கையாக்குவேன். ஆம், நான் அவளைத் தள்ளிவிடுவேன்! அவளோடு அப்படி நடந்துகொள்கிற, வஞ்சிக்கப்பட்டவர்களையும்

வழிதவறினவர்களையும்கூட. அவர்கள் மனம் மாறித் திரும்பி, யேசபேலின் கிரியைகளை விட்டுவிடாவிட்டால், அவர்களைப் பெரிய உபத்திரவத்துக்குள்ளாக்குவேன். அவளோடு தங்களைப் பிணைத்துக்கொண்டு, அவள் சொல்லுகிறதை அடிபணிந்து செய்கிற அவளுடைய ஆவிக்குரிய பிள்ளைகளை, அவர்கள் மனந்திரும்பி உண்மையாகவே திரும்பாவிட்டால், கொடிய வியாதியினால் கொல்லுவேன்.

நானே இருதயங்களையும் உள்ளிந்திரியங்களையும் ஆராய்கிறவர் என்று எல்லாச் சபைகளும் அறிந்துகொள்ளும். எல்லாவற்றையும் ஊடுருவிப் பார்த்து, காண்கிறவர். என் சபையில் ஒருவனும் இப்படிப்பட்டதைச் செய்துவிட்டு, அதற்குப் பொறுப்பேற்காமலும் கணக்கொப்புவிக்காமலும் இருக்கமாட்டான். அவனவன் கிரியைகளுக்குத் தக்கதாக நான் பலனளிப்பேன்.

யேசபேலின் போதகத்தைப் பின்பற்றாத மற்றவர்களாகிய உங்களுக்கோ: **உங்களுக்குள்ளதைப் பற்றிக்கொண்டிருங்கள்**. அவர்கள் பெருமையடித்துக்கொள்கிற சாத்தானின் ஆழங்களை நீங்கள் அறியவில்லை. தங்கள் போலியான விசேஷ அறிவினால் இதையெல்லாம் புரிந்துகொண்டதாகப் பெருமைபாராட்டுகிறவர்களைப் போல, நீங்கள் இந்தப் போலி ஞானத்தைப் பின்பற்றவில்லை. இந்த நடத்தை பாவமல்ல என்று அவர்கள் சொல்லுவது இன்னும் மோசமானது. மற்ற எல்லார்மேலும் நான் வேறொரு பாரத்தையும் சுமத்தமாட்டேன். ஆனால் நான் வரும்வரை, என்மேலும் என் வார்த்தையின்மேலும் உண்மையையும் அர்ப்பணிப்பையும் எதிர்பார்க்கிறேன்.

யேசபேலையும் அவளுடைய கிரியைகளையும் மேற்கொண்டு, இலக்கை அடையும்வரை என் கிரியைகளைச் செய்கிறவனுக்கு, ஜாதிகள்மேல் அதிகாரம் கொடுப்பேன். இப்போது நீங்கள் முக்கியத்துவமற்றவர்களாகத்

தோன்றினாலும், யேசபேலுக்கும் அவளைப் பின்பற்றுகிறவர்களுக்கும் எதிராக ஒன்றும் செய்ய முடியாதவர்களாக இருந்தாலும்கூட. என்னோடுகூட நீங்கள் ஜனங்களை ஆளுகை செய்து, ஒரு மேய்ப்பனைப் போலக் கரிசனையோடும் அன்போடும் அவர்களை மேய்ப்பீர்கள். அடங்காதவர்களை மண்பாண்டங்களைப் போல நொறுக்குவீர்கள். இதை நான் என் பிதாவினிடத்திலிருந்து பெற்றேன். இந்த வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் ஜெயங்கொள்கிறவர்களும் என்னிடமிருந்து பெறுவார்கள்.

அவர்களுக்கு விடிவெள்ளி நட்சத்திரத்தைக் கொடுப்பேன். மேசியா-ராஜாவும், பிரகாசமான விடிவெள்ளி நட்சத்திரமுமாகிய என்னோடுகூட அவர்கள் பிரகாசித்து ஆளுகை செய்வார்கள். என்றென்றைக்கும். சீக்கிரத்தில் பொழுது விடியும்.

காதுள்ளவன், ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கடவன். என் சித்தத்தைச் செய்யுங்கள்! முழு பூமியிலுமுள்ள ஒவ்வொரு சபையோடும் என் ஆவியின் மூலமும் என் வார்த்தையின் மூலமும் நான் பேசுகிறேன்!

அதிகாரம் 3

சர்தை சபையின் தூதனுக்கு – அதன் மூலம் இந்தச் சபையைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் – எழுது: தேவனுடைய ஏழு ஆவிகளையும் உடையவர் சொல்லுகிறதாவது. ஏசாயா 11-ம் அதைக் குறித்துப் பேசுகிறது. அதே நேரத்தில், ஏழு நட்சத்திரங்களையும் – சபைகளின் ஏழு தூதர்களையும் – அதன் மூலம் எல்லாச் சபைகளையும் தம்முடைய கரத்தில் தாங்குகிறவர் அவரே.

உன் கிரியைகளையும் நீ செய்கிற எல்லாவற்றையும் நான் அறிவேன். உண்மையில் உனக்கு என்ன ஆயிற்று என்று நான் அறிவேன். ஜீவனுள்ள, சுறுசுறுப்பான சபை என்று நீ

பெயர்பெற்றிருக்கிறாய். ஆனால் உண்மையில் நீ **உயிரற்றவனாயிருக்கிறாய்**, ஆம், ஆவிக்குரிய விதத்தில் செத்தவனாயிருக்கிறாய். என்னோடுள்ள ஜீவனுள்ள, உணர்வுள்ள உறவு உன்னிடம் இல்லை. உன் அமைதியையும், உன் சமாதானத்தையும், உன் சுகவாழ்வையும், கல்லறையின் அமைதியோடும் ஆவிக்குரிய மரணத்தோடும் நீ குழப்பிக்கொள்கிறாய். ஆகையால் விழித்துக்கொள்! ஆவிக்குரிய விதத்தில் ஏற்கெனவே மரித்துக்கொண்டிருக்கிறவர்களைக் கவனித்து, அவர்கள்மேல் கரிசனையாயிரு. அவர்கள் மரித்துப்போகாதபடி அவர்களைப் பலப்படுத்து. உன் கிரியைகள் என் தேவனுக்கு முன்பாக நல்லவைகளாக நான் காணவில்லை. அவை நிலைத்திருக்காது.

என் வார்த்தையை முதன்முறையாகக் கேட்டபோது எவ்வளவு சந்தோஷத்தோடு அதை ஏற்றுக்கொண்டாய் என்பதை நினைத்துப்பார். இந்த வார்த்தையை – என் சுவிசேஷத்தை – பற்றிக்கொண்டு மனம் மாறு. என் வார்த்தைக்குத் திரும்பு. இன்னும் காலம் கடந்துவிடவில்லை. நீ மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்படலாம்.

நீ விழித்துக்கொண்டு, உன் ஜனங்களைப் பலப்படுத்தி, என் வார்த்தைக்குத் திரும்பாவிட்டால், நான் உன்னிடம் வருவேன். ஆசீர்வாதத்தோடு அல்ல, ஒரு திருடனைப் போல. ஆபத்து எப்போது வரும் என்று நீ அறியமாட்டாய். நீ மனந்திரும்பாவிட்டால் நான் உன்னை நியாயந்தீர்ப்பேன்.

ஆனாலும் உன்னிடத்தில் தங்கள் வஸ்திரங்களைக் கறைப்படுத்தாத சிலர் உண்மையில் இருக்கிறார்கள். எனக்குப் பிரியமில்லாதவைகளிலிருந்து அவர்கள் விலகியிருக்கிறார்கள். உங்களைச் சுற்றியுள்ள புறஜாதி, விக்கிரக ஆராதனைச் சூழலுக்கு அவர்கள் தங்களை ஒத்துப்போகச் செய்வதுமில்லை. **இப்படிப்பட்டவர்களையே நான் தேடுகிறேன்.** உயிர்த்தெழுதலில் வெண்மையான,

தூய்மையான வஸ்திரங்களை அவர்கள் பெறுவார்கள் – என்னிடமிருந்து. என்னோடுகூட அவர்கள் புதிய எருசலேமில் உலாவி நடப்பார்கள். புதிய பூமியில். ஏனெனில் அவர்கள் பாத்திரராயிருக்கிறார்கள். சர்தையிலுள்ள மற்றவர்கள் அவர்களிடமிருந்து விலகி, அவர்களைத் தவிர்த்தார்கள் – ஏனெனில் அவர்கள் எனக்குப் பிரியமாயிருக்க விரும்பினார்கள். ஆனால் இவர்களே என் கனமான விருந்தினராயிருப்பார்கள்.

சர்தையில் – இப்போது நான் ஒவ்வொருவரோடும் தனித்தனியாகப் பேசுகிறேன் – ஆவிக்குரிய மரணத்தை ஜெயித்து, தன் வஸ்திரங்களை அசுசிப்படுத்தாமல், என் வார்த்தைக்குத் திரும்புகிறவன் என்னிடமிருந்து வெண்மையான வஸ்திரங்களைப் பெறுவான். ஜீவபுஸ்தகத்திலிருந்து – என் தேவனுக்குச் சொந்தமான எல்லாருடைய பெயர்களும் பதிவுசெய்யப்பட்டிருக்கிற பதிவேட்டிலிருந்து – நான் அவனுடைய பெயரை அழித்துப்போடமாட்டேன். என் பிதாவுக்கு முன்பாகவும் அவருடைய தூதர்களுக்கு முன்பாகவும் அவனுடைய பெயரை அறிக்கையிடுவேன்.

காதுள்ளவன், ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்டு, என் சித்தத்தைச் செய்யக்கடவன்! முழு பூமியிலுமுள்ள ஒவ்வொரு சபையோடும் என் ஆவியின் மூலமும் என் வார்த்தையின் மூலமும் நான் பேசுகிறேன்!

பிலதெல்பியா சபையின் தூதனுக்கு – அதன் மூலம் முழு சபைக்கும், அதைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும் – நான் எழுத வேண்டும்: முழுமையாக நம்பத்தக்கவரும், பரிசுத்தரும், சத்தியமுள்ளவருமானவர் சொல்லுகிறதாவது. அவர் தாவீதின் குமாரன்; ராஜாவின் திறவுகோல்கள் அவரிடம் இருக்கின்றன – அதன் மூலம் கதவுகளைத் திறக்கவும் அடைக்கவும் வல்லமை அவருக்கு உண்டு. வேறொருவனும் அதைச் செய்ய முடியாது.

நான் செய்கிறதைத் தடுக்கவோ பின்னுக்குத் தள்ளவோ ஒருவனுக்கும் அதிகாரமில்லை.

உன் கிரியைகளையும் நான் மிக நுணுக்கமாக அறிந்து, ஆராய்கிறேன். இதோ: ஒருவனும் அடைக்க முடியாத ஒரு கதவை உனக்கு முன்பாகத் திறந்திருக்கிறேன். ஆவிக்குரிய கனி உண்டாகும். மனிதர்களை என்னிடம் வழிநடத்தும்படி, அவர்களிடம் செல்ல உனக்கு வழி திறக்கிறேன். உனக்கு **கொஞ்சம் பெலன்** இருந்தாலும், அது அநேகக் காரியங்களைச் சாதிக்க முடியும். சிறிய தொடக்கங்களையும், கவர்ச்சியில்லாத காரியங்களையும் நீ அற்பமாக எண்ணவில்லை. ஏனெனில் நான் சொல்லுகிறதை நீ காத்துக்கொண்டு, செய்தாய். பிலதெல்பியா பட்டணத்தில் என் நாமத்தை நீ மறுதலிக்காமல், தைரியமாக அதை அறிக்கையிட்டாய். எதிர்ப்பும், பரியாசமும், பகைமையும் இருந்தபோதிலும்.

யூதர்களில் சிலர் விசுவாசத்துக்கு வரும்படி செய்கிறவர் நானே. ஏற்கெனவே அப்படி நடந்திருக்கிறதுபோல. ஆனால் அதனிமித்தம் உன்னைத் தூற்றுதலாலும் அவதூறினாலும் தாக்குகிற அந்த யூதர்களையும் நான் அறிவேன். ஜெப ஆலயத்திலிருந்து அவர்கள் உங்களைத் துரத்திவிட்டார்கள். ஆனால் அவர்கள் மெய்யான யூதர்கள் அல்ல. உண்மையான யூதர்களாக அவர்கள் செய்ய வேண்டியதையும் விசுவாசிக்க வேண்டியதையும் எல்லாம் அவர்கள் மறுதலிக்கிறார்கள். அவர்கள் சாத்தானுடைய ஜெப ஆலயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். உங்களுக்கும், என்னைப் பின்பற்றுகிற அவர்களுடைய சொந்த ஜனத்தாருக்கும் முன்பாக அவர்கள் விழுந்து பணியும்படி செய்வேன். நான் உன்னில் அன்புகூருகிறேன் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். மெய்யான யூதரும் மேசியாவுமாகிய என்னைப் புறக்கணிக்கிறவர்களில் அல்ல.

என்னைப் பொறுமையோடு காத்திருக்கும்படியான என் வார்த்தையை நீ காத்துக்கொண்டு, அறிவித்தாய். என்

வருகையின் நம்பிக்கையில் நீ வாழ்கிறாய். ஆகையால் பெரிய வஞ்சனையின் காலத்தில் நானும் உன்னைக் காத்துக்கொள்வேன். பூமியில் குடியிருக்கிற எல்லாரையும் சோதிக்கும்படி, அது சீக்கிரத்தில் உலகம் முழுவதையும் வெள்ளம்போல மூடும்.

இதை எப்போதும் உன் கண்களுக்கு முன்பாக வைத்துக்கொள்: நான் சீக்கிரமாய் வருகிறேன். ஆம், எதிர்பாராத வேளையில்! ஆகையால் உனக்குள்ளதை உறுதியாகப் பற்றிக்கொண்டிரு. அதை விட்டுவிடாதே. தொடர்ந்து நிலைத்திரு. அப்போது ஒருவனும் உங்கள் ஜெயகிரீடத்தைப் பறித்துக்கொள்ளமாட்டான்.

ஜெயங்கொண்டு, என் வார்த்தைகளைக் காத்து, என் நாமத்தை அறிக்கையிடுகிறவனை, என் தேவனுடைய ஆலயத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் ஒரு தூணைப் போல முக்கியமானவனாக்குவேன். அவனுடைய பொறுமையும், என் நாமத்தைக் குறித்த அவனுடைய அறிக்கையும் என்றென்றைக்கும் அவனுக்குக் கனமாயிருக்கும். பரலோகத்திலுள்ள தேவனுடைய இந்த ஆலயத்திலிருந்து அவன் இனி ஒருபோதும் வெளியே போகமாட்டான். அங்கே அவன் வீட்டிலிருப்பான். என் தேவனுடைய நாமத்தை அவன்மேல் எழுதுவேன். என் தேவனுடைய நகரத்தின் பெயரையும் எழுதுவேன். அது வானத்திலிருந்து புதிய பூமியின்மேல் இறங்கிவரப்போகிற புதிய எருசலேம். என் புதிய நாமத்தையும் அவன்மேல் எழுதுவேன். இப்படி அவன் என்றென்றைக்கும் என் தேவனுக்குச் சொந்தமாயிருப்பான். என்றென்றைக்கும் புதிய எருசலேமின் குடிமகனாயிருப்பான். என் இரத்தத்தினால் அவனைக் கிரயத்துக்கு வாங்கின எனக்கும் அவன் சொந்தமாயிருப்பான். புதிய உலக ஒழுங்கின் சிருஷ்டிகரும், உயிர்த்தெழுந்தவருமாகிய எனக்கு.

காதுள்ளவன், ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கடவன் – என் சித்தத்தைச்

செய்யுங்கள்! முழு பூமியிலுமுள்ள ஒவ்வொரு சபையோடும் என் ஆவியின் மூலமும் என் வார்த்தையின் மூலமும் நான் பேசுகிறேன்!

லவோதிக்கேயா சபையின் தூதனுக்கு – அதன் மூலம் முழு சபைக்கும் – நான் எழுத வேண்டும், அதைச் சேர்ந்த எல்லாருக்கும்: ஆமென் என்பவர் சொல்லுகிறதாவது. அவரில் எல்லாம் நிச்சயமாக நிறைவேறுகிறது. கடைசி வார்த்தை அவருடையது. உண்மையும் சத்தியமுமுள்ள சாட்சி பேசுகிறார். தம்முடைய அறிக்கைக்காகவும் அர்ப்பணிப்புக்காகவும் தம்முடைய இரத்தத்தினால் விலைகொடுத்த இயேசுவாகிய நான். சிருஷ்டியின் ஆதியாயிருக்கிறவர் பேசுகிறார் – தம்முடைய உயிர்த்தெழுதலின் வல்லமையினால், முதல் சிருஷ்டியையும் புதிய சிருஷ்டியையும் படைத்தவர்.

மற்ற எல்லாச் சபைகளையும் போல உன்னையும் நான் அறிவேன். நீ செய்கிறதை அறிவேன். உடனே, நேரடியாக, தெளிவாக உனக்குச் சொல்லுகிறேன்: நீ குளிருமல்ல, அனலுமல்ல! நீ குளிராயிருந்தால் நலமாயிருக்கும் – சுத்தமான, குளிர்ந்த தண்ணீரின் புத்துணர்ச்சியூட்டும் ஒரு மிடறைப் போல. அல்லது அனலாயிருந்தால் – இதமான ஒரு குளியலுக்கோ சூடான தேநீருக்கோ ஏற்றதுபோல. ஆனால் நீ வெதுவெதுப்பாயிருக்கிறாய். குளிருமல்ல, சூடுமல்ல. குளிராக அல்லது சூடாக இருக்கும் என்று எதிர்பார்த்து, இப்படி விவரிக்க முடியாத ஒன்றைக் குடித்தால், அதைத் துப்பிவிடுவோம். உன்னைக் குறித்தும் எனக்கு அப்படியே இருக்கிறது. நீ குணமற்ற ஓர் அரைகுறை. தீர்மானமற்றவன். உன்னிடம் எல்லாவற்றிலும் கொஞ்சம் இருக்கிறது. ஆனால் மிகவும் கொஞ்சம். நீ எனக்காகக் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தால் நலமாயிருக்கும். அல்லது நேரடியாக எனக்கு விரோதமாக இருந்தாலும், இப்போது இருப்பதைவிட அதிக நம்பிக்கை இருக்கும்.

நீ ஏன் இப்படி வெதுவெதுப்பாயிருக்கிறாய்? ஏனெனில் நீ இறுமாப்புள்ளவனாயும் உன்னைக் குறித்து மிகுந்த நம்பிக்கையுள்ளவனாயும் இருக்கிறாய். நீ சொல்லுகிறாய்: நான் ஐசுவரியவான், செல்வம் பெருகினவன். எனக்கு எதுவும் தேவையில்லை, யாரும் தேவையில்லை. கிருபையும் தேவையில்லை, உன் சபைக்கு வெளியேயுள்ள விசுவாசச் சகோதர சகோதரிகளும் தேவையில்லை. ஆனால் நீ காணாதது: உண்மையில் நீ நிர்ப்பாக்கியமான, பரிதபிக்கப்படத்தக்க நிலையில் இருக்கிறாய். நீ ஒரு பிச்சைக்காரனைப் போல இருக்கிறாய். தரித்திரனும் குருடனுமாயிருக்கிறாய். மேலங்கியில்லாத நிர்வாணியாயிருக்கிறாய்.

ஆகையால் உனக்கு ஒரே ஒரு ஆலோசனைதான் சொல்ல முடியும்: என்னிடத்தில் பொன்னை வாங்கு. அக்கினியில் புடமிடப்பட்ட சுத்தப் பொன்னை. இப்படி மட்டுமே நீ உண்மையில் ஐசுவரியவானாவாய். வெண்மையான வஸ்திரங்களையும் வாங்கு; அப்போது நீ இனி நிர்வாணியாயிருக்கமாட்டாய், உன் பரிதாபமான நிலை மூடப்படும். கண்களுக்குக் கலிக்கத்தையும் என்னிடமிருந்து பெறலாம்; அப்போது சத்தியம் எது என்பதையும், எனக்கு முன்பாக நீ எந்த நிலையில் நிற்கிறாய் என்பதையும் கடைசியில் நீ காண்பாய்.

நான் அன்புகூருகிற எல்லாரையும் – உங்களையும் – கடிந்துகொள்ளுகிறேன். அவர்கள் திரும்பும்படி, அவர்களுடைய பாவத்தை அவர்கள் கண்களுக்கு முன்பாக வைக்கிறேன். அவர்களைச் சிட்சிக்கிறேன். அது வேதனையாயிருக்கலாம், ஆனால் மிகவும் ஆரோக்கியமானது. உனக்குக் குறைவாயிருக்கிற எல்லாவற்றையும் என்னிடத்தில் கேட்கும்படி முயற்சிசெய், வைராக்கியமாயிரு. மனஸ்தாபப்படு! திரும்பு! நீ புதிதாகத் தொடங்கும்படி, உன் பரிதாபமான நிலையை ஒப்புக்கொள்.

உங்களிடத்தில் எனக்கு வரவேற்பே இல்லை. ஆனாலும் நான் உங்கள் வாசலுக்கு முன்பாக நிற்கிறேன். உள்ளே வரும்படி கதவைத் தட்டுகிறேன். கூப்பிடுகிறேன். உங்களில் ஒருவன் என் சத்தத்தைக் கேட்டு, தன் இருதயக் கதவை எனக்குத் திறந்தால், நான் அவனுடைய வாழ்க்கைக்குள் வருவேன். அப்போது நாம் சேர்ந்து போஜனம்பண்ணி, ஜீவனுள்ள, நடைமுறையான ஐக்கியம் கொள்வோம். யாராவது கதவைத் திறப்பார்களா என்று காத்திருக்கிறேன். ஒருவரையும் நான் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை.

ஜெயங்கொண்டு என்னிடத்தில் வருகிறவன் – தனக்கு மிகவும் அவசியமாய்க் குறைவாயிருக்கிறதை உண்மையாகவே கேட்கிறவன் – என்னோடுகூட என் ஆளுகையின் சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்து, என்னோடு ஆளுகை செய்வான். உண்மையுள்ள சாட்சியாக நான் ஜெயங்கொண்டு மரணபரியந்தம் உண்மையாயிருந்ததுபோலவே. அதனால்தான் என் பிதா தம்மோடுகூட ஆளுகை செய்யும்படி என்னைத் தம்முடைய சிங்காசனத்தில் உட்காரவைத்தார்.

காதுள்ளவன், ஆவியின் மூலம் நான் சபைகளுக்குச் சொல்லுகிறதைக் கேட்கக்கடவன் – என் சித்தத்தைச் செய்யுங்கள்! முழு பூமியிலுமுள்ள ஒவ்வொரு சபையோடும் என் ஆவியின் மூலமும் என் வார்த்தையின் மூலமும் நான் பேசுகிறேன்!

அதிகாரம் 4

ஏழு குத்துவிளக்குகளின் நடுவில் மகத்துவமுள்ள கிறிஸ்துவைக் கண்டு, சபைகளுக்கு ஏழு நிருபங்களையும் எழுதி முடித்த பின்பு, நான் மேலே நோக்கிப் பார்த்தேன்; வானத்தில் திறக்கப்பட்ட ஒரு வாசலைக் கண்டேன். பின்பு ஒரு சத்தம் என்னோடு பேசக் கேட்டேன் – ஒரு எக்காளத்தைப் போல உரத்த சத்தம். அதை நான் முன்பே கேட்டிருந்தேன். மேலே ஏறி வந்து, அந்த வாசல் வழியாகப் பரலோகத்துக்குள் பிரவேசிக்கும்படி அது எனக்குக் கட்டளையிட்டது. நான்

ஏற்கெனவே கண்டவைகளுக்குப் பின்பு இனி நடக்கப்போகிறவைகளையும் காணப்படப்போகிறவைகளையும் நான் அங்கே காண வேண்டியிருந்தது.

மொத்தத்தில் – பின்னால் நான் நினைவுகூர்ந்தபடி – அதன் பின்பு இன்னும் நான்கு முறை பரலோகத்தில் காரியங்கள் **திறக்கப்பட** இருந்தன. வெவ்வேறு சித்திரங்களோடு மொத்தம் **ஐந்து தரிசனங்கள்** எனக்குத் திறக்கப்பட்டன; ஆனால் அவை எல்லாம் மேசியாவின் திரும்பி வருதலோடு முடிவடைந்தன. அவை எப்போதும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக வரவில்லை என்று எனக்குத் தெளிவாயிற்று; மாறாக, இணையாகவும், அருகருகேயும், ஒரே நேரத்திலும் நடந்தவைகளையும் அவை விவரித்தன – ஏனெனில் அவை எல்லாம் ஒரே பெரிய இலக்கில் முடிவடைந்தன.

பின்பு ஆவியானவர் என்மேல் வந்து, அந்த வாசல் வழியாக என்னைப் பரலோகத்துக்குள் கொண்டுசென்றார். நான் தேவனைக் கண்டேன். ஒரு சிங்காசன மண்டபத்தில். ஆனால் அதைவிட மிகப் பெரியது. எங்கும், எந்தப் பக்கத்திலும் அது முடிவடையவில்லை. ஏனெனில் அதன் நடுவில் ஒரு மகத்தான சிங்காசனத்தைக் கண்டேன். புயலின் கண்ணைப் போன்ற ஓர் இடம். எல்லாவற்றின் மையப்புள்ளியைப் போல.

இந்த மகத்துவமான **சிங்காசனத்தின்மேல்** ஒருவர் வீற்றிருந்தார். அவருடைய வெளிவடிவத்தை மட்டுமே என்னால் காண முடிந்தது. சிங்காசனம் வெறுமையாயிருக்கவில்லை. அது எனக்கு மிகுந்த ஆறுதலைத் தந்தது. வெளிப்படையாகவே, நான் இந்தக் காட்சியைத்தான் எல்லாவற்றுக்கும் முதலாவது காண வேண்டியிருந்தது. அதாவது: தேவன் பெரியவர், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக இருக்கிறார். கடைசி வார்த்தை அவருடையது. அப்படித் தோன்றாதபோதும் அவர் ஆளுகை செய்கிறார், எல்லாம் அவருடைய கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது.

அங்கே வீற்றிருந்தவர், அழகிய சிவந்த நிறத்தில் மிக அழகாகப் பிரகாசிக்கிற வச்சிரக்கல்லைப் போலவும் பதுமராகத்தைப் போலவும் காணப்பட்டார். பிரமிக்கவைக்கும் காட்சி.

சிங்காசனத்தின் மேலே ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபக்கம் வரை ஒரு வானவில்லைப் போல ஒளிவீசும் ஒரு பிரகாசம் இருந்தது. ஆனால் மரகதம் என்னும் பச்சை இரத்தினத்தைப் போல மினுமினுத்தது. வெறுமனே பிரமிப்பூட்டுவதாயிருந்தது.

சிங்காசனத்தைச் சுற்றி வட்டமாக வேறு சிங்காசனங்களைக் கண்டேன். அவை சிறியவை. நான் 24 என்று எண்ணினேன். அவற்றின்மேல் நான் அடையாளம் காணக்கூடிய உருவங்கள் உட்கார்ந்திருந்தன. அவர்கள் மூப்பர்கள். வயதான மனிதர்கள். வெண்மையான வஸ்திரங்களைத் தரித்திருந்தார்கள். அவர்களுடைய தலைகளில் ஜெயகிரீடங்களைப் போன்ற பொற்கிரீடங்கள் இருந்தன. தூதர்கள் சபைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தினதுபோல, எல்லாக் காலங்களின் பரிசுத்தவான்களையும் இந்த மூப்பர்களில் நான் கண்டேன். இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரப் பிதாக்களும் 12 அப்போஸ்தலர்களும் ஒன்றாக இருப்பதுபோல. அவர்கள் முழுவதும் வெண்மையாயிருந்தார்கள்; ஜெயங்கொண்டவர்களாக ஜெயகிரீடங்களைப் பெற்றிருந்தார்கள். ராஜாக்களைப் போலவும் ஆசாரியர்களைப் போலவும்.

நடுவிலிருந்த சிங்காசனத்திலிருந்து மின்னல்கள் புறப்பட்டன. சத்தங்கள் கேட்டன. பலத்த இடிமுழக்கங்களும். அக்காலத்தில் சீனாயில் தேவன் மோசேக்குத் தம்மை வெளிப்படுத்தினபோது இருந்ததுபோல. பூமி உட்பட முழு பிரபஞ்சமும் இந்தச் சிங்காசனத்திலிருந்தே தாங்கப்பட்டுக் காக்கப்படுகிறது என்பதை உணர்ந்தேன்.

சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக ஏழு அக்கினித் தீவட்டிகள் கொழுந்துவிட்டு எரிந்தன. அவை உலகமெங்கும்

அனுப்பப்பட்ட தேவனுடைய ஏழு ஆவிகள். அவை – அதாவது தேவனுடைய ஆவியானவர் – இரட்சிப்புக்குரிய வழியை ஒளியூட்டி, தேவனுடைய நீதியைப் பிரகாசிக்கச் செய்கின்றன.

சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த பகுதி ஒரு பெரிய கடலைப் போல எனக்குத் தோன்றியது. ஆனால் புயலால் கொந்தளிக்கும் அலைகளாலானதல்ல, உறுதியான கண்ணாடியாலானது. பளிங்கைப் போல ஒளிவீசியது. எல்லா வல்லமைகளையும் இயற்கைச் சக்திகளையும்விட அது பலமானது. ஓய்வில்லாத, தேவபக்தியற்ற ஜாதிகளாகிய ஜனக்கடலும் இந்தச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகப் பனிக்கட்டியைப் போல உறைந்துபோகிறது. தேவனுடைய பாதங்களின் கீழ் நீலரத்தினக் கற்களின் தளத்தைப் போல. மோசேயும் மூப்பர்களும் சீனாய் மலையின்மேல் தேவனிடம் ஏறிப்போனபோது யாத்திராகமம் 24 சொல்லுகிறவைகளோடு இதை ஒப்பிடலாம்.

சிங்காசனத்தருகே, ஆம், சிங்காசனத்தின் நடுவிலும் அதைச் சுற்றிலும், நான்கு ஜீவன்களைக் கண்டேன். அவை தூதர்களைப் போல அசைந்தன. ஆனாலும் முற்றிலும் வேறுபட்டவை. வெறுமனே தனித்துவமானவை. சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு அவ்வளவு சமீபமாக. அவைகளுக்கு எங்கும் கண்கள் இருந்தன. முன்புறமும் பின்புறமும். ஏசாயா, எசேக்கியேல் என்னும் தீர்க்கதரிசிகள் வெகுகாலத்துக்கு முன்பே இதைப் போன்றதைக் கண்டிருந்தார்கள். பிரபஞ்சத்தை ஒன்றாகப் பிணைத்து வைத்திருக்கும் சக்திகளைப் போல அவை எனக்குத் தோன்றின.

இந்த ஜீவன்களை ஒரு வரிசையில் கண்டேன். பதவி வரிசை என்ற அர்த்தத்தில் அல்ல. சிருஷ்டிகராகிய நித்தியமானவரை அவை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தின. **அவருடைய சிருஷ்டியோடு** அவருக்குள்ள ஜீவ உறவையும். அதிலுள்ள எல்லாவற்றையும் ஒவ்வொன்றையும் அவர் எப்படிக்

காண்கிறார், காண விரும்புகிறார் என்பதையும். நான்கு திசைகளிலும். அதன் கரிசனையுள்ள சிருஷ்டிகராகவும் வல்லமையுள்ள பராமரிப்பாளராகவும் அவர் எல்லாவற்றையும் கவனித்துக்கொண்டிருக்கிறார்:

முதலாம் ஜீவன் ஒரு சிங்கத்தைப் போல இருந்தது. காட்டுத்தனமும் ராஜகம்பீரமுமுள்ள அந்த மிருகம்.

இரண்டாம் ஜீவன் ஓர் இளங்காளையைப் போல இருந்தது. பலமுள்ள ஒரு மிருகம்.

மூன்றாம் ஜீவனுக்கு மனுஷமுகம் இருந்தது. மற்ற ஜீவன்களைவிட இதை நான் வித்தியாசமாக உணர்ந்தேன். தேவனுடைய சாயலைத் தாங்குகிறவனாக மனிதனுக்குள்ள விசேஷமான பங்கில் அது மனிதனை எனக்குக் காண்பித்தது.

நான்காம் ஜீவன் பறக்கிற கழுகுக்கு ஒப்பாயிருந்தது. வேகமானது, உன்னதமானது, மர்மமானது.

உள்ளும் புறம்பும் கண்களால் நிறைந்திருந்த நான்கு ஜீவன்களுக்கும் ஆறு சிறகுகள் இருந்தன.

எல்லாவற்றையும் காண்கிறவைகளும் இடைவிடாமல் பேசுகிறவைகளுமான இந்த ஜீவன்கள், சில வார்த்தைகளே என்றாலும் அவர் ஒருவருக்கே தகுதியான இந்த வார்த்தைகளைச் சோர்வில்லாமல் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லுகின்றன: யாவே தேவன், கர்த்தராகிய தேவன், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர்! சர்வவல்லவர், பாண்டோக்ராட்டர் (Pantokrator), எல்-ஷடாய்! என்றென்றும் இருக்கிறவர்! இருந்தவரும், இருக்கிறவரும், வருகிறவருமானவர்!

மனிதர்களாகிய நம்மோடும் மற்ற சிருஷ்டிகளோடும் ஒப்பிடும்போது அவர் எவ்வளவு **அளவில்லாமல்** உன்னதமானவர், எவ்வளவு அளவில்லாமல் வேறுபட்டவர், ஆம், எவ்வளவு மேலானவர்!

சதாகாலங்களிலும் ஜீவிக்கிற உன்னதமானவருக்கு நான்கு ஜீவன்களும் கனத்தையும் ஸ்தோத்திரத்தையும், மகத்துவத்தையும் மகிமையையும் ஆராதனையோடு முழங்கும்போதெல்லாம், 24 மூப்பர்களும் தங்கள் சிங்காசனங்களுக்கு முன்பாக முழங்காற்படியிடுகிறார்கள். சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு முன்பாக. தேவனுக்கு முன்பாக.

சதாகாலங்களிலும் ஜீவிக்கிறவரை அவர்கள் பணிந்துகொள்ளுகிறார்கள். ஆம், தங்கள் ஜெயகிரீடங்களைச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக வைத்து, எல்லாரும் ஒன்றாகச் சொல்லுகிறார்கள்: நாங்கள் அல்ல, நீர் ஒருவரே பாத்திரர். நீர் ஒருவரே மகிமையையும் புகழையும், கனத்தையும் வல்லமையையும் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்கவர்.

ஏனெனில் நீர் எல்லாவற்றையும் – முழு பிரபஞ்சத்தையும் – சிருஷ்டித்தீர். அது உம்முடைய **சித்தம்** ஒன்றினாலேயே உண்டானது. உமக்காகவே நீர் அதைப் படைத்தீர். உம்மாலேயே இவையெல்லாம் இருக்கின்றன. உம்முடைய சித்தமில்லாவிட்டால் எதுவும் இருந்திருக்காது. நீர் மாத்திரமே இருந்திருப்பீர்.

நாம் அவருடைய சித்தத்தின் விளைவாக இருப்பது எத்தனை பெரிய கண்ணியம்! அவருடைய சிருஷ்டியில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட்டிருக்கிறோம். பூமி முழுவதும் அவருடைய மகிமையால் நிறைந்திருக்கிறது.

அதிகாரம் 5

பின்பு சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தவருடைய தெய்வீக வலதுகரத்தில் ஒரு **புஸ்தகச்சுருளைக்** கண்டேன். அது இருபுறமும் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஒரு பக்கம் போதாத அளவுக்கு அவ்வளவு விரிவானது. ஆனால் அது மெழுகினாலான ஏழு முத்திரைகளால் – ஏழுக்குக் குறையாத முத்திரைகளால் – முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது. தேவனாலேயே.

நான் அந்தப் புஸ்தகச்சுருளைப் பார்த்தேன். அது மிக மிக முக்கியமான ஒரு காரியம் என்று திடீரென்று எனக்குத் தெளிவாயிற்று. உலகத்தின் தலைவிதி வெளிப்படையாகவே அதைச் சார்ந்திருந்தது. தேவனுடைய சர்வவல்லமைக்கும், சர்வஞானத்துக்கும், அவர் வரலாற்றை வழிநடத்துவதற்கும் உரிய ஒரு பத்திரத்தைப் போல அது இருந்தது.

அப்போது பலமுள்ள ஒரு பெரிய தூதன் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக வந்தான். பிரபஞ்சத்திலுள்ள எல்லா ஜீவன்களும் கேட்கும்படி, உரத்த, இடிமுழக்கம் போன்ற சத்தத்தோடு அவன் கூப்பிட்டான்: “ஏழு முத்திரைகளுள்ள இந்தப் புஸ்தகச்சுருளைத் திறக்கப் பாத்திரனும் உரிமையுள்ளவனும் யார்? அதில் எழுதியிருக்கிறதை நிறைவேற்றும்படி!”

ஆனால் அதைச் செய்யத் துணிந்து ஒருவனும் முன்வரவில்லை. வானத்தில் ஒருவனுமில்லை, பூமியில் ஒருவனுமில்லை, பூமியின் கீழே பாதாளத்திலும் ஒருவனுமில்லை. மரண அமைதி நிலவியது. மனதை அழுத்துகிற அமைதி. முத்திரைகளைத் திறக்கவோ அதற்குள் பார்க்கவோ ஒருவனாலும் கூடாதிருந்தது.

நான் நம்பிக்கையிழப்பால் ஆட்கொள்ளப்பட்டேன். மிகவும் **அழ** ஆரம்பித்தேன். ஏனெனில் அதன் அர்த்தம், எல்லாம் இப்போது இருக்கிறபடியே இருந்துவிடும் என்பதே. மரணம், வேதனை, வியாதி ஆகியவற்றிலிருந்து விடுதலையோ மீட்போ இல்லை என்ற நம்பிக்கையின்மை. யுத்தங்கள் தொடர்ந்துகொண்டே போகும். பசியும் பாடும் நீடிக்கும். புதிய பூமி இருக்காது. பெரும்பாலான மனிதர்களுக்கு உயிர்பிழைப்பதற்கான பரிதாபமான போராட்டம் முடிவில்லாமல் தொடரும். உலகத்துக்கு ஒரு ஜெயவீரர் கிடைக்கவே மாட்டாரா?

ஆனால் 24 மூப்பர்களில் ஒருவர் என்னிடம் வந்து தன் கையை என்மேல் வைத்தார். அந்தக் கணத்தில் எனக்குத் தெரிந்திருக்க முடியாததை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர்

என்னிடம் சொன்னார்: அழாதே! ஒரு வழி உண்டு. இதோ, ஒருவர் ஜெயங்கொண்டார். யூதா கோத்திரத்தின் ராஜ **சிங்கம்**. வாக்களிக்கப்பட்ட மேசியா. யூதாவுக்கும் தாவீதுக்கும் சந்ததியானவர். மேசியாவாகிய அவரே புஸ்தகச்சுருளைத் திறக்கவும் ஏழு முத்திரைகளை உடைக்கவும் பாத்திரராயிருக்கிறார்.

வல்லமையுள்ள சிங்கத்தை, ஜெயவீரரைக் காணும்படி, நிம்மதியோடு நிமிர்ந்து பார்த்தேன். ஆனால் நான் கண்டது என்ன? ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக் கண்டேன் – அடிக்கப்பட்டதுபோல இருந்தது. ஒரு பலியாட்டுக்குட்டி. கழுத்தில் மரணக் காயத்தோடு. ஆக, அந்தச் சிங்கம் ஒரு ஆட்டுக்குட்டி. அந்தச் சிங்கம் வல்லமையினாலும் வன்முறையினாலும் ஜெயங்கொள்ளவில்லை, தம்முடைய மரணத்தினால் – ஒரு **ஆட்டுக்குட்டியைப்** போல! ஆட்சியாளர்களும் சீசர்களும் இருக்கிற உலகத்திலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது. எளிதில் காயப்படக்கூடிய சிறிய ஆட்டுக்குட்டியின் மூலம் தேவன் ஜெயங்கொள்கிறார். வன்முறையில்லாமல். சிங்கத்தைப் போல அல்ல. அவருடைய மரணம் எல்லாக் காலங்களிலும் மிக முக்கியமான நிகழ்வு: இந்த உலகத்தின் பாடுகளின் வரலாற்றின்மேல் தீர்க்கமான வெற்றி. அது எல்லா வாக்குத்தத்தங்களுக்கும் உத்தரவாதம் அளிக்கிறது. பகைக்கிற எல்லா வல்லமைகளுக்கும் எதிரான தேவனுடைய வெற்றிக்கும்.

அந்த ஆட்டுக்குட்டியானவர் – சிங்கத்தின் இருதயத்தோடு – இப்போது சிங்காசனத்தின் நடுவில் நின்றார். அவருக்குரிய இடத்தில். நான்கு ஜீவன்களின் நடுவில். 24 மூப்பர்களுக்கு மத்தியில். அவர் மையத்தில் நின்றார்! மரணக் காயமுள்ள இந்தச் சிறிய ஆட்டுக்குட்டியானவரையே எல்லாம் நோக்கிப் பார்த்தன. ஆம், தேவன் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு தம்மை ஒன்றாக்கி, அதன் மூலம் தாம் எப்படிப்பட்டவர் என்பதையும், வரலாற்றை எப்படி வழிநடத்துகிறார் என்பதையும்

காண்பித்தார். வன்முறையும், அதிகாரமும், கட்டாயமும் இல்லாமல், தியாகமான சுயஒப்புக்கொடுத்தலினால் அவர் வரலாற்றின் மகிமையான இலக்கை அடைகிறார் – அதை நான் இனிமேல்தான் காண வேண்டியிருந்தது.

நான் இதுவரை கண்ட எல்லா ஆட்டுக்குட்டிகளையும் போல அல்லாமல், அவருக்கு இரண்டு அல்ல, ஏழு கொம்புகள் இருந்தன. அதாவது தெய்வீக சர்வ அதிகாரம். அவர் ஒரு சிறிய ஆட்டுக்குட்டியானவராயிருந்தபோதிலும், எல்லா வல்லமையும் அதிகாரமும் அவருக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. அதோடு ஏழு கண்களும் இருந்தன. அவை மீண்டும் தேவனுடைய ஏழு ஆவிகள்; அவை பூமியெங்கும் அனுப்பப்பட்டு, எல்லாவற்றையும் காண்கின்றன. அதே நேரத்தில், இரட்சிப்புக்கென்று மனிதர்களுக்கு ஒளியூட்டுகின்றன.

இந்த ஆட்டுக்குட்டியானவர் இப்போது சிங்காசனத்தினிடம் போனார். சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தவருடைய வலதுகரத்திலிருந்து அந்தப் புஸ்தகச்சுருளை வாங்கினார். அவரும் அதை ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு நீட்டிக் கொடுத்தார். அது நித்தியத்துக்குரிய ஒரு கணம். மகத்துவமானது, ஆனாலும் விநோதமானது. அவர் ஒரு ஆட்டுக்குட்டியானவர் மட்டுமே அல்லவா. ஆனால் மரித்து உயிர்த்தெழுந்த மேசியாவாகிய அவருடைய கரத்தில் இப்போது உலகத்தின் தலைவிதி இருந்தது. இதைவிடச் சிறந்த கரங்களில் அது இருக்க முடியாது.

அவர் அந்தப் புஸ்தகச்சுருளை வாங்கினபோது, இது நடந்தது: முன்பு செய்ததுபோலவே 24 மூப்பர்களும் விழுந்தார்கள். நான்கு ஜீவன்களும்கூடத் தாழக் குனிந்தன. அவர்கள் எல்லாரும் ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பணிந்துகொண்டார்கள். ராஜாக்களும் ஆசாரியர்களுமாகிய 24 மூப்பர்களும், ஒரு பரலோக ஆலயத்தில் இருப்பதுபோல, தூபவர்க்கம் நிறைந்த தூபகலசங்களை வைத்திருந்தார்கள். கலசங்களிலிருந்த தூபவர்க்கம் பரிசுத்தவான்களின் எல்லா

ஜெபங்களுமே. அவர்களுடைய ஆராதனையும், விண்ணப்பங்களும், புலம்பல்களும்கூட. அவர்கள் சுரமண்டலங்களையும் வைத்திருந்தார்கள்; அவற்றைக் கொண்டு ஒரு புதுப்பாட்டைப் பாடத் தொடங்கினார்கள். அது உண்மையில் ஒரு புதுப்பாட்டாகத்தான் இருக்க வேண்டியிருந்தது! ஏனெனில் ஆட்டுக்குட்டியானவர் மூலம் இப்போது எல்லாம் – ஆம், உண்மையிலேயே எல்லாம் – மாறிவிட்டது. ஆராதனையோடும் நன்றியோடும் அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரை நோக்கிப் பாடினார்கள்:

புஸ்தகச்சுருளைத் திறக்கவும், முத்திரைகளை உடைக்கவும், அதில் எழுதியிருக்கிறதை வாசித்து நிறைவேற்றவும் நீர் ஒருவரே பாத்திரர்.

ஏனெனில் தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய நீர் பலியிடப்பட்டீர். உம்முடைய இரத்தத்தினாலே தேவனுக்காக எங்களைக் கிரயத்துக்கு வாங்கினீர். சகல கோத்திரங்களிலும், பாஷைகளிலும், ஜாதிகளிலும், ஜனங்களிலுமிருந்து.

அவர்கள் எல்லாரையும் – **முழு பூமியிலுமிருந்து** வந்த அநேகரை – எங்கள் தேவனுக்கென்று **ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும்** ஆக்கினீர்.

அவர்கள் பூமியின்மேல் ஆளுகை செய்வார்கள்! தேவனுடைய இருதயத்தில் இருந்ததைச் செய்வார்கள். ஆதிமுதல் இருந்ததை. அவருடைய சமுகத்தில் அவருக்கு ஊழியம் செய்வார்கள்.

அவர்களுடைய பாட்டு முடிந்தபோது, ஜீவன்களோடும் மூப்பர்களோடும் சிங்காசனத்தைச் சுற்றிக் கூடியிருந்த தூதர்களைக் கண்டேன். வானத்தின் நட்சத்திரங்களைப் போல அவ்வளவு பெரிய தூதர் கூட்டம். இப்போது ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் புகழும் இந்தத் துதியில் சேர்ந்துகொண்ட ஒரு தூதர் கடலைப் போல. கற்பனைக்கும் எட்டாத பரலோகத் துதி அது. நான் கண்டதையும் கேட்டதையும்

என்னால் நம்பவே முடியாத அளவுக்கு அவ்வளவு பிரமாண்டமானது:

அடிக்கப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவர் பாத்திரர்!

எல்லா வல்லமையையும், ஐசுவரியத்தையும், ஞானத்தையும் அவர் பெற்றுக்கொள்ளக்கடவர்.

எல்லாப் பெலனையும், கனத்தையும், மகிமையையும், துதியையும்.

தூதர்கள் இதைச் சொன்னபோது, முழு பிரபஞ்சமும் இந்தத் துதியில் சேர்ந்துகொண்டது. வானத்திலும், பூமியிலும், பூமியின் கீழும், சமுத்திரத்தின்மேலும், சமுத்திரத்திலும் உள்ள ஒவ்வொரு சிருஷ்டியும் இப்படிச் சொல்லக் கேட்டேன்:

சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு – அதாவது பிதாவாகிய தேவனுக்கு – பிதாவின் நித்திய குமாரனாகிய ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் மாத்திரமே துதியும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் உரியவை. அதுவும் சதாகாலங்களிலும்.

அப்போது நான்கு ஜீவன்களும்: ஆமென் என்றன. 24 மூப்பர்களும் மீண்டும் முகங்குப்புற விழுந்து பணிந்துகொண்டார்கள்.

அதிகாரம் 6

இப்போது ஆட்டுக்குட்டியானவர் முத்திரைகளை ஒன்றன்பின் ஒன்றாகத் திறக்கத் தொடங்கினார். ஆனால் ஒவ்வொரு முறை திறக்கும்போதும், வல்லமையான, இடிமுழக்கம் போன்ற சத்தம் கூடவே ஒலித்தது. சிங்காசனத்தருகேயிருந்த நான்கு ஜீவன்களில் ஒன்று கூப்பிட்டுச் சொன்னது: இங்கே வா, கூர்ந்து பார்!

நான் அப்படியே செய்தேன். முதலாம் முத்திரை திறக்கப்பட்டபோது ஒரு வெள்ளைக் குதிரையைக் கண்டேன். அதின்மேல் வில்லைப் பிடித்திருந்த ஒருவன்

உட்கார்ந்திருந்தான். இந்தக் குதிரைவீரனுக்கு ஒரு ஜெயகிரீடம் சூட்டப்பட்டது. அந்தத் தூத ஜீவனாகிய அவன், தான் போன இடங்களிலெல்லாம் ஜெயிக்கும்படி பாய்ந்து புறப்பட்டான். உலகத்தை வென்றடக்குகிறவனைப் போல. அவன் நல்ல தூதன் அல்ல.

பாதுகாப்பு என்பது எங்குமே இல்லை என்று எனக்குத் தெளிவாயிற்று. எங்கும் இல்லை. ராஜ்யங்கள் தோற்கடிக்கப்பட்டு மிதிக்கப்படுகின்றன. புதிய சாம்ராஜ்யங்கள் எழும்புகின்றன. ரோம சாம்ராஜ்யமும் ரோம சமாதானமும்கூட ஒரு நாள் விழும். ஏனெனில் தேவன் அப்படிச் சித்தங்கொண்டிருக்கிறார்.

ஆட்டுக்குட்டியானவர் **இரண்டாம் முத்திரையைத்** திறந்தபோது, இரண்டாம் ஜீவனும் முதலாவதைப் போலவே சொன்னது: இங்கே வா, கூர்ந்து பார்!

இப்போது மீண்டும் ஒரு குதிரையைக் கண்டேன். அக்கினிச் சிவப்பான குதிரை. அதின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தவனுக்கு, மனிதர்களுக்கும் ஜனங்களுக்கும் நடுவேயிருந்து சமாதானத்தை எடுத்துப்போடும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. அதன்பின் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் கொல்லுவார்கள். எண்ணற்ற யுத்தங்களிலும் உள்நாட்டு யுத்தங்களிலும். அந்தக் குதிரைவீரனுக்கு ஒரு பெரிய பட்டயம் கொடுக்கப்பட்டது; அதைக் கொண்டு அவன் சமாதானத்தை அழித்தான். இவனும் நல்ல தூதன் அல்ல.

தீமையின் இந்தப் பொல்லாத, அழிவுண்டாக்கும் சக்திகளை தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் இனி அடக்கிவைக்கவில்லை. தீமையின் சக்திகளுக்கு அவர் இடங்கொடுப்பதே அவருடைய நியாயத்தீர்ப்பு. அவர் அவைகளுக்குக் கட்டளையிட வேண்டியதில்லை; இங்கே வெளிப்படுத்தின விசேஷத்தில் பரவுகிற தீமையை அவை தாங்களாகவே செய்கின்றன.

ஆட்டுக்குட்டியானவர் **மூன்றாம் முத்திரையைத்** திறந்தபோது, மூன்றாம் ஜீவனும் சொன்னது: இங்கே வா, கூர்ந்து பார்!

அப்போது ஒரு கறுப்புக் குதிரையைக் கண்டேன். அதின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தவன் கோதுமையையும் வாற்கோதுமையையும் நிறுக்கும் ஒரு தராசைக் கையில் வைத்திருந்தான்.

நான்கு ஜீவன்களின் நடுவிலிருந்து ஒரு சத்தம் இந்தச் செய்தியோடு வந்தது: 12 மணி நேரம் வேலை செய்யும் ஒரு கூலியாளின் ஒரு நாள் கூலிக்கு ஒரு நாளுக்குரிய கோதுமை. ஒரு நாள் கூலிக்கு மூன்று நாளுக்குரிய வாற்கோதுமை. எண்ணெயையும் திராட்சரசத்தையும் சேதப்படுத்தாதே. அடிப்படை உணவுப்பொருட்களுக்கு இவை மிக மிக அதிகமான விலைகள். ஆனால் அவ்வளவு அவசியமில்லாத எண்ணெயும் திராட்சரசமும் மலிவாகக் கிடைக்கின்றன. யுத்தமும் வறட்சியும் அறுவடைகளை அழிக்கும்போது – பஞ்சம் வரும்போது – பெரும்பாலானோர் அன்றாடம் உயிர்பிழைக்கப் போராடுகிற, சமத்துவமற்ற சமுதாயங்கள். ஆனாலும் சிலர் ஆடம்பரத்தில் வாழ்கிறார்கள். ஆம், இது ஒருபோதும் இப்படி இருக்கும்படி நோக்கப்படாத ஓர் உலகம். அது மீட்புக்காகக் கதறுகிறது. மனிதர்கள் தங்கள் சிருஷ்டிகரும் போஷிக்கிறவருமானவரிடம் திரும்ப வேண்டும்.

நான்காம் முத்திரை திறக்கப்பட்டபோது, நான்காம் ஜீவன் சொன்னது: இங்கே வா, கூர்ந்து பார்!

இப்போது மீண்டும் ஒரு குதிரையைக் கண்டேன், சாம்பல் நிறமான ஒரு மங்கின குதிரை. அதின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தவனுடைய பெயர் “மரணம்”. ஹேடீஸ் – பாதாளம் – அவனைப் பின்தொடர்ந்தது. எல்லா மரித்தோரையும், கொல்லப்பட்டவர்களையும் அது சிறைப்பிடித்தது; அவர்கள் மகா நியாயத்தீர்ப்பின் நாள்வரை மறுமையில், காணக்கூடாத உலகத்தில், தொடர்ந்து வாழ்ந்தார்கள். மரணத்தின் தூதனும் அழிக்கிறவனுமான

இவனுக்கு, பூமியின் குடிகளில் நாலில் ஒரு பங்கைக் கொல்லும் அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டது. யுத்தப் பட்டயத்தினாலும், பஞ்சங்களினாலும், கொள்ளைநோய்களினாலும், பூமியின் காட்டு மிருகங்களினாலும்.

தேவன் நியாயத்தீர்ப்பின் மூலம் மனிதர்களை மனந்திரும்புதலுக்கு எப்படி அழைக்கிறார் என்பதை இந்தக் குதிரைவீரர்கள் எல்லாரும் எனக்குக் காண்பித்தார்கள். நியாயத்தீர்ப்பிலும் அவர் தம்முடைய கிருபையைக் காண்பித்து, மனிதர்கள் தமக்குச் செவிகொடுக்கும்படி எல்லாவற்றையும் செய்கிறார். தம்முடைய தயவினால், ஆனால் பேரழிவுகளினாலும்.

ஆட்டுக்குட்டியானவர் ஐந்தாம் முத்திரையைத் திறந்தபோது, முற்றிலும் வேறொன்றைக் கண்டேன். பரலோக ஆலயத்தில் தகனபலிபீடத்தை அடையாளம் கண்டேன். பலிபீடத்தின் அடியில், தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்து இயேசுவைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுத்ததினிமித்தம் வன்முறையாகக் கொல்லப்பட்டவர்கள் நிற்பதைக் கண்டேன். ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் போலவே, அவர்களும் தங்கள் உயிரைப் பலியாக்கி மரணத்துக்கு ஒப்புக்கொடுத்தார்கள். இப்போது அவர்கள் பரலோகத்தில், ஆட்டுக்குட்டியானவரிடத்திலும் தேவனிடத்திலும் இருக்கிறார்கள்.

இந்த **இரத்தசாட்சிகள்** சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக ஒன்றாக உரத்த சத்தமாய்ப் புலம்பிக் கூப்பிட்டார்கள்: “பரிசுத்தமும் சத்தியமுமுள்ள சர்வ ஆளுகையுள்ள ஆண்டவரே, எங்கள் குற்றமில்லாத இரத்தத்துக்காக எங்கள் கொலைகாரர்களைக் கணக்குக்கேட்டு, எங்களைக் கொன்ற பூமியின் குடிகளை நியாயந்தீர்க்க இன்னும் எவ்வளவு காலம் செல்லும்? இந்த அநியாயத்துக்கு ஒரு முடிவு வரும்படி.”

அப்போது முதலாவது அவர்கள் எல்லாருக்கும் வெண்மையான அங்கிகள் கொடுக்கப்பட்டன. ஏனெனில்

ஜெயங்கொண்டவர்களாக அவர்கள் பாத்திரராயிருந்தார்கள். ஆம், மரணத்தின் மூலம் அவர்கள் ஜெயங்கொண்டார்கள் – ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் போல. இயேசுவின் சாட்சிகளாகத் தாங்கள் நடந்த கடினமான வாழ்க்கைப் பாதையிலிருந்து, கொஞ்சக் காலம் இளைப்பாறும்படி சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவரே அவர்களுக்குச் சொன்னார். பூமியிலுள்ள அவர்களோடு பாடுபடுகிற சகோதரர்களும் கொல்லப்பட்டு, இரத்தசாட்சிகளின் எண்ணிக்கை நிறைவாகும்வரை. கணக்குக்கேட்கும் நாள் வருகிறது. இந்த அநேக இரத்தசாட்சிகளினிமித்தம் அது நிச்சயமாக வந்தே தீர வேண்டும். தீமை இனி நீண்ட காலம் நிலைத்திருக்காது.

பின்பு **ஆறாம் முத்திரை** வந்தது. அது உலக வரலாற்றின் முடிவு. உலக நியாயத்தீர்ப்பு. கணக்குக்கேட்கும் நாள். மிகப் பெரிய ஒரு பூமியதிர்ச்சி பூமியை அசைத்தது. சூரியன் இனி ஒளிகொடுக்காமல் கறுத்துப்போனது. சந்திரன் இரத்தத்தைப் போலச் சிவந்தது. பெருங்காற்றினால் அசைக்கப்படுகிற அத்திமரம் தன் காய்களை உதிர்ப்பதுபோல, வானத்தின் நட்சத்திரங்கள் பூமியின்மேல் விழுந்தன. வானம் ஒரு புஸ்தகச்சுருளைப் போலச் சுருட்டப்பட்டது. இந்தக் குழப்பத்தில் எல்லா மலைகளும் தீவுகளும் தங்கள் இடங்களைவிட்டு வேறு இடங்களுக்குத் தள்ளப்பட்டன.

எதுவும் முன்பு இருந்தபடி இருக்காது. பிரபஞ்சத்தின் ஒழுங்கும் சமுதாயத்தின் ஒழுங்கும் கலைக்கப்படுகின்றன. இவையெல்லாம் இப்போது இனி தேவையில்லை. இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் முடிவின் சாராம்சமும், தேவனுடைய பிரசன்னமாகுதலுமாயிருக்கின்றன.

இந்தப் பிரபஞ்ச அளவிலான உலக அழிவுக்கு முன்பாக மனிதர்கள் என்ன செய்தார்கள்? எல்லா ராஜாக்களும், பெரியவர்களும், ஐசுவரியவான்களும், அதிகாரிகளும், பலவான்களும், எல்லா அடிமைகளும், எல்லாச் சுயாதீனரும் மலைகளின் குகைகளிலும் கன்மலைகளிலும் அடைக்கலம்

தேட முயன்றார்கள். இப்போது எந்தச் சமூக வேறுபாடும் ஒரு பொருட்டாயிருக்கவில்லை. எல்லாரும் சமமாகப் பாதிக்கப்பட்டார்கள்.

தங்கள் நம்பிக்கையிழப்பில், தங்கள்மேல் விழும்படி மலைகளையும் கன்மலைகளையும் கெஞ்சினார்கள். சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு மறைவாக அவர்களை ஒளித்துக் காக்கும்படி. நித்தியரும், ஜீவனுள்ளவரும், ஒருவரே தேவனும், பரிசுத்தருமான – முழு பூமியின் நியாயாதிபதியுமான – தேவனுக்கு மறைவாக. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கோபத்துக்கும் மறைவாக. கோபங்கொண்ட ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் பற்றி இதுவரை நான் கேள்விப்பட்டதுமில்லை, கண்டதுமில்லை. ஆனால் ஒருகாலத்தில் எருசலேமில் வாதிக்கப்பட்டுக் கொல்லப்பட்ட மேசியாவுக்கு உலக ஆளுகையும் நியாயத்தீர்ப்பும் ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதே. இயேசுவை நான் கோபமாகக் கண்டதே கிட்டத்தட்ட இல்லை. ஒரே ஒரு முறை, தேவாலயத்தில் – தம்முடைய பிதாவின் வீடு கனவீனப்படுத்தப்பட்டதால் – அவர் உண்மையிலேயே கோபமடைந்தார்.

அவர் தம்மைப் பின்பற்றுகிறவர்களை இரட்சித்து, அவர்களைத் துன்புறுத்தினவர்களை நீதியோடு எதிர்கொள்வார். ஏனெனில் எல்லா அநீதியின்மேலும் வருகிற அவருடைய கோபாக்கினையின் நியாயத்தீர்ப்புக்குரிய மகா நாள் இப்போது வந்துவிட்டது. ஒருவனும் அதற்குத் தப்ப முடியாது. ஒருவனும். இதுவே முடிவு என்றும், தாங்கள் தவறான பக்கத்தில் நின்றிருந்தோம் என்றும் மனிதர்கள் உணருகிறார்கள். ஏனெனில் தேவனையும் ஆட்டுக்குட்டியானவரையும் அவர்கள் அலட்சியம் செய்தார்கள்.

ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கோபத்துக்கு முன்பாக நிற்கக்கூடியவன் யார்?

அதை நான் இனி காண வேண்டியிருந்தது. நிற்கக்கூடியவர்கள் உண்மையில் இருந்தார்கள்.

அதிகாரம் 7

இதற்குப் பின்பு, பூமியின் நான்கு மூலைகளிலும் நான்கு தூதர்கள் நிற்கிறதைக் கண்டேன். அவர்கள் காற்றைப் பிடித்து நிறுத்தியிருந்தார்கள். பூமியின்மேலும், மரங்களின்மேலும், சமுத்திரத்தின்மேலும் காற்று வீசாதபடிக்கு. பின்பு வேறொரு தூதனை – ஐந்தாவது தூதனை – கண்டேன்; அவன் சூரியன் உதிக்கும் திசையிலிருந்து, கிழக்கிலிருந்து வந்தான். தேவனால் அனுப்பப்பட்டவன். அவன் ஒரு முத்திரையைக் கொண்டுவந்தான். ஜீவனுள்ள தேவனுடைய உரிமை முத்திரையை.

இந்தத் தூதன் அந்த நான்கு தூதர்களையும் நோக்கி வல்லமையான சத்தத்தோடு கூப்பிட்டான்: நீங்கள் புயலைக் கட்டவிழ்க்கும்போது பூமியையும், மரங்களையும், சமுத்திரத்தையும் சேதப்படுத்தாதிருங்கள். பூமியிலுள்ள தேவனுடைய ஊழியக்காரர் எல்லாருடைய நெற்றிகளிலும் இந்த முத்திரையினால் காணக்கூடிய அடையாளம் போடும்வரை சேதப்படுத்தாதிருங்கள். இதனால் அவர்கள் உபத்திரவத்தில் காக்கப்பட்டு, இலக்கை – தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே நித்திய ஜீவனை – அடைவார்கள்.

இயற்கைச் சக்திகளுக்குரிய இந்தத் தூதர்கள் எப்போதும், எல்லாக் காலத்திலும் மனிதர்களுக்குத் தீங்குசெய்ய விரும்புகிறார்கள். ஆனால் தேவன் மனிதர்களைக் காக்கிறார். நியாயத்தீர்ப்பில் அவர் தம்முடைய பாதுகாப்பைத் திரும்ப எடுத்துக்கொண்டு, தமக்கு ஊழியம் செய்கிறவர்களை மட்டுமே காத்துக்கொள்கிறார்.

பின்பு அவர்கள் எத்தனை பேருக்கு முத்திரையிட வேண்டும் என்று கேட்டேன்: 144.000. இஸ்ரவேலின் – அதாவது யாக்கோபின் – புத்திரருடைய எல்லாக்

கோத்திரங்களிலுமிருந்து. இப்போது நான் கேட்ட வரிசையில் அவர்களுடைய வரிசையை இதற்குமுன் ஒருபோதும் கேட்டதுமில்லை, வாசித்ததுமில்லை.

யூதாவிலிருந்து 12.000. ரூபனிலிருந்து 12000. காத்திலிருந்து 12000. ஆசேரிலிருந்து 12000. நப்தலியிலிருந்து 12000. மனாசேயிலிருந்து 12000. சிமியோனிலிருந்து 12000. லேவியிலிருந்து 12000. இசக்காரிலிருந்து 12000. செபுலோனிலிருந்து 12000. யோசேப்பிலிருந்து 12000. பென்யமீனிலிருந்து 12000.

மேசியாவாகிய இயேசுவைப் பின்பற்றினதால், தங்கள் சொந்த ஜனத்தாராகிய யூதர்களால் மிகவும் அவமதிக்கப்பட்டுத் துன்புறுத்தப்பட்ட, இஸ்ரவேலிலிருந்து வந்த எல்லாரும் இவர்களே. நான் ஏற்கெனவே எழுதினபடி, சாத்தானுடைய ஜெப ஆலயத்தால் துன்புறுத்தப்பட்டவர்கள். சுவிசேஷம் முதன்முதலில் யாருக்கு அறிவிக்கப்பட்டதோ அவர்களே சபையின் கருவும் தொடக்கமுமாயிருந்தார்கள். அவர்கள் முதற்பலனாயிருந்தார்கள். தேவனால் அறியப்பட்டவர்கள், அவருடைய சொந்த ஜனம். மேசியாவைப் புறக்கணித்த மற்ற எல்லா யூதர்களுக்கும் முற்றிலும் மாறாக. உண்மையில், மெய்யாகவே தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்கள் இன்னும் தேவனுடைய இருதயத்திலும் திட்டத்திலும் வாழ்கிறார்கள்; 12 கோத்திரங்கள் என்னும் அடையாளமான முழு எண்ணிக்கையில் அவர்கள் சித்தரிக்கப்படுகிறார்கள். இப்போது அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டாலும்கூட. ஆம், ஜாதிகளின் பெரிய அறுவடை – அதை நான் சற்று நேரத்தில் காணவிருந்தேன் – சேர்க்கப்படும்போது, இஸ்ரவேல் முழுவதும் இரட்சிக்கப்படும். என் சொந்த ஜனத்தார் – இயேசுவைத் தங்கள் மேசியாவாக அறிந்துகொள்ள வேண்டும் என்று நான் மிகவும் வாஞ்சிக்கிறவர்கள்.

அதன் பின்பு, எண்ணிமுடியாத, மிகப் பெரிய ஜனக்கூட்டத்தைக் கண்டேன். உன்னதமானவரின்

சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக ஒரு பெரிய மனிதக் கடலைப் போல. அவர்கள் சகல ஜனங்களிலும், கோத்திரங்களிலும், ஜாதிகளிலும், பாஷைகளிலுமிருந்து வந்தார்கள். அது ஜாதிகளின் பெரிய, சர்வதேச அறுவடை; ஆம், இயேசுவின் பாடுகளைக் குறித்து ஏசாயா முன்னறிவித்தபடி, அவருடைய ஆத்துமாவின் வருத்தத்தின் பலன். அவர்கள் எல்லாரும் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு முன்பாகவும் நின்றார்கள். வெண்மையான அங்கிகளைத் தரித்திருந்தார்கள். தங்கள் கைகளில் குருத்தோலைகளையும் ஓலைகளையும் பிடித்து அசைத்து, ஆட்டுக்குட்டியானவரின் வெற்றியையும், புதிய, **இறுதியான யாத்திரையையும்** கொண்டாடினார்கள். ஒரே மகத்தான ஆனந்தக் கோஷமாக அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளைக் கூப்பிடக் கேட்டபோது, நான் சிலிர்த்துப்போனேன்: இரட்சிப்புக்காக நாங்கள் சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கு மாத்திரமே கடன்பட்டிருக்கிறோம். நம்முடைய தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும்.

இது நடந்தபோது, எண்ணிமுடியாத எல்லாத் தூதர்களும் சிங்காசனத்தைச் சுற்றி நிற்கிறதைக் கண்டேன். ஒரு அரங்கத்தில் இருப்பதுபோல, ஆனால் மனிதர்கள் கட்டக்கூடியதைவிடப் பெரியது. அவர்களுக்கு, மீட்கப்பட்ட இந்தச் சர்வதேச மனிதக் கூட்டம் அதிசயங்களிலெல்லாம் அதிசயமாயிருந்தது. 24 மூப்பர்களும் நான்கு ஜீவன்களும் அவர்களோடு இருந்தார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் முகங்குப்புற விழுந்து தேவனைப் பணிந்துகொண்டார்கள். மனிதர்கள் கூப்பிட்டுச் சொன்னதற்கு அவர்கள் ஆமென் என்றார்கள். பின்பு இப்படிச் சொல்லி ஆராதித்தார்கள்: எல்லாத் துதியும், எல்லா மகிமையும் ஞானமும், ஸ்தோத்திரமும் கனமும் வல்லமையும் பெலனும் நம்முடைய தேவனுக்கே உரியவை! அவர் ஒருவருக்கே, எல்லாக் காலத்துக்கும்! இப்போதும் எப்போதும்.

பின்பு, முன்பு போலவே, 24 மூப்பர்களில் ஒருவர் என்னோடு பேசினார். வெண்மையான வஸ்திரந்தரித்துச் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நின்ற இந்த மனிதர்கள் யார், எங்கேயிருந்து வந்தார்கள் என்று என்னால் ஊகிக்க முடியுமா என்று அவர் என்னிடம் கேட்டார். எனக்குத் தெரியவில்லை. உண்மையிலேயே எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது என்று அவரிடம் சொன்னேன். அவர் என்ன சொல்லப்போகிறார் என்று ஆவலோடு காத்திருந்தேன்.

அவர் சொன்னார்: இவர்கள் **மிகுந்த உபத்திரவத்திலிருந்து** வருகிறவர்கள். இவர்கள் எல்லாரும் தங்கள் அங்கிகளை ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்திலே தோய்த்து வெளுத்திருக்கிறார்கள். கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் வருகிற மன்னிப்பை அவர்கள் விசுவாசித்தார்கள். அதுவே – அது மாத்திரமே – அவர்கள் இப்போது இங்கே, தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக, அவருடைய சமுகத்தில் இருந்து அவருக்கு ஊழியம் செய்வதற்குக் காரணம். இரவும் பகலும், என்றென்றைக்கும். ராஜாக்களாகவும் ஆசாரியர்களாகவும். அவருடைய பரலோக ஆலயத்தில். சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிற தேவன் அவர்கள்மேலும் அவர்களைச் சுற்றிலும் தம்முடைய வாசஸ்தலத்தை அமைத்து, அவர்களோடு இருப்பார். அவர்களிடம் வந்து, அவர்களோடு கூடாரமிட்டுத் தங்குவார். அவர்கள் இனி ஒருபோதும் பசியையோ தாகத்தையோ அனுபவிக்கமாட்டார்கள். உயிர்பிழைப்பதற்கான போராட்டமும் வாழ்வாதாரத்தைக் குறித்த பயமும் இனி இல்லை. சுட்டெரிக்கும் வெயில் அவர்கள்மேல் இனி ஒருபோதும் படுவதுமில்லை. ஏனெனில் சிங்காசனத்தின் மையத்தில் இருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியானவரே, கரிசனையும் அன்புமுள்ள ஒரு **மேய்ப்பனைப்** போல அவர்களைக் காத்து மேய்ப்பார். நித்திய ஜீவனின் ஜீவனுள்ள, பொங்கிவழியும் **நீரூற்றுகளுக்கு** அவர்களை வழிநடத்துவார்.

தேவன் அவர்கள் கண்களிலிருந்து எல்லாக் **கண்ணீரையும் துடைப்பார்**. அவர்கள் இனி ஒருபோதும் அழமாட்டார்கள், ஏனெனில் அதற்கு இனி எந்தக் காரணமும் இருக்காது. வேதனையோ, துக்கமோ, யுத்தமோ இனி இருக்காது. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் எல்லாவற்றையும் புதிதாக்குகிறார்கள்.

மூப்பர் இதை எனக்குத் தெரிவித்தபோது, என்னால் அதை நம்பவே முடியவில்லை. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் அறுவடை உண்மையிலேயே இவ்வளவு பிரமாண்டமானதாக இருக்குமா? பெந்தெகொஸ்தே நாளிலும் எருசலேமிலும் ஆயிரக்கணக்கானோர் விசுவாசத்துக்கு வந்ததை நான் அனுபவித்திருந்தேன். அதன் பின்பும் அநேகர் வந்தார்கள். இப்போது இங்கே சின்ன ஆசியாவிலும் அநேகர் இருந்தார்கள். ஆனால் இத்தனை பேரா? எனக்கு வார்த்தைகளே வரவில்லை. அற்புதம்! அப்படியானால் சுவிசேஷம் பூமியின் கடைசிபரியந்தம் போய்ச்சேர்ந்திருக்கும். தேவனுடைய ஜனம் நாம் நினைப்பதைவிட எப்போதும் **பெரியது**.

ஆனாலும் அவர்கள் எல்லாரும் நானும் இருந்த அந்த உபத்திரவத்திலிருந்தே வந்தார்கள்; விசுவாசத்தினிமித்தம் கடினமானவைகளை அனுபவித்திருந்தார்கள். ஆனால் அவர்கள் உண்மையாய் நிலைத்திருந்தார்கள். இப்போது அவர்கள் பரலோகச் சிங்காசன மண்டபத்துக்குள் பிரவேசித்திருந்தார்கள். எல்லா இடங்களிலுமிருந்து. இலக்கை அடைந்தவர்களாக. தங்கள் தேவனிடத்திலும், தேவனுக்கென்று அவர்களைக் கிரயத்துக்கு வாங்கின ஆட்டுக்குட்டியானவரிடத்திலும் நேரடியாக.

ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கோபத்துக்கும், சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிறவருக்கும் முன்பாக யார் நிற்க முடியும் என்று இப்போது அறிந்தேன். யார் நிற்க முடியாது என்றும்.

அதிகாரம் 8

இப்போது ஆட்டுக்குட்டியானவர் ஏழாம் முத்திரையைத் திறந்தார். அதனால் புஸ்தகச்சுருள் முழுவதும் திறக்கப்பட்டது. மிகுந்த பதற்றத்தினால் வானம் அமைதியாயிருந்தது. அரைமணி நேரம் மௌனமும் நிறுத்தமும். நியாயத்தீர்ப்பில் தேவனுடைய பிரசன்னம் வெளிப்பட்டு, நியாயத்தீர்ப்பு நெருங்கும்போது எல்லாம் மௌனமாயிருப்பதுபோல.

இப்போது இரண்டாம் முறையாக ஒன்று திறக்கப்பட்டிருந்தது; இந்த முறை அது ஏழாம் முத்திரை. அதனால் **இரண்டாம் தரிசனத் தொடர்** தொடங்கியது; அதுவும் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகையோடு முடிவடைய வேண்டியிருந்தது.

பின்பு காட்சி தொடர்ந்தது; **ஏழு தூதர்கள்** சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நிற்கிறதைக் கண்டேன். அவர்களுக்கு ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு **எக்காளம்** கொடுக்கப்பட்டது.

ஆனால் இன்னொரு தூதனும் அங்கே இருந்தான். பொற்றூபகலசத்தோடு. அவன் தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக இருந்த தூபபீடத்தருகே நேராக நின்றான். அவனுக்கு மிகுந்த தூபவர்க்கம் கொடுக்கப்பட்டது. இந்தத் தூபவர்க்கத்தை அவன் பலிபீடத்தின்மேல் இட்டான். பரிசுத்தவான்களின் அநேக – ஆம், எண்ணற்ற – ஜெபங்களோடு; அவை சுகந்த வாசனையான புகையில் தேவனுக்கு முன்பாக ஏறும்படி. ஜெபங்களைக் கேட்கக்கூடியவரிடம் அவை போய்ச்சேருகின்றன என்பது துன்புறுத்தப்படுகிற சபைக்கு எத்தனை பெரிய ஆறுதல்.

ஆனால் பின்பு அந்தத் தூதன் பலிபீடத்தின் நெருப்புத்தணலில் கொஞ்சத்தைத் தன் தூபகலசத்தில் எடுத்து – பூமியின்மேல் எறிந்தான். பூமியிலிருந்து வானத்துக்கு ஏறின அந்த எல்லா ஜெபங்களுக்கும் அது ஒரு பதில். அதைத் தொடர்ந்து இடிமுழக்கங்களும், சத்தங்களும், மின்னல்களும்,

பூமியதிர்ச்சியும் உண்டாயின. தம்முடைய ஜனத்தின் ஜெபங்களுக்கும் இரத்தசாட்சிகளின் ஜெபங்களுக்கும் தேவன் கடைசி நாளில் மட்டுமே பதில் அளிப்பதில்லை.

அதன் பின்பு, எக்காளங்களை உடைய ஏழு தூதர்களும் எக்காளம் ஊதி மேலும் நியாயத்தீர்ப்புகளை அறிவிக்க ஆயத்தமாயிருந்தார்கள்; இங்கே சின்ன ஆசியாவிலுள்ள மனிதர்கள் அவைகளுக்கு விசேஷமாகப் பயந்து நடுங்குகிறார்கள்.

முதலாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான். அப்போது கல்மழையும், பெரிய, கண்கூசும், துடிக்கும் இடிமின்னல்களும் பூமியின்மேல் எறியப்பட்டன. அதனால் மரங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கும், பசும்புல் எல்லாம் வெந்துபோயின.

இரண்டாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான். அப்போது அக்கினியால் எரிகிற பெரிய மலையைப் போலத் தோன்றின ஒன்று சமுத்திரத்தில் போடப்பட்டது. சமுத்திரத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கு இரத்தமாயிற்று. சமுத்திர ஜீவன்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு செத்துப்போயின. சமுத்திரத்திலிருந்த கப்பல்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கு சேதமாயின.

மூன்றாம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான். அப்போது தீவட்டியைப் போல எரிகிற ஒரு பெரிய நட்சத்திரம் வானத்திலிருந்து விழுந்தது. அது ஆறுகளிலும் நீரூற்றுகளிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கின்மேல் விழுந்தது. அந்த நட்சத்திரத்தின் பெயர் எட்டி. அதனால் தண்ணீரில் மூன்றில் ஒரு பங்கு எட்டியாயிற்று. அந்தத் தண்ணீரைக் குடித்த அநேக மனிதர்கள் செத்தார்கள். ஏனெனில் தண்ணீர் கசப்பாயிற்று.

நான்காம் தூதன் எக்காளம் ஊதினான். அப்போது சூரியனிலும், சந்திரனிலும், நட்சத்திரங்களிலும் மூன்றில் ஒரு பங்கு அடிக்கப்பட்டது. அவை இருளடைந்தன; அதனால் பகலில் மூன்றில் ஒரு பங்கு ஒளியில்லாமல் போனது; இரவும் அப்படியே.

பிடிவாதமுள்ள ஒரு பார்வோன்மேலும் எகிப்தியர்மேலும் அவர் கொண்டுவந்த எகிப்தின் 10 வாதைகளை இவற்றில் பல எனக்கு நினைவூட்டின.

பின்பு வானத்தில் உயரப் பறக்கிற ஒரு கழுகைக் கண்டேன்; அது உடன் வேதனைப்படுகிறதுபோல உரத்த சத்தமாய்க் கூவியது: ஐயோ, ஐயோ, ஐயோ! பூமியில் குடியிருக்கிறவர்கள் இன்னும் மூன்று எக்காள நியாயத்தீர்ப்புகளை அனுபவிப்பார்கள்! அவை முதல் நான்கையும்விட இன்னும் கொடியவையாயிருக்கும்.

அதிகாரம் 9

பின்பு **ஐந்தாம் தூதன்** எக்காளம் ஊதினான். வானத்திலிருந்து ஒரு நட்சத்திரம் விழுந்திருந்ததைக் கண்டேன். பாதாளக் குழியின் – அபிஸ்ஸின் (Abyssus) – திறவுகோலைப் பெற்ற ஒரு தூதன். அவன் அதைத் திறந்தான்; அடர்த்தியான கறுப்புப் புகை அந்தக் குழியிலிருந்து எழும்பியது. ஒரு சூளையிலிருந்து எழும்புவதுபோல. ஆகாயம் முழுவதும் சூரியனும் இருளடைந்தன.

ஆனால் அந்தப் புகைக்குள் வெட்டுக்கிளிகள் மறைந்திருந்தன; அவை இப்போது பூமியின்மேல் புறப்பட்டு வந்தன. விஷக்கொடுக்கினால் வல்லமை செலுத்தும் தேள்களைப் போன்ற வல்லமை அவைகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது.

அவைகளுக்கு ஒரு பயங்கரமான வேலை கொடுக்கப்பட்டது. வெட்டுக்கிளிகள் வழக்கமாகச் செய்வதுபோல, மனிதர்களின் உணவைப் பறிக்கும்படி மரங்களையும் வயல்களையும் தின்றுபோடக்கூடாது. இல்லை, அவை தங்கள் விஷக்கொடுக்குகளால் மனிதர்களை வேதனைப்படுத்தி, சேதப்படுத்த வேண்டும். ஆனால் தங்கள் நெற்றிகளில் தேவனுடைய உரிமை முத்திரை இல்லாதவர்களை மட்டுமே. மனிதர்களை வெளிப்படையாகவே சித்திரவதை செய்ய

அவைகளுக்கு ஐந்து மாதக் காலம் கொடுக்கப்பட்டது. வெட்டுக்கிளியின் வாழ்க்கைச் சுழற்சிக்கு ஒத்த, தேவனால் வரையறுக்கப்பட்ட ஒரு காலம். அவை மனிதர்களைக் கொல்லவில்லை; ஆனால் அவர்களை வேதனைப்படுத்துவதில் இன்பம் கண்டன. மனதிலும் சரீரத்திலும் அவ்வளவு பயங்கரமான வேதனைகள்; அதனால் மனிதர்கள் தற்கொலை செய்ய முயன்று, சாவதையே தங்களுக்கு ஒரே வழியாகக் காண்கிறார்கள். ஆனால் அது அவர்களுக்கு மறுக்கப்படுகிறது. மரணம் அவர்களைவிட்டு ஓடிப்போகிறதுபோலவே இருக்கும். ஆனால் தேவனுக்குச் சொந்தமானவர்கள் அதிலிருந்து தப்புவிக்கப்படுவார்கள்.

வெட்டுக்கிளிகளின் உருவங்கள் யுத்தத்துக்கு ஆயத்தமாக்கப்பட்ட ஒரு சேனையைப் போல இருந்தன. அவைகளின் தலைகளில் பொன்னாலான ஜெயகிரீடங்கள் இருந்தன. அவைகளின் முகங்கள் மனிதர்களின் முகங்களைப் போல இருந்தன. அவைகளின் தலைமயிர் ஸ்திரீகளின் தலைமயிரைப் போல நீளமாயிருந்தது. இரையைக் கிழிப்பதற்குச் சிங்கங்களின் பற்களைப் போன்ற பற்கள் அவைகளுக்கு இருந்தன. இருப்பு மார்க்கவசங்களை அணிந்திருந்தன. அவைகளின் சிறகுகள் அடிக்கும் இரைச்சல், குதிரைகள் இழுக்கிற அநேக யுத்த இரதங்கள் போருக்கு ஓடும் இரைச்சலைப் போல இருந்தது. அவைகளின் வால்கள் தேள்களின் வால்களைப் போல, நுனியில் விஷக்கொடுக்கு உள்ளவையாக இருந்தன. அவைகளைக் கொண்டு மனிதர்களை ஐந்து மாதம் வேதனைப்படுத்தும் அதிகாரம் அவைகளுக்குக் கிடைத்தது.

தேவனுடைய நீடிய பொறுமையைத் தொடர்ந்து புறக்கணிக்கிற மனிதர்களைத் தீய நோக்கோடு வாதிக்கிற பொல்லாத ஆவிகளின் ஒரு சேனை.

அவைகளின் தலைவனும் ராஜாவும் பாதாளத்திலிருந்து வந்த, விழுந்துபோன ஒரு பிரதான தூதன். எபிரெய

பாஷையில் அவனுடைய பெயர் அபெத்தோன். கிரேக்கு பாஷையில் அவனுக்கு அப்பொல்லியோன் என்று பெயர் – அழிக்கிறவன். மனிதர்களே கெட்டவர்களும் பொல்லாதவர்களுமாயிருந்தால், பொல்லாங்கன் பாதாளத்திலிருந்து வெளியே எறிந்துவிட்ட பாதாளத்தின் தூதர்களாகிய இருளின் ஆவிகள் எவ்வளவு அதிகமாக அப்படியிருக்கும்! இந்த அழிக்கிறவன் முன்பும் எத்தனையோ முறை புறப்பட்டுப் போயிருந்தான். எகிப்தில் முதற்பேறானவைகளைக் கொன்றபோதும்.

இப்போது **முதலாம் ஆபத்து** கடந்துபோயிற்று. இன்னும் இரண்டு ஆபத்துகள் வரும்.

அதன் பின்பு **ஆறாம் தூதன்** எக்காளம் ஊதினான். தேவனுக்கு முன்பாக இருக்கிற பலிபீடத்தின் நான்கு கொம்புகளில் ஒன்றிலிருந்து ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன். அது ஆறாம் தூதனிடம் சொன்னது: ஐப்பிராத்து என்னும் பெரிய நதியினிடத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கிற நான்கு பொல்லாத தூதர்களையும், அவர்கள் தங்கள் பொல்லாத வேலையைச் செய்யும்படி அவிழ்த்துவிடு. ஐப்பிராத்து – பயங்கரமான பெர்சியர்களிடமிருந்து ரோம சாம்ராஜ்யத்தைப் பிரிக்கிற அதன் எல்லை.

அப்போது, மனுக்குலத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கைக் கொல்லும்படி இந்த வேளைக்கென்று ஆயத்தமாக்கப்பட்டிருந்த அந்த நான்கு தூதர்களும் அவிழ்த்துவிடப்பட்டார்கள். நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றும்படி புறப்பட்டுப்போன மாபெரும் குதிரைச் சேனைகள் அவை. மிகப் பெரிய, ஏறக்குறைய எண்ணிமுடியாத ஒரு சேனை. ரோம சாம்ராஜ்யத்துக்கு அச்சுறுத்தலாயிருந்தவர்களும் ஒருபோதும் தோற்கடிக்கப்படாதவர்களுமான ரோமின் வல்லமையுள்ள பகைவர்களாகிய பார்த்தியரைப் போல.

குதிரைகளும் அவைகளின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தவர்களும் இப்படிக் காணப்பட்டார்கள்: அக்கினி நிறமும், இந்துநீல

நிறமும், கந்தக மஞ்சள் நிறமுமான மார்க்கவசங்கள் அவர்களுக்கு இருந்தன. குதிரைகளின் தலைகள் சிங்கங்களின் தலைகளைப் போல இருந்தன. அவைகளின் வாய்களிலிருந்து அக்கினியும், புகையும், கந்தகமும் புறப்படுகின்றன. குதிரைகளின் வல்லமை அவைகளின் வாயிலும் வால்களிலும் இருக்கிறது. ஏனெனில் அவைகளின் வால்கள் விஷப்பாம்புகளைப் போல இருக்கின்றன; அவைகளைக் கொண்டு அவை சேதம் உண்டாக்குகின்றன.

இந்த வாதைகளால் கொல்லப்படாத மற்ற மனிதர்கள், அப்படியிருந்தும், மனஸ்தாபப்படவில்லை. அவர்கள் இதுவரை வாழ்ந்த வாழ்க்கையையே தொடர்ந்து வாழ்ந்தார்கள். இந்த நியாயத்தீர்ப்புகள் வந்தும், தாங்கள் செய்த எல்லாத் தீமையையும் விட்டுத் திரும்பவில்லை. பிசாசுகளோடும் பொல்லாத ஆவிகளோடும் தொடர்புகொண்டு, விக்கிரகங்களை வணங்குகிறார்கள் – பொன், வெள்ளி, இரும்பு, கல், மரம் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்டு, காணவும் கேட்கவும் நடக்கவும் கூடாதவைகளை. தங்கள் கொலைபாதகங்களையும், மாந்திரீக சூனியங்களையும் – தங்களையே தெய்வமாக்கிக்கொள்வதையும் – விட்டு அவர்கள் மனந்திரும்பவுமில்லை, திரும்பவுமில்லை. கட்டுப்பாடில்லாத தங்கள் வேசித்தனத்தையும், தங்கள் களவுகளையும் விட்டும் திரும்பவில்லை. தீமையைவிட்டு விலகுதலும் இல்லை, தேவனிடம் திரும்புதலும் இல்லை.

இந்த நிகழ்வுகள் எல்லாம் – தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் – மனிதர்கள் ஜீவனுள்ள தேவனிடத்தில் மாத்திரமே பாதுகாப்பாயிருக்கிறார்கள் என்பதைக் கடைசியாவது அவர்கள் புரிந்துகொள்ளும்படி, அவர்களை உரத்த சத்தமாய், தெளிவாக மனந்திரும்புதலுக்கு அழைக்கும் ஓர் ஒலிபெருக்கியைப் போல இருந்தன அல்லவா.

அதிகாரம் 10

அதன் பின்பு வேறொரு தூதன் பூமிக்கு இறங்கிவருகிறதைக் கண்டேன். குறிப்பிடத்தக்க அளவு பலமுள்ளவன் – ஒரு வஸ்திரத்தைப் போல மேகத்தால் சூழப்பட்டிருந்தான். அவன் தலைக்கு மேலே ஒரு வானவில்லுக்கு ஒப்பான பிரகாசம் இருந்தது. அவன் முகம் சூரியனைப் போல மிகவும் பிரகாசித்தது. அவன் பாதங்கள் அக்கினித்தூண்களைப் போல இருந்தன. அவன் கையில் திறக்கப்பட்ட ஒரு சிறிய புஸ்தகச்சுருள் இருந்தது. ஆட்டுக்குட்டியானவர் ஏழு முத்திரைகளையும் திறந்த அதே புஸ்தகச்சுருள் அது: இந்த உலகத்தைக் குறித்த தேவனுடைய முழு ஆலோசனையும், தெய்வீக ஞானத்தில் அதை அவர் நிறைவேற்றும் விதமும் அதில் இருந்தன.

அவன் தன் வலது காலைச் சமுத்திரத்தின்மேல் வைத்தான்; அதில் அமிழ்ந்துபோகவில்லை. இடது காலைப் பூமியின்மேல் வைத்தான். இப்படி, தேவனுடைய நாமத்தில், பூமியையும் சமுத்திரத்தையும் தேவனுடைய சொத்தாக உரிமைகோரினான். பின்பு ஒரு சிங்கம் கர்ஜிப்பதுபோல உரத்த சத்தமாய்க் கூப்பிட்டான். அவன் அப்படிக் கூப்பிட்டபோது, ஏழு இடிகளும் தங்கள் சொந்தச் சத்தங்களோடு முழங்கின.

பின்பு, ஏழு இடிகளும் வெளிப்படுத்தின எல்லாவற்றையும் நான் எழுதத் தொடங்கினேன். ஆனால் வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தம், அதை எழுதவேண்டாம் என்று என்னை எச்சரித்தது. அது முத்திரையிடப்பட்டு இரகசியமாக வைக்கப்பட வேண்டும். அது தேவனுக்கு மாத்திரமே உரிய காரியம். மனிதர்களாகிய நாம் எல்லாவற்றையும் அறிய முடியாது, அறியவும் மாட்டோம்; அறிந்தாலும், இலக்கை அடையும்போதுதான் அறிவோம்.

சமுத்திரத்தின்மேலும் பூமியின்மேலும் நின்ற அந்தப் பலமுள்ள தூதன், புஸ்தகச்சுருளைப் பிடித்திருந்த தன் கையை வானத்துக்கு நேராக உயர்த்தி, என்றென்றைக்கும்

ஜீவிக்கிறவர்மேல் ஆணையிட்டான். வானத்தையும் அதில் வாழ்கிறவைகளையும் சிருஷ்டித்தவர்மேல். பூமியையும் அதின்மேல் வாழ்கிறவைகளையும் சிருஷ்டித்தவர்மேல். சமுத்திரத்தையும் அதில் வாழ்கிற எல்லாவற்றையும் சிருஷ்டித்தவர்மேல். இந்த ஆணை மிகத் தெளிவாகச் சொன்னது: இனி வேறு அவகாசமோ தாமதமோ இருக்காது. முடிவு வந்துவிட்டது. ஏழாம் தூதன் எக்காளம் ஊதத் தொடங்கும் நாட்களில் அது நிகழும். அப்போது தேவனுடைய இரகசியம் – இந்த உலகத்தைக் குறித்த அவருடைய திட்டம் – நிறைவேறி முடியும். அவர் தம்முடைய ஊழியக்காரருக்குத் தெரிவித்தபடியே.

பின்பு வானத்திலிருந்து அந்தச் சத்தத்தை மீண்டும் கேட்டேன். என்னோடு பேசினவர் இயேசு. சமுத்திரத்தின்மேலும் பூமியின்மேலும் நின்ற தூதனிடம் போய், அவன் கையிலிருந்து அந்தப் **புஸ்தகச்சுருளை** வாங்க வேண்டும். நான் அவனிடம் போய், அந்தப் புஸ்தகத்தைத் தரும்படி கேட்டேன். அவன் அதை எனக்குக் கொடுத்து, இதைப் புசித்துவிடு என்றான். உன் வாயில் அது தேனைப் போல மதுரமாயிருக்கும். ஆனால் உன் வயிற்றில் அது கசப்பாயிருக்கும். அப்போது, முன்பு எசேக்கியேல் செய்ததுபோல, நான் அதை வாங்கிப் புசித்துவிட்டேன். என் வாயில் அது உண்மையிலேயே தேனைப் போல மதுரமாயிருந்தது. ஆனால் என் வயிற்றில் அது கசப்பாயிருந்ததை உணர்ந்தேன். நியாயத்தீர்ப்புகளிலிருந்து வந்த எல்லாப் பாடுகளும் புலம்பல்களும் அதில் அடங்கியிருந்தன. ஆனால் என் வாயில் அது மதுரமாகவும் இருந்ததே; தேவன் தம்முடைய ஊழியக்காரருக்கு உண்மையுள்ளவர் என்பதை அது எனக்குக் காண்பித்தது – அவர் அவர்களுக்குப் பலனளித்து, தம்முடைய புதிய உலகத்துக்கு அவர்களை அழைப்பார்.

பின்பு, ஜனங்களையும், ஜாதிகளையும், பாஷைகளையும், அநேக ராஜாக்களையும் குறித்து நான் மீண்டும் தீர்க்கதரிசனம்

உரைக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள். நான் புசித்த புஸ்தகத்தில் இந்தத் தீர்க்கதரிசனங்கள் எல்லாம் அடங்கியிருந்தன.

அதிகாரம் 11

பின்பு ஓர் அளவுகோல் எனக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. நீ எழுந்து, **ஆலயத்தின் பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும்**, பலிபீடத்தையும், அதில் ஆராதிக்கிறவர்களையும் அள. ஆலயத்துக்கு வெளியேயுள்ள பிராகாரத்தையோ அளக்கவேண்டாம். அது ஜாதிகளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அவர்கள் பரிசுத்த நகரமாகிய எருசலேமை 42 மாதம் மிதிப்பார்கள்.

பின்னோக்கிப் பார்க்கும்போது, கி.பி. 70-ஆம் ஆண்டுவரை ஒருகாலத்தில் இருந்த எருசலேம் ஆலயம் அது. உண்மையாய் ஊழியம் செய்தவர்களை அதில் அடையாளமாக நான் கண்டேன். மேசியானிய யூதர்களை – மேசியாவை அசட்டை செய்து ஜாதிகளால் வஞ்சிக்கப்பட்ட தங்கள் சொந்த ஜனத்தாரின் நடுவே இருக்கிற இஸ்ரவேலின் மெய்யான மீதியானவர்களை. இஸ்ரவேலின் எல்லாக் கோத்திரங்களிலுமிருந்து முத்திரையிடப்பட்ட 144000 பேரையும், அவிசுவாசிகளான அவர்களுடைய சகோதரர்களின் அந்திக்கிறிஸ்துவுக்குரிய எதிர்ப்பையும் இது மீண்டும் எனக்கு நினைவூட்டியது.

இந்தக் காலத்தில் என் **இரண்டு சாட்சிகளுக்கும்** எல்லா அதிகாரத்தையும் கொடுப்பேன். 1260 நாள் – அதாவது 42 மாதம் – அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைப்பார்கள். தாழ்மையோடும் புலம்பலோடும் – இரட்டுடுத்திக்கொண்டு. இவ்விருவரும் பூமியின் முழுவதற்கும் கர்த்தராயிருக்கிறவருக்கு முன்பாக நிற்கிற இரண்டு ஒலிவமரங்களும் இரண்டு குத்துவிளக்குகளுமாயிருக்கிறார்கள். யாராவது அவர்களுக்குத் தீங்குசெய்யவோ அவர்களை வாயடைக்கவோ விரும்பினால் –, அப்போது அவர்கள் வாயிலிருந்து அக்கினி புறப்பட்டு, பகைவர்களை அழிக்கும். ஆம், அவர்களுக்குத்

தீங்குசெய்கிறவன் கொல்லப்பட வேண்டும். அவர்கள் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்து, மனிதர்களின் பாவங்களை வெளிப்படுத்தி, அவர்களைக் குற்றஞ்சாட்டுகிற காலத்தில் மழை பெய்யாதபடி வானத்தை அடைக்கவும் அவர்களுக்கு வல்லமை உண்டு. அக்காலத்தில் எலியாவுக்கு இருந்ததுபோல. மோசேயைப் போலத் தண்ணீரை இரத்தமாக மாற்றவும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் உண்டு. தாங்கள் விரும்பும்போதெல்லாம் பூமியை எல்லாவித வாதையினாலும் வாதிக்க அவர்களால் கூடும்.

இவ்விருவரும் யாராக இருக்கக்கூடும் என்று யோசித்தேன். இவர்களை அடையாளமாகப் புரிந்துகொள்ள வேண்டுமா? கடைசியில், இவர்களில் சபையின் பிரதிநிதிகளையே மிக அதிகமாக நான் கண்டேன். முதல் பார்வையில் அதைப் புரிந்துகொள்வது கடினமாயிருந்தாலும். ஆனால் ஆதிமுதல் அவர்களுடைய உண்மையும், அவர்களுடைய சாட்சியும், அவர்களுடைய அர்ப்பணிப்பும் அதையே குறிப்பதுபோலத் தோன்றுகின்றன. எல்லா உபத்திரவங்களையும் அவர்கள் ஏற்றுக்கொண்டார்கள். இந்த இரண்டு சாட்சிகளைப் போலவே, தேவனுடைய பாதுகாப்பிலும் அதிகாரத்திலும் இருந்த விசுவாசிகளின் சபையையும் தடுக்க முடியவில்லை. அது எவ்வளவு கடுமையாக நெருக்கப்பட்டாலும். கடைசியில் எல்லாம் முற்றிலும் உச்சநிலையை அடையும்வரை, அவர்களினிமித்தமே நியாயத்தீர்ப்புகள் நிறைவேறின. சபை தன் பகைவர்களை எழுத்தின்படி அழிக்கவில்லை. அதன் போராட்டம் ஆவிக்குரியது. அதன் செய்தியின் மூலம் பகைவர்கள் வாயடைக்கப்பட்டார்கள். சில சமயங்களில் நிகழ்வுகள் அதிசயமான விதத்தில் அதற்குச் சாதகமாகத் திரும்பின.

சாட்சிகளின் நாட்கள் முடியும்போது, பாதாளத்திலிருந்து ஏறிவருகிற மிருகம் – அதைக் குறித்து நான் பின்னால் விரிவாக விவரிப்பேன் – அவர்களைத் தாக்கும். உண்மையில்:

மிருகம் அவர்களை ஜெயித்து, அவர்களைக் கொல்லும். ஆவிக்குரிய விதத்திலும் ஒழுக்கரீதியிலும் சோதோமையும் எகிப்தையும் போலவே தேவபக்தியற்ற மாநகரமாகிய எருசலேமின் வீதியில் அவர்களுடைய உடல்கள் கிடக்கும். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்ட நகரம் அதுவே. ஆனாலும் இந்த நகரத்தைக் குறித்துச் சொல்லப்படுகிறவை, கடைசியில் எல்லா நகரங்களுக்கும் – ஆம், முழு பூமிக்கும், பூமியின் எல்லாக் குடிகளுக்கும் – பொருந்தும்

தீமையின் இந்த வெற்றியைச் சகல ஜனங்களிலும், கோத்திரங்களிலும், பாஷைகளிலும், ஜாதிகளிலுமிருந்து அநேகர் காண்பார்கள். 3 ½ நாள் அவர்கள் வீதியில் கிடக்கிறார்கள். முழு உலகமும் – விக்கிரகங்களைச் சேவித்து, ஜீவனுள்ள தேவனையும் இயேசுவையும் புறக்கணிக்கிற அல்லது அசட்டை செய்கிற எல்லாரும் – அதைக் குறித்துச் சந்தோஷப்படுகிறார்கள். ஒருவருக்கொருவர் வாழ்த்துக்களையும் வெகுமதிகளையும் அனுப்புவார்கள். ஏனெனில், தங்கள் வாதைகளால் 3 ½ வருஷம் தங்களை வேதனைப்படுத்தி, தங்கள் பாவங்களையும் அநீதிகளையும் இடைவிடாமல் சுட்டிக்காட்டினவர்கள் கடைசியில் கொல்லப்பட்டார்கள். அன்று பார்வோனும் மனந்திரும்ப வேண்டியிருந்ததுபோல, அவர்களை மனந்திரும்புதலுக்கும் திரும்புதலுக்கும் கொண்டுவருவதே அதன் நோக்கமாயிருந்தது.

ஆனால் பின்பு, அந்த 3 ½ நாட்களுக்குப் பின்பு, முற்றிலும் எதிர்பாராத, மனிதர்களுக்கு அபத்தமாகவே தோன்றின ஒன்று நடந்தது. அந்த இரண்டு சாட்சிகளுக்குள்ளும் மீண்டும் ஜீவன் வந்தது. ஆதியிலே தேவன் ஆதாமுக்குள் ஜீவனை ஊதினதுபோல, அல்லது எசேக்கியேலின் தரிசனத்தில் உலர்ந்த எலும்புகளுக்குள் தம்முடைய சுவாசத்தை ஊதினதுபோல, இப்போது உண்மையுள்ள இந்த இரண்டு இரத்தசாட்சிகளுக்குள்ளும் செய்தார். அவர்கள்

மரணத்திலிருந்து எழுந்தார்கள். அதைக் கண்ட அநேகர் எல்லாரும் திகிலடைந்தார்கள். அவர்களுக்கு மிகுந்த பயம் உண்டாயிற்று. ஏனெனில் இங்கே ஏறிவாருங்கள்! என்று அந்த இருவரிடமும் சொன்ன அந்த உரத்த சத்தத்தை வானத்திலிருந்து அவர்கள் எல்லாரும் கேட்டார்கள். அன்று எலியாவைப் போலவும், தங்கள் கர்த்தராகிய இயேசுவைப் போலவும், அவர்கள் ஒரு மேகத்தில் வானத்துக்கு ஏறிப்போனார்கள். தங்கள் பகைவர்களின் கண்களுக்கு முன்பாக.

இப்படியே, முடிவில் விசுவாசிகளின் சபை ஏறக்குறைய அழிக்கப்பட்டுப்போகும். ஆனால் அதன் **இரத்தசாட்சி மரணமே** முடிவில் அதன் **வெற்றியாக** இருக்கும். ஆட்டுக்குட்டியானவர் மரணத்தின் மூலம் ஜெயங்கொண்டதுபோல. அது தேவனிடம் எடுத்துக்கொள்ளப்படும். அவராலே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு உயர்த்தப்படும். அதுவே அதன் வெற்றி; அதே நேரத்தில் அதன் பகைவர்களின் முடிவின் தொடக்கமும் அதுவே.

அந்த இரண்டு தீர்க்கதரிசிகளையும், அவர்கள் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதையும் கண்டு திகிலடைந்த அந்த வேளையில், ஒரு பெரிய பூமியதிர்ச்சி உண்டாயிற்று. எருசலேம் நகரத்தில் பத்தில் ஒரு பங்கு இடிந்து விழுந்தது. இந்தப் பூமியதிர்ச்சியில் ஏழாயிரம் பேர் செத்தார்கள். மற்ற எல்லாரும் பயந்து, பின்பு பரலோகத்தின் தேவனை மகிமைப்படுத்தினார்கள். ஆம், மனஸ்தாபமும் மனந்திரும்புதலும் உண்டாயின – நியாயத்தீர்ப்பின் நோக்கம் அதுவே. நாட்களின் முடிவில் இஸ்ரவேல் முழுவதும் இரட்சிக்கப்படும்.

இத்துடன் **இரண்டாம் ஆபத்து** கடந்துபோயிற்று. **மூன்றாம் ஆபத்து** சீக்கிரமாய் வருகிறது.

பின்பு எக்காளத்தோடு **ஏழாம் தூதனை** ஆவலோடு எதிர்பார்த்தேன். அவன் எக்காளம் ஊதினபோது, வானத்தில்

உரத்த சத்தங்கள் உண்டாயின. அவை சொன்னவையாவன: இப்போது முழு உலகமும், முழு பூமியும், தேவனுடைய ராஜரீக ஆளுகையாக, கர்த்தராகிய யாவேக்கும் அவருடைய கிறிஸ்துவுக்கும் – அவருடைய அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவருக்கும் – ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கப்போகிற அவருடைய ஆளுகை இப்போது தொடங்குகிறது.

தேவனுக்கு முன்பாகத் தங்கள் சிங்காசனங்களில் உட்கார்ந்திருக்கிற 24 மூப்பர்களும் இதைக் கேட்டபோது முகங்குப்புற விழுந்து, இப்படிச் சொல்லி ஆராதித்தார்கள்: எப்போதும் இருந்தவரும், இருக்கிறவரும், வருகிறவருமாகிய சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தராகிய தேவனே, உமக்கு ஸ்தோத்திரம். ஏனெனில் நீர் இப்போது கடைசியாக இருளான காலத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்து, இறுதியான **சமாதானத்தின் ஆளுகையைத்** தொடங்கியிருக்கிறீர்.

ஜாதிகள் ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாகக் கோபங்கொண்டிருந்தார்கள். ஆனால் இப்போது, நீண்ட பொறுமைக்குப் பின்பு, உம்முடைய கடைசிக் கோபாக்கினை வந்தது. கடைசியில், மரித்தோர் எல்லாரும் உம்முடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நியாயந்தீர்க்கப்படும் காலமும் வந்தது. எல்லா ஆயிரமாண்டுகளிலுமிருந்து வந்த உம்முடைய ஊழியக்காரரர் எல்லாருக்கும் அவர்களுடைய **பலனைக்** கொடுப்பீர். தீர்க்கதரிசிகளுக்கும், எல்லாப் பரிசுத்தவான்களுக்கும், ஆம், உம்முடைய நாமத்துக்குப் பயப்படுகிற எல்லாருக்கும். சிறியோருக்கும் பெரியோருக்கும். ஆனால் உம்முடைய ஊழியக்காரருக்குப் பலனைக் கொடுப்பதுபோலவே, பூமியையும் அதிலுள்ள மனிதர்களையும் கெடுத்தவர்களை அழிவுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கிறீர்.

காலங்களின் முடிவைப் பற்றிய இந்த மகத்தான தரிசனத்தின் நிறைவு இதுவே: வானத்திலுள்ள ஆலயம் – மகா பரிசுத்த ஸ்தலம் – திறக்கப்பட்டது; தேவனுடைய உடன்படிக்கைப் பெட்டி காணப்பட்டது. அப்போது மின்னல்களும், சத்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும், பூமியதிர்ச்சியும், பெருங்கல்மழையும் உண்டாகின்றன. நடந்த எல்லாமே, தேவன் வீற்றிருக்கிற உள்ளான பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து வந்தது. எல்லாம் அவருடைய இறையாண்மையுள்ள சித்தம்; அது இங்கே நமக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது.

ஒன்று **திறக்கப்பட்டது** இது **மூன்றாம் முறை**. இந்த முறை ஆலயம். அதனால் **மூன்றாம் தரிசனத் தொடர்** தொடங்கியது; அதுவும் கர்த்தராகிய இயேசு மகிமையில் வருவதோடு முடிவடைந்தது.

அதிகாரம் 12

பின்பு வானத்தில் ஒரு பெரிய அடையாளம் காணப்பட்டது. நிறைமாத கர்ப்பவதியான, சூரியனை அணிந்திருந்த ஓர் இளம் **ஸ்திரீயைக்** கண்டேன். அவள் பாதங்களின் கீழ் சந்திரன் இருந்தது. அவள் தலையில் 12 நட்சத்திரங்களாலான ஒரு கிரீடம் இருந்தது. பிரசவ வேதனையில் அவள் வலியால் கதறுகிறாள். அவள் பிரசவிக்கும் நேரம் நெருங்கியிருக்கிறது.

ஆனால் வானத்தில் இன்னொரு பெரிய அடையாளத்தையும் கண்டேன். மிகப் பெரிய, அக்கினிச் சிவப்பான ஒரு **வலுசர்ப்பம்**. பல தலைகளுள்ள ஒரு நீர்ப்பாம்பு, ஒரு ஹைட்ரா (Hydra) போல, சங்கீதம் 74-இல் சொல்லப்பட்ட கடல் அரக்கனாகிய லிவியாதானைப் போல. அதற்கு ஏழு தலைகளும் பத்துக் கொம்புகளும் இருந்தன. அதின் தலைகளின்மேல் ஏழு கிரீடங்கள் இருந்தன. அதின் பெரிய வால் நட்சத்திரங்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கை வாரி, கீழே பூமியின்மேல் தள்ளுகிறது. மிகவும் வல்லமையும், புத்திக்கூர்மையும், அச்சுறுத்தலுமுள்ள – ஆம், கொலைவெறியுள்ள – ஒரு ஜீவி.

இந்தப் பாம்பு-வலுசர்ப்பம், பிரசவிக்கப்போகிற அந்த ஸ்திரீக்கு முன்பாக எழுந்து நின்றது. பிள்ளை பிறந்தவுடனே அதை விழுங்கிவிட அது விரும்புகிறது. அந்த ஸ்திரீ ஓர் **ஆண்பிள்ளையைப்** பெற்றாள். உலகத்தையும் சகல ஜனங்களையும் ஆளுகை செய்யும்படி அவர் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார். ஆனால் வலுசர்ப்பம் அதைத் தடுக்க விரும்பியது; ஏனெனில் தானே உலகத்தை ஆளவும் உடைமையாக்கிக்கொள்ளவும் அது விரும்புகிறது. ஆனால் விநோதமான ஒன்று நடந்தது: வலுசர்ப்பத்தால் அந்தப் பிள்ளையைப் பிடிக்க முடியவில்லை; ஏனெனில் அவர் தேவனிடத்துக்கு, அவருடைய சிங்காசனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டார். தேவனுடைய திட்டத்தை வலுசர்ப்பத்தால் தடுத்து நிறுத்த முடியாது என்பது வெளிப்படையாயிருந்தது.

இந்த அடையாளங்கள் எதைக் குறிக்கின்றன என்று எனக்கு ஓரளவு புரியத் தொடங்கியது. அந்த ஸ்திரீ இஸ்ரவேல் – ரோமர்களால் முற்றுகையிடப்பட்ட இஸ்ரவேல். முக்கியமாக, மேசியாவை வாஞ்சையோடு எதிர்பார்த்திருந்த இஸ்ரவேலின் உண்மையுள்ளவர்கள்.

பெரிய எதிராளியை – தேவனுடைய பகைவனை – சித்தரிக்க, ஏழு தலைகளுள்ள ஒரு வலுசர்ப்பத்தைவிடப் பொருத்தமான அடையாளம் வேறொன்றுமில்லை. ஆம், இயேசுவைக் கொல்லும்படி பெத்லகேமின் குழந்தைப் படுகொலைக்கு ஏரோதைத் தூண்டியவன் அவனே. அதன் பின்பும் திரும்பத் திரும்ப மேசியாவைக் கொல்ல அவன் முயன்றான். கடைசியில் அதில் வெற்றிபெற்றதுபோலத் தோன்றினபோது, அவன் இதைக் கண்டுகொள்ள வேண்டியிருந்தது: இயேசுவின் சிலுவை மரணம் அவனுடைய வெற்றி அல்ல, அவனுடைய மிகப் பெரிய, இறுதியான தோல்வி.

இப்படிப்பட்ட சித்திரங்களையும் கதைகளையும் எகிப்தியர், பாபிலோனியர், கிரேக்கர் ஆகியோரின் புராணங்களிலிருந்து

நான் அறிந்திருந்தேன். வெளிப்படையாகவே, தேவன் அவற்றில் சிலவற்றை எடுத்து, ஒரு புதிய வெளிச்சத்தில் மறுவிளக்கம் கொடுத்தார் – அதாவது, உலக ஆளுகை உண்மையில் யாருக்குச் சொந்தமோ அவரைக் குறிக்கும்படி. ஏனெனில் அவரே மீட்பர் – கர்த்தராகிய கிறிஸ்து. துன்புறுத்தப்படுகிற கிறிஸ்தவர்களின் மெய்யான தேவன் அவரே. இது புராணம் அல்ல, சத்தியம். நான் கண்ட இந்தப் பரலோக அடையாளங்களின் மூலம், பழைய புராணங்கள் எல்லாவற்றையும் அவற்றின் தெய்வங்களையும் அவர் அர்த்தமற்றவைகளாக்குகிறார்.

ஆம், வானத்திலுள்ள இந்த அடையாளங்கள், அந்த ஆண்பிள்ளையின் – மேசியாவின் – பிறந்தநாளை அறிவிக்கிற ஒரு **நட்சத்திர அமைப்பைக்** குறித்தன. கிழக்கிலிருந்து வந்த சாஸ்திரிகளுக்கு, அந்தப் பிள்ளை பிறந்த மாட்டுத்தொழுவத்துக்குப் போகும் வழியை அது ஏற்கெனவே காட்டியது. சூரியன் கன்னி ராசியின் நடுவில் – அவள் வயிற்றில் பிள்ளையைச் சுமக்கிற இடத்தில் – இருக்கும்போது; சந்திரன் அவள் பாதங்களருகே; அதன் கீழே விஷமுள்ள விருச்சிக ராசி; சிம்ம ராசியின் நட்சத்திரங்கள் அவள் தலைக்கு மேலே ஒரு கிரீடத்தைப் போல; பின்பு, மிக அரிதாக, கிரகங்களின் ராஜாவாகிய வியாழனும் (Jupiter) ராஜரீகமான ரெகுலஸும் (Regulus) சிம்ம ராசியில் ஒன்றையொன்று தொடும்போது: அது நம்முடைய காலக்கணக்குக்கு மூன்று வருஷங்களுக்கு முன்பு, செப்டம்பர் 11. இந்த நட்சத்திர அமைப்பு, பெத்லகேமில் ஒரு மாட்டுத்தொழுவத்தில் மேசியாவின் வருகையைச் சுட்டிக்காட்டியது. யூத நாட்காட்டியின்படி இயேசு கிறிஸ்துவின் பிறந்தநாள் புத்தாண்டு நாளில் விழுந்தது. **நோவாவின்** பிறந்தநாளும் அதுவே. ஆம், மேசியாவின் வருகை ஒரு மெய்யான புதிய தொடக்கம். ஒரு புதிய சிருஷ்டியைக் கொண்டுவந்து, சாத்தானையும் அவனுடைய தூதர்களையும் – விழுந்துபோன தேவகுமாரர்களையும் – அவர்களுடைய சந்ததியாகிய

பிசாசுகளையும் என்றென்றைக்கும் மேற்கொள்ளுகிற ஒரு புதிய நோவா. வலுசர்ப்பம் தன் வாலால் தூதர்களில் மூன்றில் ஒரு பங்கை வானத்திலிருந்து வாரித்தள்ளியிருந்தது. ஆம், அவ்வளவு அநேகத் தூதர்கள் அவனுடைய கலகத்தில் அவனைப் பின்பற்றியிருந்தார்கள். ஆனால் கடைசியில் அந்தப் பிள்ளை – அந்த ஆண்பிள்ளை, ஆட்டுக்குட்டியானவர் – ஜெயங்கொள்வார்.

பின்பு அந்த ஸ்திரீ வனாந்தரத்துக்கு ஓடிப்போனாள். தேவன் ஆயத்தம்பண்ணின ஓர் இடத்துக்கு. அங்கே 1260 நாள் – அதாவது **3 ½ வருஷம்** – அவள் போஷிக்கப்பட்டாள். இரண்டு சாட்சிகளும் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்த அதே காலஅளவு. இந்தக் காலஅளவை வெவ்வேறு அலகுகளில் பலமுறை நான் சந்தித்தேன். காலங்களாகவும், நாட்களாகவும், வருஷங்களாகவும். தானியேலும் ஏற்கெனவே பேசுகிற இந்தக் காலம், இங்கே ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றுகிற அனைவருடைய உபத்திரவத்துக்கும் அடையாளமும் சாராம்சமுமாகிறது. அந்தப் பிள்ளை தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு மகிமைப்படுத்தப்பட்டபோது அது தொடங்கியது. அவர் திரும்ப வந்து தம்முடைய உலக ஆளுகையைத் தொடங்கும்வரை உள்ள ஒரு காலம். ஆம், சீரிய ராஜாவாகிய அந்தியோகஸ் எப்பிபானஸின் (Antiochus Epiphanes) கீழ் உண்மையுள்ள யூதர்கள்மேல் வந்த பயங்கரமான துன்புறுத்தல் 3 ½ வருஷம் நீடித்தது. நம்முடைய கர்த்தருடைய சாட்சியின் ஊழியம் 3 ½ வருஷம் நீடித்தது. ரோமர்களால் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்பு எருசலேம் 3 ½ வருஷம் முற்றுகையிடப்பட்டிருந்தது. இஸ்ரவேலைப் போலவே, தேவனுடைய பராமரிப்பை அனுபவிக்கும்படி அந்த ஸ்திரீ வனாந்தரத்துக்குப் போனாள் – அவரிடமே போய்ச்சேரும் பயணத்தில்.

அப்போது வானத்தில் யுத்தம் உண்டாயிற்று. பிரதான தூதனாகிய மிகாவேலும் அவனுடைய தூதர்களும் அக்கினிச்

சிவப்பான வலுசர்ப்பத்தோடும் அதின் தூதர்களோடும் யுத்தம்பண்ணினார்கள். ஆனால் வலுசர்ப்பமும் அதின் தூதர்களும் மிகாவேலுக்கும் அவனுடைய சேனைக்கும் எதிராக நிற்கக்கூடாமற்போனார்கள். வலுசர்ப்பத்துக்கும் – பிசாசுக்கும் – அவனைப் பின்பற்றுகிற தூதர்களுக்கும் பரலோகத்திலுள்ள தேவனுடைய சிங்காசனத்தினிடம் இனி அனுமதியில்லை. அதுவே அவர்கள் முடிவின் தொடக்கம்.

அந்தப் பெரிய வலுசர்ப்பம், முதல் மனிதர்களை வஞ்சித்த ஏதேனின் பழைய பாம்பு. அவன் பிசாசு என்றும் சாத்தான் என்றும் அழைக்கப்படுகிறான். அவன் தேவனுடைய எதிராளியும் வஞ்சகனும் – ஆம், முழு உலகத்தின் தேவன். அவன் ஜாதிகளை வழிதப்பப்பண்ணுகிறான். அவன் பூமியின்மேல் தள்ளப்பட்டான். முன்பு இயேசு சொல்லக் கேட்டதுபோல, இந்த உலகத்தின் அதிபதி புறம்பே தள்ளப்பட்டான்.

இப்போது அந்தப் பிள்ளை – அதாவது மேசியாவாகிய இயேசு – தேவனுடைய சிங்காசனத்தில், தேவனுடைய வலதுபாரிசத்தில் அமர்ந்திருப்பதால், சகோதரர்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறவனுக்குப் பரலோகத்தில் இனி எந்த உரிமையும் இல்லை. இயேசு தம்முடைய இரத்தத்தினால் நித்திய மீட்பை உண்டுபண்ணினார்.

வானத்தில் நடந்த இந்த மகத்தான நிகழ்வு உரத்த சத்தத்தோடு கொண்டாடப்பட்டது. மாபெரும் திருப்புமுனையான இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டேன்: **இப்போது இரட்சிப்பு நிறைவேறிற்று.** நம்முடைய தேவனுடைய வல்லமையும் ஆளுகையும் வந்தன. அவருடைய கிறிஸ்துவின் – தேவனால் அபிஷேகம்பண்ணப்பட்டவரின் – வல்லமையும் அதிகாரமும் வந்தன.

ஏனெனில் நம்முடைய சகோதரர்மேல் குற்றஞ்சாட்டுகிறவன் பரலோகத்திலிருந்து துரத்தப்பட்டான். பூமியின்மேல் தள்ளப்பட்டான். ஆயிரக்கணக்கான வருஷங்களாக

இடைவிடாமல் சகோதரர்களை அவர்களுடைய பாவங்களினிமித்தம் தேவனுக்கு முன்பாகக் குற்றஞ்சாட்டி, அவர்கள் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்று வற்புறுத்துவதைவிடச் செய்ய வேறு நல்ல வேலை இல்லாதிருந்தவன் அவன். ஆனால் சகோதரர்களைத் தேவனுக்கு முன்பாகக் குற்றஞ்சாட்ட இனி எந்தக் காரணமும் இல்லை, இனி ஒருபோதும் இருக்கவும் இருக்காது. அது கடந்தகாலம்! ஏனெனில் பரிசுத்தவான்கள் – இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் – இப்போது ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தினால் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து விடுதலையாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தில் எல்லாம் கழுவப்பட்டது. இரத்தத்தினால் அவர்கள் பிசாசை ஜெயித்தார்கள். ஆட்டுக்குட்டியானவருக்காக அவர்கள் செய்த அறிக்கையினாலும், அவர்களுடைய உண்மையினாலும். அதனால் அவர்களில் அநேகர் கொல்லப்பட்டார்கள். மரணம் வரை அவர்கள் தங்கள் உயிரைச் சிநேகிக்கவில்லை. தங்களை மீட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் போலவே.

ஆகையால் வானமும், அங்கே வாசம்பண்ணுகிற எல்லாரும் – தூதர்களும், பூரணப்படுத்தப்பட்ட பரிசுத்தவான்களும் – களிகூருவார்களாக. காலத்தின் திருப்புமுனை வந்துவிட்டதால் அவர்கள் கொண்டாடுவார்களாக. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் வெற்றி எல்லாவற்றையும் மாற்றுகிறது, எல்லாவற்றையும் என்றென்றைக்கும் மாற்றும். ஆனால் பூமியிலோ இன்னும் கொண்டாட்டம் இல்லை. ஏனெனில் பிசாசு கீழே தள்ளப்பட்டிருக்கிறானே. பரலோகத்தில் ஏற்கெனவே மேசியாவின் வெற்றி கொண்டாடப்படுவதால், தனக்கு அதிகக் காலம் இல்லை என்று அவன் நன்றாக அறிந்திருக்கிறான். தனக்கு அதிகக் காலம் இல்லாததால், மிகுந்த கோபத்தோடு அவன் மனிதர்களை வஞ்சித்து அழிப்பான். மேசியாவிடமிருந்து உலக ஆளுகையைப் பறித்து, அதைத் தனக்கென்று நிறுவ முடியும் என்ற வெறியிலும்

தவறான நம்பிக்கையிலும். பூமியிலுள்ள மனிதர்களுக்கு ஐயோ, ஏனெனில் பிசாசு உங்களிடம் இறங்கி வந்திருக்கிறான்.

முக்கியமாக, மேசியாவைப் பெற்ற அந்த ஸ்திரீக்கு விரோதமாக அவனுடைய கோபம் திரும்பியது. அதாவது, மேசியாவை விசுவாசித்துப் பின்பற்றின இஸ்ரவேலர்களுக்கு விரோதமாக. அவன் அவளைத் துன்புறுத்தினான். அந்த ஸ்திரீக்கு இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட விதத்தில் உதவி கிடைத்தது. வனாந்தரத்திலுள்ள அடைக்கல ஸ்தலத்துக்கு அவள் பறந்துபோகும்படி, பெருங்கழுகின் இரண்டு சிறகுகள் அவளுக்குக் கொடுக்கப்பட்டன; அங்கே 1260 நாள் – 3 ½ வருஷம், ஒரு காலமும் காலங்களும் அரைக்காலமும் – அவள் போஷிக்கப்பட்டு, **ஆவிக்குரிய விதத்தில் பாதுகாக்கப்படுகிறாள்**. வலுசர்ப்பத்தால் அவளைப் பிடிக்க முடியவில்லை; அதனால் தன் வாயிலிருந்து ஒரு நீரோட்டத்தைப் புறப்படப்பண்ணி அவளை மூழ்கடிக்க முயன்றது. ஆனால் மீண்டும் அந்த ஸ்திரீக்கு உதவி கிடைத்தது: பூமி தன் வாயைத் திறந்தது; வலுசர்ப்பத்தின் வாயிலிருந்து வந்த வெள்ளம் வெறுமனே விழுங்கப்பட்டது. அவன் எல்லாவற்றையும் முயன்றான், ஆனால் ஜெயிக்க முடியவில்லை.

அந்த ஸ்திரீக்குத் தீங்குசெய்ய முடியாமற்போனதால் அவன் மிகவும் கோபமடைந்தான். பின்பு தேவனுடைய கட்டளைகளைக் கைக்கொண்டு இயேசு கிறிஸ்துவை அறிக்கையிடுகிற மற்ற எல்லாருக்கும் விரோதமாகத் திரும்பினான். அவர்கள் அந்த ஸ்திரீயின் சந்ததியார். யூதக் கிறிஸ்தவர்களின் மிஷனரிப் பணியின் மூலம் கிறிஸ்துவிடம் வந்துசேர்ந்த, சகல ஜனங்களிலுமிருந்து வந்த அந்த அநேகர் எல்லாரும். ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரையும், வாய்ப்புக் கிடைக்கிற இடங்களிலெல்லாம் வலுசர்ப்பம் தாக்குகிறது. முழு பூமியிலும்.

அதிகாரம் 13

பின்பு, இன்னும் அதிக அடையாளங்களைக் காணும்படி, நான் சமுத்திரக் கரைக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டேன்.

சமுத்திரத்திலிருந்து ஒரு மிருகம் எழும்பி வருகிறதைக் கண்டேன்; அது பயங்கரமாகக் காணப்பட்டது, அக்கினிச் சிவப்பான வலுசர்ப்பத்தோடு ஒற்றுமைகள் உள்ளதாயிருந்தது. ஏனெனில் அதற்கும் ஏழு தலைகளும் பத்துக் கொம்புகளும் இருந்தன. பத்துக் கொம்புகளின்மேல் கிரீடங்கள் இருந்தன. தலைகளின்மேல் உன்னதமான தேவனுக்கு விரோதமான தூஷணத்தின் நாமம் எழுதப்பட்டிருந்தது.

அந்த மிருகம் – அல்லது அதைவிடச் சரியாகச் சொன்னால், அந்தக் கொடிய விலங்கு – தானியேல் ஒருகாலத்தில் கண்டு விவரித்திருந்த மிருக உருவங்களைப் போல இருந்தது. அவை உலக சாம்ராஜ்யங்களையும் அவற்றின் ஆட்சியாளர்களையும் அடையாளப்படுத்தின. கொந்தளிக்கும் ஜனக்கடலிலிருந்து எழும்பி வந்த இந்த மிருகமும் அப்படியே. ஆனால் இப்போது, தானியேலின் இந்த மிருகங்கள் எல்லாம் ஒன்றாக இணைக்கப்பட்ட அல்லது கலக்கப்பட்ட ஒரே மிருகமாக அது இருந்தது. அது ஆபத்தான, வேகமான ஒரு ஜாகுவாரைப் போல அல்லது சிறுத்தையைப் போலக் காணப்பட்டது. அதின் கால்கள் திருப்தியடையாத கரடியின் கால்களைப் போல இருந்தன. அதின் வல்லமையான வாய் சிங்கத்தின் வாயைப் போலப் பெரியதாயிருந்தது. பிசாசுத்தனமான ஓர் உலக வல்லரசை உருவகப்படுத்துகிற, பயமுண்டாக்கும் ஒரு கொடிய மிருகம்.

இந்த மிருகத்துக்கு அதிகாரத்தையும் ஆளுகைக்கான சிங்காசனத்தையும் கொடுத்தது யார் என்பதையும் இப்போது கண்டேன். அது **வலுசர்ப்பம்**. ஆம், அந்த மிருகம் வலுசர்ப்பத்தின் ஒரு மனுவுருவைப் போல – மாம்சமாகுதலைப் போல – இருந்தது. வலுசர்ப்பமே இந்த மிருகத்தைச்

சமுத்திரத்திலிருந்து வரப்பண்ணினதுபோல எனக்குத் தோன்றியது. அது அவனுடைய படைப்பு.

பின்பு, ஏழு தலைகளில் ஒன்று பட்டயத்தால் சாவுக்கேதுவாகக் காயப்பட்டதையும், அந்த மிருகம் சாகும் நிலையில் இருந்ததையும் கண்டேன். ஆனால் அந்தக் காயம் சாவுக்கேதுவானதாயிருந்தும், அது சீக்கிரமாய் ஆறிப்போனது. அது பூமியிலுள்ள மனிதர்களை ஆச்சரியப்படுத்தியது; அவர்கள் அந்த மிருகத்தைப் பார்த்து வியந்தார்கள்.

ஆகையால், மிருகத்துக்கு இப்படிப்பட்ட வல்லமையையும் அதிகாரத்தையும் கொடுத்ததினிமித்தம் அவர்கள் வலுசர்ப்பத்தை வணங்கினார்கள். மிருகத்தையும் அப்படியே வணங்கி: மிருகத்துக்கு ஒப்பானவன் யார்? அதோடு யுத்தம்பண்ணவோ அதை ஜெயிக்கவோ யாரால் கூடும்? என்றார்கள்.

நான் வியந்தேன். சிங்காசனத்தின் நடுவிலிருந்த அந்தச் சிறிய ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் ஒரு மரணக் காயம் இருந்தது. இது ஒரு போலி நகலைப் போல, ஒரு **கேலிச்சித்திரத்தைப்** போல எனக்குத் தோன்றியது. வலுசர்ப்பம் பிதாவாகிய தேவனைப் போலவும், மிருகம் அவனுடைய குமாரனைப் போலவும் இருக்க விரும்பினதுபோல. மனிதர்கள் வலுசர்ப்பத்தைக் காணவில்லை, மிருகத்தை மட்டுமே கண்டார்கள். மிருகமே வலுசர்ப்பத்தின் வெளிப்பாடு.

அது தேவனுக்கு விரோதமான, கிறிஸ்துவுக்கு விரோதமான ஒரு கூட்டணி. ஒரு ராஜாவையும் சக்கரவர்த்தியையும் போன்ற ஆட்சியாளனாகிய அந்த மிருகத்துக்கு, பெருமையோடு பெரிய காரியங்களையும் மனிதர்களைக் கவருகிற காரியங்களையும் பேசும்படி வாய் கொடுக்கப்பட்டது. தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் விரோதமாகத் தூஷணங்களைச் சொல்லவும். தான் விரும்பினபடியெல்லாம் அது செயல்பட முடிந்தது. 42 மாதம். மிருகம் ஜீவனுள்ள தேவனை

இடைவிடாமல் தூஷித்தது. பரலோகத்தின் தேவனையும், பரலோகத்தில் அவருக்கு ஊழியம் செய்கிற எல்லாரையும் அது துணிகரமாகச் சவாலுக்கு அழைத்தது. மிருகம் தன்னைப் பலமுள்ளதாகவும் வெல்லப்படமுடியாததாகவும் உணர்ந்தது. எல்லாப் பரிசுத்தவான்களோடும் யுத்தம்பண்ணவும், அவர்களை ஜெயிக்கவும்கூட – ஜீவனுள்ள தேவனாலேயே – மிருகத்துக்குச் சுதந்தரம் விடப்பட்டது. ஜீவனுள்ள தேவனையும் அவருடைய கிறிஸ்துவையும் பற்றிய நினைவையே பூமியிலிருந்து வேரோடு அழிக்கும்படி, முடிந்த அளவு அநேகப் பரிசுத்தவான்களை மிருகம் கொன்றது.

மிருகத்துக்குச் சுதந்தரம் கிடைத்தது – அதைப் புரிந்துகொள்வது எனக்கு எவ்வளவு கடினமாயிருந்தாலும் – ஆளுகை செய்வதற்கான அரசியல், இராணுவ அதிகாரம். இவையெல்லாம் உண்டாகும்படி தேவன் தம்முடைய பாதுகாப்பைத் திரும்ப எடுத்துக்கொண்டார். ஒவ்வொரு கோத்திரத்தின்மேலும், ஒவ்வொரு பாஷையின்மேலும், ஒவ்வொரு ஜனத்தின்மேலும் அது ஆளுகை செய்தது. ஒரு புதிய உலக ஒழுங்கில், பூமியில் குடியிருந்து பரலோகத்தின் தேவனை அறியாத எல்லாரையும் மிருகம் ஒன்றுசேர்க்கிறது. அவர்கள் இந்த ஆட்சியாளனுக்குப் பணிந்து வணக்கம் செலுத்துகிறார்கள். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவபுஸ்தகத்தில் பெயர் எழுதப்படாத எல்லாரும் இவர்களே – சகல கோத்திரங்களிலும், பாஷைகளிலும், ஜனங்களிலுமிருந்து மனிதர்களை மீட்கும்படி பலியிடப்பட்ட ஆட்டுக்குட்டியானவரின் புஸ்தகத்தில்.

காதுள்ளவன் எவனோ அவன் கூர்ந்து கேட்கக்கடவன். **பரிசுத்தவான்களுக்கு** இதன் அர்த்தம் எங்கும் சிறையிருப்பு. அநேகருக்கு இதன் அர்த்தம் பட்டயத்தால் மரணம். இதைக் குறித்து எந்த மாயையும் இருக்கக்கூடாது. ஆனால் தேவன் சித்தங்கொண்டிருக்கும் காலம் வரை மட்டுமே இது நடக்கிறது. ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றுகிறவன் இதே கதியை

எதிர்பார்க்கலாம். இப்படியே, இந்த இருளான காலத்தில், பரிசுத்தவான்களின் – இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களின் – நிலைத்திருத்தலும் பொறுமையும் வெளிப்படுகின்றன. அவர்களுடைய உண்மையும் விசுவாசமும்.

என் நாட்களிலும் மிகவும் ஒத்த ஓர் ஆட்சியாளன் இருந்தான் என்று புரிந்துகொண்டேன். நானே பத்முவில் சிறையிருப்பில் இருந்தேனே. நான் கொல்லப்படவில்லை. ஆனால் சில இடங்களில் அதுவும் நடந்தது. நான் ஏற்கெனவே எழுதினபடி, சிமிர்னாவிலும் பெர்கமுவிலும் நடந்ததுபோல. முடிவுவரை, தங்களை வணங்கும்படி செய்து இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களைக் கொல்லும் உலக சாம்ராஜ்யங்களின் ஆட்சியாளர்கள் இருப்பார்கள். முடிவுக்கு முன்பு இப்படிப்பட்ட ஒருவன் – நான் கண்ட எல்லாம் பொருந்துகிற அந்த மிருகத்தைப் போன்ற ஒருவன் – வருவானா? முழுமையாக வளர்ந்த மனிதத்தன்மையற்ற, தேவனுக்கு விரோதமான, பொல்லாத சுபாவத்தோடு? தேவன் இறையாண்மையுள்ளவர்; அவர் தம்முடைய இலக்கை அடைகிறார். பூமியும் மனிதர்களும் இதுவரை ஒருபோதும் கண்டிராத ஒரு கடைசிக்கால உச்சநிலை ஒருவேளை வந்தாலும்கூட.

இதோடு **இரண்டாம் மிருகமும்** சேர்ந்திருக்க வேண்டியிருந்தது. இதுவும் கற்பனைக்கெட்டாத ஒரு கலப்பு ஜீவியைப் போன்ற மிருக உருவம். இப்போது இது பூமியிலிருந்து எழும்பி வருகிறதைக் கண்டேன். ஒரு கல்லறையிலிருந்து எழும்புவதுபோல. ஆட்டுக்குட்டியைப் போல அதற்கு இரண்டு கொம்புகள் இருந்தன. ஆனால் இந்த மிருகத்தின் மூலம் வலுசர்ப்பம் பேசுவதுபோல, வலுசர்ப்பத்தின் சத்தம் ஒலித்தது. அது முதலாம் மிருகத்தோடு இணைந்திருந்தது; முதலாம் மிருகத்திடமிருந்து எல்லா அதிகாரங்களையும் பெற்றிருந்தது. மனிதர்கள் முதலாம் மிருகத்தை வணங்கும்படி இந்த மிருகம் எல்லாவற்றையும் செய்தது. சாவுக்கேதுவான காயம் அவ்வளவு அதிசயமாக

ஆறிப்போன அந்த மிருகத்தை. இரண்டாம் மிருகம் பெரிய அடையாளங்களைச் செய்தது. வானத்திலிருந்து அக்கினியை இறங்கப்பண்ணவும் அதனால் கூடியது.

இதனால் இருளான, பிசாசுக்குரிய ஒரு திரித்துவம் வெளியரங்கமாயிற்று. இந்த இரண்டாம் மிருகம், கிறிஸ்துவை மகிமைப்படுத்துகிற பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கேலிசெய்கிற ஒரு நகலைப் போல இருந்தது. இரண்டாம் மிருகம் முதலாம் மிருகத்தை – அந்த ஆட்சியாளனை – மகிமைப்படுத்தியது. இரண்டாம் மிருகம் ஒரு மனிதனையும் அடையாளப்படுத்துகிறது – ஒரு பிரச்சார அமைச்சனை; ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றாத மனிதர்களை அவன் வழிதப்பப்பண்ணுகிறான். அழிவுக்குள். தனக்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்ட அசாதாரணமான அடையாளங்களின் மூலம் வெற்றிபெறுகிற ஒரு கள்ளத்தீர்க்கதரிசி. இந்த அடையாளங்கள் அவ்வளவு கவருகிறவைகளாயிருந்து, முதலாம் மிருகத்தின் மகத்துவத்தைக் கனப்படுத்திப் புகழ்ந்தன; அதனால் மெய்யான தேவனை அறியாத மனிதர்கள், சமுத்திரத்திலிருந்து வந்த இந்த முதலாம் மிருகத்தைத் தேவனாக வணங்குகிறார்கள்.

பின்பு, சாவுக்கேதுவான காயம் ஆறி மீண்டும் உயிரடைந்த முதலாம் மிருகத்துக்கு ஒரு சிலையை எழுப்பும்படி இரண்டாம் மிருகம் மனிதர்களுக்குக் கட்டளையிடுகிறது. முதலாம் மிருகத்தை உருவகப்படுத்தின இந்தச் சிலைக்கு, ஆட்டுக்குட்டியைப் போலக் காணப்பட்ட இந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசி இப்போது உயிர் கொடுத்தான். ஆம், இந்தச் சிலை உயிருள்ளதாகவும், பேசக்கூடியதாகவும், முதலாம் மிருகத்தை வணங்காத எல்லாரையும் தேடிக் கண்டுபிடிக்கும் புத்திக்கூர்மையுள்ளதாகவும் ஆகும்படி, அதற்கான திறன் ஜீவனுள்ள தேவனாலேயே அவனுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. அப்படிச் செய்யாத எல்லாரும், உயிருள்ளதாகிவிட்ட இந்தச் சிலையால் கொல்லப்பட்டார்கள்.

சமுத்திரத்திலிருந்து வந்த முதலாம் மிருகத்தின் பிரச்சார அமைச்சனாகிய அந்தக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசி, சிறியோரும் பெரியோரும், ஐசுவரியவான்களும் தரித்திரரும், சுயாதீனரும் அடிமைகளுமாகிய எல்லா மனிதர்களும் காணக்கூடிய ஒரு குறியைத் தரித்துக்கொள்ளும்படி செய்கிறான். அவர்களுடைய வலதுகையிலாவது நெற்றியிலாவது. இதனால், மிருகத்துக்குப் பணிந்து வணக்கம் செலுத்தி, இந்தக் குறியினால் அதை நிரூபித்தவர்கள் மட்டுமே இனி வாங்கவும் விற்கவும் முடியும் என்பது உறுதிசெய்யப்பட்டது. அந்தக் குறியில் மிருகத்தின் பெயரோ, அதின் பெயருக்குரிய எண்ணோ இருந்தது. ஞானமுள்ளவன் மிருகத்தின் எண்ணைக் கணக்குப்பார்க்கக்கடவன். அது ஒரு மனிதனுடைய எண். மிருகம் ஒரு மனிதன். அந்த எண் 666.

யோவானாகிய நான், கிறிஸ்தவர்கள் துன்புறுத்தப்பட்டு, சக்கரவர்த்திகள் தங்களைத் தேவனாக வணங்கும்படி செய்த, கடினமும் சோதனையும் நிறைந்த ஒரு காலத்தில் ஏற்கெனவே வாழ்ந்துவந்தேன். நான் கண்டவைகளில் சில என் காலத்தைப் பிரதிபலித்தன; அவை எப்போதும் மீண்டும் மீண்டும் அப்படிச் செய்யும். ஆனால் இப்போது நான் கண்டது அதையெல்லாம் மிஞ்சியது. ஒருவேளை அது எதிர்காலத்தை விவரிக்கிறது – ஆட்டுக்குட்டியானவர் தம்முடைய ஆளுகையைத் தொடங்கும்படி திரும்ப வருவதற்குச் சற்று முன்பு, மனுக்குல வரலாற்றின் ஒருவேளை கடைசியான காலத்தை. தேவன் தம்முடைய பாதுகாப்பைத் திரும்ப எடுத்துக்கொண்டு, இருளின் வல்லமைகளுக்கும் அவற்றைப் பயன்படுத்துகிற இந்த மனிதர்களுக்கும் வல்லமை பெறவும், அடையாளங்களைச் செய்யவும், மனுக்குலத்தை வஞ்சித்து முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தவும் இடங்கொடுப்பார். ஏனெனில் நியாயத்தீர்ப்புகளாலும் வாதைகளாலும் அவர்கள் மனந்திரும்பவில்லை. மிகுந்த நீடிய பொறுமைக்குப் பின்பு தேவன் தம்முடைய பாதுகாப்பைத் திரும்ப எடுத்துக்கொண்டு, மனிதர்களை அவர்களுக்கே, இருளின் பொல்லாத

வல்லமைகளுக்கும் ஒப்புக்கொடுக்கிற இடத்தில்தான் தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு நடக்கிறது.

அதிகாரம் 14

இந்த இருளைப் பற்றி நான் இன்னும் யோசித்துக்கொண்டிருந்தபோது, அது என்னை உள்ளுக்குள் உலுக்கிக்கொண்டிருந்தபோது, என் பார்வை மீண்டும் மேலே வானத்தை நோக்கித் திருப்பப்பட்டது. வெளிச்சத்தை நோக்கி. அங்கே மெய்யான தேவ ஆட்டுக்குட்டியானவர் பரலோக **சீயோன்** மலையின்மேல் நின்றார். ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு, தங்கள் நெற்றிகளில் தங்கள் பிதாவின் நாமம் எழுதப்பட்ட, முத்திரையிடப்பட்ட 144000 பேர் இருந்தார்கள். நான் ஏற்கெனவே கண்ட அதே பேர். அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு ஒன்றாக இருந்தார்கள். முன்பு அந்தப் பெரிய சர்வதேசத் திரளான கூட்டத்தைக் கண்டதுபோல, சற்று நேரத்தில் இன்னும் அதிகமான ஜெயங்கொண்டவர்களை நான் காணவிருந்தேன்.

வானத்திலிருந்து ஒரு சத்தத்தைக் கேட்டேன். அது பெருவெள்ளங்களின் இரைச்சலைப் போலவும், பலத்த இடிமுழக்கத்தைப் போலவும் இருந்தது. ஆனாலும் சுரமண்டலக்காரர்கள் தங்கள் சுரமண்டலங்களை வாசிக்கும் இசையையும் நான் கேட்டேன்.

முற்றிலும் ஒரு **புதுப்பாட்டை** அவர்கள் இசைக்கிறார்கள். சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகவும், நான்கு ஜீவன்களுக்கும் 24 மூப்பர்களுக்கும் முன்பாகவும். இந்தப் பாட்டை அந்த 144000 பேர் மட்டுமே பாட முடிந்தது. அவர்கள் பூமியிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள். வேறு யாருக்கும் அது தெரியாது. ஒரு கன்னிகை மணவாளனை நேசிப்பதுபோல இவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரை நேசிக்கிறார்கள். ஆட்டுக்குட்டியானவர் எங்கே போனாலும் இவர்கள் அவரைப் பின்பற்றினார்கள். தங்கள் உயிரைப் பெரிதாக எண்ணாமல்.

தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் முதற்பலன்களாக இவர்கள் மனிதர்களிலிருந்து மீட்டுக்கொள்ளப்பட்டவர்கள்.

அவர்கள் தீமையானதைப் பேசவில்லை, பொய் சொல்லவில்லை, தவறானதைச் சொல்லவில்லை. ஆட்டுக்குட்டியானவர் மூலம் அவர்கள் தேவனுடைய சிங்காசனத்துக்கு முன்பாகக் குற்றமற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

என்ன ஒரு ஆறுதல்! இருள் இறுதி வார்த்தை அல்ல என்பது என்ன ஒரு உற்சாகம்! ஆட்டுக்குட்டியானவரும் பரிசுத்தவான்களும் வெற்றி பெறுவார்கள்; அவர்களுடைய ஆனந்தக் களிப்புக்கு முடிவே இருக்காது.

பின்பு வேறொரு தூதன் வானத்தில் பறப்பதைக் கண்டேன். அவன் பூமி முழுவதின்மேலும் பறந்தான். ஏனென்றால் பூமியில் வாசம்பண்ணுகிற எல்லாருக்கும் சொல்ல அவனிடம் ஒரு செய்தி இருந்தது. எல்லாத் ஜாதிகளுக்கும், கோத்திரங்களுக்கும், பாஷைக்காரர்களுக்கும், ஜனங்களுக்கும். அது ஒரு நல்ல செய்தி – **நித்திய சுவிசேஷம்**. எல்லாரும் கேட்கும்படி உரத்த சத்தமாக அவன் கூப்பிட்டான்: ஜீவனுள்ள மெய்த்தேவனுக்குப் பயப்படுங்கள். அவருக்கு மட்டுமே மகிமையைச் செலுத்துங்கள். வானத்தையும் பூமியையும் சமுத்திரத்தையும் நீரூற்றுகளையும் உண்டாக்கின சிருஷ்டிகரைத் தொழுதுகொள்ளுங்கள். ஏனென்றால் நியாயத்தீர்ப்பின் வேளை மிகச் சமீபமாயிருக்கிறது.

இந்தச் செய்தி எல்லாக் காலங்களுக்கும் பொருந்தியது. கடைசி மணிநேரம் வரை அது பொருந்தும். அந்த இரண்டு மிருகங்களும் மனிதகுலத்தைக் குருடாக்கி, தேவனைப் பற்றிய அறிவு இனி இல்லாமல் போனாலும் கூட. மனிதர்கள் நற்செய்தியை – சுவிசேஷத்தை – கேட்பார்கள் என்பதைத் தேவன் உறுதிசெய்வார்.

அவனுக்குப் பின்னே இரண்டாம் தூதன் வந்தான்; அவனிடமும் ஒரு செய்தி இருந்தது. எல்லாப்

பரிசுத்தவான்களுக்கும் ஆறுதலின் செய்தி, ஆனால் மற்ற எல்லாருக்கும் திகிலூட்டும் செய்தி: மகா நகரமாகிய **பாபிலோன்** விழுந்தது, விழுந்தது. தன் வேசித்தனத்தின் மோகமும் துரோகமுமாகிய மதுவினால் அவள் எல்லா ஜனங்களையும் வெறிகொள்ளச் செய்தாள்.

பாபிலோனைப் பற்றி நான் இன்னும் சொல்லுவேன். இந்த நகரத்தைப் பற்றி நான் இன்னும் மிக அதிகமாகக் கண்டிருந்தேன். உலகளாவிய, மிகவும் முன்னேறிய உலக அமைப்பைப் பாபிலோன் குறிக்கிறது. புதிய எருசலேமுக்கு மாறாக, தேவன் வாசம்பண்ணாத, அவர் வரவேற்கப்படாத ஒரு நகரம்.

மூன்றாம் தூதன் பின்தொடர்ந்து வந்து, உரத்த சத்தமாகச் சொன்னான்: யாராவது சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின மிருகத்தையும் அதின் சொரூபத்தையும் தொழுதுகொண்டு, அதற்கு வணக்கம் செலுத்தி, தன் கையிலாவது நெற்றியிலாவது அதின் அடையாளக்குறியை ஏற்றுக்கொண்டால், அவன் தேவனுடைய உக்கிரத்தின் மதுவைக் குடிப்பான். அந்த மது கலப்பில்லாமல் அவருடைய கோபத்தின் பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆம், மிருகத்தைத் தொழுதுகொண்டு நித்திய சுவிசேஷத்துக்குச் செவிகொடுக்காத எல்லாரும், பரிசுத்த தூதர்களுக்கு முன்பாகவும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு முன்பாகவும் அக்கினியினாலும் கந்தகத்தினாலும் வாதிக்கப்படுவார்கள். ஆம், அவர்கள் ஆட்டுக்குட்டியானவரை அறிந்துகொள்வார்கள்; ஆனால் அவர் அவர்களுக்கு உதவ முடியாது, ஏனென்றால் அப்போதும் அவர்கள் அவரை நிராகரிப்பார்கள்.

இந்த அக்கினியின் புகையும் இந்த வேதனையின் புகையும் எழும்புகிறது; அது ஒருபோதும் ஓயாது. அந்த அக்கினி என்றென்றைக்கும், சதா காலங்களிலும் எரிகிறது. இந்த மனிதர்கள் உண்மையான நெருப்பில் எரியமாட்டார்கள்.

அவர்கள் இருப்பார்கள், ஆனால் இளைப்பாறுதல் காணமாட்டார்கள். அவர்களுடைய மனசாட்சி அவர்களை வாதிக்கும். அவர்களுடைய தனிமை அவர்களை வாதிக்கும். ஜீவனுள்ள தேவன் இருக்கிறார் என்று அறிந்திருப்பது. ஆனால் அவர்கள் அவரைத் தொழுதுகொள்ளவில்லை. இப்போது அவர்கள் என்றென்றைக்கும் வெளியே இருப்பார்கள். சுயகுற்றச்சாட்டுகள் நிறைந்த ஒரு வேதனை. மிருகத்தையும் அதின் சொரூபத்தையும் தொழுதுகொண்டதற்காக அவர்கள் கசப்பாக மனம் வருந்துவார்கள். அவர்கள் ஒருநாள் தம்மால் கைவிடப்பட்டுத் தங்களுக்குத் தாங்களே விடப்பட வேண்டும் என்று தேவன் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. அவர்கள் ஒருபோதும் தேவனுடைய அருகாமையை விரும்பவில்லை; ஆகவே தேவனுடைய அருகாமை எவ்வளவு எல்லையற்ற நன்மையானது என்பதை அவர்கள் இனி ஒருபோதும் அனுபவிக்கமாட்டார்கள். இந்தக் கடுமையான சித்திரங்கள் இதைவிட அழுத்தமாக இருக்க முடியாது; மிக உயர்ந்த அவசரத்தோடு கொடுக்கப்பட்ட எச்சரிக்கையாக அவை இருக்கின்றன. அந்த இடம் எப்படிப்பட்டதாக இருந்தாலும், யாரும் அங்கே இருக்க விரும்பமாட்டார்கள்.

இதற்கு எதிராக, மிருகத்தின் உயிர்கொல்லும் காலத்தில் பரிசுத்தவான்கள் தங்களை அர்ப்பணித்துக் காட்டும் பொறுமை நிற்கிறது. தேவனுடைய கட்டளைகளையும் இயேசுவின் மேலுள்ள விசுவாசத்தையும் காத்துக்கொண்டவர்கள். பெரும் சோதனையின் காலத்தில் பொறுமையாய் நிலைத்திருப்பது அவர்களுக்குக் கடினமாக இருக்கும். மிருகத்தைத் தொழுதுகொள்ளுகிறவர்களுக்கு எளிதாக இருக்கும். ஆனால் மரணத்துக்கு அப்பால் அது தலைகீழாக இருக்கும். அப்போது என்றென்றைக்கும்.

ஏனென்றால் ஒரு சத்தம் சொல்லுவதைக் கேட்டேன்: **கர்த்தருக்குள் மரிக்கிற மரித்தோர்** பாக்கியவான்கள்! ஆம்,

ஆவியானவர் மகிழ்ச்சியோடு சொல்லுகிறார்: அவர்கள் தங்கள் பிரயாசங்களிலிருந்து இளைப்பாறுவார்கள். இயேசுவுக்காக அவர்கள் உழைத்ததில் எதுவும் வீணாகாது. அவர்களுடைய கிரியைகள் அவர்களோடேகூடப் பின்தொடர்ந்து வரும்; அவை என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்.

மீண்டும் நான் ஒன்றைக் கண்டேன். ஒரு வெண்மையான மேகம்; அதின்மேல் ஒருவர் உட்கார்ந்திருந்தார் – மனுஷகுமாரன். தானியேலும் அவரைக் கண்டதுபோலவே. அவர் இயேசு. அவருடைய தலையின்மேல் ஒரு ராஜகிரீடமும், அவருடைய கையில் கூர்மையான ஒரு **அரிவாளும்** இருந்தது. அவர் எதற்கோ காத்திருப்பதுபோலத் தோன்றியது. அப்பொழுது பரலோக ஆலயத்திலிருந்து ஒரு தூதன் புறப்பட்டு வந்து, மனுஷகுமாரனை நோக்கி உரத்த சத்தமாக: உமது அரிவாளை நீட்டி அறுவடை செய்யும்! அறுக்கிற வேளை வந்துவிட்டது. அறுவடை ஏறக்குறைய காய்ந்துபோய்விட்டதால் இது அறுவடைக்கான மிகக் கடைசி மணிநேரம் என்று கூப்பிட்டான். அப்பொழுது மேகத்தின்மேல் உட்கார்ந்திருந்த மனுஷகுமாரன் தம்முடைய அரிவாளைப் பூமியின்மேல் போட்டார்; பூமியின் அறுவடை அறுக்கப்பட்டது.

ஆம், கடைசிவரை, முடிந்த அளவு நீண்ட காலம், தேவனுடைய நீடிய பொறுமை காத்திருக்கிறது. பின்பு இயேசு தம்முடைய ஜனங்களின் அறுவடையைச் சேர்த்து, அவர்களை வீட்டுக்குக் கொண்டுசெல்லுகிறார். அவரைப் பின்பற்றி, அவருடைய நாமத்தைப் பற்றிக்கொண்டிருந்த எல்லாரையும்.

இந்தக் கடைசி மணிநேரத்தில் அவருக்குச் சொந்தமானவர்களுக்கு அது இரட்சிப்பாக இருக்கும். ஆசீர்வாதத்தின் அறுவடை. ஆனால் **நியாயத்தீர்ப்பின் அறுவடையும்** உண்டு. மற்றவர்களுக்கு. ஏனென்றால் வேறொரு தூதன் இந்தப் பரலோக ஆலயத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தான். அவனிடமும் கூர்மையான அரிவாள் இருந்தது. இப்போது இன்னும் வேறொரு தூதன் பரலோகப்

பலிபீடத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தான். அக்கினியின்மேல் அவனுக்கு அதிகாரம் இருந்தது. அவன் நியாயத்தீர்ப்பின் தூதன். அவன் அரிவாளை வைத்திருந்த தூதனை நோக்கி மிக உரத்த சத்தமாக: உன் அரிவாளைத் திராட்சை அறுவடைக்குள் அனுப்பு. திராட்சச்செடிகளை அறு, ஏனென்றால் பழங்கள் பழுத்துவிட்டன என்று கூப்பிட்டான். அப்பொழுது அந்தத் தூதன் பூமியின் திராட்சச்செடியை அறுத்து, திராட்சக்குலைகளை மிதித்து நசுக்கப்படும் ஆலையிலே போட்டான். அதுவே தேவனுடைய கோபமும் உக்கிரமுமாகிய பெரிய ஆலை. அது எருசலேம் நகரத்துக்குப் புறம்பே மிதிக்கப்படுகிறது. அந்த ஆலையிலிருந்து இரத்தத்தைப் போலச் சிவந்த திராட்சரசம் மிகுதியாக வந்தது. குதிரைகளின் கடிவாளங்கள் வரை எட்டும் அளவுக்கு. 300 கிலோமீட்டர் சுற்றளவுக்கு.

ஒரு பயங்கரமான சித்திரம். மனதில் பதியக்கூடியது. ஆனாலும் அறுவடை வளர்ந்து பழுக்கும்வரை எல்லா மனிதருக்கும் நேரம் இருந்தது. முடிவில் தீமையும் அக்கிரமமும் மேலோங்கும்போது, அறுவடை வரும். தேவனுடைய நியாயத்தீர்ப்பு கடுமையானது; அதை அலட்சியமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான். தேவன் தம்மைப் பரியாசம்பண்ண விடமாட்டார். சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின மிருகம் செய்ததுபோல – அதற்கு வணக்கம் செலுத்தும் எல்லாருக்கும் பின்பற்றத்தக்க முன்மாதிரியாக – யாரும் அவருக்குச் சவால்விட முயலக்கூடாது.

அதிகாரம் 15

பின்பு வானத்தில் வேறொரு அடையாளத்தைக் கண்டேன். பெரியதும் ஆச்சரியமானதுமான ஒன்று. **கடைசி ஏழு வாதைகளை** உடைய ஏழு தூதர்கள். அவை தேவனுடைய கோபத்தை நிறைவேற்றி முடிக்கின்றன.

ஆனால் இந்த வாதைகள் தொடங்குவதற்கு முன்பு, நான் முன்பு கண்டது – கொடுங்கோன்மையான அந்த இரண்டு மிருகங்களின் வெறியாட்டம் – முடிவுக்குக் கொண்டுவரப்பட்டது. இயேசுவின் சாட்சிகளில் எத்தனை பேரை மிருகம் கொன்றிருந்தது! மிருகம் பரிசுத்தவான்களை ஜெயித்திருந்தது. ஆனால் இப்போது நான் அவர்களைக் கண்டேன். ஏனென்றால் உண்மையில் வெற்றி பெற்றவர்கள் அவர்களே. அவர்கள் தங்கள் உயிரைப் பெரிதாக எண்ணவில்லை; மரணம்வரை உண்மையாயிருந்தார்கள்.

கண்ணாடிக் கடல் போன்ற ஒன்றைக் கண்டேன். அக்கினி கலந்தது. பனிக்கட்டியைப் போல உறைந்திருந்தது. அந்தக் கடலின் கரையில், தேவனுடைய சிங்காசனத்தருகே – தொடக்கத்திலேயே நான் கண்டதுபோல – அவர்கள் நின்றார்கள். மிருகத்தையும், அதின் சொரூபத்தையும், அதின் நாமத்தின் மர்மமான எண்ணையும் ஜெயித்தவர்கள். அவர்களிடம் சுரமண்டலங்கள் இருந்தன; தேவனைத் துதிக்கும்படி அவர்கள் இசைத்தார்கள். ஒரு **புதிய யாத்திரையில்** (எக்ஸோடஸ்) பாதுகாப்பான மறுகரைக்கு இப்போதுதான் வந்துசேர்ந்தவர்களைப் போல. அந்திக்கிறிஸ்துவாகிய மிருகத்திடமிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டவர்கள் – அன்று இஸ்ரவேல் பார்வோனிடமிருந்து இரட்சிக்கப்பட்டதுபோல. அவன் கடலில் மூழ்கி முடிவைச் சந்தித்தான். அந்த இரண்டு மிருகங்களுக்கும் அப்படியே நடக்கும். ஆகவேதான் அவர்கள் தேவனுடைய ஊழியக்காரனாகிய மோசேயின் பாட்டையும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பாட்டையும் பாடுகிறார்கள்: “கர்த்தாவே, எல்லாவற்றையும் தாங்குகிற தேவனே, உம்முடைய கிரியைகள் பெரியவைகளும் ஆச்சரியமானவைகளுமாயிருக்கின்றன. உம்முடைய வழிகள் நீதியும் சத்தியமுமானவைகள்; அவற்றில் நீர் உம்முடைய இறையாண்மையினால் ஜாதிகளை உம்முடைய இலக்குக்கு நடத்துகிறீர். ஏனென்றால் நீரே ஜாதிகளின் உண்மையான

ராஜா. உம்முடைய பரலோகச் சிங்காசனத்தின்மேல். உமக்குப் பயப்படாமலும், தேவன் தேவனாகவே இருக்கிறார், இருப்பார் என்று ஏற்றுக்கொள்ளாமலும் இருக்கும் அளவுக்கு மதியீனன் யார்? உம்மை மகிமைப்படுத்தாதவன் யார்? நீர் ஒருவரே பரிசுத்தர். உமக்கு நிகர் யாருமில்லை. எல்லாத் ஜாதிகளும் வந்து உமக்கு வணக்கம் செலுத்தும். ஏனென்றால் உம்முடைய கிரியைகள் எல்லாத் ஜாதிகளுக்கும் வெளிப்பட்டு, நீர் ஒருவரே தேவன், வேறொருவரும் இல்லை என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொள்ளும் நாள் வருகிறது.”

பின்பு பரலோக ஆலயத்தைக் கண்டேன். கதவு திறக்கிறது; கடைசி வாதைகளை உடைய ஏழு தூதர்களும் வெளியே வந்தார்கள். அவர்கள் சுத்தமான, பிரகாசமான வஸ்திரங்களைத் தரித்து, மார்பில் பொற்கச்சை கட்டியிருந்தார்கள். பின்பு நான்கு ஜீவன்களில் ஒன்று வந்து, அந்த ஏழு தூதர்களுக்கும் ஏழு பொற்கலசங்களைக் கொடுத்தது. என்றென்றைக்கும் ஜீவிக்கிற தேவனுடைய உக்கிரத்தினாலும் கோபத்தினாலும் அவை நிறைந்திருந்தன.

அப்பொழுது தேவனுடைய மகிமையின் பிரசன்னத்தினாலும் அவருடைய வல்லமையினாலும் ஆலயம் முழுவதும் புகையினால் நிறைந்தது. தூதர்கள் தங்கள் ஏழு கோபாக்கினைக் கலசங்களையும் ஊற்றி முடிக்கும்வரை. அதுவரை யாரும் ஆலயத்துக்குள் பிரவேசிக்க முடியவில்லை.

அதிகாரம் 16

பின்பு ஒரு உரத்த சத்தத்தைக் கேட்டேன். தேவனுடைய உக்கிரத்தால் நிறைந்த தங்கள் கலசங்களைப் பூமியின்மேல் ஊற்றும்படி தூதர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை அது.

முதலாம் தூதன் முதல் கலசத்தைப் பூமியின்மேல் ஊற்றினான். அப்பொழுது மனிதர்கள்மேல் கொடிய, பொல்லாத புண் உண்டானது. ஆனால் மிருகத்தின் அடையாளக்குறியைத் தரித்து, மிருகத்தின் சொரூபத்துக்கு

வணக்கம் செலுத்தின மனிதர்கள்மேல் மட்டுமே. தேவன் வேறுபாடு காட்டுகிறார் – அன்று எகிப்தில், எகிப்தியருக்கு மாறாகத் தம்முடைய ஜனங்கள் பெரும்பாலான வாதைகளிலிருந்து தப்புவிக்கப்பட்டதுபோல.

இரண்டாம் தூதன் தன் கலசத்தைச் சமுத்திரத்தின்மேல் ஊற்றினான். சமுத்திரம் முழுவதும் இரத்தமாயிற்று. சமுத்திரம் முழுவதும், அதில் வாழ்ந்த எல்லாமும் மரித்தது. மோசே மூலம் கொடுக்கப்பட்ட தேவனுடைய கட்டளையைப் பார்வோன் தொடர்ந்து எதிர்த்தபோது எகிப்திலும் நடந்ததுபோல.

மூன்றாம் தூதன் தன் கலசத்தை நீரூற்றுகளின்மேலும் ஆறுகளின்மேலும் ஊற்றினான். அவையும் இரத்தமாகி மரித்தன. அப்பொழுது பூமியின் தண்ணீருக்குப் பொறுப்பான தூதர்கள் – அதாவது ஒரு பகுதிக்குப் பொறுப்பான தூதர்கள், இங்கே இயற்கைக்குப் பொறுப்பானவர்கள் – சொன்னார்கள்: "நீர் முற்றிலும் நீதியுள்ளவர். இருக்கிறவரும் இருந்தவருமான நீர்; ஒருபோதும் சிருஷ்டிக்கப்படாதவர். பரிசுத்தரும் ஒப்பற்றவருமானவர். பாவத்தைச் சகிக்க முடியாதவர். நீர் தண்ணீரை இரத்தமாக மாற்றி, மனிதர்கள் இனி வாழ முடியாதபடி செய்வது நீதியே. ஏனென்றால் பரிசுத்தவான்களுடையவும் தீர்க்கதரிசிகளுடையவும் குற்றமற்ற இரத்தத்தை அவர்கள் காரணமின்றியும் கொடூரமாகவும் மிகுதியாகச் சிந்தினார்கள். இப்போது நீர் அவர்களுக்கு இரத்தத்தைக் குடிக்கக் கொடுக்கிறீர். அவர்கள் இதற்கே பாத்திரர். இரத்தசாட்சிகளோ, சிந்தப்பட்ட தங்கள் இரத்தம் நினைவுகூரப்படுவதற்குப் பாத்திரர்." இப்படியே பார்வோன் கொல்லச் சொன்ன அநேக ஆண் குழந்தைகளுக்காகத் தேவன் எகிப்தியரை இரத்தம் குடிக்கச் செய்தார்.

பின்பு பலிபீடம் பேசுவதைக் கேட்டேன் – அதின் அடியில் இரத்தசாட்சிகள் எல்லாரையும் நான் ஏற்கெனவே கண்டிருந்தேன்: "ஆம், கர்த்தாவே, எல்லாவற்றையும் தாங்குகிற

தேவனே! உம்முடைய நியாயத்தீர்ப்புகளும், உம்முடைய உக்கிரமும் கோபமும் சத்தியமும் நீதியும் நியாயமுமானவைகள்.”

பின்பு **நான்காம் தூதன்** தன் கலசத்தைச் சூரியன்மேல் ஊற்றினான். அப்பொழுது சூரியனின் வெப்பம் மிகவும் அதிகமானதால், மனிதர்கள் அக்கினியினால் சுடப்பட்டதுபோல ஆகிறார்கள். அப்படியே மனிதர்கள் கடும் வெப்பத்தினால் சுடப்பட்டார்கள். ஆனால் அதனால் மனம் மாறித் தேவனுக்கு வணக்கம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக, இந்த வாதைகள்மேல் அதிகாரமுள்ள தேவனை அவர்கள் தூஷித்தார்கள்.

ஐந்தாம் தூதன் தன் கலசத்தை மிருகத்தின் சிங்காசனத்தின்மேல் ஊற்றினான். அதின் முழு ஆட்சிப் பிரதேசமும் இருளடைந்தது. அன்று எகிப்தில், இருளைத் தொட்டு உணரக்கூடிய அளவுக்கு மூன்று நாள் காரிருள் உண்டானதுபோல. இந்த இருள் உடலிலும் ஆத்துமாவிலும் வேதனையை உண்டாக்கும் வகையாக இருக்கும். தங்கள் வேதனையின் நிமித்தம் மனிதர்கள் தங்கள் நாவுகளைக் கடித்துக்கொண்டார்கள். இவை எல்லாவற்றிலும் அவர்கள், தங்கள் ராஜாவாகிய மிருகம் முன்மாதிரியாகச் செய்ததுபோல, பரலோகத்தின் தேவனைத் தூஷித்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முறையைக் குறித்து மனம் வருந்தவில்லை; தங்கள் பாவச் செயல்களிலேயே தொடர்ந்து வாழ்ந்தார்கள். தங்கள் வேதனைகளின் நிமித்தமும் புண்களின் நிமித்தமும், இரட்சிப்புக்காகத் தேவனிடம் கெஞ்சுவதற்குப் பதிலாக, அவரைத் தூஷித்தார்கள்.

ஆறாம் தூதன் தன் கோபாக்கினைக் கலசத்தை ஐப்பிராத்து என்னும் பெரிய நதியின்மேல் ஊற்றினான். அதனால், இந்தப் பெரிய நதிக்கு வேறு எப்போதும் நடக்காதபடி, அந்த நதி வற்றிப்போனது. இப்படி இந்த இயற்கையான எல்லை நீக்கப்பட்டு, சூரியன் உதிக்கும் திசையிலிருந்து வரும்

ராஜாக்களுக்கு வழி திறக்கப்பட்டது. பின்பு வலுசர்ப்பத்தின் வாயிலிருந்தும், சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின மிருகத்தின் வாயிலிருந்தும், பூமியிலிருந்து எழும்பின மிருகமாகிய கள்ளத்தீர்க்கதரிசியின் வாயிலிருந்தும் மூன்று அசுத்த ஆவிகள் புறப்படுவதைக் கண்டேன். இந்த ஆவிகள் தவளைகளைப் போலத் தோன்றின. இவை அடையாளங்களைச் செய்யும் பிசாசுகளின் ஆவிகள். பூமியின் எல்லா ராஜாக்களையும் தங்கள் பிரச்சார அடையாளங்களால் வஞ்சித்து, அவர்கள் எல்லாரையும் யுத்தத்துக்குக் கூட்டிச்சேர்க்கும்படி இந்த ஆவிகள் அவர்களிடம் புறப்பட்டுப் போகின்றன. தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் எதிரான யுத்தத்துக்கு. ஆனால் அது அவர்களுடைய யுத்தமாக இருக்காது. அது தேவனுடைய யுத்தமாகும். எல்லாவற்றையும் தம்முடைய கையில் வைத்திருக்கிற சர்வவல்லவராகிய எல்-ஷடாய் (El-Shaddai) என்னும் தேவனுடைய மகா நாளின் யுத்தத்துக்கு அவர்கள் வருவார்கள்.

இதோ, சர்தை சபைக்கு ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல இயேசு சொல்லுகிறார்: நான் **திருடனைப்போல்** வருகிறேன். நிர்வாணியாய் நடந்து, தன் நிர்வாணமும் வெட்கமும் காணப்படாதபடிக்கு, விழித்திருந்து, எச்சரிக்கையாயிருந்து, தன் வஸ்திரங்களைக் காத்துக்கொள்ளுகிறவன் பாக்கியவான். இந்தக் கடினமான காலங்களுக்காக, இஸ்ரவேலில் அவரிடமிருந்தே நான் கேட்டிருந்தபடி, இந்த வார்த்தைகளைத் திரும்பச் சொல்லுகிறேன். எல்லாரும் இவற்றைக் கேட்டு, இருதயத்தில் வைக்க வேண்டும். மிக அதிகம் – ஆம், எல்லாமே – இதில் அடங்கியிருக்கிறது.

பூமியின் ராஜாக்கள் தங்கள் சேனைகளோடு ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் கூடினார்கள். அவர்கள் அர்மகெதோனுக்கு வந்தார்கள். எபிரெய மொழியில் அந்த இடத்துக்கு இதுவே பெயர். அது எருசலேமும் சீயோன் மலையும். அங்கே வெளிச்சத்துக்கும் இருளுக்கும் இடையே, மேசியாவுக்கும்,

பிசாசு, மிருகம், கள்ளத்தீர்க்கதரிசி ஆகியோரால் ஆன பிசாசுத்தனமான மும்மைக்கும் இடையே கடைசிப் பெரிய யுத்தம் நடக்கும். தங்கள் உலக அரசாங்கத்தை நிறுவும்படி இவர்கள் தேவனுடைய மலையை – சபைகூடும் மலையை – தாக்க விரும்புகிறார்கள். ஏசாயா 14-இல் உள்ள உலக ஆட்சியாளனைப் போல ஆக பூமியின் ராஜாக்கள் விரும்புகிறார்களா? ஆம்; ஆனால் அவர்களுடைய விரக்தியான முயற்சி வெற்றி பெறாது. அதை நான் இன்னும் விவரிப்பேன். ஏனென்றால் அதையும் நான் ஏற்கெனவே காண முடிந்தது. ஒருநாள் வரலாறாகப்போவதை அறிந்துகொள்ள எனக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது.

பின்பு **ஏழாம் தூதன்** தன் கலசத்தை ஆகாயத்தில் ஊற்றினான். அப்பொழுது ஆலயத்திலிருந்து – எல்லாவற்றையும் தம்முடைய கையில் வைத்துத் தாங்குகிற உன்னதமானவரின் சிங்காசனத்திலிருந்து – ஒரு உரத்த சத்தம் புறப்பட்டு வந்தது: “ஆயிற்று!”

அப்பொழுது சத்தங்களும், மின்னல்களும், இடிமுழக்கங்களும் உண்டாயின. இதை நான் இப்போது **நான்காவது** முறையாகக் கண்டேன். ஒவ்வொரு முறையும் நிகழ்வுகள் இன்னும் தீவிரமாயின. பிரமாண்டமான உடன்நிகழ்வுகள் உலகத்தின் முடிவை விவரிக்கின்றன. பூமியதிர்ச்சியும் அப்படியே. மனிதகுல வரலாற்றில் இதற்கு முன் எதுவும் இல்லாத அளவுக்கு அது வலிமையானதாக இருந்தது. அதனால் மகா நகரமாகிய எருசலேம் மூன்று பங்காகப் பிரிக்கப்பட்டது. ஜாதிகளின் எல்லாப் பட்டணங்களும் விழுந்தன. மகா வேசியாகிய பாபிலோன் – அதாவது ரோம் – தேவனுடைய கோபத்தின் மதுவுள்ள பாத்திரம் அவளுக்குக் கொடுக்கப்படும்படி தேவனுக்கு முன்பாக நினைவுகூரப்பட்டாள்.

நான் ஏற்கெனவே பலமுறை கண்டதுபோல, இதுவே பழைய உலக ஒழுங்கின் முடிவு. ஒவ்வொரு தீவும் மறைந்தது. மலைகள்

இனி காணப்படவில்லை. அவை வெறுமனே இல்லாமல் போயின. தாலந்து அளவு – 40 கிலோ – கனமுள்ள கல்மழை வானத்திலிருந்து மனிதர்கள்மேல் விழுகிறது.

ஆனால் வாதைகளை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடிந்தவரிடம் மனந்திரும்பித் திரும்புவதற்குப் பதிலாக, இந்தக் கல்மழை வாதையின் நிமித்தம் மனிதர்கள் இப்போதும் மீண்டும் பரலோகத்தின் தேவனைத் தூஷிக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அது மிகவும் பெரியது. மோசேயின் காலத்தில் எகிப்தில் இருந்ததைவிட மிக மிகப் பெரியது.

அதிகாரம் 17

பின்பு கலசங்களை உடைய ஏழு தூதர்களில் ஒருவன் என்னிடம் வந்து: வா, திரளான தண்ணீர்களின்மேல் உட்கார்ந்திருக்கிற மகா வேசியாகிய **பாபிலோன்**மேல் வரும் தேவனுடைய தீர்ப்பையும் நியாயத்தீர்ப்பையும் உனக்குக் காண்பிக்கிறேன் என்றான். அவள் எல்லா மனிதர்களையும் வஞ்சித்தாள். முதலில் பூமியின் ராஜாக்கள் அவளோடே வேசித்தனம்பண்ணி, அவளில் இன்பம் கண்டார்கள். பாபிலோனின் இருதயத்தை அவர்கள் தங்கள் சொந்த இருதயமாக்கிக்கொண்டார்கள். பின்பு, துரோகமுள்ள அந்த வேசியினாலும், அவளுக்கு அடிமையான ராஜாக்களினாலும், பூமியில் வாசம்பண்ணுகிற எல்லா மனிதர்களும் அவளுடைய மோகமும் வேசித்தனமுமாகிய மதுவினால் வெறிகொண்டார்கள். அவர்கள் முழுவதுமாக அவளால் ஆட்டுவிக்கப்பட்டார்கள். இந்த அர்த்தத்திலேயே ஒருகாலத்தில் பழைய மாபெரும் தலைநகரமாகிய நினிவேயை நாகூம் தீர்க்கதரிசியும், தீரு நகரத்தை ஏசாயாவும் வேசி என்று அழைத்திருந்தார்கள். உண்மையான வேசிகள் அல்ல. மாறாக உருவக அர்த்தத்தில்: விக்கிரகாராதனைக்கும் தேவபக்தியின்மைக்கும் இடமாக இருந்து, அந்த வாழ்க்கை முறையை விஷத்தைப் போல எங்கும் பரப்புகிற இடம்.

பின்பு தேவனுடைய ஆவியானவர் என்னை ஒரு வனாந்தரத்துக்குக் கொண்டுபோனார். சரீரத்தோடா அல்லது ஆவியிலா – அதை என்னால் சொல்ல முடியாது. அங்கிருந்து, ஒரு ஸ்திரீ சிவப்பான ஒரு மிருகத்தின்மேல் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். அவள் மகா வேசியாகிய பாபிலோன். அந்த மிருகம் எனக்குப் பழக்கமானதாகத் தோன்றியது. அதின்மேல் தேவதூஷணங்கள் எழுதப்பட்டிருப்பதைக் காண முடிந்தது. அதற்கு ஏழு தலைகளும் பத்துக் கொம்புகளும் இருந்தன. சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்புவதை நான் கண்ட முதலாம் மிருகம் அதுவே. சிவப்பான வலுசர்ப்பத்தினால் – சாத்தானால் – நடத்தப்பட்டு ஏவப்பட்ட மிருகம்.

மிருகத்தின்மேல் உட்கார்ந்து, அந்த மிருகத்தால் சுமக்கப்பட்ட அந்த ஸ்திரீ உண்மையிலேயே கண்ணைக் கவருகிறவளாக இருந்தாள்: மயக்கும்விதமாக இரத்தாம்பரமும் சிவப்பான ஆடையும் தரித்திருந்தாள். பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, முத்துக்களாலும் இரத்தினங்களாலும் நிறைந்திருந்தாள். அவள் கையில் ஒரு பொற்பாத்திரம் இருந்தது; அதிலிருந்து அவள் குடித்தாள். அந்தப் பாத்திரம் விளிம்புவரை அருவருப்பானவைகளால் நிறைந்திருந்தது. விசேஷமாக அவளுடைய வேசித்தனத்தின் அசுத்தத்தால். அவளுடைய நெற்றியிலும் ஏதோ எழுதப்பட்டிருந்தது:

இரகசியம்

மகா பாபிலோன்

வேசிகளுக்குத் தாய்

பூமியின் அருவருப்பு.

இந்த ஸ்திரீ, கொல்லப்பட்ட இயேசுவின் சாட்சிகளுடைய இரத்தத்தினால் வெறிகொண்டிருந்தாள். ஆம், கொல்லப்பட்ட தேவனுடைய ஊழியக்காரர்களைப் பார்த்து மகிழ்வதில் அவளுக்குத் திருப்தியே இல்லை. ஒரு பயங்கரமான காட்சி.

நான் அங்கே கண்டது – இந்த மாபெரும் தலைநகரத்தின் முழு அருவருப்பும், அதில் மயங்கிப் பங்குபெறுகிற எல்லாரும் உட்பட – அந்திக்கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தின் கடைசிப் பெரிய அரண். அதில் நான் ரோமை அடையாளம் கண்டேன்; ஆனால் அது எல்லாப் பெரிய நகரங்களுக்கும் பொருந்தலாம்.

யோவானாகிய நான் மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டேன். திகிலடைந்தேன். இப்படிப்பட்ட ஆபாசத்தையும், கட்டுக்கடங்காத பேராசையையும், மனிதரை அவமதிக்கும் வன்முறையையும் பார்க்க வேண்டியிருந்ததால் பேச்சற்றுப்போனேன். இந்த அடையாளத்துக்கு என்ன அர்த்தம்? அது உண்மையான ஒன்றையே வெளிப்படுத்தியது. இனி நடக்கப்போகிற ஒன்றையா? தூதன் என்னைக் குறித்து ஆச்சரியப்பட்டு: ஏன் ஆச்சரியப்படுகிறாய்? அந்த ஸ்திரீயின் இரகசியத்தையும், அவளைச் சுமக்கிற ஏழு தலைகளும் பத்துக் கொம்புகளுமுள்ள மிருகத்தின் இரகசியத்தையும் உனக்கு விளக்குவேன் என்றான்.

நீ கண்ட மிருகம் முன்பு இருந்தது, பின்பு இல்லாமல் போனது. அது மீண்டும் திரும்பி வந்து அதலபாதாளத்திலிருந்து ஏறிவரப்போகிறது. ஆனாலும் அதின் இறுதி அழிவைத் தடுக்க முடியாது. ஆக, இதுவே அந்திக்கிறிஸ்துவை அரசியல் ஆட்சியாளனாகவும் சர்வாதிகாரியாகவும் கொண்ட அந்திக்கிறிஸ்துவின் உலக சாம்ராஜ்யம். எல்லாம் மீண்டும் மெய்த்தேவனைக் குரங்குத்தனமாகப் பின்பற்றிய போலி நடிப்புதான். ஏனென்றால் தேவன் எப்போதும் இருந்தார். அவர் இருக்கிறார், வருகிறார். மிருகத்துக்கு மாறாக, அவர் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடுகூட **என்றென்றும் நிலைத்திருப்பார்**.

ஜீவபுஸ்தகத்தில் பெயர் எழுதப்படாத, பூமியில் வாசம்பண்ணுகிறவர்கள் இந்த மிருகத்தைக் கண்டு மிகவும் பிரமிப்பார்கள். ஏனென்றால் அது ஒருகாலத்தில் இருந்தது, பின்பு அழிந்தது, இப்போது முன்னைவிட வலிமையாக

மீண்டும் வெளிவருகிறது. மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுவதைப் போல. மரித்திருந்து இப்போது என்றென்றைக்கும் உயிரோடிருக்கிற ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய இயேசுவைப் பற்றிய கேலிச்சித்திரமே அதுவும்.

ஞானமுள்ளவனுக்கு இதுவே விளக்கம். மிருகத்தின் ஏழு தலைகளும் ஏழு மலைகளுக்கு ஒத்திருக்கின்றன. அவற்றின்மேல் அந்த ஸ்திரீ உட்கார்ந்திருக்கிறாள். இந்த மலைகள் ஏழு ராஜாக்களுமாக இருக்கின்றன. ராஜாக்களில் ஐந்து பேர் விழுந்துவிட்டார்கள். ஒருவன் உயிரோடிருக்கிறான். மற்றொருவன் – ஏழாமவன் – இன்னும் வரவில்லை. அவன் வரும்போது கொஞ்சக்காலம் இருக்க வேண்டும்.

இந்த முழுச் சித்திரமும் ஏழு மலைகளுள்ள ரோமை எனக்கு நினைவுபடுத்தியது. அது ரோம்தான். அங்கேயே அதே நேரத்தில் அந்த வேசியும் உட்கார்ந்திருந்தாள். ஆனால் அது வரலாற்றில் ஒரு இடைநிலை மட்டுமாக இருக்கலாம். நான் கண்டதின் நிறைவேறுதல் என் நாட்களின் ரோம் அல்ல. இந்தச் சித்திரத்தின் நிறைவேறுதல் இன்னும் பெரிய ஒன்றாக இருக்கலாம். என் வாழ்க்கையின் முடிவுக்கு நான் ஏற்கெனவே வந்துவிட்டதால், நான் பார்க்கவே போவதில்லாத ஒன்று.

ஏழு ராஜாக்களில் **ஐந்து** பேர் விழுந்துவிட்டார்கள். ஆம், எகிப்து, அசீரியா, பாபிலோன், மேதிய-பெர்சியா, கிரேக்கு ஆகிய உலக சாம்ராஜ்யங்கள் இனி இல்லை. **ஆறாம்** உலக சாம்ராஜ்யம் ரோம். பின்பு இன்னும் யாரும் அறியாத ஒன்று வரவிருந்தது. ஆனால் ஒரு **எட்டாம்** ராஜா வரவிருந்தான் – ஒரு கள்ள மேசியாவை ராஜாவாகக் கொண்ட கடைசி உலக சாம்ராஜ்யம். முந்தைய எல்லா ராஜ்யங்களையும் போலவே, தன் உள்ளிலும் தன்மையிலும் மெய்யான ஜீவனுள்ள தேவனை அவமதித்து, விக்கிரகங்களையும் அவற்றின் ஆட்சியாளர்களையும் தெய்வங்களாகத் தொழுதுகொண்ட ஒரு உலக சாம்ராஜ்யம். தானியேல் விவரிக்கிறபடி, இந்தக் கடைசி ராஜ்யமும், அதோடு

முந்தைய எல்லா ராஜ்யங்களும் அழிந்துபோகும். தானியேல் ஒரு கல்லைக் கண்டார். அதாவது கிறிஸ்துவை. அது மலையிலிருந்து உருண்டுவந்து, உலக சாம்ராஜ்யங்களைக் குறித்த சிலையை நொறுக்கியது. பின்பு மேசியாவின் சமாதான ராஜ்யம் வருகிறது. அது என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்.

இருந்து, அழிந்து, மீண்டும் உயிர்பெற்ற அந்த மிருகமே **எட்டாம்** ராஜா; அதே நேரத்தில் அவன் முந்தைய எல்லாரையும் போல அவர்களில் ஒருவன் – உண்மையில் அல்ல, தன் தன்மையின்படி. அவன் வரும்போது, தூதன் எனக்கு இப்போதுதான் வெளிப்படுத்தியிருந்தபடி, உடனே அழிவுக்குப் போகிறான். மனிதர்களை வஞ்சித்துத் தன் பின்னால் இழுத்துச்செல்லும் ஒரு புறஜாதி மேசியாவைப் போல. ஆனால் மெய்யான மேசியா அவனைப் பிடித்து, முகமூடியைக் கிழித்து, தோற்கடிக்கிறார். இந்தக் கணக்கின்படி **ஒன்பதாம்** ராஜா மெய்யான மேசியா-ராஜா; அவர் என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருப்பார்.

தானியேல் 7-இலும் விவரிக்கப்பட்டிருக்கிறபடி, பத்துக் கொம்புகளும் ராஜாக்கள். கடைசிக் காலத்தின் அந்திக்கிறிஸ்துவின் காலத்தில் அவர்கள் இருப்பார்கள். தொடக்கத்திலிருந்தே அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை; சொந்த ராஜ்யமும் இன்னும் இல்லை. ஆனால் மிருகத்தின் வேளை வரும்போது – அது வரம்பற்ற அதிகாரம் பெறும் அந்தக் குறுகிய காலமாகிய 3 ½ ஆண்டுகள் – இந்தப் பத்து ராஜாக்களும் தங்கள் ராஜ்யத்தையும் அதிகாரத்தையும் பெறுவார்கள். பத்துப் பேரும் முழுவதுமாக மிருகத்தின் சேவைக்கும் சார்புக்கும் தங்களை ஒப்புக்கொடுத்து ஒரு கூட்டணியை அமைப்பார்கள். அவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து, தங்களைப் பற்றிய முழுமையான மிகைமதிப்பிலும் குருட்டுத்தனத்திலும், பரலோகத்திலுள்ள ஆட்டுக்குட்டியானவரோடு யுத்தம்பண்ண முயலுவார்கள். அவரைச் சிங்காசனத்திலிருந்து தள்ளிவிடும்படி.

ஆனால் ஆட்டுக்குட்டியானவர் அவர்களை ஜெயிப்பார். அவர்களுக்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. ஏனென்றால் வேறு யாரும் கர்த்தாதி கர்த்தரும் ராஜாதி ராஜாவுமாக இல்லை. ஆட்டுக்குட்டியானவர் தனியாகவும் இல்லை. சுவிசேஷத்தின் மூலம் அவர் தம்மிடம் அழைத்தவர்களும், தெரிந்துகொள்ளப்பட்டவர்களும், முடிவுவரை ஆட்டுக்குட்டியானவரை உண்மையாய்ப் பின்பற்றினவர்களுமாகிய எல்லாரும் அவரைப் பின்பற்றுகிறார்கள். கடைசி யுத்தத்தில் ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்ற அவர்கள் பாத்திரராக எண்ணப்பட்டிருக்கிறார்கள். நடப்பதற்குச் சாட்சிகளாக. ஏனென்றால் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கு எந்த உதவியும் தேவையில்லை. அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்களில் அநேகர் மிருகத்தாலும் வேசியாலும் கொல்லப்பட்டார்கள்; இப்போது அவர்கள் வெற்றியாளரின் பக்கத்தில் இருக்க அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.

தூதன் மேலும் சொன்னான்: அந்த வேசி உட்கார்ந்திருக்கிற தண்ணீர்கள், பூமியின் எல்லா ஜனங்களும், கோத்திரங்களும், பாஷைக்காரர்களுமே.

ஆனால் பின்பு தூதன் முற்றிலும் எதிர்பாராத ஒன்றைச் சொன்னான்: பின்பு மிருகமும் அதின் பத்துக் கொம்புகளும் – அதாவது பத்து ராஜாக்களும் – திடீரென்று வேசியைப் பகைப்பார்கள். அவள் மிருகத்தால் சுமக்கப்பட்டிருந்தும், அவர்கள் ஒன்றுசேர்ந்து செயல்பட்டிருந்தும். மிருகம் அந்த ஸ்திரீயின் ஆடைகளைக் கிழித்து, அவளைப் பட்சித்து, அவளுக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையும் தனக்கென்று எடுத்துக்கொள்ளும். மிருகத்துக்குப் பயன்படாதவற்றை அது அக்கினியால் சுட்டெரிக்கும். தனக்கு அருகே வேறு எந்த அதிகாரத்தையும் மகத்துவத்தையும் மிருகம் பொறுத்துக்கொள்ளாது. நாம் முன்பே கண்டபடி, மனிதர்களின் தொழுகையைத் தனக்கு மட்டுமே அது கோருகிறது.

மிருகத்துக்கு ஏன் திடீரென்று அந்த ஸ்திரீயின்மேல் இவ்வளவு பகை வந்தது? ஏனென்றால் இதைச் செய்யும்படி தேவனே மிருகத்தின் இருதயத்திலும் பத்து ராஜாக்களின் இருதயத்திலும் ஏவியிருந்தார். தேவன் தாம் விரும்புகிறபடி – முற்றிலும் சரியானபடி – எல்லாவற்றையும் எதையும் திருப்ப வல்லவர். தம்மைவிட்டு விலகின தம்முடைய எல்லாச் சிருஷ்டிகளையும்விட தேவன் எல்லா விதத்திலும் மேலானவர். தம்முடைய நோக்கங்களை அடைய அவருக்குக் கட்டாயமோ வன்முறையோ தேவையில்லை.

அந்த ஸ்திரீ – பாபிலோன் – தன் முழு அதிகாரத்தையும் மிருகத்திடம் இழந்தாள். இதனால் அவளுடைய நியாயத்தீர்ப்பு தீர்மானிக்கப்பட்டது. ஆக, அந்திக்கிறிஸ்துவாகிய மிருகம் தேவனுடைய திட்டத்தை நிறைவேற்றும் ஒரு கருவியே தவிர வேறொன்றுமில்லை – அநேகமாக அது அறியாமலேயே. ஆனாலும் இப்போது இன்னும் பெரிதாகிவிட்ட மிருகத்தின் ஆட்சியும், கடைசி நாட்களுக்கான தேவனுடைய வார்த்தை நிறைவேறும்வரை மட்டுமே நீடிக்கவிருந்தது.

நான் கண்ட அந்த ஸ்திரீ, கடைசிக் காலத்தின் மாபெரும் உலகத் தலைநகரம். ரோம் எப்போதும் இருந்ததைவிடப் பெரியதும் வல்லமையுள்ளதும். ஆனாலும் ரோமைப் போலவே முற்றிலும் இருக்கிறது – அதன் வக்கிரமான தெய்வங்களோடும், அதன் சீரழிவோடும், தேவனுக்கு எதிரான கலாச்சாரத்தோடும், அதே நேரத்தில் பொருளாதார வெற்றிக்கான வேட்கையோடும். அதற்கு மேலாக, அதன் மதசார்ந்த ஆத்துமாவின் கவர்ச்சி – ஒருவகை ஒருங்கிணைந்த மதம் – மற்ற எல்லா நகரங்களுக்கும், ஆம், பூமி முழுவதற்கும் பரவும். பாபிலோனின் இந்த மயக்கமூட்டும், வெறிகொள்ளச்செய்யும் பாத்திரம் பூமி முழுவதற்கும் கொடுக்கப்படும். பல ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, ஒரு பெரிய கோபுரத்தின் மூலம் வானம்வரை – தேவனுடைய சிங்காசனம்வரை – ஏற முயன்றபோது, உண்மையான பாபிலோன் நகரத்திலேயே இவை எல்லாம்

பிறந்தன. முடிவின் காலம் வரும்போது இது பலமடங்கு மோசமாகும். மிருகத்தால் அழிக்கப்படுவதற்கு முன்பு, பாபிலோன் எல்லாருக்கும் மேலான ஆட்சியாளியாக இருந்தாள்.

அதிகாரம் 18

பின்பு வேறொரு தூதன் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவதைக் கண்டேன். அவனுக்கு மிகுந்த அதிகாரம் இருந்தது. தேவன் அவனுக்குக் கொடுத்திருந்த பிரகாசத்தினாலும் மகிமையினாலும் பூமி வெளிச்சமானது. பாபிலோனின் அழிந்துபோகும் மகிமையின் பகட்டுக்கு மாறாக, இது உண்மையான, தெய்வீக மகிமை. அவன் பூமி முழுவதும் கேட்கும்படி உரத்த சத்தமாகக் கூப்பிட்டான்: விழுந்தது! மகா பாபிலோன் விழுந்தது.

ஏனென்றால் அவள் அநேக பிசாசுகளின் வாசஸ்தலமாகியிருந்தாள். அவை நோவாவின் ஜலப்பிரளயத்தில் அழிந்துபோன இராட்சதர்களின் பொல்லாத ஆவிகள். மனிதர்களுக்குத் தீங்கு செய்து தேவனுடைய திட்டத்தைத் தோற்கடிக்க விரும்பின, விழுந்துபோன தேவபுத்திரர்கள் அவர்கள். பாபிலோன் இந்த அசுத்த ஆவிகளை மனப்பூர்வமாக ஏற்றுக்கொண்டு, அவற்றை இனி போகவிடவில்லை. இந்த இருண்ட, காணப்படாத ஜீவிகளைக் குறிக்கும் அசுத்தப் பறவைகளுக்கும் அவள் அடைக்கலம் கொடுத்ததுபோலவே. பாபிலோன் காணப்படாத தீய சக்திகளால் – வலுசர்ப்பத்தின் ஊழியக்காரர்களால் – நிறைந்திருந்தாள். எல்லாம் மெய்த்தேவனுக்கும் அவருடைய கட்டளைகளுக்கும் எதிராகத் திரும்பும்படி அவை எல்லாவற்றையும் நடத்தி, செல்வாக்குச் செலுத்தின.

கட்டுக்கடங்காத மோகம், பண ஆசை, விக்கிரகாராதனை, சூனியம், சீரழிவு, சுகபோகம், பாலியல் கட்டவிழ்ப்பு ஆகியவற்றின் மதுவாகிய அவளுடைய மதுவை எல்லா ஜனங்களும் குடித்திருக்கிறார்கள். அநேக ஏழை மனிதர்கள்

உண்மையில் அதில் பங்குபெறாவிட்டாலும். பூமியின் ராஜாக்கள் எல்லாரும் அவளோடு உறவுகொண்டு, அவளோடு இணைந்தார்கள். பூமியின் வியாபாரிகள் அவளால் ஐசுவரியவான்களானார்கள்.

பின்பு தேவனுடைய ஜனங்களாகிய இயேசுவின் சாட்சிகளை நோக்கிப் பேசும் வேறொரு சத்தத்தைக் கேட்டேன்: பாபிலோனின் பாவங்களுக்கு நீங்கள் உடன்பங்காளிகளாகாதபடிக்கு அவளைவிட்டு வெளியே வாருங்கள். இல்லாவிட்டால் அவளுடைய வாதைகளிலும் நீங்கள் பங்கடைவீர்கள். அவளுடைய பாவங்களின் மலை வானம்வரை எட்டியிருக்கிறது. அதனால் இப்போது தேவன் அவளை நினைவுகூர்ந்திருக்கிறார். அவர் கட்டளையிடுகிறார்: "அவள் மற்றவர்களுக்குப் பதிலளித்ததுபோலவே அவளுக்குப் பதிலளியுங்கள்! அவள் செய்த எல்லாத் தீமைக்கும் இரட்டிப்பாக அவளுக்குப் பதிலளியுங்கள். எனக்கு எதிராகவும் மனிதர்களுக்கு எதிராகவும் அவள் செய்தவற்றுக்கு. அவளுடைய பாத்திரத்தில் இருந்ததை – பரிசுத்தவான்களுடைய இரத்தத்தை – இரட்டிப்பான பதிலடியாகத் திருப்பிக் கொடுங்கள்.

மற்றவர்களின் இழப்பில் அவள் எவ்வளவு தன்னை மகிமைப்படுத்தி, சுகபோகமாக வாழ்ந்து, சரி தவறு, நன்மை தீமை என்று ஒருபோதும் கேட்காமல் இருந்தாளோ – அவ்வளவு வேதனையையும் துக்கத்தையும் தனிமையையும் அவளுக்குத் திருப்பிக் கொடுங்கள். ஏனென்றால் அவள் தன் இருதயத்தில்: 'நான் இங்கே ராஜஸ்திரீயாகப் பாதுகாப்பாக உட்கார்ந்திருக்கிறேன். நான் விதவை அல்ல, ஒருபோதும் விதவையாகமாட்டேன்; ஏனென்றால் எல்லா ராஜாக்களும் என்னை விரும்புகிறார்கள். துக்கத்தை நான் ஒருபோதும் காணமாட்டேன்' என்று சொன்னாள்."

உலக அமைப்பில், எல்லாம் எப்போதும் இப்படியே தொடரும் என்பதுபோல மனிதர்கள் சிந்தித்துச் செயல்படுகிறார்கள்.

முன்னேற்றம் நம்முடைய எதிர்காலத்தைப் பாதுகாக்கிறது. அதன்மேலுள்ள நம்பிக்கையை மட்டும் இழந்துவிடக்கூடாது. ஆனால் முன்னேற்றத்தின்மேலுள்ள இந்த நம்பிக்கை தேவன்மேல் அல்ல, மனிதன்மேல் கட்டப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தொடக்கத்திலிருந்தே அது அழிவுக்கென்று குறிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஆகவே அவளுடைய வாதைகள் திடீரென்று ஒரே நாளில் வரும். மரணம், துக்கம், பஞ்சம். அவள் அக்கினியால் சுட்டெரிக்கப்படுவாள். ஏனென்றால் அவளை நியாயந்தீர்க்கிற கர்த்தராகிய தேவன் வல்லமையுள்ளவர். இந்த நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றும்படி அவர் மிருகத்துக்கு – சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின கொடிய மிருகத்துக்கு – கட்டளையிடுகிறார்.

இந்த அழிவை – பாபிலோனின் நாசத்தை – எல்லாரும் நினைத்து அழுது புலம்புவார்கள். விசேஷமாக, அவளோடு உறவுகொண்டு, அதனால் – அந்த வேசியைப் போலவே – ஆடம்பரமாகவும் களியாட்டமாகவும் வாழ முடிந்த ராஜாக்கள் எல்லாரும்.

அந்த நாளில் அவள் எரிகிற புகையைத் தூரத்திலிருந்து கண்டு, பயமும் திகிலும் அவர்களையே பிடிக்கும்போது, அவர்கள் சொல்லுவார்கள்: “ஐயோ! ஐயோ! மகா நகரமே, பலத்த, வல்லமையுள்ள நகரமாகிய பாபிலோனே! ஒரே மணிநேரத்தில் உன் நியாயத்தீர்ப்பு வந்தது; உன் ஐசுவரியமும் செல்வாக்கும் ஒரு பெரிய இடிபாட்டுக் குவியலாகச் சரிந்துவிட்டன.”

பூமியின் வியாபாரிகள் திகைத்து, அந்த வேசியின் மரணத்துக்காக அழுது புலம்புகிறார்கள்; ஏனென்றால் அவர்களுடைய சரக்குகளை இனி யாரும் வாங்குவதில்லை. ஏனென்றால் முழு உலகப் பொருளாதார அமைப்பும் சரிந்துவிட்டது. பொன், வெள்ளி, இரத்தினங்கள், முத்துக்கள், மெல்லிய பஞ்சுநூல் ஆடை ஆகியவற்றோடும்; இரத்தாம்பரம்,

பட்டு, சிவப்பு ஆடை ஆகியவற்றோடும்; வாசனை மரம், தந்தத்தாலான பொருட்கள், விலையுயர்ந்த மரத்தாலான பொருட்கள் ஆகியவற்றோடும்; வெண்கலம், இரும்பு, சலவைக்கல் ஆகியவற்றோடும்; இலவங்கப்பட்டை, நறுமணப் பொருள், தைலம் ஆகியவற்றோடும்; பிசின் பொருட்கள், தூபவர்க்கம் ஆகியவற்றோடும்; திராட்சரசம், எண்ணெய், மெல்லிய மாவு, கோதுமை ஆகியவற்றோடும்; மாடுகள், ஆடுகள், குதிரைகள், இரதங்கள் ஆகியவற்றோடும்; அடிமைகளோடும் மனித ஆத்துமாக்களோடும் வியாபாரம் நடந்தது. நீ அனுபவித்த தெரிந்தெடுக்கப்பட்ட கனிகள் எல்லாம் இனி இல்லை. உன் பிரகாசமும் மினுமினுப்பும் மறைந்துவிட்டன.

இவை எல்லாவற்றோடும் வியாபாரம்பண்ணி ஐசுவரியவான்களான வியாபாரிகள், அவளுடைய வேதனைக்குப் பயந்து தூரத்திலே நின்று அழுது புலம்புவார்கள். திகிலோடு அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள்: “ஐயோ! ஐயோ! மகா நகரமே! மெல்லிய பஞ்சுநூல் ஆடையும் இரத்தாம்பரமும் சிவப்பு ஆடையும் செழிப்பாய்த் தரித்து, பொன்னால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, இரத்தினங்களாலும் முத்துக்களாலும் மூடப்பட்டிருந்தவளே.”

வியாபாரிகள் அதிர்ச்சியடைந்திருக்கிறார்கள்; ஏனென்றால் இந்தப் பெரிய ஐசுவரியத்தைப் பாழாக்கி, உலகப் பொருளாதார அமைப்பை அழிக்க ஒரே ஒரு மணிநேரம்தான் தேவைப்பட்டது.

கப்பல்களில் இருந்த மனிதர்களும் – மாலுமிகளும் முழுக் கப்பல் குழுவினரும் – கடலிலிருந்து அந்த மகா நகரத்தின் அழிவைக் கண்டார்கள். வானத்தில் ஒரு அடையாளத்தைப் போல அந்தப் பிரமாண்டமான புகைமண்டலத்தைக் கண்டு: இந்த மகா நகரத்துக்கு ஒப்பானது எது? என்றார்கள்.

அவர்கள் தங்கள் தலைகளின்மேல் புழுதியைப் போட்டுக்கொண்டு, அழுது புலம்பி: “ஐயோ! ஐயோ! மகா

நகரமே!” என்று கூப்பிட்டார்கள். ஏனென்றால் வியாபாரக் கப்பல்களை உடைய எல்லாரையும் அவள் ஐசுவரியவான்களாக்கியிருந்தாள். இப்போது எல்லாம் ஒரே மணிநேரத்தில் முடிந்து, ஒன்றுமில்லாமல் சிதைந்துபோனது. அவர்களுடைய எதிர்காலம் போய்விட்டது.

ஆனால் பரலோகத்தில் இந்த அழிவு முற்றிலும் வேறுவிதமாகப் பார்க்கப்பட்டது. பரிசுத்தவான்களே, அப்போஸ்தலர்களே, தீர்க்கதரிசிகளே, நீங்கள் எல்லாரும் சந்தோஷப்பட்டுக் கொண்டாடுங்கள்! ஏனென்றால் தேவன் அவளுக்கு நியாயத்தீர்ப்பை நிறைவேற்றினார்! நீங்கள் ஒருபோதும் வீடாக உணராத நகரத்தின்மேல். அவளுடைய அழிவை நீங்கள் முன்னறிவித்ததால் உங்களைப் பகைத்த நகரம். நீங்கள் விட்டு வெளியேறின நகரம்.

பின்பு, வலிமையான ஒரு தூதன் பெரிய எந்திரக்கல்லைப் போன்ற ஒரு கல்லைத் தூக்கி, அதைச் சமுத்திரத்தில் எறிவதைக் கண்டேன். அவன் சொன்னான்: இப்படியே மகா நகரமாகிய பாபிலோன் பெரும் வேகத்தோடு தள்ளிவிடப்படும். அட்லாண்டிஸைப் போல, அவளை இனி ஒருபோதும் கண்டுபிடிக்க முடியாது.

குழல் ஊதுகிறவர்கள், சுரமண்டலக்காரர்கள், இசைக்கலைஞர்கள், எக்காளம் ஊதுகிறவர்கள் ஆகியோரின் சத்தம் இனி ஒருபோதும் அவளில் கேட்கப்படாது. கலாச்சாரத்தையும், முடிவில்லாத பொழுதுபோக்கையும் கவனச்சிதறலையும் அவள் வழங்கி, மனிதர்களைத் தன் வசீகரத்துக்குள் இழுத்திருந்தாள். கலைஞர்களும், அவர்கள் படைத்த கலையும் இனி அவளில் காணப்படமாட்டார்கள். தானியத்தை மெல்லிய மாவாக அரைத்த எந்திரக்கல்லின் சத்தமும் இனி கேட்கப்படாது. அநேக விளக்குகளின் வெளிச்சம் இனி உன்னில் பிரகாசிக்காது. மணவாளன் மணவாட்டியின் சந்தோஷ சத்தமும் இனி உன்னில் கேட்கப்படாது.

ஏனென்றால் உன் வியாபாரிகள் பூமியின் பெரியவர்களாக இருந்தார்கள்; உன் சரக்குகளை அவர்கள் எங்கும் கொண்டுசென்று எல்லா மனிதர்களுக்கும் வழங்கினார்கள். ஆனால் அது மனிதர்களுக்கு ஒரு போதையைப் போல இருந்தது. உன் வியாபாரம் மனிதர்களை வழிதவறச் செய்த சூனியம் போல இருந்தது. உன் போதைப்பொருள் – ஆம், உன் விக்கிரகம் – நுகர்வு; பணமே உன் மாமோன்.

ஏனென்றால் அதே நேரத்தில், மகா நகரமாகிய உன்னில் பரிசுத்தவான்களுடையவும் தீர்க்கதரிசிகளுடையவும் இரத்தம் சிந்தப்பட்டது; பூமியில் கொலைசெய்யப்பட்ட எல்லாருடைய இரத்தமும் உன்னில் காணப்பட்டது. இந்த இரத்தசாட்சிகள் மூலம் வந்த தேவனுடைய சத்தத்தைக் கேட்க மனிதர்கள் விரும்பவில்லை. பாபிலோன் அதைத் தனக்கு ஒரு அச்சுறுத்தலாக உணர்ந்தாள். இந்த எல்லா வரங்களையும் திறமைகளையும் கொடுத்தவரும் சிருஷ்டிகருமான தேவனைப் பற்றிய எல்லா நினைவையும் அழித்துவிட அந்த வேசி விரும்பினாள். இயேசுவின் சாட்சிகளை எங்கே பிடிக்க முடிந்தாலும், அங்கே வன்முறையால் அவர்களைக் கொல்லவும் விரும்பினாள்.

அதிகாரம் 19

பின்பு பரலோகத்தில் ஒரு உரத்த சத்தத்தைக் கேட்டேன். அது ஒரு மாபெரும் திரளான கூட்டத்திலிருந்து வந்தது; அவர்கள் கூப்பிட்டார்கள்: “அல்லேலூயா” – தேவனைத் துதியுங்கள்! இரட்சிப்பு கர்த்தராகிய தேவனிடமிருந்து வருகிறது; எல்லா மகிமையும், எல்லாக் கனமும், வல்லமையும் அவருக்கே உரியவை! ஏனென்றால் அவருடைய நியாயத்தீர்ப்புகள் சத்தியமும் முற்றிலும் நீதியுமானவைகள். தன் வேசித்தனத்தினால் பூமி முழுவதையும் கெடுத்த மகா வேசியை அவர் நியாயந்தீர்த்தாரே. அவள் வன்முறையால் சிந்தின தம்முடைய ஊழியக்காரர்களின் மிகுதியான இரத்தத்துக்காக அவர் கணக்குக் கேட்டு, அவள்மேல் நீதியை நிறைவேற்றினார்.

வன்முறையால் அவள் உயிர்களை அழித்தாள் – இப்போது தன் உயிரை இழக்கிறாள்.

பரலோகத்தில் அவர்கள் சொன்னார்கள்: “அல்லேலூயா! அவளுடைய புகை என்றென்றைக்கும் எழும்புகிறது!” இந்த நகரம் இனி ஒருபோதும் இருக்காது. அது நித்தியமான ஒரு இடிபாட்டுக் குவியலாகவே இருக்கும்.

நகரத்தில் இவை எல்லாவற்றையும் கண்டபின், இப்போது மீண்டும் ஒரு பரலோகப் பார்வையைப் பெற்றதில் யோவானாகிய நான் உண்மையிலேயே சந்தோஷப்பட்டேன்.

இருபத்துநான்கு மூப்பர்களும் நான்கு ஜீவன்களும் முகங்குப்புற விழுந்து, சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருக்கிற தேவனைத் தொழுதுகொண்டார்கள். அவர்கள் ஒரே சத்தமாக: “ஆமென்! அல்லேலூயா!” என்று கூப்பிட்டார்கள்.

பின்பு சிங்காசனத்திலிருந்து ஒரு சத்தம் புறப்பட்டு: “நம்முடைய தேவனுக்குப் பயப்படுகிறவர்களே, அவருடைய ஊழியக்காரர்களே, நீங்கள் எல்லாரும் அவரைத் துதியுங்கள். எளியவர்களும் சிறியவர்களும், பெரியவர்களும் அப்படியே!” என்றது.

பின்பு நான் முன்பு ஒருமுறை கேட்டிருந்த திரளான ஜனக்கூட்டத்தின் சத்தத்தைக் கேட்டேன். அது பெருவெள்ளங்களின் இரைச்சலைப் போலவும் பலத்த இடிமுழக்கங்களின் உறுமலைப் போலவும் இருந்தது: “அல்லேலூயா! நம்முடைய தேவனாகிய கர்த்தர் இப்போது தம்முடைய ஆட்சியையும் அரசாங்கத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டார்! இப்போது நம்முடைய சந்தோஷத்தைத் தடையின்றி வெளிப்படுத்தி, களிகூர்ந்து, அவருக்கு மகிமையைச் செலுத்தலாம்! காலம் வந்துவிட்டது. இலக்கு அடையப்பட்டது. நாம் என்றென்றைக்கும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறோம். தேவனிடத்திலும் ஆட்டுக்குட்டியானவரிடத்திலும் என்றென்றைக்கும் வீட்டில் இருக்கிறோம். எல்லா எதிரிகளும் தோற்கடிக்கப்பட்டார்கள்.

ஒரு புதிய காலம் தொடங்குகிறது. ஏனென்றால் தேவன் தம்முடைய ஆட்சியை – காணக்கூடியதாகவும் எங்கும் நிறைந்ததாகவும் – நிலைநாட்டியிருக்கிறார்.”

நான் பரலோகத்துக்கு எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டதுமுதல், உலக வரலாற்றின் முடிவையும் தேவனுடைய எதிரிகளின் அழிவையும் ஏற்கெனவே பலமுறை கண்டிருந்தேன். இரட்சிப்பின் வரலாற்றுடைய இலக்குக்குச் செல்லும் வழி – ஆனந்தக் களிப்பும், தொழுகையும், உரத்த சத்தங்களும், இடிமுழக்கங்களும் சூழ – எனக்குக் காட்டப்பட்டது இப்போது ஏறக்குறைய **நான்காவது முறை**.

இந்த **நான்காம் பகுதியின்** மகுடமான நிறைவு, முந்தைய தரிசனங்களைவிட இன்னும் அழகாக இருந்தது. ஏனென்றால் அது ஒரு பரலோகக் கலியாணத்தில் முடிந்தது. நீண்ட காலமாக ஏங்கிக் காத்திருந்த **ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணம்** வந்துவிட்டது! ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி இந்த அற்புதமான கலியாணத்துக்குத் தன்னை ஆயத்தப்படுத்தி, ஆடை தரித்திருக்கிறாள். ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றவும், அவருடைய இரண்டாம் வருகைக்காகக் காத்திருக்கவும் அவள் ஆயத்தமாக இருந்தாள். மணவாட்டிக்கு ஒரு கலியாண வஸ்திரம் கொடுக்கப்பட்டது. மெல்லிய சணல்நூலால் ஆனது, பிரகாசமானதும் வெண்மையானதும்.

இந்த ஸ்திரீயே உண்மையான **மணவாட்டி**. ராஜாவின் பிரியமானவள் அவள். அவளுடைய அழகு எளிமையானது; ஆனால் உண்மையானது, ஆழமானது, தூய்மையானது. பொய்யான மணவாட்டியாகிய பாபிலோன் என்னும் வேசியைவிட முற்றிலும் வேறானது. இப்போது கலியாண விருந்து தொடங்குவதற்கு முன்பு, அவள் முதலில் முடிவைச் சந்திக்க வேண்டியிருந்தது.

மணவாட்டி ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பிரியமானவள். கற்பனைக்கெட்டாத அன்பினால் நேசிக்கப்படுகிறவள். மரணம்வரையிலான அன்பு. ஏனென்றால் அவள் தன்

வஸ்திரத்தை ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்திலே வெண்மையாக்கியிருக்கிறாள்.

மணவாட்டி – ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவி – எல்லாக் காலங்களிலுமுள்ள பரிசுத்தவான்கள் எல்லாரும். அவளுடைய கலியாண வஸ்திரம், பரிசுத்தவான்கள் பூமியில் செய்த அந்த நற்கிரியைகள் எல்லாவற்றையும் பிரதிபலிக்கிறது. அங்கே, அந்த மகா நாளில், அவை அறியப்பட்டுக் காணப்படும். இயேசுவுக்காக அவர்கள் சோர்வின்றி உழைத்துச் செய்த எதையும் அவர் ஒருபோதும் மறக்கவில்லை. மணவாளனாகிய ஆட்டுக்குட்டியானவர், மணவாட்டி தமக்கு எப்படிப்பட்டவளாக இருக்கிறாள், தமக்காக என்ன செய்தாள் என்ற எல்லாவற்றிலும் அவளுடைய அழகைக் கண்டு வியப்பார்.

ஒரு தூதன் என்னிடம் சொன்னான்: “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இந்தக் கலியாண விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் பாக்கியவான்கள்!” தூதன் அதை இன்னொருமுறை உறுதிப்படுத்தி: “இவை ஜீவனுள்ள தேவனுடைய சத்தியமும் நம்பத்தக்கதுமான வார்த்தைகள்!” என்றான். இதை என் கர்த்தரிடமிருந்தே நான் அறிந்திருந்தேனே. கலியாணத்துக்கு **எல்லாரும்** அழைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள், எல்லாரும் வரவேற்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் அழைப்பை ஏற்றுக்கொண்டவர்கள் மட்டுமே அங்கே இருக்க முடியும்.

கலியாணம் தொடங்கியது; அது ஒருபோதும் முடியவில்லை. முடிவில்லாமல் கொண்டாட்டம் நடக்கிறது. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் அன்பு கொண்டாடப்படுகிறது. தேவனுடைய அரசாங்கமும் பிரசன்னமும் கொண்டாடப்படுகின்றன. என்றென்றைக்கும்.

இதனால் நான் மிகவும் மனமுருகி ஆட்கொள்ளப்பட்டதால், தூதனுக்கு வணக்கம் செலுத்தும்படி அவனுடைய பாதங்களில் விழுந்தேன். ஆனால் அவன் ஏறக்குறைய திடுக்கிட்டவனாய்:

“வேண்டாம், என்னைத் தொழுதுகொள்ளாதே. ஒருபோதும் வேண்டாம். எந்தச் சூழ்நிலையிலும் வேண்டாம். நான் ஒரு சிருஷ்டி. நான் ஒரு ஊழியக்காரன் – உன்னைப் போலவும், இயேசுவைப் பற்றிய சாட்சியை உடைய உன் சகோதரர்களைப் போலவும். எப்போதும் தேவனை மட்டுமே தொழுதுகொள். ஒருபோதும் மனிதர்களை அல்ல. அவர்கள் மரித்துப்போனாலும் கூட அல்ல. தூதர்களையும் அல்ல. தேவனையும் ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய இயேசுவையும் தொழுதுகொள். ஏனென்றால் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஆவி இயேசுவிடமிருந்து வரும், இயேசுவைப் பற்றிய சாட்சி” என்றான். தேவனுடைய ஆவியானவர் இயேசுவைக் குறித்துச் சாட்சி கொடுத்து, அவரை மகிமைப்படுத்துகிறார்.

இப்போது **ஐந்தாவது முறையாக** எனக்கு முன்பாக ஒன்று திறக்கப்பட்டது. கடைசி முறையாக. இந்த முறை முழு வானமும் பூமிக்கு எதிரே திறந்து, அதின் முடிவை விவரித்தது. அது நேரடியாக மேசியாவின் இரண்டாம் வருகையோடு தொடங்கியது. ஏனென்றால் இப்போது அவரே தோன்றினார். நேரில். இயேசு. அவர் ஒரு **வெள்ளைக் குதிரையின்மேல் குதிரைவீரராக** வந்தார்.

அவர், வெற்றியாளர், என் இயேசு. அந்தக் குதிரைவீரர் “உண்மையும் சத்தியமுமுள்ளவர்” என்று அழைக்கப்பட்டார். தமக்கு அதிகாரமும் பொறுப்பும் கொடுத்த தம்முடைய பிதாவின் நாமத்தில் அவர் நீதியோடு நியாயந்தீர்க்கிறார். நீதியைச் செயல்படுத்துவதன் மூலம் அவர் நீதியை நிறைவேற்றுகிறார்.

முன்பு கண்டதுபோலவே, அக்கினிஜுவாலையைப் போன்ற அவருடைய கண்களை மீண்டும் கண்டேன். எல்லாவற்றையும் காண்கிற, ஊடுருவிப் பார்க்கிற, மதிப்பிடுகிற, நியாயந்தீர்க்கிற கண்கள். அவருடைய சிரசின்மேல் அவர் அநேக கிரீடங்களைத் தரித்திருக்கிறார். ராஜமேன்மை அவருக்கு மட்டுமே உரியது. தங்கள் கிரீடங்களோடுள்ள மிருகத்துக்கோ வலுசர்ப்பத்துக்கோ

அல்ல. அவர் ஒருவரைத் தவிர வேறு யாரும் அறியாத ஒரு நாமம் அவர்மேல் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. தம்முடைய பிதாவிடமிருந்து அவர் பெற்ற, பிதாவோடுள்ள தம்முடைய ஒப்பற்ற உறவை வெளிப்படுத்துகிற ஒரு நாமம்.

இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்ட ஒரு வஸ்திரத்தை அவர் தரித்திருந்தார். அவர் பூமிக்கு வருவதற்கு முன்பே அது இரத்தத்தில் தோய்க்கப்பட்டிருந்ததை நான் கவனித்தேன். ஆம், அது நமக்காக அவர் சிந்தின அவருடைய சொந்த இரத்தம். இந்தப் பலி மரணமே, இப்போது இந்த ஆவிக்குரிய யுத்தத்துக்குப் புறப்படும் உரிமையை அவருக்குக் கொடுத்தது. மற்ற நாமங்களோடு அவர் இந்தப் பெயரையும் தரித்திருக்கிறார்: **தேவனுடைய வார்த்தை**. ஆம், தேவன் சொல்ல விரும்புவது அவரே. அவரே லோகோஸ் (Logos) – தேவன் யார், தேவன் எதை விரும்புகிறார், எதைச் சொல்லுகிறார் என்பதை வெளிப்படுத்துகிறவர்.

நான் முன்பே கண்டதுபோல, அவர் தனியாக இல்லை. பரலோகச் சேனைகள் – தூதர்களும் பரிசுத்தவான்களும் – வெள்ளைக் குதிரைகளின்மேல் அவரைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். வெற்றியின் நிறமாகிய தூய வெண்மையான மெல்லிய சணல்நூல் வஸ்திரம் தரித்தவர்களாக. ஒரு மாபெரும் சேனை.

கலகம்செய்யும் ஜாதிகளை வெட்டும்படி, அந்த முதல் குதிரைவீரரின் வாயிலிருந்து கூர்மையான ஒரு பட்டயம் புறப்பட்டது. அவர் சொல்லுவது நடக்கும்; அது சத்தியம். அவருடைய வார்த்தையே அவருடைய மிக வலிமையான ஆயுதம். சத்தியத்தின், நீதியின் வார்த்தை.

இந்த இராணுவ, போர்க்கால சித்திரங்களை எழுத்துப்படியும் அப்படியே ஒன்றுக்கொன்றாகவும் பொருத்த முடியாது என்று நான் புரிந்துகொண்டேன். உண்மையில் பொருள்சார்ந்த ஒரு போர் நடக்காது. இல்லை, வெற்றி ஏற்கெனவே சிலுவையில் பெறப்பட்டுவிட்டது. அவர் தோன்றும் இந்த நாளில் அது

பெறப்படுவதில்லை. ஆட்டுக்குட்டியானவராகிய கிறிஸ்து இரத்தவெறிகொண்ட, கொடூரமான போர்வீரர் அல்ல. அந்திக்கிறிஸ்துவாகிய மிருகமோ நிச்சயமாக அப்படிப்பட்டது. கிறிஸ்து பழிவாங்கும் தூதர் அல்ல. இல்லை! தம்முடைய வார்த்தையின் சத்தியத்தின் மூலம் நியாயம் வழங்கி நீதியை நிறைவேற்றுகிற, நீதியுள்ள, லஞ்சத்துக்கு இடங்கொடாத நியாயாதிபதி அவர். அவர் ஆட்டுக்குட்டியானவராகவே இருக்கிறார், இருப்பார். இந்த நிகழ்விலும் அப்படியே. மிருகத்தின் சேனையை அவர் ஒருவரே நியாயந்தீர்க்கிறார்; அவரைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் அல்ல. அவருடைய வார்த்தையே இருபுறமும் கருக்குள்ள பட்டயம். அவருடைய வார்த்தை போதுமானது. அன்று தோட்டத்தில், இயேசுவைத் தேடிப் பிடிக்க வந்தபோது, நான் இதை அனுபவித்திருந்தேன். “நான்தான்” என்று அவர் சொன்னபோது, அவர்கள் எல்லாரும் அடிபட்டவர்கள்போலத் தரையில் விழுந்தார்கள். அவர் வரும்போது, எல்லாரையும் முழங்கால்படியிடச் செய்ய அவருடைய காணக்கூடிய பிரசன்னமே போதுமானதாக இருக்கும்.

அவர் இருப்புக்கோலுடைய மேய்ப்பராக இருப்பார். ஒரு நல்ல மேய்ப்பனின் பராமரிப்போடும் பாசத்தோடும் அவர் மனிதர்களை ஆளுவார்.

சர்வவல்லமையுள்ள தேவனுடைய உக்கிரமும் கோபமுமாகிய ஆலையை அவர் மிதிக்கிறார். கிறிஸ்து ஆட்டுக்குட்டியானவராக இருந்தாலும், தேவனுடைய கிருபை வற்றாததாக இருந்தாலும், இந்தக் கடைசி மோதலில் கிருபை மௌனமாகி மறைந்துகொள்கிறது; ஏனென்றால் இப்போது அவருக்கு எதிராகப் போராடுகிறவர்கள்மேல், அவரை நிராகரிக்கிறவர்கள்மேல், ஆம், அவரைப் பகைக்கிறவர்கள்மேல் நீதி நிறைவேற்றப்பட வேண்டும். இது மாறாது: இப்படி ஜீவனுள்ள தேவனுடைய கைகளில் விழுவது பயங்கரமானது.

அவருடைய வஸ்திரத்தின்மேலும் அவருடைய தொடையின்மேலும் இன்னொரு நாமம் எழுதப்பட்டிருக்கிறது – எல்லா எதிர்ப்புக்கும் முடிவைக் குறிக்கும் ஒரு நாமம்: **ராஜாதி ராஜா**, கர்த்தாதி கர்த்தா.

இந்தக் குதிரைவீரர் தம்முடைய சேனையோடு வானத்திலிருந்து பூமியை நோக்கி வருவதை நான் கண்டபோது, இன்னொரு தூதன் தோன்றி, வானத்தின் எல்லாப் பறவைகளையும் நோக்கி உரத்த சத்தமாகக் கூப்பிட்டான்: "நீங்கள் எல்லாரும் இங்கே வந்து, தேவனுடைய மகா விருந்துக்குக் கூடுங்கள். ராஜாக்களுடைய மாம்சத்தையும், சேனைத்தலைவர்களுடைய மாம்சத்தையும், பலவான்களுடைய மாம்சத்தையும், குதிரைகளுடையவும் அவற்றின்மேல் ஏறியிருக்கிறவர்களுடையவும் மாம்சத்தையும் நீங்கள் தின்னும்படிக்கு. சுதந்தரவாளிகள், அடிமைகள், பெரியோர், சிறியோர் என்று எல்லாருடைய மாம்சத்தையும்." எல்லாரும் அழைக்கப்பட்டிருந்த ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாண விருந்துக்கு இது எவ்வளவு எதிரானது! இந்த மொழி பயங்கரமானது; ஆனால் அப்போகலிப்ஸ் நடைக்கே உரியதும் கூட. இந்தக் கடுமையான மொழிக்கு ஒரே ஒரு நோக்கம்தான் இருந்தது: மிருகத்தைத் தொழுதுகொண்ட எல்லாரும் நடந்த இந்த வழியில் செல்லாதபடி எல்லாரையும் எச்சரிப்பது.

இப்போது பூமியில் ஒரு மாபெரும் சேனையைக் கண்டேன். சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின மிருகமாகிய அந்த அந்திக்கிறிஸ்துவின் உலக ஆட்சியாளனும், பூமியின் ராஜாக்களும், அவர்களுடைய சேனைகளும், குதிரையின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தவரோடும், வானத்திலிருந்து வந்த அவருடைய சேனையோடும் யுத்தம்பண்ணக் கூடியிருந்தார்கள்.

அது ஒரு விநோதமான சூழ்நிலை. மனிதர்கள் கூட்டணி அமைத்து ராஜாதி ராஜாவை எதிர்த்து நிற்பது எப்படி சாத்தியம்? குருட்டுத்தனம் எவ்வளவு பெரியதாக இருக்க முடியும்? தங்களைப் பற்றிய மிகைமதிப்பு எவ்வளவு

பெரியதாக இருக்க முடியும்? தேவனுடைய குமாரனுக்கு எதிராகப் போராடி அவருக்குச் சவால்விடுவது பைத்தியக்காரத்தனமான முயற்சி. ஆனாலும் இறுதியில் இந்த மோதல், மிருகம் ஒரு சாத்தானிய வஞ்சகனாகவும், கிறிஸ்து தேவனுடைய மெய்யான வார்த்தையாகவும் இருந்ததிலேயே எப்போதும் அடங்கியிருந்தது.

ஆகவே போரே நடக்கவில்லை. இருபுறமும் மரித்தவர்களோடு எந்தப் படுகொலையும் இல்லை. இல்லை. மிருகம் பிடிக்கப்பட்டது. எதிர்ப்பு வீணாயிற்று. மிருகத்தோடுகூட, மனிதர்கள் மிருகத்துக்குச் சேவை செய்து வணக்கம் செலுத்தும்படி தன் அற்புத அடையாளங்களால் அவர்களை வஞ்சித்த கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும் அகற்றப்பட்டான். சமுத்திரத்திலிருந்து எழும்பின மிருகமாகவும், பூமியிலிருந்து எழும்பின மிருகமாகவும் நான் கண்டிருந்த இந்த இருவரும் பிடிக்கப்பட்டு, அக்கினியும் கந்தகமும் எரிகிற அக்கினிக்கடலிலே உயிரோடே தள்ளப்பட்டார்கள். அழிக்கப்படுவதற்காக அவர்கள் அங்கே கொண்டுசெல்லப்படவில்லை. அக்கினிக்கடல் என்பது தேவனைவிட்டு விலகியிருத்தல், தனிமை, வெறுமை, இருள் ஆகியவற்றின் சாரம். ஏற்கெனவே சொன்னபடி, முடிவே இல்லாத ஒரு இடமும் நிலையும். வெளியேறும் வழியும் தப்பிக்கும் வழியும் இல்லாத இடம். நம்பிக்கை இல்லாத இடம். இந்த இருவரின் பூமிக்குரிய வரலாறு இங்கே முடிந்தது; இதைத் தவிர வேறு இடம் தேவனிடம் அவர்களுக்கு இல்லை. மோசேயை எதிர்கொண்டபோது எகிப்தில் பார்வோன் அனுபவித்ததைப் போன்ற – பூமியில் அவர்கள் அனுபவித்த எல்லா நியாயத்தீர்ப்புகளும் இவர்களை மனந்திரும்புதலுக்குக் கொண்டுவரவில்லை. அந்த வார்த்தையின் முழு அர்த்தத்திலும், மிருகங்களைப் போலத் தங்கள் இயல்புணர்வுகளை மட்டுமே பின்பற்றினார்கள்.

அந்த இரண்டு மிருகங்களையும் பின்பற்றின மற்றவர்கள், பரலோகச் சேனையைத் தம்முடைய வெள்ளைக் குதிரையின்மேல் நடத்தி வந்தவரின் கூர்மையான பட்டயத்தினால் கொல்லப்பட்டார்கள். தூதனின் அழைப்புக்குச் செவிகொடுத்த எல்லாப் பறவைகளும் திருப்தியடைந்தன. ஆறாம் கோபாக்கினைக் கலசத்தின்போது நான் கண்டபடி, பூமியின் ராஜாக்களை இந்த இடத்துக்கு – அர்மகெதோனுக்கு – கூட்டிச்சேர்க்கப் புறப்பட்ட தவளை ஆவிகளை அவ்வளவு அநேக போர்வீரர்கள் பின்பற்றியிருந்தார்கள்.

உலகத்தின் மீட்பரும் உலகத்தை நிறைவுக்குக் கொண்டுவருகிறவருமாகிய கிறிஸ்து, தீமைக்கு எதிரான போராட்டத்தை அது தொடங்கிய அதே வேகத்தில் முடித்துவிட்டார். பொல்லாங்கனும், அவனோடுகூடத் தீமையும் தோற்கடிக்கப்பட்டன.

அதிகாரம் 20

பின்பு ஒரு தூதன் வானத்திலிருந்து இறங்கி வருவதைக் கண்டேன். அவனிடம் அபிஸ்ஸின் (Abyssus) – அதலபாதாளத்தின் – திறவுகோல் இருந்தது. அதோடு அவன் கையில் ஒரு பெரிய இரும்புச் சங்கிலியும் இருந்தது. பழைய பாம்பாகிய வலுசர்ப்பம் – சாத்தான் – பிடிக்கப்பட்டான். அவன் 1000 வருஷம் சங்கிலியால் கட்டப்பட்டு, அதலபாதாளத்தில் தள்ளப்பட்டு, அடைக்கப்பட்டான். அவன் எதிர்ப்புக் காட்டவில்லை. தன் காலம் வந்துவிட்டது என்று அவன் அறிந்திருந்தான். அதலபாதாளம் அடைக்கப்பட்டு முத்திரையிடப்பட்டது. ஆயிரம் வருஷம் அவனால் ஜாதிகளை இனி வஞ்சிக்க முடியவில்லை. அந்த 1000 வருஷம் முடிந்தபின், அவன் கொஞ்சக்காலம் விடுதலையாக்கப்பட வேண்டும்.

சாத்தான் பூட்டுக்கும் தாழ்ப்பாளுக்கும் பின்னால் அடைக்கப்பட்டதில் நான் சந்தோஷப்பட்டேன். ஆனால் மிருகத்தையும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியையும் போல அவனும்

அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்படாதது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது! மனிதகுலத்தை வஞ்சிக்கிறவனும், ஆதிமுதல் கொலைபாதகனுமாகிய அவனுக்குத் தேவன் தீமை செய்ய மீண்டும் ஒரு வாய்ப்புக் கொடுப்பது சாத்தியமா? அந்த நாடகம் இன்னொருமுறை திரும்ப நடக்குமா? அடுத்த காட்சியைக் கண்டபோது, நான் எதைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும், அதற்கு என்ன அர்த்தம் என்று புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கினேன்.

சிங்காசனங்கள் வைக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். மிருகத்தின் ஆட்சிக்காலத்திலிருந்து வந்த இரத்தசாட்சிகள் அவற்றின்மேல் உட்கார்ந்திருந்தார்கள். நியாயத்தீர்ப்பு நடத்தும் அவர்களுடைய காலம் இப்போது வந்திருந்தது. இரத்தசாட்சிகளைக் குறித்து இப்படிச் சொல்லப்பட்டது: இயேசுவைப் பற்றிய சாட்சியை உண்மையாய்ப் பற்றிக்கொண்டு, முடிவுவரை தேவனுடைய வார்த்தைக்குக் கீழ்ப்படிந்தவர்களின் ஆத்துமாக்களைக் கண்டேன். அதனால் அவர்கள் சிரச்சேதம்பண்ணப்பட்டு, தங்கள் உண்மைத்தன்மையின் நிமித்தம் தங்கள் தலையையும், அதனால் தங்கள் உயிரையும் இழந்திருந்தார்கள். அவர்கள் மிருகத்தையோ – அந்திக்கிறிஸ்துவாகிய சர்வாதிகாரியையோ – அதின் சொரூபத்தையோ தொழுதுகொள்ளவில்லை. மிருகத்தின் அடையாளக்குறியையும் தங்கள் நெற்றியிலாவது கையிலாவது ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இந்த இரத்தசாட்சிகள் இப்போது மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுதலில் உயிர்பெற்றார்கள். அதனால் கிறிஸ்துவோடு – மேசியாவோடு – சேர்ந்து நியாயந்தீர்க்கவும் அரசாளவும் அவர்களுடைய காலம் வந்தது. 1000 வருஷம்.

இதைப் போன்ற ஒன்றைத் தானியேல் தீர்க்கதரிசியின் ஏழாம் அதிகாரத்தில் நான் வாசித்திருந்தேன். அங்கே பரிசுத்தவான்களைக் கொன்றிருந்த நான்கு மிருகங்களில் மிகப் பயங்கரமானதும் கடைசியானதுமான மிருகம் தோற்கடிக்கப்பட்டது. பின்பு அந்தப் பரிசுத்தவான்கள்

தேவனிடமிருந்தே சிங்காசனங்களையும் ஆட்சியையும் ஒரு ராஜ்யத்தையும் பெற்றார்கள். இங்கேயும் அதுவே நடந்தது. முன்பு 3 ½ வருஷம் நீடித்த தன் ராஜ்யத்தில் மிருகம் பரிசுத்தவான்களை ஜெயித்திருந்தது; இப்போதோ இரத்தசாட்சிகள் நீதிமான்களாக்கப்பட்டார்கள். எல்லாம் அவர்களுக்குச் சாதகமாகத் திரும்பியது. மேசியாவோடுகூட நியாயத்தீர்ப்பு அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டு, ஆட்சி அவர்களுக்குக் கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் **3 ½ வருஷத்துக்கு** அல்ல, **1000 வருஷத்துக்கு**.

மரித்திருந்த மற்ற எல்லாரும் – மிருகத்தையும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியையும் பின்பற்றின எல்லாரும் அவர்களே – உயிர்பெறவில்லை. அந்த 1000 வருஷம் முடியும்வரை.

மேசியாவின் வருகைக்குப் பின்பும் புதிய சிருஷ்டிப்புக்கு முன்பும் நிலைநாட்டப்படவிருக்கும் ஒரு இடைக்கால ராஜ்யத்தைப் பற்றி யூதர்களின் எழுத்துகளில் நான் அடிக்கடி வாசித்திருந்தேன். முன்பு யூதர்களின் சிந்தனை உலகத்திலிருந்தும் கிரேக்கர்களின் புராணங்களிலிருந்தும் வந்த மற்ற உருவங்கள் புதிய அர்த்தம் பெற்றதுபோல, இங்கேயும் நடந்ததை நான் கவனித்தேன். மிருகத்தின் அழிவையும் இரத்தசாட்சிகளின் வெற்றியையும் இந்தச் சித்திரத்தின் மூலம் அழுத்தமாக விவரிக்க வேண்டும். ஆயிரம் வருட அரசாட்சி என்ற இந்தச் சித்திரத்தின் பணி, மிருகத்தின்மேல் இரத்தசாட்சிகள் பெற்ற வெற்றியைக் காட்டுவதே. அது இதை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறது – குறிப்பிட்ட கால அளவுள்ள ஒரு உண்மையான ராஜ்யத்தை அல்ல. மாறாக, அந்த 1000 வருஷங்களைக் குறுகிய 3 ½ வருஷங்களுக்கு எதிரே நிறுத்திப் பார்க்கவே நான் வேண்டியிருந்தது.

ஏனென்றால் இரத்தசாட்சிகளின் உயிர்த்தெழுதலே **முதலாம்** உயிர்த்தெழுதல். இந்த முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் பங்குள்ளவன் பாக்கியவானும் பரிசுத்தவானுமாயிருக்கிறான்.

உயிர்த்தெழுந்த இவர்கள்மேல் **இரண்டாம் மரணத்துக்கு** அதிகாரமில்லை. உயிர்த்தெழுந்த இவர்கள் எல்லாரும் – இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்கள் **எல்லாரும்** இவர்களில் அடங்குவர் – தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் ஆசாரியர்களாக இருப்பார்கள். ஆம், கிறிஸ்து நம்மை ஆசாரியர்களாகவும் ராஜாக்களாகவும் ஆக்கினார். அது எந்தக் குறைவுமின்றி நிறைவேறும் காலம் இப்போது வந்திருந்தது. அவர்கள் கிறிஸ்துவோடுகூட ஆயிரம் வருஷம் அரசாளுவார்கள்.

மிருகமோ **இரண்டாம் மரணத்தை** அடைகிறது; அதனால் அந்த இருண்ட ராஜ்யம் முடிவுக்கு வருகிறது.

பிசாசுத்தனமான மும்மையின் – வலுசர்ப்பம், மிருகம், கள்ளத்தீர்க்கதரிசி ஆகியோரின் – அழிவைப் பற்றிய இந்தச் சித்திரம் இன்னொருமுறை கூர்மைப்படுத்தப்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் ராஜ்யத்தில் இரத்தசாட்சிகள் பெற்ற வெற்றியை இனி ஒருபோதும் மாற்ற முடியாது என்று இறுதியாகக் காட்டும்படி, ஜாதிகளை மீண்டும் வஞ்சிக்கப் பிசாசுக்கு ஒரு கடைசி வாய்ப்புக் கொடுக்கப்படுகிறது.

ஆயிரம் வருஷம் முடிந்தபின் சாத்தான் தன் காவலிலிருந்து விடுதலையாக்கப்படுவான். அவன் எல்லாத் திசைகளுக்கும் புறப்பட்டுப்போய் எல்லா ஜாதிகளையும் வஞ்சிப்பான். கோகு மாகோகு என்பவர்களை அவன் யுத்தத்துக்குக் கூட்டிச்சேர்ப்பான். கடற்கரை மணலைப் போல அநேகமான ஒரு அடையாளச் சேனை. அவர்கள் தேசத்தின் விசாலமான சமவெளியின்மேல் ஏறிவந்து, பரிசுத்தவான்களின் பாளயத்தையும் பிரியமான நகரத்தையும் – யாராலும் கைப்பற்ற முடியாத பரலோக எருசலேமையும் – சூழ்ந்துகொண்டார்கள்.

என்ன நடக்கும்? அது விரைவாகவும் போரின்றியும் நடந்தது. வானத்திலிருந்து அக்கினி இறங்கி, அந்த மாபெரும் சேனையைப் பட்சித்தது.

நான் காத்திருந்த அந்த நேரம் இப்போது வந்தது. ஜாதிகளை வஞ்சித்தவனாகிய பிசாசு, கந்தகத்தால் எரிகிற அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டான். அங்கே மிருகமும் கள்ளத்தீர்க்கதரிசியும் ஏற்கெனவே காத்திருந்தார்கள். அங்கே அவர்கள் இரவும் பகலும் என்றென்றைக்கும் வாதிக்கப்படுவார்கள். தேவனுக்கும் ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் எதிராக ஜாதிகளைத் தூண்டிவிட்டு, பரிசுத்தவான்களை – இயேசுவைப் பின்பற்றுகிறவர்களை – ஜெயித்திருந்த சாத்தானிய மும்மை அங்கே மீண்டும் ஒன்றுசேர்ந்தது.

பரிசுத்தவான்களின் வெற்றியே தேவனுடைய **இறுதி வார்த்தை**. பிசாசு மீண்டும் வஞ்சிப்பது மிருகத்தின் ஆட்சியின் மறுபிரதி அல்ல; வெள்ளைக் குதிரையின்மேல் வரும் குதிரைவீரராகிய மேசியாவின் காணக்கூடிய வருகைக்குப் பின்பு, அதிகாரம் யாருக்கு என்ற கேள்வி இறுதியாகவும் என்றென்றைக்குமாகவும் தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது என்பதற்கான ஒரு **அடையாளம்**. இனி உண்மையிலேயே புதிய கலகம் எதுவும் இருக்க முடியாது. 1000 வருஷங்களுக்குப் பின்பும் கிறிஸ்துவின் ராஜ்யம் மீண்டும் முறியடிக்கப்படும் ஆபத்தில் இல்லாததுபோலவே. அது நித்தியமானது; நான் விரைவில் காண அனுமதிக்கப்பட்ட தேவனுடைய புதிய உலகத்தில் அது நிறைவேறுகிறது.

உலக வரலாற்றின் முடிவும், முதலாம், விழுந்துபோன சிருஷ்டிப்பின் முடிவும் இப்போது வந்துவிட்டது என்று யோவானாகிய நான் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்கினேன். ஒரு பெரிய **வெள்ளைச் சிங்காசனத்தையும்** அதின்மேல் வீற்றிருக்கிறவரையும் கண்டேன். அவருக்கு முன்பாக வானமும் பூமியும் – முழுப் பிரபஞ்சமும் – உண்மையிலேயே ஓடிப்போயின.

எண்ணற்ற மனிதர்களைக் கண்டேன். எப்போதாவது வாழ்ந்த எல்லாரும் சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நின்றார்கள்.

சிறியோரும் பெரியோரும். எல்லாரும் அங்கே அழைக்கப்பட்டு, அங்கே வந்து நிற்க வேண்டியிருந்தது. ஒரு விதிவிலக்கும் இல்லை. எல்லாரும் சமமாக நடத்தப்பட்டார்கள்.

அது மகா நியாயத்தீர்ப்பின் நாள். **கடைசி நியாயத்தீர்ப்பு**. மனிதர்கள் செய்த எல்லாவற்றையும் தேவன் நீதியாக மதிப்பிடும் நாள். தான் செய்த எல்லாவற்றுக்கும் தன் சிருஷ்டிகருக்கு முன்பாகக் கணக்கொப்புவிக்க வேண்டும் என்று ஒவ்வொரு மனிதனும் இறுதியாக உணரும் நாள்.

புஸ்தகங்கள் திறக்கப்பட்டன; எல்லையற்ற சேமிப்புத்திறனுள்ள ஒரு பூரணமான நினைவகத்தைப் போல, அவற்றில் மனிதர்களின் வாழ்க்கை வரலாறும் எல்லா எண்ணங்களும் நோக்கங்களும் செயல்களும் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தன. ஆனால் அங்கே வேறொரு புஸ்தகமும் இருந்தது. ஜீவபுஸ்தகம். அதுவும் திறக்கப்பட்டது.

அங்கே நின்ற மரித்தோர், தாங்கள் செய்தவைகளின்படியே நீதியாக நியாயந்தீர்க்கப்பட்டார்கள்.

மரித்தோர் உண்மையிலேயே எல்லா இடங்களிலிருந்தும் வந்தார்கள். அவர்கள் என்றென்றைக்குமாக மறைந்துவிட்டார்கள் என்று நினைக்கப்பட்ட இடங்களிலிருந்தும் கூட. அவர்கள் சமுத்திரத்தின் ஆழங்களிலிருந்து வந்தார்கள். மரணமும் பாதாளமும் (ஹேடீஸ்) தங்களிடத்திலிருந்த மரித்தோரை ஒப்புக்கொடுத்தன. மரித்தோர் எல்லாரும் தாங்களே செய்தவைகளின்படியே நியாயந்தீர்க்கப்பட்டார்கள்.

பின்பு மரணமும் பாதாளமும் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டன. மரணம் இறுதியாகத் தோற்கடிக்கப்பட்டது; மரித்தோரின் உலகமும் அதோடேகூட, ஏனென்றால் அது இனி தேவைப்படவில்லை. எல்லாவற்றின் இதுவரையிலான ஒழுங்கு இங்கே முடிவுக்கு வந்தது. அக்கினிக்கடலே இரண்டாம் மரணம் – கடைசியானதும் இறுதியானதுமான மரணம். அது அழித்தொழிக்கும் இடம் அல்ல. ஏனென்றால் அங்கே

மனிதர்கள் தொடர்ந்து இருக்கிறார்கள். ஆனால், தேவனுக்கும் மனிதர்களுக்கும் எதிராகத் தாங்கள் செய்த தீமையை உணரும் ஒரு நிலையில்.

எல்லா மனிதர்களும் தங்கள் கிரியைகளின்படியே மிகத் துல்லியமாகவும் நீதியாகவும் நியாயந்தீர்க்கப்பட்டாலும், அவர்கள் ஜீவபுஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிறார்களா என்பதும் சோதிக்கப்பட்டது. அங்கே அது ஒரு முக்கியமான – ஆம், எல்லாவற்றிலும் மிக முக்கியமான – கேள்வியாக இருந்தது. நித்திய ஜீவனைப் பெறும்படி ஒருவர் ஆட்டுக்குட்டியானவரை விசுவாசித்து அவரைப் பின்பற்றினாரா என்பதே கேள்வி. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இந்த ஜீவபுஸ்தகத்தில், ஜீவனுள்ள தேவனைத் தொழுதுகொண்ட எல்லாருடைய பெயர்களும் எழுதப்பட்டிருந்தன.

சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக நின்றவர்களில் யாராவது இந்தப் புஸ்தகத்தில் காணப்படாவிட்டால், அவர்கள் அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டார்கள். புஸ்தகங்களில் அநேக நற்கிரியைகள் காணப்பட்டாலும், அவர்களுடைய பெயர் இந்தப் புஸ்தகத்தில் இல்லாவிட்டால் கூட. அவர்கள் அக்கினிக்கடலுக்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டார்கள். மனிதர்கள் திகிலாலும் விரக்தியாலும் உறைந்துபோனார்கள். ஏனென்றால் இந்தப் பயங்கரமான இடத்துக்கு வர யாரும் ஒருபோதும் விரும்பவில்லை. யாரும் அதற்கென்று முன்குறிக்கப்படவும் இல்லை. மனிதர்கள் தங்கள் நியாயமான தண்டனையை – தங்கள் தீய கிரியைகளின் விளைவை – பெறுகிற இடம் அது; அதிலும் தேவன் கிருபையாக, அவர்கள் உணர்வோடு செய்த நற்கிரியைகளைக் கூடக் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார். ஜீவபுஸ்தகத்தில் காணப்பட்டவர்கள் தங்கள் கர்த்தருடைய நித்திய சந்தோஷத்துக்குள் பிரவேசித்தார்கள். தகுதியில்லாமல், கிருபையினால்; ஏனென்றால் தங்கள் தீய செயல்களுக்காக மரித்த ஆட்டுக்குட்டியானவரை அவர்கள் நம்பினார்கள்.

மற்றவர்கள் தேவனைவிட்டு விலகிய நிலைக்குள் போனார்கள். அக்கினிக்கடலிலே தள்ளப்பட்டவர்களுக்கு, திரும்பி வருதல் இல்லாத ஒரு பிரிவு. இங்கேயும் இந்தச் சித்திரம் இவ்வளவு அழுத்தமாக இருக்கிறது; ஏனென்றால் இதைக் கேட்கிற எல்லாருக்கும் இது ஒரு எச்சரிக்கை. தேவனைப் பற்றிக் கவலைப்படாத எல்லாருக்கும். இந்தக் கடுமையான மொழியின் மூலம் அவர்களும் சென்றடையப்பட வேண்டும்.

அதிகாரம் 21

யோவானாகிய நான், என் பரலோகப் பயணத்தில், நம்முடைய எபிரெய வேதாகமத்திலிருந்து இப்படியோ இதைப் போலவோ அறிந்திருந்த அநேக காரியங்களைக் கண்டிருந்தேன். இப்போது அந்த எல்லா வாக்குத்தத்தங்களின் நிறைவேறுதலையும் – ஆம், அவற்றின் பூரணத்தையும் – காண எனக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. பழைய உடன்படிக்கையின் வேதவாக்கியங்களை நான் அறிந்திருந்ததால் மட்டுமே, நான் கண்ட அடையாளங்களுக்கும் நிகழ்வுகளுக்கும் என்ன அர்த்தம் என்று என்னால் புரிந்துகொள்ளவே முடிந்தது.

இப்போது நம்முடைய நம்பிக்கையின், எதிர்பார்ப்பின் **நிறைவேறுதலாக** இருப்பதைக் கண்டேன்: ஒரு புதிய வானத்தையும் ஒரு புதிய பூமியையும் கண்டேன். நான் அறிந்திருந்த பழைய பூமி இனி இல்லை.

சமுத்திரம் இனி இல்லை. மிருகம் எழும்பி வந்த உருவக அர்த்தத்திலான சமுத்திரம் – அச்சுறுத்துகிற, கொந்தளிக்கிற ஜனக்கடல் – போய்விட்டது.

இந்தப் புதிய பூமியை நான் எதிர்பார்த்தபடி காணவில்லை. மலைகளும், ஆறுகளும், செடிகொடிகளும், ஏரிகளும் உள்ள ஒரு இயற்கை எழில் காட்சியாக அல்ல. முன்பு பல காரியங்களைப் போலவே, அதுவும் மீண்டும் அடையாளங்களிலும் சித்திரங்களிலும் – ஒரு **நகரமாக**, ஒரு **மணவாட்டியாக**, ஒரு **தோட்டமாக** – எனக்குக் காட்டப்பட்டது.

நம்முடைய இருதயம் மிக அதிகமாக ஏங்குகிற கோணத்தில் இது புதிய யதார்த்தத்தை விவரித்தது: அதாவது தேவனோடும் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடும் உள்ள உறவு, அவர்களுடைய அருகாமை, அவர்களுடைய பிரசன்னம். நிச்சயமாக, முதல் சிருஷ்டிப்பில் இருந்ததுபோல மலைகளும், ஆறுகளும், செடிகொடிகளும், ஏரிகளும், மிருகங்களும் இருக்கும்; ஏனென்றால் அது மிகவும் நன்றாயிருந்ததே.

புதிய வானத்தையும் புதிய பூமியையும் பற்றிய வாக்குத்தத்தத்தை ஏசாயா 65, 66 அதிகாரங்களிலிருந்து நான் அறிந்திருந்தேன்.

பின்பு பரிசுத்த நகரமாகிய புதிய எருசலேம் வானத்திலிருந்து புதிய பூமிக்கு இறங்கி வருவதைக் கண்டேன். தேவனிடமிருந்து, அவருடைய சிங்காசனத்திலிருந்து புறப்பட்டு. இங்கே அவருடைய ஆலோசனை நிறைவேறியது.

இந்த நகரம் தன் புருஷனுக்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட ஒரு மணவாட்டியைப் போல இருந்தது. இந்த நகரத்தின் அர்த்தம் என்ன என்பதை நான் சீக்கிரத்தில் அறியவிருந்தேன். அது மீட்கப்பட்டவர்களின் பூரணமான ஐக்கியம். ஒருபுறம் அவர்களே அந்த நகரம்; மறுபுறம் அவர்கள் அந்த நகரத்தில் வாழ்ந்தார்கள். நான் கண்ட எல்லாச் சித்திரங்களும் ஒரு விசேஷ விதத்தில் பல பரிமாணங்களும் பல அர்த்தங்களும் உள்ளவை. வெறுமனே, மிகுந்த பொருள் பொதிந்தவை. நாம் இன்னும் வாழ்கிற பழைய, பூமிக்குரிய யதார்த்தத்திலிருந்து வேறுபட்டவை.

சிங்காசனத்திலிருந்து ஒரு உரத்த சத்தம் சொல்லுவதைக் கேட்டேன்: இதோ, மனிதர்கள் நடுவே **தேவனுடைய வாசஸ்தலம்**. தேவன் தம்முடைய நித்திய வீட்டை – தம்முடைய வாசஸ்தலத்தை – மனிதர்களிடத்தில் நிறுவுவார். அவர் அவர்களோடே வாசம்பண்ணுவார். புதிய பூமியில். மனிதர்கள் அவருடைய ஜனங்களாக இருப்பார்கள். நித்தியரும் சர்வவல்லவருமாகிய தேவன்தாமே அவர்களோடு

ஐக்கியமாயிருப்பார். அவர்களுடைய தேவன். அவர் இருக்கிறவண்ணமாகவே அவர்கள் அவரைக் காண்பார்கள். வானமும் பூமியும் ஒன்றுசேருகின்றன. காணப்படாத உலகம் காணக்கூடிய உலகமாகிறது. விசுவாசம் தரிசனமாகிவிட்டது.

ஆறுதல் சொல்லும் ஒரு தாயைப் போல, அவர் அவர்களுடைய கண்களிலிருந்து எல்லாக் கண்ணீரையும் துடைப்பார். துக்கம், பயம், விரக்தி ஆகியவற்றின் கண்ணீர் இனி ஒருபோதும் இருக்காது. எல்லாம் கவலையற்ற சந்தோஷமாக மாறும். எல்லா நிந்தையும் நீக்கப்படும். எல்லாரும் பயப்படுகிற, எல்லாவற்றையும் அழிக்கிற மரணம் இனி இருக்காது. துக்கமும் அலறுதலும் வேதனையும் இனி இருக்காது. ஏனென்றால் முந்தினவைகள் – பழையதும், விழுந்துபோனதும், இழக்கப்பட்டதும், நம்பிக்கையற்றதுமானவை – இனி இல்லை.

சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தவர்: இதோ, நான் எல்லாவற்றையும் புதிதாக்குகிறேன் என்றார்.

சிங்காசனத்தின்மேல் வீற்றிருந்தவர் நேரடியாக என்னோடு பேசி: “எழுது, ஏனென்றால் இந்த வார்த்தைகள் நிச்சயமும் சத்தியமுமானவைகள். அவை முற்றிலும் நம்பத்தக்கவை” என்றார். நான் கண்டதைக் கண்டு, நான் கேட்டதைக் கேட்டவருக்கு, இந்த வார்த்தைகள் எனக்குச் சரியாகப் பொருந்தியவை. ஏனென்றால் நான் வாழ்ந்த உலகத்தோடு ஒப்பிடும்போது, இவ்வளவு வேறுபட்ட ஒரு உலகத்தை அனுபவிப்பது நம்பமுடியாத அளவுக்கு மகிமையாக இருந்தது. அது உண்மையிலேயே அப்படியே வரும். ஆம், தேவனுக்கு எல்லாம் ஏற்கெனவே இருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர் என்னிடம் சொல்லுவதைக் கேட்டேன்: “ஆயிற்று. நானே அல்பாவும் ஒமெகாவும். ஆதியும் அந்தமும். நான் எப்போதும் இருந்தேன், எப்போதும் இருப்பேன். நான் வாக்களிப்பதைச் செய்வேன். நீங்கள் என்னை நம்பியிருக்கலாம்.”

தாகமாயிருக்கிறவனுக்கு என் ஊற்றிலிருந்து ஜீவத்தண்ணீரைக் கொடுப்பேன். இலவசமாகவும், கிருபையாகவும். சரீரத் தாகத்தை அல்ல, என்மேலுள்ள தாகத்தையும், உண்மையான மெய்யான ஜீவனுக்கான தாகத்தையும் தீர்க்கும் தண்ணீர். ஒவ்வொருவரும் வந்து குடிக்கலாம்: நித்திய ஜீவனிலிருந்து, என் புதிய சிருஷ்டிப்பிலிருந்து, மகிமையான வீட்டிலிருந்து. என் தேவன் மனிதர்களுக்காக எவ்வளவு ஏங்கினார், தம்முடைய புதிய சிருஷ்டிப்பில் பங்குபெறும்படி அவர்கள் எல்லாரையும் எப்படி அழைத்தார் என்பது என்னை ஆழமாகத் தொட்டது. ஆனாலும் மனிதர்களுக்குப் பதிலாக அவர் தீர்மானம் எடுக்கவில்லை. கிருபையின் சுவிசேஷத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் இந்த ஜீவத்தண்ணீரைக் குடிக்க அவர்கள் **தாங்களே** தீர்மானிக்க வேண்டியிருந்தது.

ஜெயங்கொண்டு, நான் சொல்லுவதை விசுவாசித்து, அதைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிறவர்கள் இந்தப் புதிய சிருஷ்டிப்பைச் சுதந்தரித்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் போராட்டமில்லாமல் வெற்றி இல்லை! வெற்றிக்களிப்போடோ பூரணமாகவோ அல்ல, ஆனால் இயேசுவுக்காக உறுதியாக. எளிதான வெற்றி அல்ல. மாறாக, சவாலானதும் சமரசமற்றதுமான இடுக்கமான வழியிலேயே தேவனுடைய புதிய உலகத்துக்குப் போக வேண்டும். புதிய உலகம் அவர்களுக்குச் சொந்தமாயிருக்கும். நான் அவர்களுக்குத் தேவனாயிருப்பேன்; அவர்கள் எனக்குக் குமாரனும் குமாரத்தியுமாயிருப்பார்கள்.

ஆனால் எல்லா மனிதர்களும் தேவனுடைய குமாரரும் குமாரத்திகளுமாக ஆவதில்லை. எல்லாரும் புதிய பூமியைக் காணமாட்டார்கள்: துன்புறுத்தலுக்குப் பயந்து அரைமனதோடு மட்டுமே இயேசுவைப் பின்பற்றின பயமுள்ளவர்கள்; தேவனைப் பற்றி அக்கறையற்ற அவிசுவாசிகள்; அருவருப்பான செயல்களைச் செய்த மனிதர்கள்; கொலைபாதகர்களும் பாலியல் வக்கிரம் உள்ளவர்களும்;

பிசாசுகளோடு தொடர்புகொண்ட மாந்திரீகர்கள்; பணமும், புகழும், சுயநிறைவும் மிக முக்கியமாக இருந்த விக்கிரகாராதனைக்காரர்கள் – தங்கள் முழு வாழ்க்கையும் ஒரு பொய்யாக இருந்த பொய்யர்களும் – இவர்கள் எல்லாரும் மனந்திரும்பாததால் இரண்டாம் மரணத்தை அடைவார்கள். ஏனென்றால் தேவனுடைய இலவச வரமாகிய இந்த ஜீவத்தண்ணீரை அவர்கள் குடிக்கவில்லை. கந்தகத்தால் எரிகிற அக்கினிக்கடலில் அவர்கள் முடிவடைவார்கள். ஒவ்வொரு எச்சரிக்கையையும் அவர்கள் நிராகரித்தார்கள். தேவனுடைய எச்சரிப்புகளுக்குச் செவிகொடுக்காததால் அவர்களுடைய நித்திய இருப்பு சுயகுற்றச்சாட்டுகளால் நிறைந்திருக்கிறது.

பின்பு கடைசிக் கோபாக்கினைக் கலசங்களை உடைய ஏழு தூதர்களில் ஒருவன் வந்தான். அவன் என்னிடம்: “வா! ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகிய மணவாட்டியை உனக்குக் காண்பிப்பேன்” என்றான். அவன் என்னை ஆவியில் ஒரு பெரிய உயர்ந்த மலையின்மேல் கொண்டுபோனான். ஒருகாலத்தில் பழைய தீர்க்கதரிசியாகிய எசேக்கியேலைக் கொண்டுபோனதுபோல. அங்கிருந்து காட்சி பிரமாண்டமாக இருந்தது. மகா நகரமாகிய பரிசுத்த எருசலேம் வானத்திலிருந்து தேவனிடமிருந்து பூமிக்கு இறங்கி வருவதைக் கண்டேன். இந்த நகரம் தேவனுடைய மகிமையால் குடியிருக்கப்பட்டு, ஆம், நிரப்பப்பட்டிருந்தது. அது விலையேறப்பெற்ற ஒரு இரத்தினத்தைப் போலப் பிரகாசித்தது. அதின் ஒளி படிகம் போன்ற ஒரு வச்சிரக்கல்லின் ஒளியைப் போல இருந்தது.

அந்த நகரம் ஒரு பெரிய மதிலால் சூழப்பட்டிருந்தது. ஆம், சபையின் நிலையான பாதுகாப்பின்மையும், துரத்தப்பட்ட நிலையும், தேவனுடைய நித்திய காவலாகவும் பாதுகாப்பாகவும் மாற்றப்பட்டிருந்தன.

அதற்கு 12 நகர வாசல்கள் இருந்தன. ஆக, ஒரு உள்ளேயும் ஒரு வெளியேயும் இருந்தது. வாசல்களில் பன்னிரண்டு

தூதர்கள் வாசல்காவலர்களாக நின்றார்கள். அதே நேரத்தில் இஸ்ரவேலின் 12 கோத்திரங்களின் பிரதிநிதிகளாகவும். வாசல்களின்மேல் அவர்களுடைய பெயர்களை வாசிக்க முடிந்தது. சிங்காசனத்துக்கு முன்பாக அந்தப் பெரிய சர்வதேசத் திரளான கூட்டத்தைக் காண்பதற்கு முன்பே அவை எனக்குத் தெரிந்திருந்தன. கிழக்குப் பக்கத்தில் மூன்று வாசல்கள் இருந்தன – வடக்கு, தெற்கு, மேற்குப் பக்கங்களிலும் அப்படியே.

பழைய உடன்படிக்கையினுடையவும் புதிய உடன்படிக்கையினுடையவும் தேவஜனம் என்றென்றைக்கும் இந்த நகரத்தில் ஒன்றாக்கப்பட்டிருந்தது. இது நகரத்தின் அடியிலும் வெளிப்பட்டது. பன்னிரண்டு அஸ்திபாரங்களைக் கண்டேன். இந்த அஸ்திபாரங்களின்மேல் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களில் ஒவ்வொருவருடைய பெயரும் இருந்தது. யோவானாகிய நான் மிகவும் வியந்தேன்; என் பெயரும் அங்கே பொறிக்கப்பட்டிருப்பதைக் கண்டேன். சீஷர்களாகிய எங்களுக்கு என்ன ஒரு கனம்!

என்னோடு பேசின தூதன், நகரத்தையும் அதின் வாசல்களையும் மதில்களையும் அளக்கும்படி ஒரு அளவுகோலை – ஒரு பொன் அளவுகோலை – கையில் வைத்திருந்தான்.

நகரம் நான்கு சதுரமாயிருந்தது. ஒரு சதுரத்தைப் போல. அவன் ஏறக்குறைய 2300 கிலோமீட்டர் அளவைக் கண்டான். நகரத்தின் நீளமும், அகலமும், உயரமும் கூடச் சமமாயிருந்தன. ஆக, அந்த நகரம் ஒரு கனசதுரத்தின் வடிவில் இருந்தது. எல்லா நீளங்களும் முற்றிலும் சமமாயிருந்தன.

பாபிலோன், நினிவே, ரோம் போன்ற பழைய நகரங்கள் சதுர வடிவில் அமைக்கப்பட்டிருந்தன என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் உயரத்தில் அல்ல.

இது எனக்கு எதை நினைவுபடுத்தியது? ஆம், எனக்குத் தெரிந்த ஒரே ஒரு கனசதுரம்தான் இருந்தது: ஆசரிப்புக்

கூடாரத்திலும் ஆலயத்திலும் இருந்த மகா பரிசுத்த ஸ்தலம். அந்த இடம் ஒரு பூரணமான கனசதுரத்தைப் போல இருந்தது. அதில் உடன்படிக்கைப் பெட்டி இருந்தது. அது தேவனுடைய சிங்காசனமாக இருந்தது. ஆக, இந்த மாபெரும் நகரம், தேவன்தாமே வாசம்பண்ணும் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் போல இருந்தது. நான் ஏற்கெனவே கேட்டிருந்ததை இது எனக்கு உறுதிப்படுத்தியது. தேவன் மனிதர்களோடே வாசம்பண்ணி, இப்படி வானத்தைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்து, பூமியைத் தம்முடைய மகா பரிசுத்த ஸ்தலமாக்குவார்.

நகரத்தின் முழு அளவுகளும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்டவை, ஆவிக்குரியவை, அடையாளப்பூர்வமானவை. அளவற்ற ஆழமும் விசாலமும் உள்ளவை. இப்போது மதில் அளக்கப்பட்டது. அது 12 x 12, அதாவது 144 முழம் அகலமாயிருந்தது. ஒரு தூதனின் முழமும் ஒரு மனிதனின் முழமே. ஆக, மதில் ஏறக்குறைய 70 மீட்டர் தடிமனாகவோ உயரமாகவோ இருந்தது. மகா பரிசுத்த நகரத்தின் பாதுகாப்பைக் காட்டி, உத்தரவாதம் செய்த, கடக்க முடியாத ஒரு மதில்.

நகரம் பிரகாசிப்பதை நான் ஏற்கெனவே கண்டதுபோலவே, மதில் வச்சிரக்கல்லால் ஆனது. தொடக்கத்திலேயே சிங்காசனத்தின்மேல் நான் கண்டவரும் அப்படியே தோன்றினார். நகரம் முழுவதுமே தெளிந்த கண்ணாடியைப் போன்ற சுத்தப் பொன்னால் ஆனது. தெளிவான, ஊடுருவிப் பார்க்கக்கூடிய கண்ணாடி எங்கள் நாட்களில் இன்னும் இருக்கவில்லை; ஆகவே நான் கண்டது முற்றிலும் விசேஷமான ஒன்று.

பன்னிரண்டு பேருடைய பெயர்கள் பொறிக்கப்பட்டிருந்த பன்னிரண்டு அஸ்திபாரங்களில் ஒவ்வொன்றும், வெளிப்படையாகவே, ஒவ்வொரு விலையேறப்பெற்ற இரத்தினத்தால் ஆனது. கற்பனைக்கெட்டாத அழகுள்ள ஒரு ஆபரணத்தைப் போல.

முதலாம் அஸ்திபாரக்கல் வச்சிரக்கல்; இரண்டாவது இந்திரநீலம்; மூன்றாவது சந்திரகாந்தம்; நான்காவது மரகதம்; ஐந்தாவது கோமேதகம்; ஆறாவது பதுமராகம்; ஏழாவது சுவர்ணரத்தினம்; எட்டாவது படிகப்பச்சை; ஒன்பதாவது புஷ்பராகம்; பத்தாவது வைடூரியம்; பதினொன்றாவது சுநீரம்; பன்னிரண்டாவது சுகந்தி.

இந்த இரத்தினங்களில் பெரும்பாலானவற்றைப் பிரதான ஆசாரியனின் மார்ப்பதக்கத்திலிருந்து நான் அறிந்திருந்தேன். அது தற்செயலாக இருக்க முடியாது.

நகரத்தின் பன்னிரண்டு வாசல்களும் – என் கண்களையே என்னால் நம்ப முடியவில்லை – பன்னிரண்டு மாபெரும் முத்துக்களாக இருந்தன. ஒவ்வொரு வாசலும் களங்கமற்ற ஒரு மாபெரும் முத்தினால் ஆனது.

நகரத்தின் பிரதான வீதி – அதன் உயிர்நாடி – தெளிந்த கண்ணாடியைப் போன்ற சுத்தப் பொன்னால் ஆனது. ஆம், நகரத்தின் எல்லா வீதிகளும் அப்படியே இருந்தன.

எருசலேம் நகரத்தில் நான் ஆலயத்தைக் காணவில்லை; அது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. ஏனென்றால் ஒரு நகரத்துக்கு ஆலயம் இருந்தது என்றால், அது எருசலேமுக்குத்தான். ஆனால் கர்த்தரும், சர்வவல்லமையுள்ள தேவன்தாமும், ஆட்டுக்குட்டியானவருமே அதின் ஆலயம். நகரம் முழுவதுமே ஒரு ஆலயமாக இருந்தது; ஆலயத்தின் மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் போலக் கனசதுரமாக அமைக்கப்பட்டிருந்தது.

சூரியனும் சந்திரனும் இருந்தாலும், நகரத்துக்குச் சூரியனின் வெளிச்சமும், இரவில் சந்திரனின் வெளிச்சமும் தேவையில்லை. தேவனுடைய பிரசன்னத்தின் மகிமை நகரத்தை வெளிச்சமாக்குகிறது. நகரத்தின் விளக்கு ஆட்டுக்குட்டியானவர். உலகத்தின் ஒளியாகிய இயேசு. ஒருநாள் சூரியன் எரிந்து அணைந்துபோனாலும், புதிய பூமிக்கு அதனால் எந்தப் பாதிப்பும் இருக்காது.

இஸ்ரவேலின் வரலாற்றிலிருந்து ஒரு சிறிய விவரம் எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது: ஒன்பதாம் வாதை வந்தபோது, தொட்டு உணரக்கூடிய அளவுக்கு இருண்ட காரிருள் உண்டானது. மூன்று நாள். ஆனால் இஸ்ரவேலரின் வீடுகளில், பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகள் இருந்த இடங்களில், வெளிச்சம் இருந்தது. ஆறாம் கோபாக்கினைக் கலசத்தின்போதே மிருகத்தின் ராஜ்யத்தின்மேல் ஒரு இருள் வந்திருந்தது. இப்போது, பூரணத்தில், ஆட்டுக்குட்டியானவரே நகரத்தின் வெளிச்சம். நகரத்துக்கு வெளியே இருள் இருந்தது. இந்த நகரத்துக்குள் வர விரும்பாத எல்லாரும் அங்கே இருக்கிறார்கள்.

ஒரு உள்ளேயும் ஒரு வெளியேயும் இருந்தாலும் – பரிசுத்தவான்கள் நகரத்துக்குள்ளே, அவிசுவாசிகள் வெளியே – புதிய எருசலேமைப் பற்றிய இந்தப் பல அர்த்தமுள்ள சித்திரம், புதிய பூமியையும், துடிப்பான வாழ்க்கையையும், படைப்பாற்றலுள்ள வேலையையும், கண்டுபிடிப்புகளையும், கலாச்சாரத்தையும், இசையையும், கலையையும், தேவன் மனிதர்களுக்குத் திறனாகக் கொடுத்த மற்ற எல்லாவற்றையும் காட்டுகிறது.

பூமியின் ஜாதிகள் இந்த நகரத்தின் வெளிச்சத்தில் வாழ்வார்கள். ஏசாயா சொன்னபடி, அவர்களுடைய ராஜாக்களும் ஜனங்களும் தங்கள் மகிமையை அதற்குக் கொண்டுவருவார்கள். புதிய பூமியின் தலைநகரத்துக்கு அவர்கள் வந்து, நகரத்தின் மகிமைக்காகவும் செழிப்புக்காகவும் மகிமையான எல்லாவற்றையும் கொண்டுவருவார்கள்.

நகர வாசல்கள் இனி இரவில் அடைக்கப்பட வேண்டியதில்லை. இனி இரவே இருக்காது. எதிரிகளும் திருடர்களும் பதுங்கியிருக்கும் இரவின் ஆபத்து இனி இல்லை. இரவைப் பற்றிய பயம் என்றென்றைக்குமாகக் கடந்தகாலமாகிவிட்டது. அது ஒரே ஒரு நீண்ட பகலைப் போல இருக்கும்.

ஜாதிகளின் மகிமையையும் கனத்தையும் – பொருள்சார்ந்த, அறிவுசார்ந்த, ஆவிக்குரிய மகிமையான செல்வங்கள் எதுவானாலும் – அவர்கள் தேவனுடைய இந்த நகரத்துக்குக் கொண்டுவருவார்கள். அதை மகிழ்விக்கவும், கனப்படுத்தவும், செழிப்பாக்கவும்.

அசுத்தமானவர்கள் எவ்விதத்திலும் நகரத்துக்குள் பிரவேசிக்கமாட்டார்கள். “ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தில் கழுவப்படாதவர்களுக்கு” அனுமதி இல்லை.
அருவருப்பானவைகளைச் செய்த எவரும் இல்லை. தேவனே ஏற்கெனவே வலியுறுத்தியபடி, பொய்யர் எவரும் இல்லை. அது ஒரு பரிசுத்த இடமாக இருக்கும். தேவனுடைய பிரசன்னத்தில் எல்லாம் அவரோடு இசைந்திருக்க வேண்டும்.

அதிகாரம் 22

இப்போது இந்த நகரத்துக்குள் ஒரு புதிய காட்சி எனக்குக் கிடைத்தது. வற்றாத தெய்வீக ஜீவனுள்ள ஒரு இடத்தைக் கண்டேன்.

தூதன் இப்போது எனக்கு ஒரு நதியைக் காண்பித்தான். ஓடுகிற தண்ணீரின் ஒரு பெருவெள்ளம். ஜீவத்தண்ணீர். படிகத்தைப் போலத் தெளிவானது. அந்தத் தண்ணீர் ஒரு படிகத்தைப் போல மின்னிப் பிரகாசித்தது. இந்த நீரோட்டம் தேவனுடையவும் ஆட்டுக்குட்டியானவருடையவும் சிங்காசனத்திலிருந்து புறப்பட்டு வந்தது. இதைப் போலவே, எப்போதும் பெரிதாகிக்கொண்டே போகும் ஒரு நதியாகத் தண்ணீர் ஆலயத்திலிருந்து ஓடுவதை எசேக்கியேல் கண்டிருந்தார். இந்த நதி உண்மையில் எங்கிருந்து வருகிறது என்று இப்போது நான் அறிந்தேன். அதாவது, நேரடியாகத் தேவனுடைய சிங்காசனத்திலிருந்து. அது எல்லாவற்றையும் ஜீவனாலும் வளர்ச்சியாலும் நிரப்பியது.

நகரத்தின் நடுவே பொன்னால் ஆன பிரதான வீதி இருந்தது; அதன் அருகே ஜீவத்தண்ணீருள்ள நதி இருந்தது. வீதியின்

இருபுறமும் நதியின் இருபுறமும் ஜீவவிருட்சங்கள் காணப்பட்டன. அது வருஷத்தில் பன்னிரண்டு முறை கனிகொடுக்கிறது. ஒவ்வொரு மாதமும் அதின் கனி பழுக்கிறது. இன்றைய நம்முடைய இயற்கையோடு ஒப்பிட முடியாது. கனிகளின் மிகுதியும் பன்முகத்தன்மையும் விவரிக்க முடியாதவை.

இந்த மரங்களின் இலைகள் ஜாதிகளைச் சுகமாக்கும் மருந்தைப் போல இருக்கின்றன. உண்மையில், சரீரப்பிரகாரமான அல்லது மனரீதியான எந்த நோயும் இனி இருக்காது. யாரும் – எந்த ஜனமும் – இனி கொள்ளைநோய்களாலோ, நோயுண்டாக்குகிறவைகளாலோ, பலவீனப்படுத்துகிறவைகளாலோ தாக்கப்படமாட்டார்கள். நித்தியத்தின் சுகமாக்கும் வல்லமைகள் அவர்களை அவற்றிலிருந்து காக்கும்.

இனி சாபம் இருக்காது. கிறிஸ்துவினாலும், சிலுவையில் அவர் செலுத்தின பலியினாலும் அது நீக்கப்பட்டது. ஆரம்பத்தில் ஏதேனில் இருந்ததைவிட இது ஒரு புதிய, மேன்மையான பரதீசு. ஏனென்றால் கிறிஸ்து ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைப் போல மரித்து உயிர்த்தெழுந்தார். புதிய சிருஷ்டிப்பின் தொடக்கமாகவும் மூலமாகவும்.

ஆம், தேவனுடையவும் ஆட்டுக்குட்டியானவருடையவும் ஒரே சிங்காசனம் இந்த நகரத்தில் இருந்தது. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் பரலோகத்திலிருந்து மனிதர்களிடம் குடிபெயர்ந்து வந்ததுபோல. பிரபஞ்சத்தை அவர் ஆளுகிற தம்முடைய சிங்காசனத்தை அவர் பூமிக்கு மாற்றியிருந்தார்.

அவருடைய ஊழியக்காரர்கள் சந்தோஷமாக அவருக்கு ஊழியம் செய்வார்கள். அவர்கள் அவருடைய முகத்தைத் தரிசிப்பார்கள். தேவனுடைய முகத்தை. சிருஷ்டிகளுக்குக் கிடைக்கக்கூடியவற்றில் இதுவே மிக உன்னதமானது. விசேஷமாக, அவர்கள் எல்லாரும் ஒருகாலத்தில்

தேவபக்தியற்ற பாவிகளாக இருந்ததால். கிருபையின் இந்த அற்புதத்தை யார் புரிந்துகொள்ள முடியும்?

அவர்கள் அவருக்குச் சொந்தமானவர்களாக இருப்பதால், தேவனுடைய நாமம் அவர்களுடைய நெற்றிகளில் எழுதப்பட்டிருக்கும்.

மரணம், பயம், தனிமை, ஆபத்து ஆகியவற்றின் இரவு இனி இருக்காது.

எல்லாவற்றையும் பிரகாசிப்பிக்கும் ஒரு விளக்கு இனி தேவைப்படாது. சூரியனும் இனி அவசியமாயிருக்காது. ஒருநாள் அது எரிந்து அணைந்துபோனாலும், அதன் குறை தெரியாது. தேவன்தாமும் ஆட்டுக்குட்டியானவரும் அவர்களுடைய வெளிச்சமாயிருந்து, அவர்கள்மேல் பிரகாசிப்பார்கள்.

அவர்கள் என்றென்றைக்கும் அரசாளுவார்கள். மனிதர்கள்மேல் அல்ல. பூமியைக் கீழ்ப்படுத்தும்படி ஆரம்பத்தில் கொடுக்கப்பட்ட சிருஷ்டிப்பின் கட்டளையை அவர்கள் இப்போது நிறைவேற்றுவார்கள். தேவன் விரும்பினபடியே. மீட்கப்பட்டவர்கள் எல்லாரும் சந்தோஷத்தோடும் அர்த்தமுள்ள நிறைவோடும் புதிய சிருஷ்டிப்பில் தங்கள் பணிகளைச் செய்வார்கள்.

இப்படி, நாம் எல்லாரும் காத்திருக்கிற புதிய உலகத்துக்குள் ஒரு பார்வை செலுத்த எனக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது. புதிய சிருஷ்டிப்பைப் பல பரிமாணங்களில், மாறிமாறி வரும் உருவகங்களில் – மணவாட்டியாக, நகரமாக, தோட்டமாக – கண்டேன். இப்போது பூமி முழுவதும் பரந்திருக்கிற மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தைப் போல அதைக் கண்டேன். புதிய பூமியில் எங்கே இருந்தாலும், எல்லா மனிதர்களும் தேவனுடைய முகத்தைக் காண்பார்கள். ஏனென்றால் அவர் பூமியில் எல்லாருக்கும் காணக்கூடியவராக வாசம்பண்ணுவார். அவர் அவர்களோடு ஐக்கியமாயிருந்து, அவர்களைச் சந்தித்து, அவர்களோடு பேசுவார். ஒருகாலத்தில் ஏதேனில், பகலின்

குளிர்ச்சியான வேளையில், ஆதாமோடும் ஏவாளோடும் இருந்ததுபோல. நாம் தேவனோடும் ஆட்டுக்குட்டியானவரோடும் உரையாடுவோம். அநேக கேள்விகளைக் கேட்போம் – நாம் எதிர்பார்க்காத பதில்களைப் பெறுவோம்.

தூதன் என்னிடம் சொன்னான்: "தேவனுடைய இந்த வார்த்தைகள் நிச்சயமும், சத்தியமும், நம்பத்தக்கவைகளுமாயிருக்கின்றன. தீர்க்கதரிசிகளுடைய ஆவிகளின் தேவனாகிய கர்த்தர், சீக்கிரமாய் நடக்க வேண்டியவைகளைத் தம்முடைய ஊழியக்காரர்களுக்குக் காண்பிக்கும்படி தம்முடைய தூதனை அனுப்பினார். இதோ! இயேசுவாகிய நான் சீக்கிரமாய் வருகிறேன் – ஆம், எதிர்பாராதவிதமாய்!

இந்தப் புஸ்தகத்தின் வார்த்தைகளைக் கைக்கொண்டு, அவற்றின்படி செய்கிறவர்கள் எல்லாரும் பாக்கியவான்கள்!"

எல்லா வார்த்தைகளுடையவும் சித்திரங்களுடையவும் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டியதில்லை. ஆனால் தேவனுடையவும் ஆட்டுக்குட்டியானவருடையவும் வெற்றியால் உற்சாகம் பெற்று, இந்தப் புஸ்தகத்தின் செய்தியைக் காத்துக்கொண்டு, ஆட்டுக்குட்டியானவரைப் பின்பற்றுகிறோம்.

யோவானாகிய நான் இவை எல்லாவற்றையும் கண்டேன், கேட்டேன். இவற்றை எனக்குக் காண்பித்த தூதனுடைய பாதங்களில் விழுந்தேன். அவ்வளவாக ஆட்கொள்ளப்பட்டிருந்தேன். அப்பொழுது தூதன் பேசினான் – இது முன்பும் ஒருமுறை நடந்தது எனக்கு நினைவுக்கு வந்தது: "எந்தச் சூழ்நிலையிலும் இதைச் செய்யாதே. நானும் இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற உங்களைப் போல தேவனுடைய ஒரு ஊழியக்காரன்தானே. தூதர்களாகிய நாங்கள் உன் சகோதர சகோதரிகளுக்கும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கும், இந்தப் புஸ்தகத்தின் வார்த்தைகளைப் பற்றிக்கொண்டிருக்கிற

எல்லாருக்கும் ஊழியம் செய்கிறோம். தேவனை மட்டுமே தொழுதுகொள்.”

பின்பு அவன் என்னிடம் சொன்னான்: “ஒருகாலத்தில் தானியேல் செய்ய வேண்டியிருந்ததுபோல, இந்தப் புஸ்தகத்திலுள்ள தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளை முத்திரைபோடாதே – **வேண்டாம்**. ஏனென்றால் காலம் சமீபமாயிருக்கிறது. இந்த வார்த்தைகள் இந்தக் காலத்துக்குப் பொருந்துகின்றன. இன்றே.”

அநியாயம் செய்கிறவன் இன்னும் அநியாயம் செய்யட்டும்; அசுத்தத்தில் பிரியப்படுகிறவன் இன்னும் தன்னை அசுத்தப்படுத்தட்டும். ஆனால் அவன் முடிவை எண்ணிப்பார்த்து, தன் வாழ்க்கையை மறுபரிசீலனை செய்யட்டும். நியாயமானபடி நடக்கிறவனோ இன்னும் நியாயமானதைச் செய்யட்டும்; பரிசுத்தமாக்கப்பட்ட வாழ்க்கை வாழ்கிறவன் தேவனுக்குப் பிரியமானபடி இன்னும் வாழட்டும். சோர்வு, பயம், தோல்வி ஆகியவற்றால் கைவிட்டுவிடாமல், முடிவுவரை உண்மையாய் உறுதியாய் நிற்கிற ஜெயங்கொள்ளுகிறவர்கள் இப்படித்தான் வாழ்கிறார்கள். அவர்கள் விழுந்தால், மீண்டும் எழுந்திருக்கிறார்கள்; ஏனென்றால் தேவனுடைய கிருபையின் வல்லமையில் அவர்கள் வாழ்கிறார்கள்.

இதோ, நான் சீக்கிரமாய் – விரைவாகவும் எதிர்பாராதவிதமாகவும் – வருகிறேன்! ஆகவே சந்தோஷத்தோடும் எதிர்பார்ப்போடும் என்னைச் சந்திக்க எப்போதும் ஆயத்தமாயிருங்கள். ஒவ்வொருவருக்குமுரிய பலனை நான் கொண்டுவருவேன். அவனவனுடைய கிரியை, செயல்கள், உழைப்பு எப்படியிருந்ததோ, அதற்கேற்ப ஒவ்வொருவரும் பெறத்தக்க பலனை.

நானே அல்பாவும் ஒமெகாவும், ஆதியும் அந்தமுமாயிருக்கிறேன். இந்த நாமத்தினால் இயேசுவாகிய

நான் வெளிப்படுத்தின விசேஷம் என்னும் முழுப் புஸ்தகத்திலும் கையொப்பமிடுகிறேன்.

ஆட்டுக்குட்டியானவரின் இரத்தத்தில் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்க்கிறவர்கள் பாக்கியவான்கள்! தங்கள் வாழ்க்கையின் அழுக்கான வஸ்திரத்தோடு அவர்கள் ஒருபோதும் ஆட்டுக்குட்டியானவரின் கலியாணத்துக்கு வர முடியாது. ஆனால் இயேசுவாகிய என்னையும், என் மரணத்தின் மூலம் வரும் மன்னிப்பையும் விசுவாசிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தங்கள் வஸ்திரங்களைத் தோய்த்தால், ஜீவவிருட்சத்திலிருந்து புசிக்க அவர்களுக்கு அனுமதி உண்டு. அப்பொழுது மகிமையின் முத்து வாசல்கள் வழியாகப் பரிசுத்த நகரமாகிய புதிய எருசலேமுக்குள் அவர்கள் பிரவேசிப்பார்கள்.

ஒவ்வொருவரும் வரலாம். வெளியே இருப்பவன், தானே அதை விரும்பினான். பரிசுத்தமற்றதைப் பற்றிக்கொண்டு, அதிலேயே இருக்க விரும்பி, மீட்பை மறுக்கிற நாய்கள் வெளியே இருக்கிறார்கள். இருண்ட சக்திகளோடு தொடர்புகொண்ட சூனியக்காரர்கள். பாலுறவைத் தங்கள் தெய்வமாக வணங்கின விபசாரக்காரர்கள். கொலைபாதகர்கள், விக்கிரகாராதனைக்காரர்கள், பொய்யை நேசிக்கிற எல்லாரும். அவர்கள் தேவனைவிடப் பாவத்தை அதிகமாக நேசித்து, மனந்திரும்ப விரும்பாததால், தேவனுடைய நகரத்தின் நித்திய சந்தோஷத்துக்குள் அவர்கள் பிரவேசிக்க முடியாது.

இவை எல்லாவற்றையும் உங்களுக்குக் காண்பித்துச் சாட்சியாக அறிவிக்கும்படி இயேசுவாகிய நான் என் தூதனை அனுப்பினேன். இது என்னிடமிருந்து வருகிறது. இது மனிதர்களோ தூதர்களோ கண்டுபிடித்த ஒன்றல்ல. ஆசியா மைனரிலுள்ள அந்த ஏழு சபைகள் மட்டுமல்ல, எல்லாச் சபைகளும் இதை அறிய வேண்டும்.

இயேசுவாகிய நானே தாவீதின் வேர், வாக்குத்தத்தம்பண்ணப்பட்ட மேசியா. தாவீதின் உண்மையான

சந்ததி. நானே பிரகாசமுள்ள விடிவெள்ளி நட்சத்திரம். இஸ்ரவேலிலிருந்து தோன்றவிருந்த நட்சத்திரம் என்று வெகுகாலத்துக்கு முன்பு பிலேயாம் சொன்ன நட்சத்திரம் நானே. இனி இரவு வராத ஒரு நித்திய காலையைக் கொண்டுவரும் உலகத்தின் மீட்பரும் உலகத்தை நிறைவுக்குக் கொண்டுவருகிறவருமாக.

பரிசுத்த ஆவியானவரும், இயேசுவைப் பின்பற்றுகிற எல்லாரும் சேர்ந்த மணவாட்டியாகிய சபையும்: கர்த்தராகிய இயேசுவே, வாரும்! என்கிறார்கள். இந்த அழைப்பைக் கேட்கிற எவரும் அதில் சேர்ந்துகொண்டு: வாரும்! என்று சொல்லட்டும். நம்முடைய ஏக்கத்தை வெளிப்படுத்தி, அதைச் சொல்லுவோம்.

தேவனுக்காக, சமாதானத்துக்காக, ஜீவனுக்காக, அர்த்தத்துக்காக, நம்பிக்கைக்காக – யாருக்குத் தாகமாயிருந்தாலும், அவன் ஜீவத்தண்ணீரிலிருந்து குடிக்கட்டும்! இன்னும் நேரம் இருக்கும்வரை, கிருபை நீடிக்கும்வரை, அதை இலவசமாகப் பெற்றுக்கொள்ளலாம். நற்கிரியைகளால் அதைச் சம்பாதிக்க முடியாது. அதை இலவசமாகவே வாங்கிக்கொள்ள வேண்டும். நாம் அதை இலவசமாக மட்டுமே பெறுகிறோம்!

தேவன் பரிசுத்த ஆர்வத்தோடு மனிதர்களைக் குறித்த தம்முடைய இலக்கைப் பின்தொடர்கிறார்; தம்மோடு நித்தியத்தைக் கழிக்கும்படி இருதயங்களை ஆதாயப்படுத்த முயலுகிறார்.

இந்தப் புஸ்தகத்தின் தீர்க்கதரிசன வார்த்தைகளைக் கேட்கிற ஒவ்வொருவருக்கும் நான் சொல்லுகிறேன்: “யாராவது வேண்டுமென்றே இந்தப் புஸ்தகத்தோடு எதையாவது கூட்டி, அதனால் இந்தப் புஸ்தகத்தின் செய்தியைப் புரட்டினால், இந்தப் புஸ்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கிற வாதைகளைத் தேவன் அவன்மேல் கூட்டுவார்.

யாராவது இந்தப் புஸ்தகத்தின் செய்தியிலிருந்து எதையாவது எடுத்துப்போட்டு மறைத்தால்,

ஜீவவிருட்சத்துக்கும் பரிசுத்த நகரத்துக்கும் உள்ள அவனுடைய அனுமதியைத் தேவன் எடுத்துப்போடுவார்."

நாம் இவற்றை அறிய வேண்டும் என்று விரும்புவதால் இவை எல்லாவற்றையும் சாட்சியாக அறிவிக்கிறவர் சொல்லுகிறார்: "ஆம், நான் சீக்கிரமாய் வருகிறேன்!"

நாம் நம்பிக்கையோடு பதிலளிக்கிறோம்: ஆமென்! கர்த்தராகிய இயேசுவே, வாரும்.

நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை எல்லாப் பரிசுத்தவான்களோடும், எல்லாக் காலத்திலும் எல்லா இடத்திலும் இருப்பதாக. அவர் வரும்வரை.

> "தேவன்தாமே நம்முடைய ஏக்கத்தின் இறுதி இலக்காக இருப்பார்; முடிவில்லாமல் நாம் அவரைத் தரிசிப்போம், சலிப்போ சோர்வோ இல்லாமல் அவரை நேசித்துத் துதிப்போம்."
>
> ஹிப்போவின் அகஸ்டின் (Augustinus von Hippo)

நிறைவாக

வாசிக்கும்போது, தேவன் உங்களோடு எப்படிப் பேசுகிறார், உங்கள் இருதயத்துக்காக எப்படிப் போராடுகிறார் என்பதை நீங்கள் உணர்ந்திருப்பீர்கள் என்று நான் மிகவும் நம்புகிறேன். அவர் எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறார், போதிக்கிறார், அதே நேரத்தில் தம்மிடமிருந்து வராத, ஆகவே நமக்குத் தீங்கு செய்கிற எல்லாவற்றையும் குறித்து எப்படி எச்சரிக்கிறார் என்பதையும்.

உங்களைக் குறித்தும், நேரடியாக உங்களிடமும் அவர் சொன்ன எல்லா நன்மைக்காகவும் அவருக்கு **நன்றி செலுத்துங்கள்**.

உங்களுக்குக் கேள்விகள் இருந்தால், எங்களுக்கு எழுதுங்கள்: info@kirchefüralle.de

புதிய ஏற்பாட்டின் மற்ற நிருபங்களையும் சுவிசேஷங்களையும் இந்த வடிவில் அறிந்துகொள்ள உங்களுக்கு விருப்பம் இருந்தாலும் எங்களுக்கு எழுதுங்கள்.

இன்னும் சில முக்கியமான ஆலோசனைகள்:

வேதாகமத்தை வாசியுங்கள். முடிந்தால் ஒழுங்காக.

- மற்றவர்களோடு சேர்ந்து வேதாகமத்தை வாசியுங்கள் – ஒருவருக்கொருவர் கருத்துகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளுங்கள்.
- இயேசுவின் வாழ்க்கையைப் பற்றிய பதிவுகளாகிய சுவிசேஷங்களிலிருந்து தொடங்குங்கள்.
- தேவன் தம்முடைய வார்த்தையை உங்களுக்கு உயிருள்ளதாக்கும்படி – அவர் நேரடியாக உங்களோடு பேசுவதுபோல – ஜெபியுங்கள்.
- வேதப் பகுதியை உரத்த குரலில், தொடர்ந்து இரண்டு முறை வாசியுங்கள்.

வேதப் பகுதியிடம் பின்வரும் கேள்விகளைக் கேளுங்கள்:

- இந்தப் பகுதிக்கு நீங்கள் என்ன தலைப்பு கொடுப்பீர்கள்?
- இந்தப் பகுதி தேவனையும் இயேசுவையும் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது?
- இந்தப் பகுதி மனிதர்களைப் பற்றி என்ன சொல்லுகிறது?
- இந்தப் பகுதியிலிருந்து நாம் என்ன கற்றுக்கொள்ளுகிறோம்?
- நாம் என்ன செய்ய வேண்டும்?
- இந்த வார்த்தை நம்மை எப்படி உற்சாகப்படுத்துகிறது?

நீங்கள் மீண்டும் சந்திக்கும்போது, உங்கள் அனுபவங்களைப் பற்றியும் நிகழ்வுகளைப் பற்றியும் பேசுங்கள்.

இயேசுவை நேசித்துக் கனம்பண்ணுகிற, வேதாகமத்தை மதித்து, வாசித்து, அதைக் கருத்தோடு எடுத்துக்கொள்கிற கிறிஸ்தவர்களோடு தொடர்பையும் ஐக்கியத்தையும் நாடுங்கள்.